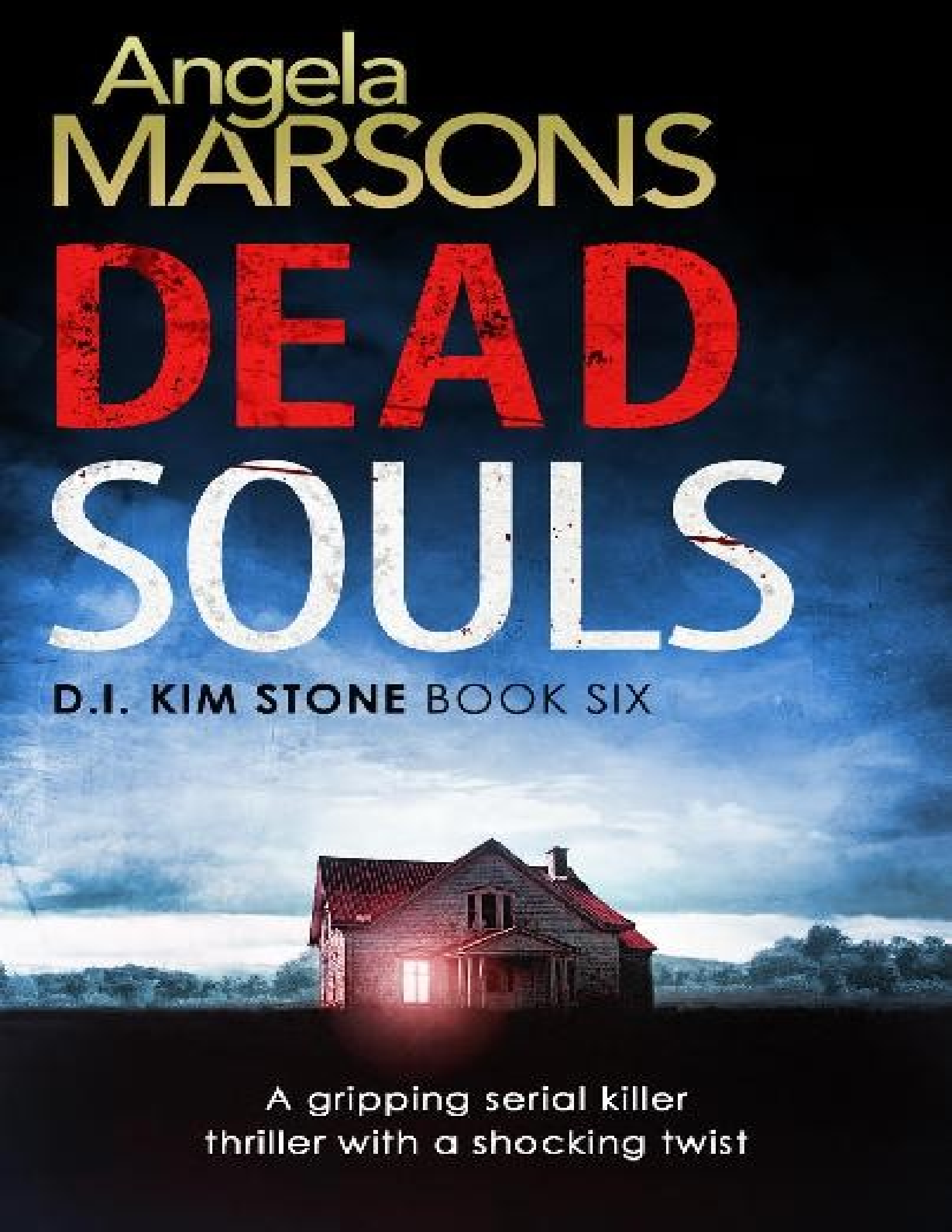
Angela MARSONS

DEAD SOULS

D.I. KIM STONE BOOK SIX

A gripping serial killer thriller with a shocking twist

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ÖLÜ RUHLAR

SÜRÜKLEYİCİ BİR SERİ KATİL GERİLİMİ

ANGELA MARSONS

Bu kitap, her gün elimi tutan ortağım Julie Forrest'a ithaf edilmiştir.
Ve bir gün bu süreçte ne kadar değerli olduğunuzu anlayacaksınız.

PROLOGUE

Justin bileğinin üzerinde asılı duran bıçağa baktı. Bıçak annesine aitti; titreme de ona.

Bir an için görevin pratikliğinin üstesinden geldi. Bu iş için doğru bıçağı seçmiş miydi? Çok fazla bıçak vardı. Çatal bıçak çekmecesinde bıçaklar. Ahşap bir bloktan çıkan bıçaklar. Annesinden kalan ve kendi dekoratif kutusunda yaşayan bir dizi som gümüş bıçak.

Bu bıçak onun ilk tercihi değildi. Başlangıçta çekmecedeki en büyük, en kötü bıçağa uzanmıştı. Kenarı tırtıklı. Sıradağlar gibi keskin dişleri vardı.

Sapı kavradığında kendini iyi hissetmişti ama o dişlerin derisini parçalayacağı düşüncesi onu irkiltmişti. Hayatına son verirken, çekeceği acıdan endişe duyması ironikti.

Onu yerine koydu ve bir başkasına uzandı. Daha kalın, daha etli bir sapı olan uzun, şık bir numara. Annesinin birçok kez pazar rostosunu bununla dilimlediğini görmüştü.

İçinden pişmanlıkla karışık bir üzüntü geçti.

Her Pazar günü küçük kız kardeşinin yanında oturup haftanın en çok beklenen yemeğini heyecanla beklediğini hatırlıyordu. Annesi her bir yemek tabağını özenle, törenle yerleştirirdi. Yüzü gururla parlardı. Annesinin onu düşünürken bir daha asla böyle bakmayacağını fark edince yutkundu.

O günlere, ailesine ait olmanın yeterli olduğu ilk gençlik yıllarına geri dönmenin bir yolu olup olmadığını merak ederken bıçak titredi. Dışarıda geçirilen günler, deniz kenarında yapılan tatiller, paket servisler ve film geceleri.

Derin derin yutkundu.

O artık o çocuk değildi. Yıllardır olmamıştı. İçinde tohumlanan öfke, kükreyen bir cehenneme dönüşmüştü.

Ne yapması gerektiğini biliyordu.

Annesinin yüzü zihnine yerleşti. Hissettiği acı neredeyse fizikseldi.

Bıçağı bileğinden geçirirken haykırdı.

Bu hareket, daha önce yaptığı diğer kötü girişimlerden bazılarını çaprazlayan bir çizik bıraktı. Bu çaba, pamuk inceliğindeki çizginin bir ucunda küçük bir kan kabarcığıyla ödüllendirildi. Bu bir ilerlemeydi.

Kadının yüzü aklında kaldı. Anlayış ve bağışlayıcılıkla doluydu. Okul bahçesinde bir çocuğa yumruk attığı için ceza aldığında ona nasıl baktığı gibi. Ya da başka bir çocuğun bisikletini alıp ön tekerleğine zarar verdiği zamanki gibi. Bunlar hataydı ve affedilmişti.

Bu o zamanlardan biri olmayacaktı.

On sekiz yıl boyunca daha önce hiç saati geri almak istememişti. Son iki gündür her saat başı bunu dilemişti. Pişmanlık kendisi için değildi. Asla evlenmeyecekti. Annesiyle tanışması için eve asla bir kız arkadaş getirmeyecekti. Asla çocuk sahibi olamayacaktı. Ama pişmanlığı annesi içindi. Annesinin tek torun umudunu da beraberinde götürmüştü.

Zihninde annesinin yüzü değişti ve şaşkın, kafası karışmış, neredeyse sorgulayan bir ifadeye büründü.

Kadının acısı adamın kalbini parçaladı.

Kendini sorgulardı. Neyi yanlış yaptığını merak ederdi.

Eğer onun hatasıysa.

Bu düşünce gözlerini yaşarttı.

Başını sallamaya başlarken, "Bunların hepsi yanlış," diye fısıldadı.

Annesinin kendini suçlaması düşüncesine katlanamıyordu. Bu onun hatası değildi. Bunların hiçbiri onun suçu değildi. Kendi suçuydu.

Eli bıçağı bıraktı ve yatağının başucundaki dolabın üst çekmecesine uzanıp bir not defteri ve kalem çıkardı.

Kendisi için başka bir yol olmadığını biliyordu. Bunu iki gündür biliyordu. Ama annesi, onun seçimleri yüzünden hayatının geri kalanını suçluluk duygusuyla yaşamak zorunda değildi. Yaptığı şey için kendini asla affetmeyecekti ve ne kadar çabalasa da annesi de onu asla affetmeyecekti.

Kendisine bakan çaresiz, dehşete düşmüş yüzü hatırlayınca durakladı, kafası karışmıştı, yaptıklarının nedenini, motivasyonunu arıyordu. Birdenbire cevaplayamadığı bir soruydu bu ve onu iliklerine kadar hasta etmişti. O gözler, Tanrım, korku dolu o gözler, kalbindeki utancı bulmuştu. Tam olarak neye dönüştüğünü ancak o zaman fark etmişti. Ruhunun karanlığı nefesini kesmişti. Bir canavara dönüşmüştü.

Onunla bitmeyecekti. Aslında, daha yeni başlıyordu. Ölüm ve nefret geliyordu ve o bunları durduramayacak kadar korkaktı.

Annesine yazdığı notu yastığın üstüne koydu ve bıçağa bir kez daha uzandı.

Bileğindeki damara odaklanırken tutuşu sağlam ve eli sabitti.

Bıçakla deriyi kesti. Bu sefer ciddiydi.

BİR

Kim uzaktan siren seslerini duyunca, "Bryant, sola dön," diye bağırdı.

Virajı dönüp bir ticaret sitesine doğru Clarkson hareketi yaparken frenler gıcırdadı.

"Eve dönmek üzere olduğumuzdan oldukça eminim," diye homurdandı.

Kim bakışlarını sola, öne, sağa ve tekrar geriye çevirirken meslektaşını görmezden geldi, gözleri karanlık binalar arasında herhangi bir hareket olup olmadığına bakıyordu.

"Şef, West Mid'de başka memurlar da olduğunu biliyorsunuz-

"Yaralanmalı bir silahlı soyguna bir milden daha az bir mesafedeydik ve senin tek düşündüğün turta ve püre mi?" diye tersledi. Telsizini açık tuttuğu için kendi hatasıydı.

"Yeterince makul," diye kabul etti. Bir akşam yemeği, karnından aldığı bıçak darbesiyle kanlar içinde kalan masum bir erkeğin görüntüsü karşısında sönük kalıyordu.

"Burada bir yerde olduğuna bahse girerim," dedi karanlığa karşı gözlerini kısarak.

Eşkalden, on bir yaşından beri karakola götürdüğü on dokuz yaşındaki üretken mağaza hırsızı Paul Chater'ı aradıklarından zaten şüpheleniyordu.

Delikanlı, istihbarata dayalı bir ortaklık planına üye olan tüm alışveriş merkezlerine ve cadde mağazalarına girmesi yasaklanmış ve fotoğrafı bir reality yıldızının seks kasetinden daha fazla elden ele dolaşmıştı.

"Neden buraya gelsin ki? Bryant sordu.

"Çünkü küçük bir kasaba gibi," diye cevap verdi. 'Burada iki yüzden fazla birim ve üç mil yol var.

Dükkâna çeyrek milden daha az bir mesafedeydiler ve çocuk hâlâ egzoz susturucusu bozuk, eski püskü bir motosiklete biniyordu. Mümkün olduğunca çabuk ana yollardan uzaklaşmak isteyecektir.

'İkimiz de burada bir saat boyunca araba kullanabilir ve karşılaşmayabiliriz,' dedi.

"Yani, muhtemelen buraya bakacağımızı biliyordur? Bryant söyledi.

"Astra Estate'te olmaz," diye cevap verdi. 'O lanet olası sirenlere daha çok dikkat edecektir.

Paul Chater son yıllarda hırsızlık faaliyetlerini, güvenlik kamerası olmayan ya da çok az olan küçük dükkânlarda yoğunlaştırmıştı. Sık sık içeride kalmasını mesleki bir tehlike ve hak edilmiş bir dinlenme olarak görüyordu. Ancak bir bıçak ihbarı olayı tırmandırdı.

Kim, bisikletinin tiz sesinin onu ele vereceğini umarak camını indirdi ama yaklaşan sirenlerin sesi ona hiçbir şey yapmıyordu.

"Şef, bulamayacağız-

"İşte orada," diye bağırarak ön camı işaret etti. Bryant

ayağını gaz pedalına koydu.

'Hayır, onu kovalamayın,' diye uyardı. 'Saklanacak bir yer arıyor. Bisikleti bırakıp yaya olarak giderse onu asla yakalayamayız.

Hızlı düşünmeye çalıştı. "Yolun sonuna kadar devam edin, sağa dönün ve sonra sola dönün.

Eğer Chater'ın birazcık aklı olsaydı, arazinin en batısında yer alan ve kanal yoluna açılan dik bir kıyıya doğru at sürerdi, ama gittiği yol önce yarım millik düz bir yol anlamına geliyordu.

Bir hırdavatçının otoparkından geçip yolun kenarına geldiklerinde, Chater tam da onun düşündüğü yere nişan alarak görüş alanına girdi.

"Yakala onu," diye talimat verdi.

Bryant tekrar gaza bastı. Chater

arkasına baktı.

"Daha hızlı," diye bağırdı.

Siren sesleri ona ekip arabalarının araziye girdiğini söylüyordu ama artık ona asla yetişemeyeceklerini biliyordu.

Sadece onlar vardı.

Camı tamamen indirerek, 'Yanına git,' dedi.

Banka iki yüz metre ötedeydi. "Şef, ne var?

Chater'la aynı seviyeye geldiğinde 'Kenara çek,' diye bağırdı. "Kenara çek," diye tekrarladı Chater'ın şaşkın yüzüne doğru bağırarak. Yüz elli metre.

"Şef, bir şey yapma-

'Durdur şu lanet motoru,' diye bağırdı.

Motosikleti bırakıp koşmasına yüz metre kalmıştı.

Motosiklet ilerledi.

Kim nefes nefese, "Beni yaklaştır," dedi.

'Düşündüğüm şeyi yapma-'

"Bryant, ona zaten kibarca sordum," dedi, koltuğunda dönerek.

Elli metre sonra tekrar adamın üst kolunun hizasındaydı.

Bir an tereddüt etti ve sonra Bay Singh'in dükkânda kan kaybettiğini anlatan telsiz mesajını hatırladı.

Yirmi beş metre.

Kolundan tutup arabanın kapısını açtı ve onu kalçasından dürttü.

Bryant, motosiklet sola doğru düşerken frene bastı.

Araba.

Kapıyı açıp dışarı fırladı. Chater ayağa kalktı ve bankaya doğru koşmaya başladı.

Aralarındaki üç metrelik boşluğu kapatırken sirenler her yönden ona doğru geliyordu.

Adam tepenin eteklerine ulaştığında kadın ileri atıldı.

"Yakaladım seni," diye bağırarak onun üzerine yuvarlandı. Deri motorcu ceketinin sert fermuarı karnına ve sırtına battı.

Adam inledi ve kadının elinden kurtulmak için mücadele etti.

Onu ters çevirdi ve Perspex vizörün arkasındaki yüze baktı. "Pekâlâ, seni küçük pislik," dedi adamın karnının üstüne oturarak. 'Ne yaptın Bu zamana kadar?'

"Gerroff me, bitch," dedi kalçalarını Ricky Martin gibi kıvırarak.

Kadın kalçalarını adamın kaburgalarına doladı. "Bıçak nerede, Paul?" "Bıçak falan yoktu," diye itiraz etti.

Dudaklarından inkâr çabucak çıktı ama gözleri aynı fikirde değildi.

"Nerede Paul?" diye sordu, bileğindeki tutuşunu sıkılaştırarak.

"Sana bıçak olmadığını söylemiştim," diye bağırdı, şimdi inancının cesareti onu yakalamıştı. "Sadece biraz sigara istemiştim, değil mi?

Kim, kendi dükkânında kanlar içinde yatan masum bir adamın resmini gördüğünde içindeki öfkenin kabardığını hissetti. Bu küçük pislik sigara parasını ödemek istemediği için hayatı tehlikedeydi.

"Öyleyse bir iş bul ve biraz satın al," dedi ve bir ekip arabası kaldırıma açılı bir şekilde yanaşırken elini sıktı.

Kollarını kavuşturmuş bir şekilde arabanın yanında duran meslektaşına baktı. "Biliyor musun Bryant, dünyanın kendilerine bir şeyler borçlu olduğunu düşünen insanlardan nefret ediyorum.

"Onu alalım mı Marm?" diye sordu gelen polis memurlarından biri, ikinci bir ekip arabası yanaşırken.

Başını salladı ve kendini yerden kaldırarak bir metre dokuz santim boyuna ulaştı ve dikenli siyah saçlarından bir dal kopardı. Dikkatini tekrar yerdeki adama çevirdi. "Her zaman bir pisliktin Paul, ama şimdi bıçaklı bir pislik oldun ve bu seni uzun, çok uzun bir süre hapse atacak," diye tısladı ve adamı ona doğru uzattı. "Bıçak bu arazide bir yerde olacak çocuklar," dedi polis memurlarına.

"Bu senin tüm sorunlarını çözecek, domuz," diye sırıttı Chater. 'Dışarıda benim gibi bir sürü var ve geliyorlar...'

'Bunu biliyorum ama bir süpermarketin de dediği gibi Paul: "her küçük yardım işe yarar".

Sessizce başını sallayarak bekleyen meslektaşına doğru yürüdü. Ellerindeki kiri temizledi ve gülümsedi. Sokaklarda bir pislik daha eksilmişti.

'Tamam, Bryant. Şimdi evine gidip yemeğini yiyebilirsin.'

İKİ

Doktor A önündeki yüzler sırasını inceledi ve yüksek sesle iç çekmemeye çalıştı. Aston Üniversitesi'nden meslektaşı, yeni atanan bir grup polis memuruna kazının ilk aşamaları hakkında danışmanlık yapmak üzere Dubai'ye gidiyordu.

Ve Black Country'de bir tarlanın ortasında, bir grup ilgisiz öğrenciyle birlikte, gösteremeyeceği kadar profesyonel olduğu Pazartesi sabahı ifadesini takınıyordu. Ah, yeni bilgiler edinmek için çırpınan, sünger gibi beyinleri olan hevesli genç beyinler neredeydi? Bu iş dağılımını daha kolay yapardı, diye düşündü. Sıcak ve güneşli bir iklimde arkeolojik danışmanlık için gelecek talepte onun adı olsa iyi olurdu.

"Tamam, toplanıyoruz," dedi ellerini ileri doğru sallayarak.

"Toplanın demek istiyor," diye önerdi asistanı Timothy.

Ona karşı dudaklarını büzdü. Evet, bazen İngilizce'deki bazı kelimeleri karıştırıyordu ama eğer bu basit talimatı anlamamışlarsa, başları belaya girecekti.

O, iki metreye bir metre boyutlarındaki alanı spreylemekle meşgulken, on dört öğrenci dağılmış, küçük gruplar oluşturmuş ve elleri ceplerinde, omuzları Kasım başındaki yedi derece sıcaklığa karşı kamburlaşmış bir şekilde birbirlerine sokulmuşlardı. Rüzgâr serin olmasına rağmen ısırmıyordu. Bu gençleri, Rusya'dan gelen ve vadilerde asılı kalarak sıcaklığı eksi yirmiye düşüren soğuk hava kütlelerinin bulunduğu Balkan Yarımadası'ndaki Makedonya'daki evine götürmek istiyordu.

Küreklerin yanındaki çantayı açarak, "Adli arkeoloğun alet çantasındaki aletleri bana kim söyleyebilir?" diye sordu.

"Fotoğraf makinesi," dedi biri esneyerek. "Eskiz defteri ve kalemler," dedi bir diğeri. 'Cımbız ve çubuklar,' dedi esneyen. "Meşale.

En belirgin yanıtlar kendisine seslenince başını salladı. Beyinlerinin daha fazla cevap aramak için vites değiştirmesi gerektiğinden coşku kısa sürdü.

'Olay yeri olduğumuzu unutma,' diye tembihledi.

"Bant.

"Tek kullanımlık giysiler.

Doktor A tekrar başını salladı ve dikdörtgen çimlere baktı. "Peki, başlamaya hazır mıyız?" diye sordu küreğe uzanarak.

Öne doğru adım atarken birinden diğerine baktılar. '*Da mu se nevidi*,' diye fısıldadı nefesinin altından.

Doktor A, ona şaşı bir ifade takınan Timothy'ye bir bakış attı. Bunun onun hayal kırıklığı çığlığı olduğunu anlayacak kadar Makedonca öğrenmişti.

"Önce yapmamız gereken bir şey var mı?" diye tekrarladı. Bir öğrenci 'Aletlerinizi temizleyin' diye seslendi.

"Temiz olduklarını umuyorum," dedi kısaca.

Bu öğrencilerden hiçbirinin adli tıp yolunu seçmemesini ummaya başlamıştı.

Kazmaya başlarken biraz daha açık konuşmanın zamanı geldi diye düşündü. 'Normalde üst toprak bölgesini incelersiniz. Burada suç yok Bu yüzden açıkladığım gibi kazacağım.

Timothy öne çıktı ve onunla birlikte kazmaya başladı.

Birkaç kişi bu hareketlilik karşısında bir adım öne çıktı.

'Antik alanlarda, ilgili katmanlar genellikle tamamen gömülüdür. Adli olaylarda mevcut yüzey de ilgili bir katmandır.

'Gömü özelliği doğrudan mevcut zemine açılmaktadır. Bu da olay yerine ulaşmak için üzerinde yürüdüğünüz zeminin alanın bir parçası olduğu ve varlığınızın kanıtları değiştirebileceği ya da yok edebileceği anlamına gelmektedir.

Herhangi bir soru için durakladı. Soru gelmeyince ders planını anlatmaya devam etti. 'Adli kanıtlar daha inceliklidir. Bir adli arkeolog

kesik kökler, kuru yapraklar, ölü bitki örtüsü, alet izleri, ayakkabı izleri, hatta parmak izleri gibi kanıtların varlığına karşı duyarlı olmalıdır.

Çim yığını beyaz boya sınırının hemen dışında büyümeye başladı.

'Adli alanlardaki eserler genellikle bozulabilir ve normal arkeolojik alanlarda nadiren rastlanır: kağıt, kumaş, tütün, böcek kanıtları, saç, tırnaklar, diğer yumuşak dokular'.

Doktor A, bir ayak derinliğindeki delik açılırken etrafındaki sıkılmış yüzlere baktı.

Küreği sağındaki esmer adama uzattı ve yanındaki adama Timothy'den ikinci küreği almasını işaret etti.

"Kazın lütfen," diye talimat verdi ve tekrar konuşmadan önce kazmak için kürekleri yere atmalarını bekledi.

"Biyolojik tehlike içeren ya da tehlikeli maddelerle karşılaşma olasılığı da var..." Duraksadı. "Dolu bir silah gibi.

Kadın öğrenci tereddüt etti. Birdenbire bu kelime herkesin dikkatini çekmişti.

Dinleyicilerine doğru başını salladı. "Evet, oldu.

Kazıcıların arkasından yürüdü ve kürekleri uzatmalarını işaret etti. Bu çocukları ısıtmanın zamanı gelmişti.

Yürümeye ve konuşmaya devam ederken parmaklarını arkasına bağladı. 'Bulunan herhangi bir kanıt uygun yasal gözetim zincirine girilmelidir. Kürekleri uzatın lütfen. Hepsi hesaba katılmalı ve resmi olarak korunana kadar...'

Gözlerini çukura diktiğinde sözlerinin ardı arkası
kesilmedi. "Dur," diye bağırdı avazı çıktığı kadar.

Herkes irkilerek geri sıçradı.

Gözlerini delikten ayırmadan, "Geri çekil," dedi.

Özelliğin uzun kenarına doğru ilerledi ve diz çöktü.

Daha yakından baktı ve sağ elini uzattı. Her iyi asistan gibi Timothy de ne yapacağını çok iyi biliyordu.

Avucunun içine yumuşak bir fırça yerleştirildi.

Bakışlarını dikkatini çeken nesneden ayırmadan, "Işığımdan çıkın, millet," diye bağırdı.

Yavaşça fırçaladı, kalbi göğsünde yüksek sesle atıyordu.

Pürüzsüz, yuvarlak şekil ortaya çıkmaya başladığında etrafında nefes sesleri duyuldu.

Görünüşe göre bu öğrenciler bir şeyler biliyordu.

Doktor A meslektaşına dönüp konuşmak için durakladı.

"Timothy, herkesi bu bölgeden uzaklaştır. Sonra da bana adli tabibi ve Dedektif Stone'u getir.

ÜÇ

Stacey Wood etrafındaki manzarayı algılamakta zorlanıyordu. Küçük evin arka tarafındaki küçük kutu odanın her sert yüzeyine ulaşmış gibi görünen kan hacminde müstehcen bir şey vardı. Ama tek sorun bu değildi. Daha önce de kan görmüştü. Asıl sorun, zihninin gerilerine itilmiş olan anıydı.

Bakışları, spor ayakkabılar, kramponlar, araba dergileri ve tişörtlerle dolu alanda Dawson'ınkilerle buluştu.

Normal bir çocuk odası - duvara yaslanmış genç bir çocuğun cesedi ve halıdaki kan lekesi dışında. Kanın metalik kokusu terli giysilerin kokusuyla savaşıyordu.

Başı arkaya doğru düşmüştü, açık gözleri tavana sıçrayan kana bakıyor gibiydi, sanki yıldızları seyrediyor ya da yaptıklarına hayretle bakıyordu. Sol gözünün altından geçen beyaz bir yara izi, pürüzsüz, genç cildindeki tek kesintiydi. Kapüşonunun bir kolu dirseğine kadar kıvrılmıştı ve ölümcül yarayı gösteriyordu. Gri dar kot pantolonu kurumakta olan kan lekeleriyle kaplıydı.

Mutfak bıçağı sağ elinden birkaç santim uzağa düşmüştü.

Stacey bakışları bıçağın üzerindeyken nefes alış verişini düzgün ve etkilenmemiş tutmaya çalıştı. Dawson'ın sahaya çıkmayı beceremediğini düşünmesini istemiyordu. Ve onun zayıflığının kokusunu bir mil öteden alabilirdi. Ama o bıçak aklını gitmek istemediği bir yere doğru çekiyordu. Burada ve şimdi değil.

Zihinsel olarak kendini silkeledi ve düşüncelerini yoğunlaştırdı. Anne oğlunu bulmuş ve histerik bir şekilde sağlık görevlilerini çağırmıştı. Bir çağrı yapılmıştı.

karakola iletildi ve ardından aynı anda patologun gelmesi için bir çağrı yapıldı. Stacey çocuğun birkaç saat önce öldüğünü tahmin etti.

Davaya katılmalarının en önemli nedeni, olayın intihar süsü verilmiş bir cinayet olmadığını tespit etmekti. Dedektif ve patolog arasındaki hızlı bir anlaşma, ailenin cenaze düzenlemelerini yapmasına olanak tanıyacak hızlı bir sürece yardımcı olacaktır.

Patoloji uzmanı Keats, "Ciddiydi," diye önerdi. "Eninde sonunda.

Stacey bunu biliyordu. Bilek boyunca uzanan yanlış girişim çiziklerine rağmen, derideki yırtık kola doğru uzanıyordu. Damar kesilmişti.

Stacey zihninin, önündeki manzaranın ötesinde, ölümden önceki anların acı verici, duygusal ve zahmetli olduğu bilgisine gitmesine engel olamadı. Bu gencin kendi hayatına son vermekten başka bir alternatifi olmadığını düşünmesi yeterince kötüydü ama tereddüt kesikleri çektiği acıyı yansıtıyordu.

Stacey'nin bu genç adama neyin işkence ettiğine dair hiçbir fikri yoktu ama birçok gençlik sorununun kişinin sandığı kadar aşılmaz olmadığını biliyordu. Belki de sorunlarını paylaşabilseydi, tek hareket tarzının bu olduğunu düşünmezdi. Ürperdi ve yükselen mide bulantısını yutarak uzaklaştırdı.

Keats olay yerini incelemeye devam ediyordu ama ona göre Justin Reynolds'ın ölümüne herhangi birinin karıştığını gösteren hiçbir şey yoktu. Eğer öyle olsaydı küçük odada bazı boğuşma izleri olurdu ama tek çatışma genç adamın kafasında yaşanmıştı.

"Aramaktan memnun musunuz, Çavuş? Keats Dawson'a bakarak sessizce sordu.

Başını salladı. 'Bu gençten memnunum-'

Stacey, yeterince hızlı terk edemediği bir odadan çıkarken sözlerinin geri kalanını duymadı.

DÖRT

Kim, Batı Midlands kuvvetlerini Batı Mercia'dan ayıran çift anayol olan A456'dan keskin bir sola saptı.

Bir bahçe merkezinin arkasındaki toprak yola sola dönmesini söyleyen navigasyonun talimatlarına uydu.

Elektronik ses varış noktasına ulaştıklarını duyurduğunda, "Bu şey uyuşturucu mu almış?" diye sordu. Kim bu aletin onu kestirme bir yoldan götürdüğünü ve sonunda medeniyete ya da en azından asfalt bir yola kavuşacaklarını düşünmüştü.

Sağ lastik, ikisini de trambolin gibi zıplatan bir çukura çarptığında Bryant omuz silkti.

Bir tarla kapısının yanındaki çakıllı park yerinde iki minibüsün yanında üç polis aracını görünce 'Tüh,' dedi. Neyse ki elektronik aletlerin özür dilemeye ihtiyacı yoktu.

Tek şeritli yolu kapatacak şekilde on adım geriye park etti.

Kapıya doğru yöneldiklerinde, birkaç parçalı öğrenci grubu minibüslere ulaştı ve hararetli bir şekilde konuşmaya başladı.

Şükürler olsun ki birileri olay yerini temizlemeye başlayacak kadar akıllıydı. Bunun, bu çocukların aceleyle unutamayacakları bir eğitim seansı olduğundan emindi.

Her ikisi de giriş kapısını koruyan polis memurlarına kimliklerini gösterdiler, her ne kadar her iki polis memuru da onları tanıyor olsa da.

Tarlaya giren çiftlik araçları tarafından oyulmuş, kısmen aşınmış bir patika devam ediyordu. Kaybolmadan önce yaklaşık elli metre kadar devam etmiştir.

Sağ taraflarındaki ağaçlık alan inceldiğinde, her iki yönde çeyrek mil boyunca uzanan ve ötesindeki ekin tarlalarından ayıran sık yeşil çitlerle çevrili düz, çimenlik bir alan ortaya çıktı.

Kim ağaçların ucundaki hareketliliği fark etti.

'Kahretsin, şef. Bana o olduğunu söyleyebilirdin.'

Kim gülümsedi. "Sürprizleri sevdiğini sanıyordum.

"Buna sürpriz mi diyorsun?" dedi ekşiyerek.

Kim başını salladı. Bilim adamının edinilmiş bir tat olduğunu biliyordu. Açık sözlülüğü herkesin damak tadına uymuyordu ama Kim için bu kadın yeni bir soluktu. Kastettiği şeyi söylüyor ve söylediği şeyi kastediyordu. Her zaman doğru olmasa da yeterince yakındı.

Kim, Doktor A'nın deliğin içinde volta atmasını izledi. Bir elini kot pantolonunun ön cebine sokmuş, diğer eliyle de telefonu kulağına dayamıştı. Açık mavi kot pantolonunun sol bacağı Doc Marten çizmesinin sınırlarından kurtulmuştu.

Bir zamanlar uzun ombre saçlarını tutan sıkı atkuyruğu şimdi gevşemiş ve ensesine düşmüştü.

"Doktor A," dedi Kim, kadın aramayı sonlandırırken elini uzatarak.

Bu takma ad, Makedonca adının çok fazla yok edilişine tanık olduktan sonra bilim adamının kendisi tarafından oluşturulmuştu. Kendini bildi bileli kısaltılmış versiyonunu kullandığı için Kim artık ne olduğundan bile emin değildi.

Bakışlarını ilerletirken el sıkışmaya kısa bir gülümseme eşlik etti.

"Bryant," dedi elini öne doğru uzatarak.

Meslektaşının bunu kabul etmekten başka çaresi yoktu.

Kadın deliğe doğru dönerken Bryant, "Adımı doğru söyledi," diye mırıldandı.

"Keatings nerede?" diye sordu birden.

Kim, 'Bir intihar vakasını teslim ediyorum,' diye açıkladı. "Birazdan burada olur. Doktor A, "Gelin, gelin," diyerek onları hastanenin kenarına doğru çağırdı.

Çukur.

Kim topraktan çıkıntı yapan kireçli beyaz kemiği hemen gördü.

Tecrübe ona tam olarak neye baktığını söyledi. "Bir

kafatası mı?" diye sordu.

Doktor A başını salladı.

Kim geri çekildi ve düz arazinin içindeki deliğe baktı.

"Bir buçuk ayak derinliğinde mi?"

diye sordu. "Yaklaşık olarak, evet.

Çok sığ. Kim bir adım öne çıktı.

"Yapabilir miyiz?...

"Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır," diye bağırdı Doktor A. 'Acele edemeyiz. Her şeyden önce Keatings ve ekibime ulaşmalıyız. Siz olay yerine gitmeden önce durumu ya da koşulları bilmiyoruz.

Kim anladı. Bu noktada kafatasının ne kadar süredir orada olduğunu bilmenin hiçbir yolu yoktu. Doktor A'nın görevi kanıtı korumak ve kafatasını olabildiğince dikkatli bir şekilde çıkarmaktı.

Çoğu adli arkeolog gibi Doktor A da Antropoloji alanında doktora yapmıştı ve kemiklerde kalan ipuçlarını nasıl okuyacağını biliyordu.

Öncelikle kemiklerin insana ait olduğunu tespit etmesi gerekiyordu. Kim bu konuda şüphe duymayacak kadar çok kafatası görmüştü.

Daha sonra yaş, cinsiyet ve ırk gibi biyolojik özellikleri belirlemeye çalışacaktı. Kim, doku içermeyen kemiklerle uğraşırken ölümden bu yana geçen süreyi belirlemenin sorunlu olduğunu zaten biliyordu. Etin çürüme hızı, hem biyolojik hem de iklim koşullarını hesaba katarak, en azından onları doğru noktaya getirebilirdi. Entomolojinin de yardımcı olması pek olası değildi. Kemiğin temizliğine bakılırsa, böceklerin partiyi çoktan terk etmiş olduğunu görebiliyordu.

Soruşturma için en önemlisi, Doktor A'nın bilgisi, ölüm nedenini ve şeklini belirlemelerine yardımcı olacaktır.

Kim dört ölüm şekli olduğunu biliyordu: doğal, kaza, intihar ve cinayet.

Kim'in henüz neye baktıklarına dair hiçbir fikri yoktu ama bildiği bir şey vardı: Bu zavallı ruh kendini gömmemişti.

"Aww... çifte bok," dedi Bryant ve onun dönmesine neden oldu.

Bir kalabalık ağaçlık boyunca onlara doğru ilerliyordu. Çoğunu bekliyordu. Bir tanesini beklemiyordu. İnledi.

West Mercia Polisi'nden ezeli düşmanı Dedektif Müfettiş Travis, "Olay yerimi sıcak tuttuğunuz için teşekkür ederim ama artık buradayım," dedi.

DI'ye geldiğinden beri ona hiç rütbesiyle hitap etmemişti.

Yüzünü tamamen ona döndü ve bu iyiliğe karşılık verdi.

"Tom, saydığıma göre, bu benim bir suç mahallime üçüncü kez izinsiz girişin ve elin boş dönmen.

West Hagley'de bulunan bir Dinlenme Merkezinin genç yöneticisinin cesedine atıfta bulunarak, "Hepsini ben yaptım," dedi.

'Yeterince adil ve bu davayı çözdüğünüz için çok memnunum. Bir dakika, çözmedin,' dedi ve adamın yüzüne yayılan gülümsemeyle ona tam da aradığı şeyi verdiğini fark etti. Bir tepki.

Şimdi sesi en az onun kadar çocuksu geliyordu. Eğer daha fazla değilse.

Devam etti. "Sanırım Hunnington'ın Batı Mercia'ya bağlı olduğunu göreceksiniz.

'Hayley Green de West Mids'ten, o yüzden boş ver Tom. Bırakalım da bunu yetişkinler çözsün.

"Stone, biliyorsun...

"Tom, buraya gel," dedi, birdenbire yerdeki kafatasından çok onlara odaklanan seyircilerden birkaç adım uzaklaşarak. "Hiç büyüyecek misin sen?" diye çıkıştı.

'Suç mahallerimi çalmaya çalışmayı bırakırsan sorunumuz kalmaz Stone,' diye karşılık verdi.

'Oh, sanırım ikimiz de bu ifadenin saçmalık olduğunu biliyoruz,' dedi. 'İkimizin de bedeninde nefes olduğu sürece bir sorun olacak - ama bunu kitleler için bir yan gösteriye dönüştürmeyi bırak. Bu çocukça, profesyonelce değil ve sana bile yakışmıyor.

Arkasından daha fazla insan olay yerine gelirken, ona çok iyi tanıdığı bir soğuklukla baktı.

Arkasını döndü ve çukurun etrafındaki hareketliliğe geri döndü.

Doktor A'nın ekip üyeleri toplanmış ve beyaz koruyucu giysilerini giyiyorlardı.

Kim etrafındaki herkesi görmezden geldi ve teknisyenler tarafından kafatasının daha fazla kısmının ortaya çıkarılmasını izledi. Toprakta yan yatmış gibi görünüyordu.

Bir göz çukuru açığa çıkmıştı ve bu durum, baktıkları şeyin bir insan kafatası olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde doğruluyordu.

Teknisyenler toprağı özenle kemikten uzaklaştırmaya devam ettiler. Çok geçmeden burnun olması gereken yerde bir delik açıldı.

Daha fazla fırçalama ve nazik malalama diğer gözün yuvasını ortaya çıkardı.

Çalışma önce yavaşlayıp sonra durunca Kim kaşlarını çattı. Bir teknisyen kafatasının fotoğraflarını çekti.

"Bu da ne?..." diye sordu Bryant, bakışları onunkilerle aynı yerde dururken.

Gözünden doğal olmayan bir şey çıkıyordu.

BEŞ

Doktor A deliğe inerken, "Bu bir kemik," dedi.

Kim, çukurun etrafındaki tek şaşkınlık ifadesinin kendisininki olmadığını görünce rahatladı.

Nasıl olur da göz çukurundan bir kemik çıkabilir?

Kim Bryant'a baktı, o da başını salladı. Belli ki o da daha önce böyle bir şey görmemişti.

"Hangi kemik olduğunu bilmiyorum," diye devam etti Doktor A. "Ama bu iş çok daha zor bir hal aldı.

Kimse onu düzeltmedi.

Kemikler anatomik olarak doğruysa, kazı ve kurtarma işleminin yönü hakkında ipuçları vardı. Normalde kafatası omurlara doğru uzanırdı ve bu böyle devam ederdi. Kemikler doğru yerde değilse, çıkarma işlemi bilim insanları için çok daha karmaşıktı.

Ve kendileri için de, diye düşündü Kim, Bryant'a dönerek.

'Woody'yle konuşmamız gerek. Halletmemiz gereken çok

şey var.

O da başıyla onayladı.

Kim öne doğru eğildi ve bilim adamına ayrılacaklarını açıkladı. "Zamanı

gelmişti Stone," dedi Travis, uzaklaşmaya başladıklarında. 'Sen

suç mahalime tecavüz etti-'

"Burası *benim* suç mahalim, Çavuş Travis," diye bağırdı Doktor A. "Bunu hatırlamanız iyi olur.

"Dedektif Müfettiş," diye düzeltti soğuk bir şekilde.

Doktor A, "Benim hatam," dedi ama Kim bunun bir hata olmadığını biliyordu. Bu, ona rütbesine uygun davranmasını söylemenin bir yoluydu.

Arabaya doğru geri dönerlerken Kim ona bakmamayı tercih etti.

Zihni Woody'den isteklerinin bir listesini yapmaya başlamıştı bile. İlk ve en önemlisi, alanın geri kalanını inceleme ihtiyacıydı. Ceset parçaları bulmuşlardı ve tüm alanın daha fazlası için kontrol edilmesi gerekiyordu.

"Sence alabilecek miyiz? Bryant sordu.

Yanıt olarak omuz silkti. Öyle olmasını umuyordu. Woody diğer her seferinde onun için başarmıştı. Kemiklerden hiç haberi olmasaydı bu kadar kararlı olmazdı ama bir kez olay yerini ziyaret ettiğinde kafasında yer etmişti. Artık onun olmuştu.

Kapıya yaklaştıklarında Kim, öğrencileri sınıfa geri götüren minibüslerin yerini ek araçların aldığını gördü.

Pırıl pırıl parlayan beyaz bir Audi dışında yol temizdi.

Sanki sihirli bir değnek değmiş gibi, Tracy Frost tam kapıya vardıklarında belirdi. 'Merhaba, Frost. Geri dönmüşsün,' dedi Kim.

"Beni özledin mi, Stone?

Kim, "Ancak nişan alamazsam," diye

takıldı. Tracy güldü.

Aralarında eskiye nazaran daha az düşmanlık vardı. Birbirlerinin hayatlarını kurtarmak bir ilişkiye bunu yapabilirdi.

Kadına hak vermek gerekirse, Tracy Midlands'tan ülkenin başkentine uzanan bir uyuşturucu tedarik zincirini araştırmakla meşguldü.

Kim ona yukarıdan aşağıya baktı ve beş inçlik topukların hâlâ yerinde olduğunu görmekten memnun oldu. İşlerin o kadar da değişmediğini bilmek güzeldi.

"Ee, Müfettiş?..." dedi Frost, not defterini kaldırarak.

"Bize biraz zaman kazandıracağım," dedi Kim, onun yanından geçerken. "Yorum yok, yorum yok, yorum yok.

Beklediği gibi, Tracy de onu takip etti.

"Polis varlığı bir üniversite eğitimi için aşırı, değil mi? Kim onu görmezden geldi.

'Sanırım orada olmaması gereken bir şey buldunuz. Haksız mıyım?'

Kim onu görmezden gelmeye devam etti.

"Neden burada yine iki polis gücü var?

Kim arabaya ulaştı ve yürümeyi bıraktı. 'Benim hesabıma göre bu üç soru eder ve ben size cevaplarımı çoktan verdim.

Bryant kıkırdamasını gizlemek için öksürdü.

Tracy uzun sarı saçlarını omzunun üzerinden savurarak, "Tamam, sadece bir tane daha," dedi.

"Yapmayacağımı biliyorsun...

"Bu soruşturmayı kimin alacağına nasıl karar vereceksiniz? Tracy yine de sordu. "İki kuvvetin sınırındayız.

"Gerçekten öyle miyiz? Kim şok olmuş gibi yaparak sordu.

"Yazı tura mı atıyorsun, sidik yarışı mı yoksa bilek güreşi mi? Tracy kışkırttı.

Kim gülümsedi. 'Tamam, bu bir cevap alacak. Sırayla seni sahada tekmeleyeceğiz ve en uzağa kimin gideceğini göreceğiz. Üçün en iyisi. Şimdi arabanı çek.'

Tracy kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Ya canım istemiyorsa?..." "Frost," diye uyardı Kim. Artık canına tak etmişti.

'Araban hareket edecek eğer ben
toprak yoldan geri dönmek zorunda kalacak.'

Kollarını indirdi. "Yapamazsın.

Kim başını salladı. 'Oh, yapardım. Bu benim arabam değil. Onun arabası,' dedi Bryant'a doğru başını sallayarak.

Arabaya bindi ve motoru çalıştırdı.

Tracy aceleyle geriye doğru gitti.

Kim ona küçük bir el salladı ve motoru üç kez devirdi. Muhabir

Audi'ye bindi ve geri geri gitmeye başladı.

"Yapmazdın, değil mi, şef? Kim hiçbir

şey söylemedi.

Yerde bir ceset vardı ve istasyona geri dönmesi gerekiyordu.

Bryant gerçekten sorma ihtiyacı hissetmiş miydi?

ALTI

Kim ofiste duraklamadan doğruca üçüncü kata çıktı.

Hayley Green'de ortaya çıkarılan kafatası haberinin patronu DCI Woodward'a çoktan ulaşmış olacağından hiç şüphesi yoktu.

Kapıyı çaldı ve sadece bir saniye onun aramasını bekledi. Adam onu bekliyordu.

Ofise adımını attı ve dudaklarına yayılan gülümsemeyi zapt etti. Masanın arkasında oturan o adamı görmekten asla sıkılmayacaktı. Bir metreye yakın boyu maun masanın ardına gizlenmiş olsa da, düz sırtı ve dik gövdesi daha az heybetli değildi; ne de üniformasının keskin beyazlığıyla vurgulanan pürüzsüz karamel teni. Sadece altı hafta önce çok farklı bir hikâye olabilirdi. Welshpool'daki olay hakkında hiç konuşmamışlardı ve muhtemelen hiç konuşmayacaklardı. Ama torununun neredeyse hayatına mal olan olaydan bir hafta sonra Kim, en sevdiği model olan Triumph T100 motosikletinin som altından minyatür bir kopyasını almıştı. Yanında el yazısıyla yazılmış renkli bir not vardı Lissy'den. Ve bu kadar tartışma yeterliydi. "Efendim, sanırım bunu biliyorsunuz...

"Tarlada bir kafatası mı buldun Stone?

"Aslında ben değildim," diye düzeltti. Kendi başına yeterince bela almıştı.

Sandalyesine geri oturdu. "Otur.

Bu konuşmanın umduğundan daha uzun süreceğini fark etti. Duymak istediği tek şey 'o senin, Stone' idi. Elbette bunun için oturmasına gerek yoktu.

'Efendim, sahada tam bir araştırma yapmamız gerekiyor, GPR ekipmanı ve

-'

Elini kaldırarak, 'Y a v a ş l a , y a v a ş l a ,' dedi. "Orada bir Travis'le olay yerinde konuştuğunuzu anladığım coğrafi bir mesele var.

Gözlerinin dolmasına neredeyse engel oluyordu.

Travis, kız gözden kaybolduğu anda DCI'ını aramış olmalı. Travis'in imrenilmeyecek nitelikleri listesine bir de 'açıkgözlülüğü' eklemişti.

Bu önemli değildi. Önemli olan iki DCI'ın çoktan konuşmuş olması ve Woody'nin kızgın görünmemesiydi. Bu, ele geçirme için iyiye işaretti.

'Stone, Travis ile aranızda ne olduğunu merak ediyorum. Bir zamanlar yakın değil miydin?'

Kim kaşlarını çattı. Yakın kelimesi Tom Travis ya da bir başkası için kullanacağı bir kelime değildi. Ama o West Mids'ten West Mercia'ya iltica etmeden önce ortak ve neredeyse arkadaş olmuşlardı.

Ama bu, onu savunulamaz bir pozisyona sokmadan önceydi. Olaydan birkaç ay sonra daha küçük bir birliğe transfer olmuştu. Ondan bir ay önce DI olmuştu.

Bundan hiç kimseye bahsetmemişti. Asla da konuşmayacaktı. Omuz silkti. "Sadece güç rekabeti, efendim," diye cevap verdi.

Ona inanmadığına hiç şüphe yoktu ama cevabını kabul etti. Parmaklarını birleştirdi. "Bunun yerinin tam bir kabus olduğunu zaten biliyorsun.

Başını salladı. Hâlâ o sihirli sözcükleri duymuyordu.

"Arazinin kendisi tam sınırda yer alıyor. Bir ucunda Batı Mercia'nın Hunnington'ı, diğer ucunda ise bizim Hayley Green'imiz var. Aslında kimse sınırın tam olarak nereye denk geldiğini bilmiyor.

Kim, Hayley Green'in çoğunlukla sahipli/işgalli konut stokundan oluştuğunu biliyordu. Causey Farm Estate, St Kenelms Avenue, Squirrels Estate ve Uffmoor Lane'deki bir siteden oluşuyordu.

Hunnington, Bromsgrove posta kodu altında yer alan bir köydü. Başlangıçta Halesowen bölgesine bağlı bir kasaba iken 1844 yılında Worcestershire'a bağlanmıştır.

Ve açıkçası kimse nerede bittiğini bilmiyor gibiydi.

"Şimdi, komşu kuvvetimizle anlamsız bir kavgaya tutuşabiliriz ki bu da kimseye, özellikle de yerde yatan kişiye hiçbir fayda sağlamaz.

Kim'in az önceki inancı hızla kayboluyordu. Bu duymak istediğinden çok daha fazla kelimeydi.

Sözlerine şöyle devam etti: 'West Mercia'dan DCI Walsh ve Lloyd House'dan Başkomiser Shaw ile konuştuktan sonra tüm tarafları tatmin edecek bir anlaşmaya vardık.

Kim kaşlarını çattı. Tarladaki kafatası vakası ya onlarındı ya da değildi.

"Bu, hem sizin hem de Dedektif Müfettiş Travis'in yürüteceği ortak bir soruşturma olacak.

Öne doğru oturdu ve onun cevabını bekledi.

Yüksek sesle güldü. "Oh, efendim. Özür dilerim ama bir an için "ortak soruşturma" dediğinizi sandım.

'Evet, Stone. Yaptım.'

Gülmeyi kesti.

"Efendim, inanıyor olamazsınız...

"Aslında, Stone. Ben b i l i y o r u m . Bildiğiniz gibi, uzun zamandır güçlerin birlikte daha yakın çalışabileceğine ve çalışması gerektiğine inanıyorum.

"Ama-

Onu susturmak için elini kaldırdı. "Her polis gücünün kendi kimliğini koruması gerektiğine inanıyorum ancak genel olarak polisler arasında paylaşılabilecek uygulamalar ve metodolojiler var. Hepimiz aynı işi yapmaya çalışıyoruz.

"Tek bir ekip, tek bir vizyon mu?" diye sordu test edercesine.

Pek sayılmaz. Ama hepimiz başkalarından bir şeyler öğrenebiliriz, Stone. Hepimiz,' diye anlamlı bir şekilde ekledi.

Sözü duymazdan geldi. Zihni zaten lojistiği işlemeye çalışıyordu. İki soruşturma ekibi, iki adli tıp laboratuvarı, iki patolog, iki SIO. Bunların hepsi onun rahat edebileceğinden çok daha fazlaydı.

"Ama her şeyi ikiye katlıyor," dedi, bunun kimin bütçesini nasıl mantıklı bir şekilde kullandığını merak ederek.

"Bu şekilde yürümeyecek, Stone. Travis operasyonel olacak ve sen de teknik olacaksın.

"Teknik mi?" diye sordu.

"Laboratuvar ve adli tıp.

Kaşlarını çattı. "Yani benim takımım mı?...

"Bu davada size katılmayacak ve başka davalar üzerinde çalışacak," diyerek en kötü korkularını doğruladı.

"Kim tarafından denetleniyor?" diye karşılık verdi.

'Sen çok becerikli birisin Stone. Eminim bir yolunu bulabilirsin.

"Ama...

'Travis daha büyük bir ekibe sahip ama bizim adli tıp hizmetlerimiz onlarınkinden daha etkili. Bunu onlar da biliyor.

Kim afallamıştı. Detaylar ayarlanmıştı. Bu konuda hiçbir esneklik payı olmadığını hissetmişti ama yine de bir hareket denemek zorundaydı.

'Travis ve benim aynı ilçede zar zor çalışabildiğimizin farkındasınız değil mi?

'İkiniz de profesyonel yetişkinlersiniz,' dedi.

Şey, yarımız öyle, diye düşündü kendi kendine.

Birlikte çalıştıklarından bu yana neredeyse beş yıl geçmişti ve iyi bitmemişti. Travis'in de şu anda kendisi gibi hissedip hissetmediğini merak ediyordu.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmediğimin *kayıtlara* geçmesini istiyorum," diye teklifte bulundu.

'Stone, *albümde* böyle düşüneceğinize hiç şüphe yoktu ama bu bir evrim. Yeni şeyler denemek zorundayız. Eğer bu soruşturmaya dahil olmak istiyorsanız, bu şartlarla. Bu kuvvetler arası işbirliği için bir test vakasıdır.

"Ben bir kobay mıyım?" diye açıklığa kavuşturdu.

Bir an düşündü ve sonra başını salladı. "Evet, sanırım öylesiniz.

"Efendim, bu projenin başarısız olmasını mı istiyorsunuz?" diye sordu ciddi bir şekilde. Başkalarıyla kötü geçinme konusundaki ünü dillere destandı.

Woody başını salladı. "Neden böyle düşündün ki?

'Çünkü beni Bryant olmadan başka bir güçle çalışmaya gönderiyorsun. Sanki işleri berbat etmemi istiyorsun.

Yüz hatlarına kısa bir gülümseme yerleşti.

"Yoksa başarısız olmasına izin vermeyeceğini bildiğim için mi seni gönderiyorum? Bu çok alçakçaydı. Buna nasıl karşı koyabilirdi ki?

Woody ona bir kağıt parçası uzattı. 'Bu Tom Travis'in adresi. Sabah ilk iş onu al, arabada onunla barış ve sonra bu davaya devam et.

Kim uzatılan kâğıdı almadan önce tereddüt etti. Bu reddetmek için son şansıydı. Yerine başkasının geçmesine izin vermek ya da soruşturmayı West Mercia'ya devretmek için.

Tom'la tekrar çalışabilir miydi? diye sordu kendi kendine. Son birkaç yıldır aralarında biriken onca acı ve düşmanlıktan sonra? İkisi de bunun peşini bırakabilir miydi?

Şimdi çekip gidebilir ve ekibiyle birlikte mevcut vaka yükü üzerinde çalışabilirdi. Bir tarlada bulunan kafatasının kimliğini ortaya çıkarmak ve önüne konan zorluğun üstesinden gelmek için gerçekten bu kadar çaresiz miydi?

Kim uzandı ve adresi aldı.

YEDİ

Kim ekip odasına girerken, "Pekâlâ millet, biraz sohbet etmemiz gerekiyor," dedi.

Tahtanın çoktan silinip temizlendiğini ve üstüne 'tanımlanamayan kafatası' yazıldığını fark etti.

Sinirini atmak için dışarıda ve binanın çevresinde bir yürüyüş yapmıştı. Onu ekip odasına kadar takip etmesine gerek yoktu. Ekibi onun olumsuzluklarını anlayabilirdi ve o da bunu istemiyordu.

"Yani, siz bir süreliğine biraz dinleneceksiniz.

"Gerçekten mi? Dawson sordu.

"Pek sayılmaz," diye gülümseyerek teklif etti. "Kafatası vakası Batı Mercia ile ortak bir soruşturma olacak.

Üç şaşkın ifade ona doğru döndü.

"Adli tıpla irtibatı sürdürürken Dedektif Müfettiş Travis ve ekibiyle birlikte çalışacağım.

Orada, midesinin etrafında yuvarlanan büyük gerilim topu basit bir cümleyle açıklanabilirdi.

"Yani bizim hiçbir dahlimiz yok mu? Dawson tahtaya bakarak sordu.

Kim başını salladı ve memnuniyetsizliğin odada dolaştığını hissetti.

"Travis'le mi çalışıyorsun?" diye sordu Bryant.

Kim, bariz olanı fark ettiği için ona sessizce teşekkür etti. "Sorun ne Bryant, kendini dışlanmış mı hissediyorsun? Dawson sordu.

Bryant sırıttı. "Hayır, sadece nereden bilet alabileceğimi merak ediyorum. "Peki, ne yapmamız gerekiyor? Dawson sordu.

Adamın dağınık masasına baktı. 'Bence yeterince işin var. Cuma günü saldırıya uğrayan adamın bilincinin yerine gelip gelmediğini öğren ve Bryant'ı seninle birlikte bu konuda istiyorum.

"Paul Chater'la görüşmek ister misin? Bryant sordu.

Başını iki yana salladı. Brierley Hill'deki CID ekibi bu davaya daha fazla müdahil olmasını istemediklerini açıkça belirtmişti. Onun yüzünden, adamı motosikletinden düşürdükten sonra tıbbi izin için sorgulamaları üç saat gecikmişti. Onlara sadece kendisi yüzünden sorgulama zahmetine katlandıklarını hatırlatmakta tereddüt etmemişti.

Dawson ellerini birbirine sürttü. "Harika. Bir ortağım var. Ama aynı rütbedeyiz, peki sorumlu kim?'

"Ben," dedi Kim. "Stacey de sizin merkeziniz olmaya devam edecek, tamam mı millet? Hepsi başını salladı.

Kim duvardaki saate baktı. Saat neredeyse beşti.

"Tamam, bugünlük bu kadar yeter," dedi, bu numarayı daha ne kadar sürdürebileceğinden emin değildi. "Sabah yedide brifing vereceğiz," diye ekledi, The Bowl'a adım atmadan önce.

Hayal kırıklığı onu umduğu kadar çabuk terk etmiyordu. Eğer bu onun davası, onun ekibi olsaydı, şimdiye kadar hepsine iş ve görev verilmiş olurdu. Ekibi hareketli, istekli ve ipuçlarını ortaya çıkarmaya hevesli olurdu.

Potansiyel sorunlar zihninde birikmeye başlamıştı bile. Bryant kapı aralığından, "İyi satış, şef," dedi.

Omuz silkti. Ona yalan söylemeye çalışmanın pek bir anlamı yoktu.

"Sanırım bu bir veda," diye şaka yaptı, telefonu bir mesaj aldığını bildirirken.

Doktor A'dan gelen mesajda tüm imkânların yerinde olduğu ve iyileşme sürecinin sabah devam edeceği bildiriliyordu. Bilim adamına kalsa kemikleri çıkarmak için bütün gece çalışacağını çok iyi biliyordu ama kendisi gibi Doktor A'nın da düşünmesi gereken bir ekibin refahı vardı.

Bilgiyi onaylayan kısa bir mesaj gönderdi ve ardından başını masaya bırakıp inledi.

"Bununla nasıl başa çıkacaksın?" diye sordu Bryant yukarıdan bir yerden.

Bir kez daha, onun zihnini okuyor gibi görünüyordu.

SEKİZ

17 EKIM 1989

Jacob James gözlerini açtı ve anında dört şeyi anladı.

Etrafındaki oda karanlıktı.

Başının yan tarafından yakıcı bir acı yayıldı.

Bilekleri bağlıydı.

Ve çıplaktı.

Düşünceler ve sorular zihnine üşüşürken onu ele geçiren panik aniydi ama kendini her seferinde korkunç bir ayrıntıyı düşünmeye zorladı.

Karanlık çıplak tenine ağır bir şekilde bastırıyordu. İki kez gözlerini kırptı. Gözlerinin açılıp kapanmasının fiziksel hareketini hissetti ama görüşünün yoğun karanlığı değişmedi.

Bir panik okuyla daha sarsıldı. Bir kez daha gözlerini kırpıştırdı ve bağlı ellerini kucağından kaldırıp gözlerinin önüne getirdi. Hafif bir gölge vardı. Kör değildi.

Başındaki ağrı şiddetliydi ve kafatasının tüm çevresini dolaşıyordu. Gözlerini kısmış, acıya odaklanmaya ve neler olduğunu hatırlamaya çalışıyordu.

Bir görüşme. Görüşme yaptığını biliyordu.

Aylar süren arayıştan sonra, Perry Barr'da yeni bir matbaa şirketinin sahibiyle görüşmüştü. Umutluydu.

Görüşmeden sonra ikisi için cips alacaktı. Kutlamak için.

Zihninde adımları dikkatle takip etti, bir araba anahtarı gibi eksik bilgileri aradı.

Shaft Sokağı'na dönmüştü ve sonra... hiçbir şey yoktu.

Kendisini tanıdık yolda yürürken hayal ederek anıyı zorlamaya çalıştı. Ama bu doğal değildi. Hatırlamak yerine yönettiği bir film gibiydi.

Zihni odağını kaybedip hafızasının izinden uzaklaştıkça sorular aklına üşüştü.

Neredeydi o?

Bunu ona kim yapmıştı? O

ne halt etmişti?

Neden ona bu şekilde davranılıyordu?

Bileklerinin etrafındaki bağı ve çıplak tenini duvarda hissettiğinde içinde öfke büyüdü. Onu esir alan kişinin şimdi burada, karşısında olmasını diledi. İhtiyacı olan tek şey bir fırsattı. Yaş artık onun tarafında olmasa da, Jamaika'da sokaklarda dövüşmeyi öğrenmişti.

Ama o yıllar artık çok gerilerde kalmıştı. İngiltere ona iş ve bir eş vermişti. Aile.

Aklına kızının yüzünün bir resmi geldi. "Adaje..."

diye yüksek sesle bağırdı.

DOKUZ

Bryant ellerini ovuşturdu, iç çekti, kaçınılmaz olanı kabul etti ve Dawson'a döndü.

"O saldırıda elimizde ne var, Kev?" diye sordu.

Şef Kidderminster'a gitmeden önce uğramış ve önceki günkü talimatlarını tekrarlamıştı. Sanki unutmuş olabilirmiş gibi. Yüz ifadesi gergin ve kapalıydı ve onu rahat bırakacak kadar uzun süredir tanıyordu.

Kim Stone'la birlikte çalıştığı süre boyunca, yaklaşık beş yıl önce, Kim DI'lığa terfi ettiğinde karakolun koridorlarında fısıldanan söylentileri merak etmişti. O zamanlar onu sadece ismi ve şöhretiyle tanıyordu ama yine de dedikodu çukurunda oynamamıştı. Bunun kimseye faydası olmamıştı.

Ama son iki yıl boyunca gördüğü şey, ikisi her karşılaştığında ya da Tom Travis'in adı geçtiğinde bile çenesindeki gerginlikti.

Bryant'ın günlük iş yükü normalde bir dilim hoşgörü ve iyi bir önlem için fazladan bir miktar sabır içeriyordu. Dawson'a doğru bakarken, bu iki alandaki toleransının patronunun geçici görevi sırasında test edileceğini hissediyordu.

Meslektaşından özellikle hoşlanmıyor değildi. Evet, bazen pervasızdı ve evet, diğer zamanlarda otoriteye meydan okuyordu. Kendini beğenmiş, kendinden emin ve kendi fikirleriyle doluydu. Bunların hiçbiri Bryant'ı rahatsız etmiyordu. Çoğu gün bundan keyif alıyordu. Çocuğun hata yapmasıyla ilgili bir sorunu yoktu. Onun sorunu, onlardan hiç ders almamış gibi görünmesiydi.

Dawson dosya tepsisindeki yığının en üstteki üç klasörünü çekti, en üsttekini açtı ve okurken konuştu.

"Henryk Kowalski adında Polonyalı bir erkek, otuzlu yaşlarının başında, kasabadaki İş Bulma Merkezi'nin yanındaki otoparkta bulundu," dedi ve başını Halesowen'a doğru salladı.

Bryant otoparkı biliyordu. Tek katlıydı, beton sütunlar ve uyuşturucu ticaretinden nasibini almış karanlık köşelerle doluydu.

"O bir kullanıcı mı?" diye sordu.

Dawson omuz silkti. 'Cuma gününden beri yanına bile yaklaşamadım. Bilinci gidip geliyor. Hemşire beş dakikamız olabileceğini söyledi.

Bryant kaşlarını çattı. 'Ciddi yaralanmalar o zaman. Tanık var mı?'

Dawson başıyla onayladı. "Marie adında genç bir çocuk, gece için bir kuyumcu dükkanını yeni kapatmıştı.

"Önce tanık mı?" dedi

Dawson. "Önce kurban mı?"

dedi Bryant.

"Gün boyunca ikinizi takip etmeme izin var mı? Stacey ikisine de sırıtarak sordu.

Bryant 'Önce kurban' diye onayladı. 'Olayı tam olarak anlatması gerekiyor ki neyi doğrulamamız gerektiğini bilelim.

Dawson bir an için düşündü.

'Tamam, önce kurban,' diye

kabul etti.

Bryant her küçük kararın anlaşmazlık ve tartışmaya yol açıp açmayacağını merak ediyordu.

Ayağa kalktı ve ceketini aldı.

İş öğle yemeğine karar vermeye geldiğinde Tanrı yardımcıları olsun.

ON

Kim bir gün önce Woody tarafından kendisine verilen adrese gitti. Kutu verandalı yarı müstakil ev, Hagley ile Kidderminster arasındaki Blakedown'da küçük bir sitede yer alıyordu. Ev tam da beklediği gibiydi: yavan ve sönük; sahibini tamamen yansıtıyordu, diye karar verdi huysuzca.

Sabah, on bir yaşındaki Golf GTI'ını buzdan bir ceketle bırakan gece aniden bastıran don nedeniyle iyi başlamamıştı. On yıllık arabalar otomatik olarak bir şey yapmazdı, bu yüzden kazıyıcıyı ve buz çözücüyü kaptığı gibi arabayı kurtardı.

Evindeki borular, kışın bu ilk soğukları onları şaşırtmış gibi donmuştu ve son şişe suyu Barney'nin kâsesine boşaltılmıştı.

Kısmete inansaydı, evrenin onu Dedektif Müfettiş Travis'le geçireceği güne hazırladığını düşünürdü.

Önceki akşamki mesajlaşmaları kısa ve dolaysızdı, heceler bir elin parmaklarını geçmiyordu. Belli ki birlikte çalışma ihtimali onu da en az onun kadar heyecanlandırmıştı. Ama onun gibi, muhtemelen başka seçeneği olmadığı söylenmişti.

Siyah pantolon, siyah kravat, beyaz gömlek ve lacivert polar giymiş olan Travis'in tanıdık şekli dışarı çıktı: Dedektiflik kariyeri boyunca onu takip eden üniforma.

Kim, polar giysilerin şık görünmesini engellediğini düşünmeden edemedi.

Boyu Bryant'ın 1.80'ine benziyordu ama Tom çok daha genişti, meslektaşından daha ayı gibiydi. Saçları artık biberden çok tuzluydu ve kısa sakalı neredeyse beyazdı.

Kapı aralığında bir kadın belirdiğinde ona sırtını döndü. Adam kadına doğru dönmeden önce kısa bir süre sarıldılar.

Onun varlığından haberdar değildi ve patikada yürürken yüzü sabitti.

Kim derin bir iç çekti.

Arabanın kapısını açtı ve kendini yolcu koltuğuna attı.

Kim ona doğru baktı. 'Bak Tom, eminim ki biz de aynı şeyleri hissediyoruz.

-'

"Benimle davadan başka bir şey hakkında konuşma," dedi, gözlerini dikerek

Düz devam et.

"Sizinle hiç konuşmasam daha mutlu olurdum," diye karşılık verdi. "Ama patronlarımızın aklındaki şeyin bu olduğundan emin değilim.

Zeytin dalının suratına iyice çarpılmış olmasından mutlu bir şekilde arabayı vitese taktı ve uzaklaştı.

Evet, kısmet kesinlikle onu uyarmaya çalışıyordu.

Kim, Kidderminster Polis Karakolu'na doğru ilerlerken kendi kafasının içinde kalmaya karar verdi: düz cepheli, üç katlı ve on sekiz pencereli ince bir bina.

West Mercia ülkenin en büyük dördüncü kuvvetiydi. Herefordshire, Shropshire ve Worcestershire'ın 2.868 mil uzunluğundaki bir bölümünü kapsamakta ve yaklaşık iki buçuk bin memuruyla 1,19 milyonluk bir nüfusa hizmet vermektedir.

Telford ve Shrewsbury gibi yoğun nüfuslu bölgelerin yanı sıra seyrek nüfuslu kırsal alanları da kapsadığı için kendi kuvvetinden farklıydı.

Arabayı park etti ve Travis'i istasyona kadar takip etti.

Geçici kimliğini almak için resepsiyonda durdu, kadın da hiç konuşmadan kimliğini aldı ve cebine sıkıştırdı.

Binanın içinde ilerlerken birkaç kez başını salladı ve onu kimseyle tanıştırmak için durakladı. Aldığı garip bakışlar onu

onun yanında bir merak ya da şüpheli gibi hissediyorum.

Dedektifin ekip odasına girdiklerinde konuşmaların uğultusu tamamen kesildi.

Kim, kendi setiyle arasındaki düzen farkından hemen etkilenmişti- Yukarı.

Başlangıç olarak, oda Halesowen'dakinden dört kat daha büyüktü. Kapının karşısındaki duvarda, uzun bir tahta oluşturmak için birbirine sabitlenmiş toplam sekiz silme tahta bulunuyordu. Üst duvara bir çift kulak gibi iki kapı girişi açılmıştı.

Sol taraf bir ofise açılıyordu, sağ taraf ise küçük bir mutfağa benziyordu.

Ama hoşuna g i t m e y e n şey, odanın her iki yanında dörder tane olmak üzere sekiz sıranın hepsinin bir sınıf gibi öne doğru bakıyor olmasıydı.

Mor çiçekleri olan tek bir saksı bitkisinin bulunduğu tepedeki küçük kare masanın yanında kimin durduğunu tahmin etmek için hiçbir ödül yoktu.

Masalardan beşi doluydu ve Travis'i onları ayıran koridorda takip ederken on meraklı göz ona dikilmişti.

"Tuhaf bir kat planı var," dedi kadın, hiçbir şey göremediği katı duvarların içinde o n u takip ederken.

"Tüm gözler panolara odaklandı," dedi kısaca.

Gözaltı gibi, diye düşündü Kim.

Kendi görüşüne göre, konsantrasyonlarını korumak için silme tahtasına bakmaları gerekiyorsa, başları büyük beladaydı.

'Her zaman mı?...'

'Bak, Stone. Sen kendi takımını yönet, ben de benimkini, tamam mı?" diye tersledi.

Sadece her zaman saat dokuzda brifing verip vermediğini öğrenmek istemişti. Günün yarısı çoktan geçmiş gibi hissetmeye başlamıştı.

Kadın cevap vermedi ve adam kâğıtları ve bir pano toplarken bekledi.

Sonunda ofisten çıkıp odanın başına doğru ilerledi. Kim ellerini ön ceplerine soktu ve kapı çerçevesine yaslandı.

Travis brifinge onu tanıtarak başladı. Travis'in kendi ekibine olduğu gibi onun ekibine de durumu açıkladığını tahmin ediyordu. Travis ona ekibinin her bir üyesinin ismini söyledikten sonra Travis başıyla onları işaret etti. Odadaki tek kadından yarım bir gülümseme aldı. Bu oran onu üzmüştü.

Travis ellerini önünde ovuşturdu. "Pekâlâ, çocuklar ve... kızlar," dedi ve gülümseyerek Lynda'ya doğru başını salladı.

Yanıt olarak gözlerini devirdi.

'Hepinizden ödevlerinizi teslim etmenizi istemeden önce kısa bir sohbet edeceğiz. Ve önce... Gibbs'e gideceğiz," dedi, gözlerini odada gezdirdi ve kırklı yaşlarının başındaki şık giyimli adama takıldı.

Gibbs, "Evet, takım elbiseli adamı seç," diye önerdi.

Travis elini kaldırdı ve ekibe hitap etti. "Sanırım hepimiz Gibbs'in bu öğleden sonra mahkemesi olduğunu anlayabiliriz," dedi tek kaşını kaldırarak.

Odada birkaç kıkırdama duyuldu. "Devam

et," diye ısrar etti Travis.

Kim gözlerini eski meslektaşından ayıramıyordu. Bu, son birkaç yıldır suç mahallerinde birlikte savaştığı adam değildi. Dün ortaya çıkan adam değildi ve kesinlikle on dakika önce arabayla işe geldiği adam da değildi.

Ama birlikte çalıştığını hatırladığı adamdı.

Gibbs, 'Nihayet dün gece Dalglish'ten tam bir itiraf aldım,' diye cevap verdi. 'Dört soygunun üçünde arabayı kendisinin kullandığını itiraf etti. Dördüncüyü kendisinin yapmadığında ısrar etti ama yapan çocuğun adını verdi.

Travis memnuniyetle başını salladı. "Ve?...

Gibbs homurdandı. 'Evet, haklıydın, şef. Annesinin onu dışarıda beklediğini açıklamak dilini biraz gevşetmiş.

Travis gülümsedi. "Onunla tanıştım. Hiç şaşırmadım. Onun yerinde olsaydım, ondan mahkemeden daha çok korkardım.

Johnson ikinci sıradan, "Hâlâ Turner'ın tecavüz davasıyla ilgili CPS'in kararını bekliyoruz," diye öneride bulundu. Zamanından önce uzamış saç çizgisini gizleme çabaları pek de başarılı değildi.

Travis'in ağzı gerildi. "Onları tekrar takip edin, yakın zamanda sokaklara dönmesini istemiyorum.

Johnson başıyla onayladı.

Travis, "Tamam, ev ödevi zamanı," dedi. "Ve Gibbs'e geri dönüyoruz.

Gibbs, "Cesedin bulunduğu arazi Cowley ailesi tarafından kiralanmış," dedi. "Baba Jeff, kızları Fiona ve oğulları Billy'den oluşuyor. Yaklaşık otuz yıl önce Jeff Cowley'nin babası tarafından kiralanmış.

Travis başıyla onayladı ve odadaki diğer kadına döndü.

"Lynda?

'Preece ailesi arazinin sahibi ve elli yedi yıldır da öyle. Robson Preece ailenin reisidir ve Mallory adında bir kızı vardır. Bartholomew ve Dale adında iki oğlu var. Hepsi birlikte Donnay Hall'da yaşıyor.

"Mallory'nin kocası var mı? Kim sordu.

Lynda cevap vermek için döndüğünde Travis ona öldürücü bir

bakış fırlattı. "Yıllar önce bir tekne kazasında öldü.

Travis, kızıl bukleleri Union Jack bandanasıyla tutturulmuş adama döndüğünde kadın başını salladı ve ağzını kapattı.

Kim öfkesini yuttu. Belli ki konuşmasına izin verilmiyordu. "Penn?

Travis sordu.

'Kayıp kişiler için bir veri tabanı derlemeye başladım. Zaman dilimi ve tanımlama hakkında bir fikrimiz olana kadar geriye doğru çalışıyoruz.

Kim etkilenmişti. Kurbanlarıyla ilgili hiçbir fiziksel detay olmadan başlamak çok zor bir görevdi.

"Tamam," dedi Travis, saksı bitkisini eline alarak. "Wilma bugün proaktif düşüncesi için Penn'e gidiyor.

Odanın karşısına geçti ve mor çiçeği Penn'in masasının kenarına koydu.

Penn izleyicilerine sahte bir selam verirken salonda iyi huylu bir memnuniyetsizlik mırıltısı yükseldi.

"Tamam," dedi Travis. 'Odak noktamız bu iki aile hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenmek. Onları yönetmek zorundayız-'

Lynda ekranına bakarak, "Evet, böldüğüm için özür dilerim, şef," dedi. "Az önce bir kaçırma girişimiyle ilgili bir rapor geldi. Ekrandaki bilgileri okumaya devam etti. "Görünüşe göre adamın biri Worcester Yolu'nda bir kadını minibüse bindirmeye çalışmış.

'Yeni atanan Dedektif Çavuşumuz Lynda olarak bu işe başlamanı öneririm. West Mercia'da tek bir dava üzerinde çalışma lüksümüz yok.

Kim, kendisine yöneltilen yanlış bilgilendirilmiş ok karşısında irkildi ve bu brifingler sırasında ağzının beynine daha ne kadar itaat edeceğini merak etti.

Lynda cıvıl cıvıl, 'Olur, şef,' diye cevap verdi.

Travis görev dağılımını yeniden yapmaya başladığında telefonunun cebinde titrediğini hissetti.

Mesaj kısa, doğrudan ve Doktor A'dan geliyordu.

Hemen buraya gel.

ON BİR

Bryant Russells Hall hastanesinin kokusundan nefret ederdi. Ya da herhangi bir hastaneden ama özellikle bu hastaneden. Her zaman var olan dezenfektan kokusu hafızasını kurcalıyordu ve bu lanet yerde çok fazla insan kaybetmişti.

Babası, yirmi dakika içinde geçirdiği ikinci kalp krizi kalbini onarılamaz hale getirdiğinde binanın dışındaki ambulansta ölmüştü. Annesi Yoğun Bakım Ünitesi'nde göğüs kanserinden hayatını kaybetmişti ve Laura'dan önce doğması gereken iki erkek bebeği de karısıyla birlikte orada kaybetmişlerdi.

Binaya her adım attığında aklına bu iki kayıp geliyordu.

Ve bugün, Dawson'ın yanında sessizce Cerrahi Koğuşu'na doğru yürürken de durum farklı değildi.

İstasyondan Russells Hall'a kadar olan altı millik yolculuk da konuşmadan geçmişti. Daha önce birlikte hiç yakın çalışmadıkları çok açıktı ve çalışma pratikleri muhtemelen bundan daha farklı olamazdı. Bryant kendi metodik ve mantıksal yaklaşımının genç meslektaşı tarafından 'yavaş ve sıkıcı' olarak görüldüğünü biliyordu. Kendisi de Dawson'ın benimsediği heyecanlı soruşturma tarzını benimsemiyordu. Tüm zamanını zihinsel risk değerlendirmeleri yaparak geçirip geçirmeyeceğini merak etmeye başlamıştı bile.

Dawson'ın yöntemleri genellikle acelecilikle sınırlıydı ve normalde bu Şef'in sorunu olurdu. Ama şu anda onunmuş gibi hissediyordu.

Dawson, Cerrahi Koğuşu'nun girişindeki dahili telefona konuştu. Önceden aramıştı ve personel onları bekliyordu.

Masaya yaklaştılar ve Koğuş Rahibesi Jane gülümsedi.

'Beş dakikanız var. Hâlâ oldukça kötü durumda,' dedi kararlı bir şekilde. "Ne kadar kötü? Dawson ona sevimli bir gülümseme sunarak sordu.

'Yaşayanlar diyarına dönmesi daha iyi oldu. Bacaklarındaki ve kollarındaki yedi kırık kemik yüzünden çok acı çekiyor.

"Yedi mi? Bryant açıklığa kavuşturdu.

Başıyla onayladı. "Çok fazla yumuşak doku hasarı da var, bu yüzden birkaç hafta boyunca acı çekecek.

Bryant, 'Teşekkür ederim,' dedi.

"Yatak iki, bölme üç ve zamanınız şimdi başlıyor.

Bryant ayakkabılarının yerde çıkardığı sesi azaltmak için hemen yürüyüş şeklini değiştirdi. Dawson öyle yapmadı ve topuklarıyla gelişini müjdeleyerek önündeki bölmeye girdi.

Adam yavaşça onlara doğru dönerken, 'Yüce İsa,' dedi.

Yüzü şişmiş ve şişirilmişti, sanki bazı kısımları farklı hızlarda şişiriliyordu - ve çocuklar tarafından gerilmiş parlak derisine kırmızı, mor ve siyah tonları sürülerek renklendirilmiş gibi görünüyordu.

Bryant sol gözünün üstündeki yaklaşık yedi dikiş sırasını ve çene çizgisi boyunca uzanan bir başka tren yolunu seçebiliyordu. Sol kolu ve sağ bacağı alçıya alınmıştı.

"Henryk Kowalski mi? Dawson sordu, ancak herhangi bir açıklamaya gerek yoktu.

Başını salladı ve yüzünü buruşturdu.

Dawson ikisini de tanıştırdı ve adamın solundaki koltuğa oturdu. "Nasıl hissettiğinizi sormayacağım bile," dedi sessizce. Onun sempatik Gülümsemesi ve alçak ses tonu Bryant'ı şaşırttı.

"Sana ne olduğu hakkında bize bir şey söyleyebilir misin, Henryk?

Bryant, ona kalsa, kısa ve doğrudan sorular sorarak ellerindeki zaman içinde mümkün olduğunca çok bilgi edinmeye çalışacağını düşündü. Ayrıca, bu adamın açık uçlu sorulara cevap vermek için harcadığı çaba da çok fazlaydı.

"Henryk, kaç kişi sana zarar verdi?" diye sordu Dawson'ın sorusunu yanıtlamadan önce.

Başını salladı ve bir parmağını kaldırdı, iki parmağını kaldırdı ve sonra omuz silkti. Birkaç evet ya da hayır sorusu onlara daha iyi hizmet edebilirdi.

"Onları tanıyor muydunuz? Dawson birden fazla kişi olduğunu varsayarak sordu.

Hayır anlamında başını hafifçe sola çevirdi. "Canını yakarken bir şey söylediler mi?" Başını salladı.

"Bize ne tür şeyler söyledikleri hakkında bir fikir vermek için birkaç kelime söyleyebilir misiniz?

Üç kez yutkundu. 'Polonyalı... piç... pislik...'

Bryant şaşırmıştı. "Polonyalı olduğunu biliyorlar mıydı?" Başını salladı.

"Konuşmanın senin için zor olduğunu biliyorum Henryk, ama son zamanlarda herhangi biriyle sorun yaşadın mı? Bryant sordu. Bu rastgele bir saldırıdan daha kişisel görünmeye başlamıştı.

Sesi fısıltıdan öteye geçmiyordu. 'Normal... hakaretler... görmezden geliyoruz... karım... endişeler...'

Bryant elini kaldırdı. Hiçbir işe yaramayan bilgi için çok fazla çaba ve çok fazla acı. Zavallı adama gereksiz yere acı çektirmek istemiyordu.

"Bardan biri olabilir mi? Dawson sordu.

Henryk başını salladı. "İçki yok... para yok," dedi zayıf bir gülümseme denemesiyle.

"Orada tam olarak ne yapıyordun Henryk? Dawson sonunda doğrudan yaklaşmayı tercih ederek sordu.

Bryant onların da aynı şeyi düşündüğünü biliyordu.

Uyuşturucu. "İş," dedi basitçe.

Dawson başını kaldırdı ve şaşkınlığı açıkça ortadaydı.

"Henryk, İş Bulma Merkezi normalde gece saat onda açılmaz.

Başını salladı ve tekrar yüzünü buruşturdu. "O... türden değil," dedi sessizce.

Sağlam başparmağı ve işaret parmağı birbirine sürtündü. "Nakit... öde.

Ah, diye düşündü Bryant. Bu çok daha mantıklı geldi.

Hem yasal hem de yasadışı göçmenler, para kazanmak için yeraltı çalışma kanallarını kullandılar. Yarım milyon kadar göçmenin yeraltında çalıştığı tahmin ediliyordu.

haydut çete reisleri tarafından konaklama, inşaat ve tarım sektörlerine ucuz işgücü sağlamak için kullanılıyordu. Erkekler ve kadınlar, bakmakla yükümlü oldukları aileleri olduğu için eğitimsiz ve düşük ücretle tehlikeli koşullarda çalıştırılıyordu.

'Hayır... başka seçenek yok,' dedi çaresizlikle. 'Karım... çocuklarım... açım...'

Bryant öfke duygularını bir kenara bıraktı. Bir insan, bir vergi mükellefi ve bir polis memuru olarak yeraltı para ticaretinden nefret ediyordu. Ama aynı zamanda yirmi yıl boyunca karısının ve kızının geçimini sağlamıştı ve gerekirse ailesini geçindirmek için aynı şeyi yapmayacağından emin olamazdı.

Belki de bu işçilerin nerede toplandığını bilen kişileri arıyorlardı.

"Başka bir şey söylediler mi?" diye sordu Bryant.

Başını salladı. 'Eğer o... bayan... olmasaydı...'

"Şimdi bunu düşünme, Henryk. Çok iyi bir dayak yedin ama olacaksın-'

"Ama... Ben... bıçağı gördüm," dedi gözünden bir damla yaş düşerken. "Sana saldıranların bıçağı mı vardı?

Başını salladı.

"Henryk, o saatte orada olduğunu nereden biliyordun? Dawson sordu.

"Mesaj... mesaj," dedi. "Mesaj aldım...

Henryk'in gözleri düşmeye başladığı sırada koğuşun sonundaki hemşire onlara işaret etti.

Tanrım, buna iyi demişti. Saniyeye beş dakika vardı.

"Telefon sende mi? Bryant sandalyeyi geri çekerek sordu. Stacey gönderenin izini sürebilir.

Henryk bitkin bir halde başını salladı. 'Kayıp... çalıntı...'

Dawson anlayışla başını salladı. Bir telefon bulunup bulunmadığını ilgili memurlarla kontrol edecekti.

Vedalaştılar ve koğuştan dışarı çıktılar. Kapı arkalarından kapanırken Bryant durakladı.

Dawson, 'Bir bıçak ve onu olay yerine çekmek için bir kısa mesaj,' dedi.

"Sen de benim düşündüğümü mü düşünüyorsun? Bryant sordu.

"Bana ne düşündüğünü söyle.

Bryant iç çekti. 'Bu sıradan bir saldırı değil. Burada cinayete teşebbüs söz konusu.

ON İKİ

Arabaya döndüklerinde Kim sakinleştiğini hissetti. Onun arabasına.

Şimdi kontrolün tekrar kendisinde olduğunu hissediyordu. Davayı kendi hızında ilerletiyordu.

Travis onun yanında notlar aldı.

Ekip odasında gördüğü cana yakın, hoş adam orada bırakılmıştı. Gri renkli ikame onu arabaya kadar takip etmişti.

Bryant'ın yanında olmasını dilemekten kendini alamadı. Fikirler üretir, teoriler ortaya atar, tartışır, münazara ederlerdi. Davayı ilerletirlerdi.

Kim sola, toprak yola doğru keskin bir dönüş yaptı. Kalemi kaydı ve ona sinirli bir bakış fırlattı.

Onun kendi eğlencesini yaratması için yalnız bırakılmaması gerektiğini zaten biliyor olmalıydı.

Kalemi dosyanın sırtına yerleştirdi ve basın mensuplarının bulunduğu bar otoparkının önünden geçerken dosyayı kapattı. Tracy Frost ön tarafta durmuş, Firetrap ceketinin altına renkli bir gömlek giymiş bir çocukla konuşuyordu. Tracy durakladı ve Kim yanından geçerken hafifçe başını salladı.

Travis, 'O zavallı insan müsveddesini kesinlikle özlemiyorum,' dedi.

Kim öfkelendi. Üç ay önce üzerinde anlaşabilecekleri tek şey bu olabilirdi.

Tracy Frost hakkında öğrendiği her şeyi hatırlayarak, 'O kadar da kötü değil,' dedi.

'Kadının hiçbir kurtarıcı özelliği yok,' diye ısrar etti.

Onun oyununu biliyordu. Bir sinire dokunduğunu anlayabiliyordu ve şimdi onu ısırana kadar metal bir çatalla dürtmek istiyordu. Onu seve seve bir tartışmanın içine çekecek ve sonra da patronuna koşarak zorluk çıkardığını iddia edecekti. Patronu ona inanacaktı. Hatta kızın patronu bile ona inanırdı. Ortak soruşturmadan en az onun kadar nefret ediyordu ama onun yüzünden başarısız olmayacaktı. İlk günden değil.

"Ve bu soruşturmanın çoğunluğu için emsal teşkil edecek şekilde, Tom, aynı fikirde olmadığımızı kabul edeceğiz.

Arabayı park ederken hayal kırıklığının parıltısını gördü.

Dışarı çıktı ve adamın ona yetişip yetişmemesini umursamadan şantiyeye doğru ilerledi. Yetiştiğinde, deri belge tutucusunu bir güvenlik battaniyesi gibi tutuyordu.

"Burada kimsenin sigortaya ihtiyacı yok," dedi cüzdanına bakarak. 'Sen kendi bildiğin gibi yap, ben de yaparım-'

"Olabildiğince beceriksizce," diye araya girdi.

Kim, küçük alanın etrafında en az yirmi kişinin dolaştığını ama yine de seslerin kısık, saygılı ve hürmetkâr olduğunu gözlemledi. Nihayetinde bir mezarla karşı karşıyaydılar.

Çukurun etrafına beyaz bir çadır kurulmuştu. Bunun amacı koruma ve mahremiyet sağlamaktı. Teknisyenler, hava koşullarının yarattığı ek karmaşıklık olmadan yakın bölgeyi inceleyebileceklerdi. Basın yarım mil ötede kordon altına alınmış olsa da, bir haber helikopterinin aniden gökyüzünde belirmesi bilinmeyen bir şey değildi.

Siyah giysili memurlar alanın dış çevresini araştırıyor gibi görünürken, beyaz takım elbiseli teknisyenler çukurun hemen çevresini kontrol ediyordu. Ayak izleri, lastik izleri, hatta sigara uçları arayacaklarını biliyordu. Onlara ipucu verebilecek herhangi bir şey. Prosedür böyleydi ama kafatasının ne kadar zamandır gömülü olduğuna dair hiçbir fikirleri yokken bunun ne kadar değerli olduğunu merak ediyordu.

Kim, GPR ekibini sahada görmek isterdi. Daha fazla kemik olup olmadığını bilmeleri gerekiyordu, ancak arazinin yüzeyi ipuçları için iyice taranmadan toprağın daha fazla kirlenemeyeceğini anlıyordu.

Kim son gördüğünden bu yana bir metreden fazla derinleşmiş olan çukura yöneldi ama kazıda çok az ilerleme kaydedilmiş görünüyordu. Kemikler topraktan çıkmıyordu ve onlar olmadan bu davayı ilerletme umudu yoktu.

Şu anda kurbanının ne adı ne de kimliği var. Her davada onun için bir hayal kırıklığı nedeni.

Bilim adamını deliğin ortasında diz çökmüş, yanındaki beyaz giysili bir kadınla ciddiyetle konuşurken buldu. Beyaz koruyucu giysinin üst kısmı kollarından beline bağlanmıştı.

Bir adli tıp fotoğrafçısı her açıdan fotoğraf çekiyordu. Kim boğazını temizledi.

Doktor A döndü ve gözlerini kıstı.

'Birinin geldiğini duyurmak için boğaz temizleme şeklindeki bu İngiliz alışkanlığını anlamıyorum. Neden bir merhaba değil?'

Kim, 'Merhaba Doktor A,' dedi.

"Demek buradasın," dedi Kim'in ötesine bakarak. "Ve görüyorum ki arkadaşını da getirmişsin.

"Doktor A," diye uyardı Kim.

Bilim adamı bir gün önce onların alışverişine tanık olmuştu ve arkadaş olmadıklarını biliyordu.

Travis yanıt vermedi. Dikkatini sol taraflarındaki bir şey çekmişti.

Doktor A, onu deliğe doğru yönlendirmeden önce şeytani bir gülümseme takındı. "Lütfen, gelin kurbanımız Lesley'e bir bakın.

Bilim adamının, gerçek kimliğini bulana kadar kurbanlarına cinsiyeti belirsiz isimler vermek gibi bir alışkanlığı vardı.

Travis yanında belirirken Kim çukura doğru baktı. Travis'in deri cüzdanını açarken fermuarın yavaşça cızırdadığını duydu. Davanın sonunda bu sesin onu gerçekten rahatsız edeceğine dair bir önsezisi vardı.

Kim daha yakından baktı ve kaşlarını çattı. Daha fazla ilerleme kaydetmesini bekliyordu. Doktor A onun yüz ifadesini yakaladı. "Donmuş," diye açıkladı.

Saat neredeyse on buçuktu ve sıcaklık şimdi altı dereceye ulaşmıştı.

Kim anlayışla başını salladı ama kaşlarını çatmaya devam etti. Ekip daha fazla kemiği ortaya çıkarmıştı ama bu yerleşim daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu

Daha önce.

Doktor A elini tutarak, "Bu, gözden çıkıntı yapan bir el tarağı kemiği," dedi. Parmak eklemi ile ilk eklem arasındaki kemiğe bastırdı. "Bu. Ve sanırım proksimal falanks hala bağlı,' dedi ve Kim'in elini daha da aşağı bastırdı.

"Bana kurbanımızın gözünde bir parmak olduğunu mu

söylüyorsunuz? Kim sordu. Doktor A başını salladı.

Kim bunun mantıklı olduğu herhangi bir senaryo hayal

etmeye çalıştı. Hiçbiri yoktu.

"Ne kadar süredir orada olduğuna dair bir fikrin var mı? Kim sordu. Şimdilik bir erkek kimliği olduğunu varsayıyordu.

Doktor A başını salladı. "Henüz değil ama daha ileri gitmeden önce bilmeniz gereken bir şey var.

"Devam et," dedi Kim, Doktor A'yı çukurun kenarına kadar

takip ederek. "Şurada yerden çıkan kemiği görüyor musun?

Travis çadırın kenarına gelip dışarı bakarken Kim başını salladı. Doktor A'dan o kadar da hoşlanmadığı doğruydu ama uzmanlığına saygı duyabilirdi.

"Bu bir yarıçap gibi görünüyor," dedi Doktor A, şimdi kolunu tutup dirseğinden bileğine doğru bir çizgi çizerek.

Kim ne zaman bir sunum yardımcısına dönüştüğünden emin değildi ama bunun geçmesine izin verdi.

Kim, "Vücudun geri kalanından çok uzakta gibi görünüyor," dedi. Bu iskeletin fizyolojisi ona mantıklı gelmiyordu.

'Toprağın ilk analizleri anormallikler ortaya koyuyor. Buraya ait olmayan elementler var. Örnekler laboratuara gönderildi.

Kim'in kafası karışmıştı.

"Doktor A, ne söylemeye çalışıyorsunuz?

"Demek istediğim, kurbanımızın ilk gömüldüğü yerin burası olduğunu sanmıyorum. Kim'in kafası karışmıştı. "Ama neden?

"Affedersiniz Doktor, ama bu adam sizden biri mi? Travis çadırın kapısından sordu.

Kim, Doktor A'nın durduğu yere kadar onu takip etti ve dışarı baktı.

Tarlanın ortasında tepeden tırnağa koyu renk giysiler giymiş yalnız bir erkek duruyordu.

Doktor A başını sallamaya başladı. "O benden biri değil," dedi.

"Emin misin? Travis sordu. "Biz geldiğimizde buradaydı.

"Eğer benimkilerden biri olsaydı yerinde duramazdı," dedi basitçe.

Kim Travis'e baktı ve birlikte çadırdan çıktılar.

İzinsiz girenle aralarındaki boşluk kapanmaya başladığında koşmaya başlamak için kendini hazırladı. Orada olmaması gerektiği için, onları gördüğünde uzaklaşmaya başlamasını bekliyordu.

Kıpırdamadan durmuş, onlara doğru bakıyor, ellerini giydiği uzun paltosunun ceplerine sokuyordu.

Otuz metre uzaktan, 'Pek de sahra kıyafeti sayılmaz,' diye gözlemledi.

Travis, "Kaşmir palto, Dunhill'e benziyor ve muhtemelen iki bin doların üstüyle sana öğle yemeği ısmarlayabilirim," diye cevap verdi.

"Bana öğle yemeği ısmarlar mısın?" diye sordu

alaycı bir tavırla. "Şey, hayır, ama...

"Affedersiniz efendim," diye seslendi Kim on beş adım öteden. "Şu anda burada işiniz yok.

Kadın tam önünde dururken adam hiçbir tepki vermedi.

Adamın otuzlu yaşlarının ortalarında olduğunu tahmin etti. Saçları siyahtı ve şakaklarında bir tutam gri vardı. Kalın, koyu kirpikleri ciddi ve soğuk mavi gözlerini çerçeveliyordu.

'Burada olmak için her türlü sebebim var memur bey. Benim

arazimde duruyorsunuz. "Bay Preece?" diye sordu.

"Dale Preece," diye onayladı, tokalaşmak için elini ceketinin cebinden çıkarmak için hiçbir çaba göstermedi.

"Buraya nasıl geldiniz Bay Preece?" diye sordu etrafına

bakınarak. Adam sessiz kaldı ve onun ötesindeki beyaz çadıra

baktı.

"Sizden bölgeyi terk etmenizi istemek zorundayım," dedi makul bir şekilde. 'Bu bir polis soruşturması ve suç mahallini kirletiyor olabilirsiniz.

'Tam olarak ne bulunduğunu bilmek istiyorum' dedi.

'Zamanı gelince öğreneceksiniz efendim. Soruşturmamız sırasında sizinle konuşmak için yanınızda olacağız.

"Cowley ailesiyle konuştun mu?

Travis öne çıkınca Kim cevap vermek için ağzını açtı. 'Bay Preece, bölgeyi gerçekten terk etmeniz gerekiyor. Hemen.

Dale Preece dönüp alanın uzak tarafına doğru ilerlemeden önce onları bir kez daha değerlendirirken Kim dilini ısırdı.

Kim, işine geldiği için ayrıldığı yanılsamasına kapılmamıştı.
Ya
ni. "Bunu bana bir daha asla yapma," diye homurdandı. 'Elimdeydi,' dedi. dedi ve çadıra doğru döndü.

Ona yetişmek ya da talimatlarına cevap vermek için hiçbir çaba sarf etmedi. Doktor A çadırın önünden geçerken, "Müfettiş, bir dakika," dedi. İki adım geri çekildi ve içeri girdi.

Bilim adamı çukurun uzak kenarında duran uzun bir kemiğe uzandı.

Travis çadıra girerken sessizce, "Bu bir uyluk kemiği," dedi. Kulağının arkasından bir kalem çıkardı ve bir ucundaki yuvarlak top şeklini işaret etti.

"Bu fovea capitis, ve aşağıda medial kondil ve..." "Doktor A, femurun ne olduğunu biliyorum ve burada iki tane bulmayı beklerdim
Peki bu hayranlık neden?' Kim sabırsızlıkla sordu.

"Çünkü Müfettiş, bu üç numaralı uyluk kemiği.

"Özür dilerim Doktor, ama tam olarak ne diyorsunuz? Travis gereksiz yere sordu.

Doktor bunu söylerken kızgınlığını gizlemedi.

"Demek istediğim, Müfettiş, Lesley'nin iki bacağından fazlası yoksa, ikinci bir kurbanla karşı karşıyayız demektir.

ON ÜÇ

Bryant arabayı Coombs Wood'daki küçük teraslı bir evin önünde durdurdu. Ev, bir zamanlar Stewarts & Lloyds tüp fabrikasına ev sahipliği yapmış olan vadiye bakıyordu. 1950'lerde bu tesis 3.000'den fazla yerel istihdam sağlamış ve işgücüne sahip çıkmasıyla tanınmıştı. Çelik endüstrisinin ikinci kez kamulaştırıldığı 1967 yılında 56 dönümlük alan British Steel Corporation tarafından yutulmuştu. Çalışmalar sonunda 1990 yılında kapanmıştır.

Cadde boyunca park etmiş on iki yaşındaki beyaz bir Mini, tanığın evde olduğunu doğruladı.

"Bir şey var mı? Dawson aramalarını sonlandırırken Bryant sordu.

"Hiçbir şey yok," diye doğruladı Dawson. "Olay yerinde kesinlikle telefon toplanmamış.

"Kahretsin," dedi Bryant. Henryk'in anlattıklarının doğru olduğuna hâlâ ikna olmamıştı ama eğer doğruysa, telefon mesajı, onunla otoparkta buluşmayı kimin ayarladığına dair bir ipucu verebilirdi.

Bryant arabayı kilitlerken Dawson, "Bu sefer konuşmayı bana bırakın," dedi.

"Neden?" diye sordu.

Omuz silkti. "Genç bir kız..." dedi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

Bryant meslektaşının genç ve yakışıklı olduğunu biliyordu. Bunun bir tanığı sorgulamasına ne kadar yardımcı olduğundan emin değildi.

Kapıyı otuzlu yaşlarının başında görünen çekici bir kadın açtı. Uzun sarı saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve gri kot pantolonu

düzgün bir figür.

"Marie West? Dawson kimliğini göstererek sordu.

"Kızım," dedi, içeri girmeleri için geride durarak. "Ben Christie West.

Bryant şaşkınlığını gizledi. Doğum yaptığında kaç yaşındaydı, on iki mi?

İçeri adımını attığında, burun delikleri iyi bildiği bir kokunun saldırısına uğradı. Köpekler. Kokuyu ne kadar yok etmeye çalışırsanız çalışın, arkalarında bir şeyler bırakmakta ısrar ederlerdi.

İki Jack Russel heyecanla havlayarak koridorda ona doğru koşuyordu.

Kadın eğildi ve ustalıkla her iki kolundan birer tane yakaladı.

"Marie, polis geldi," diye seslendi merdivenlerden yukarıya.

Etrafa hızlıca bir göz atan Bryant sadece ikisinin olduğunu gördü. Bayan spor ayakkabıları paspasın yanına park edilmişti. Kapının arkasındaki iki askıdan şapka, atkı ve eldiven koleksiyonu fışkırıyordu.

Marie merdivenlerin başında belirdiğinde kadın, "O dükkâna geri dönmeyecek," dedi. 'Gece geç saatlerde açılış için bir personel bulundurmak,' dedi başını sallayarak. "Olmaz öyle şey.

"Anne, geri dönmeliyim.

Christie köpekleri yere bırakıp mutfağa doğru iterek, "Dene aşkım," dedi. 'Eğer kapıyı kilitlemem ve seni fiziksel olarak zapt etmem gerekirse, yaparım.

Yüzüne bir kez baktı ve Bryant ona inandı.

Marie gözlerini devirerek,

"Yaralanmadım," dedi.

Christie ona doğru baktı ve içinde bir ebeveyn olduğunu hissetti.

Kendi kızı da Marie ile aynı yaştaydı ve gülümsemesinin dudaklarında kısa bir süre kalmasına izin verdi.

Marie, annesinin şimdi olabileceklerin kâbus gibi hayalleriyle yanıp tutuştuğunu asla anlayamayacaktı. Erkekler, karanlık, şiddet - ve kızı, yapayalnız. O anladı.

'Personelin gece geç saatlerde yalnız kalmasına karşı çıktım. Çocuklara binayı kilitleme sorumluluğu verildi. Güvende olmak için onu getirmeme izin vermedi ve-'

"Anne, lütfen, ben iyiyim," dedi Marie merdivenlerin dibine ulaştığında. Annesine baktı ve hoşgörüyle gülümsedi. Yan yana baktılar

daha çok kız kardeş gibi.

Aralarında bir bakış geçti. Bu ikisi bir takımdı.

"Tamam, tamam, kahve yapacağım," dedi Christie.

Marie onları küçük ama zevkli ve ölçülü bir şekilde döşenmiş bir ön odaya yönlendirdi.

İki kişilik bir kanepe ve tekli bir sandalye şöminenin etrafında toplanmıştı. Her iki tarafa da iki cam masa yerleştirilmişti. Eşleşen bir cam ünite düz ekran televizyon ve DVD oynatıcıyı destekliyordu. Laminat parke, daha fazla alan yanılsamasına katkıda bulunmaya yardımcı oldu.

Bryant kanepenin arkasında ayakta dururken Dawson tekli koltuğa oturdu.

"Dün gecenin senin için büyük bir şok olduğunu biliyorum," dedi Dawson, Bryant'ı şaşırtarak. Çocuğun röportaj becerileri beklediği kadar kaba değildi.

Marie yüzüne parlak bir gülümseme yerleştirdi.

"Sorun yok. Ben iyiyim,' dedi başını kuvvetlice sallayarak. Derin bir yutkunma onu ele verdi.

"Çok uyudun mu? Dawson anlayışlı bir şekilde sordu.

Çok az insan onun yaşadıklarına tanık olup hemen toparlanabilir.

Bryant polis memuru olarak katıldığı ilk büyük olayı hatırlıyordu. Lye High Street'te bir çocuk bıçaklanmıştı. Olay yerine vardığında sağlık görevlileri çocuğun kalçasından akan kanı durdurmaya çalışıyordu. Tanıkları sorgulama işine konsantre olmuş ve sonunda vardiyasını bitirip kendini iyi ve etkilenmemiş hissederek evine gitmişti.

Rüyaları kan dolu nehirlerin ve şelalelerin aktığı görüntülerle doluydu. Sonunda erkenden kalkmış, spor salonuna gitmiş ve kum torbasının yedi tonunu dövmüştü.

Duyguların ortaya çıkması gerekiyordu. Ve bir yolunu bulacaklardı. Eğer bu genç kız annesinin hatırı için olumsuz duygularını içinde tutarsa, sonunda bu onu ısıracaktı.

"Bana ne olduğunu anlatabilir misin? Dawson nazikçe sordu.

Başını salladı ve ellerini düzgünce kavuşturarak koltukta öne doğru oturdu.

"İlk şey sesti. Arkamı dönmüştüm. Kapıyı kilitliyordum.'

Sağ eliyle bir hareket yaptı.

Gözlerini Dawson'dan ayırmadı. "Ağlaması mide bulandırıcıydı, sanki bir hayvan yaralanmış gibiydi. İlk başta bir köpeğe araba çarptığını sandım. Nereden geldiğini anlamam bir dakika sürdü. Bir insan olduğunu bilmiyordum.

"Yolun karşısına geçtim ve gürültünün otoparktan ama arka taraftan geldiğini söyleyebilirim. Ve sonra bir ses duydum...' Duygularını bir kez daha boğazından aşağıya ve bedenine doğru yuttu.

Kapı açıldı ve Christie elinde Dawson'ın yanındaki cam masanın üzerine koyduğu bir tepsiyle içeri girdi.

Dawson ona teşekkür eden bir gülümseme sundu ve sonra kızına döndü.

Kadın geri adım attı ama odadan çıkmadı.

Dawson, "Devam et," diye ısrar etti.

Bryant onun devam etmesini ilgiyle izledi.

'Durup polisi aramam gerektiğini biliyordum ama ilerlemeye devam ettim. Yumrukların ve tekmelerin indiğini duyabiliyordum," dedi yumrukları sıkılmaya başlarken. "Ve korkunç isimler..." dedi başını sallayarak.

"Duyduğun seslerde herhangi bir aksan var mıydı, Marie?

Bir an düşündü ve başını salladı. "Yerel, sanırım. "Sonra ne oldu? Dawson sordu.

"Ne yapacağımı bilemeden bir an hareketsiz durdum. Telefonum çaldı. Gürültü kesildi.

Bryant anneye baktı. Anne, bunun onun çağrısı olduğunu kabul eden alaycı bir gülümseme sundu.

"Bir duraklama oldu ve sonra arabaların arkasında koşan ayak sesleri duydum.

Bryant yerleşimi biliyordu. Tek katlıydı, tek şeritten giriliyor, tek şeritten çıkılıyordu. "Onları hiç gördün mü? Dawson sordu.

Marie başını salladı.

Bryant onların çıkış koridoru boyunca kaçtıklarını ve Marie'nin görüş açısının arabalar tarafından kapatıldığını hayal etti.

Ondan hiçbir açıklama alamayacaklardı. Marie

güvence için annesine baktı.

Bryant, hiç sorun çıkarmayan iyi bir çocukla karşı karşıya olduğunu biliyordu. Annesinin hayatını daha da zorlaştıracak hiçbir şey yapmak istemezdi.

"Sonra ne yaptın?" diye sordu.

Dawson ona, bu tanıktan alabilecekleri her şeyi aldıklarını söyleyen bir bakış attı. Ve aldılar da. Neredeyse.

' diye seslendim. Sessizce inledi ve ben de yanına koştum. Gittiklerini biliyordum, bu yüzden diz çöktüm ve... Ona iyi olacağını söyledim ve sonra ambulansı aradım.

Hareketler arasındaki tereddüt beklediği şeydi.

Bryant öne doğru eğildi ve nazikçe konuştu. "Marie, telefonu sende mi?

Yüzü anında renklendi "Telefonu mu?" diye tekrarladı.

Bryant başıyla onayladı. 'Yanlış bir şey yapmadınız. Polis memurlarının içgüdüsel olarak bir şeyi, kanıt niteliğindeki sonuçlarını düşünmeden aldıklarını gördüm. Ama bu soruşturmamıza yardımcı olabilir.

Tereddüt etti.

'Sen yanlış bir şey yapmadın,' diye vurguladı.

Dudağı titredi ama başını salladı ve kendini ayağa kaldırdı. Odadan çıktı ve annesinin endişeli gözleri onu takip etti.

Bryant annesine döndü. "Henüz ağlamadı mı?

Christie başını salladı. "Nadiren ağlar. Çok cesur bir kız." Bryant nazikçe,

"Kendini tutuyor," dedi. "Onu konuşmaya devam ettir

O.

' "Onu nasıl bıraktırabilirim?" diye sordu.

Dawson kanepeden, "Yaralarını sor," diye seslendi. 'Ve ona duyduğu sesler hakkında konuşmak için. Bunlar onu uyanık tutacak şeyler.

Marie odaya yeniden girdiğinde Bryant başıyla onayladı. Eski

kremalı Nokia streç filme sarılmıştı.

''Düşündüm ki...

Bryant telefonu ondan alarak, "Sorun değil," dedi.

Kullanılabilir kanıt açısından bu, kurşun kalemle yazılmış bir itiraf kadar iyiydi. Ama ipuçları için bakabilirlerdi.

'Yardımın için teşekkürler, Marie. Eğer ihtiyacımız olursa...'

"Duyduğum bir şey bana tuhaf geldi," dedi Marie, "ama doğru duyup duymadığımı bilmiyorum.

Dawson, "Ne olursa," diye teklif etti.

Zihnindeki kelimeleri bir kez daha dinliyormuş gibi yüzünü buruşturdu.

"Saldırgan... Eminim yerdeki adama gözlerini kapatmasını söylüyordu.

"Gözlerini mi kapatsın?" diye sordu Bryant. Ona garip bir istek gibi gelmişti. Kadın omuz silkti ve başını salladı. "Sanırım yanlış duymuş olmalıyım,

dedi.

Vedalaştılar ve arabaya bindiler. "Ee, ne düşünüyorsun bu konuda? Bryant sordu.

Dawson başını umursamazca salladı. 'Yanlış duymuş olmalı. Saldırgan onu öldürmek niyetindeyken neden ona gözlerini kapatmasını söylesin ki? Hiç mantıklı değil,' dedi Dawson telefonunu çıkararak.

Bryant meslektaşıyla aynı fikirdeydi; Marie yanılmış olmalıydı.

Ama çok küçük bir parçası o kadar da emin değildi.

ON DÖRT

Stacey ahizeyi yerine koydu ve arkasına yaslandı. Bir an için bir hareketlilik olmuştu. Ekip odasının sessizliğini bozacak bir hareketlilik. Uzun sürmemişti ve etrafındaki hava bir kez daha sessizliğe gömülmüştü.

Olayla ilgili telefon ona doğru yola çıkmıştı ve hepsi bu kadardı. Dawson ve Bryant'tan aldığı tüm iş listesi yaklaşık yedi buçuk dakika sürmüştü.

Stacey yeteneklerinin tam olarak kullanılmadığını hissetmekten kendini alamıyordu. Parmakları hareketsizse, az çalışıyordu.

Normalde ofisin huzur ve sessizliğini beynindeki faaliyet doldururdu. Düşünceleri bir görevden diğerine koştururken ve klavyesi buna ayak uydurmaya çalışırken bunu fark etmedi.

Ekibin geri kalanı sahadayken saatlerce tek başına çalışmasına rağmen günler hızla geçiyordu; mesai bitimi normalde onu şaşırtıyordu. Patrondan gelen sürekli çağrıları şimdiden özlüyordu; şunu kontrol et, bunu araştır, şunu analiz et, şunu deş. Bunun patronun tercihi olmadığını biliyordu ama bu çağrıların başka bir yere gitmesine içerliyordu.

Derin bir iç çekti ve e-postalarını tekrar kontrol etti. Yeni bir şey yoktu. Parmaklarını masaya vurdu ve ofiste etrafına bakındı.

Gözleri ürkütücü derecede boş bir beyaz tahtaya takıldı. Bryant'ın karaladığı 'tanımlanamayan kafatası' başlığını çoktan silmişti.

Yapacak başka bir şey bulamayınca ayağa kalktı ve Dawson'ın masasına doğru yürüdü. Bu dağınıklık içinde nasıl bir şey bulabildiğine hayret etti. Bryant'ın masası kendisininki gibi düzenli ve tertipli değildi ama bir düzen vardı.

onun metodik zihniyle eşleşti. Dawson'ın masası mahşer yeriydi ve buna bir dakika daha dayanamazdı.

Stacey sandalyesini itti ve kâğıtları ayırarak ilgili dava dosyasıyla eşleştirmeye başladı. Bir yığın broşürden birkaç baget kırıntısı düşerken gözlerini devirdi.

On dakika içinde alttaki tepsisi hariç yığınlar düzene girmişti. Onun 'ne yapacağımı bilmiyorum, o yüzden sonraya bırakıyorum' dediği şeyleri oraya koyduğunu biliyordu.

Yığını çıkardı ve ayırmaya başladı. Ne gariptir ki, Dawson onun ne yaptığını fark etmeyecekti bile. Zeki bir dedektife göre Dawson çok şey kaçırırdı.

El yazısıyla yazılmış bir sayfayı ortaya çıkarmak için yarısı doldurulmuş bir harcama formunu hareket ettirdi.

Üstündeki toner izinden fotokopi olduğu anlaşılıyordu.

Sayfanın üstündeki iki kelime dikkatini çekti.

Sevgili anneciğim

Bunun Justin Reynolds'ın intihar notu olduğunu fark ettiğinde midesi bulandı. Dawson notu olay yerinden almış, ifadesine eklemek üzere kopyalamış ve orijinalini aileye iade etmişti.

Futbolla ilgili bir not bırakır ya da çay için bir şeyler almasını hatırlatır gibi yazılmış o iki kelimenin basitliği. Özellikle de bu yazacağı son şey, ileteceği son düşünceler olduğunda. Genç yüzünün ve kan sıçramış duvarla çelişen genç varlığının görüntüsü henüz aklından çıkmamıştı.

Stacey onu dinleme şerefine nail olması gerektiğini düşündü. Dawson'ın sandalyesine kaydı ve okumaya başladı.

Sevgili anneciğim,

Her şey için özür dilerim. Sana açıklayamadığım için üzgünüm. Ne olursa olsun, ne öğrenirsen öğren, bu senin hatan değil. Bu benim ve ben böyle biri oldum. Sadece kendimle ve yaptıklarımla yaşayamıyorum. Ben senin düşündüğün kişi değilim. Artık değilim. Özür dilerim anne, her şey için çok özür dilerim.

Stacey mektubu masanın üzerindeki alt tepsiye geri koyarken elindeki hafif titremeye aldırmadı.

Şüpheli bir durum olmadığı için artık onların davası değildi.

Çocuk ölmüştü ve bu onların sorunu değildi. Bir aile parçalanmış, sersemlemiş ve şaşkına dönmüştü ama bu onları ilgilendirmiyordu.

Ama mektubun bazı kısımlarını tanıdı.

İlk birkaç kelime güçlü, düzgün, inançla yazılmıştı; daha küçük harfler, daha odaklanmış konsantrasyon. Mektup ilerledikçe kelimeler büyüyor, duygular kalemi kontrol ettikçe daha düzensiz bir hal alıyordu. Son birkaç kelime, karalanmış, dağınık, acının kalbinde ve sonra hiçbir şey. Yarım sayfalık beyaz bir hiçlik. Kabullenme ve ölüm.

Stacey gözlerinde biriken yaşları ısırarak geri

çekti. Evet, mektubu gayet iyi tanıyordu.

ON BEŞ

"Peki, toprak sahibimizin şantiyeye gelmesi hakkında ne düşündünüz?" diye sordu Kim, trafiğin içinden geçerek. Arabanın bitmek bilmeyen sessizliğiyle artık başa çıkamıyordu.

"Pardon, benim gördüğüm ama senin göremediğin adamdan mı bahsediyorsun?" diye sordu Travis akıllıca.

Kim onun haklı olmamasını dileyerek direksiyonu daha sıkı kavradı.

Açıkça görüldüğü üzere, kendisine tam bir sessizlik ya da ufak tefek iğnelemeler seçeneği sunulmuştur.

"Cowley ailesiyle konuşup konuşmadığımızla çok ilgileniyor gibiydi," diye gözlemledi.

Travis omuz silkti. 'İlgilenmek zorunda. Mülkünde insan kalıntıları bulundu. Neler olduğunu bilmek istemez miydiniz?'

'Evet ama orada bir kibir, kendi istediğini elde etme beklentisi vardı. Bir hak duygusu.'

"Bunu fark etmene şaşırmadım Stone," diye mırıldandı deri klasörünü açıp bir not alırken.

Tamam, belki de tam bir sessizlik her şeye rağmen daha iyidir, diye düşündü dilini ısırarak. Acaba patronuna geri dönmek ve yenilgiyi kabullenmek için dört saat gerçekten çok mu erken? Muhtemelen öyle olduğuna karar verdi.

Travis'in telefonunun çalması onu ürküttü.

Cevap verdi, dinledi, ona doğru baktı, küfretti ve telefonu kapattı. "Ne?" diye sordu.

"Cowley'lerin evi," dedi.

"Evet, yoldayız," diye tersledi. Ondan ne istiyordu?
On bir yaşındaki bir Golf ile ışık hızında seyahat edin.
"Bas gaza çünkü az önce orada biri vuruldu.

ON ALTI

Bryant, alt kattaki küçük pencereyi boğan ağır yeşil kadife perdeleri ve üst katta cam yerine bir tahtası olan orta teraslı bir evin önünde durdu.

"Adresin burası olduğuna emin misin?" diye sordu Dawson'a. Mülk terk edilmiş görünüyordu.

"Yirmi üç numara," diye onayladı.

Bryant arabadan indi ve insanlar pencerelerinden burunlarını çıkarırken neredeyse tül perdenin şıpırtısını duyuyordu. Etrafına bir göz attı. Burası küçük bir sokaktı. Evlerin ön bahçeleri yoktu, bu yüzden üst kat pencereleri dar yolun karşısında birbirlerine bakıyordu.

Kapıya yaklaştı ve kapıyı çaldı. Bir kadın sesinin Lehçe bir şeyler haykırdığını duydu.

"Tanrım, şuna bak," dedi Dawson, kapıya daha yakından bakarak. Üzeri boyanmış olmasına rağmen ahşaptaki çizik izleri hâlâ belirgindi. Yeni boya sadece çizgilerin içine yerleşmişti.

Bryant tahtaya kazınmış yedi farklı küfür ve hakaret saydı.

Kapı açıldığında, gri bir eşofman giymiş, zayıf, ürkek bir kadın ortaya çıktı. Omzunun üzerinden bir bebek tırmanıyordu.

"Bayan Kowalski? Dawson sordu.

Başını salladı ama çocuğun çıplak sırtını sıvazlamaya devam ederken geri adım atmadı.

Kirli bir bebek bezinin kokusu ona doğru yayıldı.

"Kimsin sen?" diye sordu şüpheyle.

Bebek yüksek sesle ve tatmin edici bir şekilde geğirip hemen ağlamaya başlayınca Dawson onları tanıştırdı.

"İçeri girebilir miyiz?" diye sordu Bryant, kapının kapanmasını sabırsızlıkla bekliyordu. Çocuk ölümünü yakalayacaktı.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuk onlara doğru hızla gelirken geri adım attı. Çocuk kadının baldırına çarptı ve yere düştü. Çocuk ağlamaya başladı. Geriye doğru eğildi ve boştaki eliyle onu bileğinden tutup ayağa kaldırdı.

Bryant yürümeye başlayan çocuğun on sekiz aylık olduğunu tahmin etti.

"*Niech to szlag*," diye nefes aldı onu kapıdan uzaklaştırırken.

Ağlamayı bıraktı ve bezini hışırdatarak yolculuğuna devam etti. Halıyı kaplayan yapı taşları, kitaplar ve yumuşak oyuncakların arasında kireç yeşili bir lazımlık görünüyordu.

Üçüncü bir ağlama sesi duyuldu ve Bryant kanepenin yanındaki sallanan koltukta ikiz bir bebek daha olduğunu gördü.

Kadın, birinci bebeği kanepeye yerleştirmiş, ardından ikinci bebeği kanepeye kaldırmış, birinci bebeği salıncağa oturtmuş ve ardından ikinci bebeği kucağına almıştır.

Eşofmanını kaldırdı ve iki bebeği uygun şekilde yerleştirdi.

Bryant hafifçe kızardığını hissetti ve bakışlarını onun yüzünde sabit tuttu. Dawson öksürdü.

'Otur, otur,' dedi.

Dawson olduğu yerde kaldı ve Bryant onu suçlamadı. Reçelle kaplı bir battaniye ve rulo yapılmış kirli bir bebek bezi kanepenin büyük bir kısmını kaplıyordu. Onları bir kenara itti ve oturdu.

'Henryk'i görmeye gittik,' dedi.

Hemen gözleri yaşardı ama gözlerini kırpıştırarak onları uzaklaştırdı.

Birinci bebek homurdanmaya başladı. Sol ayağı yana kaydı ve salıncağı ileri geri itmeye başladı.

Gözlerindeki yaşlar yerini düşmanlığa bıraktı.

"Yani dikkatinizi çekmek için neredeyse öldürülmesi mi gerekiyor?" diye sordu. "Pardon? Bryant siyah nemli lekeye odaklanmamaya çalışarak şöyle dedi

duvarda süründüğünü görebiliyordu.

'Birçok kez aradık, birçok sorunumuz var ama yardım yok.

"Ne tür sorunlar?" diye sordu.

'Vandalizm, hakaretler, tehditler...' dedi sesi yükselmeye başlarken.

Yeni yürümeye başlayan çocuk, kanepenin kenarına vurduğu oyuncağından başını kaldırdı.

Bryant onu sakinleştirmek istedi. Şu anda çok az işbirliği olabilirdi.

"Güzel bir ev," dedi şöminenin üstündeki duvardaki çatlağı görmezden gelerek. "Ne kadar zamandır burada yaşıyorsunuz?

'Bok çukuru,' dedi etrafına bakarak. 'Ama ev sahibi hiç umursamıyor. Hiç ilgilenmiyor. Dinlemiyor.

Kadının evi olabildiğince güzel tutmak için nerede çaba sarf ettiğini görebiliyordu. Çerçeveli çiçek baskıları sade duvarlara canlılık katıyordu. Yüzeylerde toz tabakası yoktu ve elektrik süpürgesi kapının arkasında duruyordu. Çabalarına rağmen rutubet kokusu kendini belli ediyordu.

Bu kadının görmezden gelinmekten bıktığı hissine kapıldı. "Devam et," dedi sabırla.

'Henryk ve ben yedi yıl önce İngiltere'ye taşındık. Bir aile kurmak istiyoruz ama Polonya'da değil,' diye açıkladı. 'İkimizin de amcamın inşaat şirketinde çalışacak işleri var. Henryk işçi, ben de ofiste çalışıyorum. Para kazanıyoruz, vergi ödüyoruz,' dedi savunmacı bir tavırla.

Bryant, kendini açıklamak zorunda kalmanın nasıl bir his olduğunu merak ederken üzüldüğünü hissetti. Yanlış bir şey yapmamışlardı. Yasal olarak Birleşik Krallık'taydılar ve kurallara uymuşlardı.

"Kulağa mükemmel geliyor," diye gülümsedi Bryant.

Karşılığında aldığı gülümseme kısaydı ama Bryant'a öfkenin altındaki kadına dair bir fikir verdi.

Omuz silkti. 'İlk birkaç yıl ara sıra hakaretler oldu ama onları görmezden geldik. Bebekler gelmeye başladı,' dedi gözlerini odanın içinde gezdirerek. İşimi bıraktım ama işler yine de kötüye gidiyordu. 'Bir yıl önce işler durdu ve Henryk işini kaybetti. İlk başta yardım almayı reddetti. Büyüdüğü bir ülkeyi kurutmak istemiyordu. Aşk. Küçük birikimlerimizle yaşadık ve eşyalarımızı satmaya başladık.

Bryant televizyon, müzik merkezi ya da diğer teknolojik aletlerin olmadığını yeni fark etmişti.

"Sonunda elimizdeki malzemeler tükendi ve Henryk'in devletten yardım almaktan başka çaresi kalmadı. Sonra hakaretler ve tehditler daha da kötüleşti. Komşular bize kötü şeyler söylüyor, eve gitmemizi ve piçlerimizi de yanımıza almamızı söylüyorlardı.

Bryant onun içinde büyüyen öfkeyi hissettiğinde derin derin yutkundu. Yüzü üzüntüyle yumuşamıştı.

'Kapımızda hakaretler bulduk. Her gün yenilerini. Pencereden içeri bir tuğla girdi ve Henryk birçok kez bize tükürdü.

Bryant'ın içinden özür dilemek geliyordu ama kimin adına özür dileyeceğinden emin değildi. "Olayları rapor ettiniz mi? Dawson gereksiz yere sordu. Tabii ki

vardı.

Başını salladı. "Ve sonra iki gün önce bir mektup aldık. "Ne

mektubu? Bryant sordu.

Kadın çocuğunu göğsünden çıkardı ve eşofmanını indirdi. Ayağa kalktı ve şöminenin üzerindeki katlanmış tek bir çarşafa uzanarak Bryant'a uzattı.

Açtı ve okumaya başladı.

'Siktirin gidin Polonyalı piçler. Evinize gidin ve paramızı ve işimizi almayı bırakın. Uyarıldınız. Karınıza tecavüz edeceğiz ve çocuklarınızı bıçaklayacağız.

"Bunu kimin göndermiş olabileceğine dair bir fikriniz var mı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Kapıya iliştirilmiş, zarf yok," diye cevap verdi yorgun bir şekilde.

Bryant bu sözler karşısında iğrendiğini hissetti. Birisi, genç bir aileyi dehşete düşürmek amacıyla bu kelimeleri kağıda dökecek kadar zehre sahipti.

Ve şimdi bu zavallı kadın burada yalnızdı.

"Tanık var mı?" diye sordu.

Yüz ifadesi her şeyi anlatıyordu.

Mektubu kaldırdı. "Bunu alabilir

miyim?" Kadın başıyla onayladı.

"Kalabileceğin başka bir yer var mı, amcan?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. 'Üç ay önce Polonya'ya geri taşındı. Henryk yeterince iyileştiğinde biz de aynısını yapacağız.

Bryant, bu ailenin evlerinden sürülmüş olmasından dolayı üzüntü duydu. Dawson'ın başını salladığını gördü ve onun da aynı şekilde hissettiğini anladı.

"Bu adrese yapılacak aramaların öncelikli olarak ele alınması gerektiğini karakola bildireceğim," dedi ve ayağa kalktı.

Kadın kederle başını salladı. Hayır, bu da onu pek rahatlatmadı.

Daha fazlasını yapabilmeyi diledi.

Kapıda Bryant ona elini uzattı. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim," dedi.

Yeni yürümeye başlayan çocuk dizini tutarken iki numaralı bebeği omzuna yerleştirdi.

Kadın elini sıkan adama karşılık verdi ve titrek bir gülümseme sundu.

"Sizinki için de teşekkür ederim," dedi.

Bryant evden çıktı ve sokağa bir kez daha baktı. Dawson, "Henryk'in telefonundaki mesajlardan bahsetmemiştin," dedi.

kapı arkalarından kapandı.

"Sence korkması için başka bir şeye ihtiyacı var mı?

Dawson başıyla onayladı.

Bryant onun ön kapısından yolun tam karşısındaki ön kapıya doğru yürüdü. Sekiz adım sürdü. Durdu ve yolun diğer tarafından sokağı inceledi.

Bryant pencere köşelerine yerleştirilmiş üç BNP çıkartması saydı.

"Bacaklarını mı esnetiyorsun? Dawson arabanın yanında durarak sordu.

Bryant onu görmezden geldi. Ailenin kapısına saldırgan yorumlar kazınmış, camları kırılmış ve isimsiz mektuplar gönderilmişti.

Sokağın etrafına bir kez daha baktı.

Gerçekten de hiç tanık yok, diye düşündü.

YEDİ

Bir yerleşim bölgesinden iki sola daha döndüler ve kazı alanının kuzeybatısında olduğunu tahmin ettiği başka bir yola girdiler.

"Buraya kadar mı?" diye kontrol etti. Bu yol, arazinin diğer tarafındaki tek şeritli yoldan daha dardı.

"İşte bu...

"Sus," dedi, pencereyi indirerek. "Bunu duyuyor musun?

"Buna siren deniyor, Stone," dedi. 'Polis ve itfaiye tarafından kullanılır. ..' 'Ve ambulans,' dedi, ayağını yere vurarak.

Dar yol, batıda tarlaları ve doğuda M5'i gören küçük bir çiftlik evinde düzleşmeden önce eğimi arttı ve döndü.

"Lanet olsun," dedi Kim frene basarak.

On metre önünde bir adam yerde yatıyordu, bir başkası da onun üzerine eğilmişti.

Stone ve Travis arabadan fırladılar. Travis oraya ilk varan oldu ve eğilen erkeği ayağa kaldırdı.

"Bu da ne?...

Kim adamın ellerinin kanla kaplı olduğunu gördü.

"Lütfen ona yardım edin," diye bağırarak Travis'in elinden kurtulmaya çalıştı. "Bayım, uzaklaşın," dedi Travis, onu geriye doğru çekerek. "Onun adı ne? Kim bağırdı.

Billy. Bu benim oğlum. Onun adı Billy. Lütfen ona yardım edin.'

Kim eğildi ve kurbanın boynunda babasının el izi olması gereken şeyi gördü. Babanın oğlunun yarasından sızan kanı durdurmak için baskı uyguladığını tahmin etti.

Arada bir irkilmesi ve inlemesi hâlâ hayatta olduğunu doğruluyordu. Gözleri kapalıydı ama nefes alış verişi güçlü ve düzgün görünüyordu.

Ceketinin cebinden lateks bir eldiven çıkararak, "Billy, sorun yok, yardım geliyor," dedi.

Siren sesinin yakınlığı ambulansın tek şeritli yolda ilerlediğini gösteriyordu.

Kim elini babasının elinin olduğu yere koydu ve yapışkanlığın elinin şeklinin etrafından sızmaya çalıştığını hissetti. Daha sert iterek yaraya daha fazla baskı uyguladı.

Billy inledi.

Kim, Travis'in evde başka biri olup olmadığını ve ateşin yönünü belirlemeye çalıştığını duyabiliyordu. Sadece oğlunun yanına dönmek isteyen adamdan hiçbir cevap alamıyordu.

Ambulans araziye girerken arkasına bakarak, "Neredeyse geldiler, Billy," dedi.

"Dayan, sağlık görevlileri şimdi burada ve seninle ilgilenecekler.

Eldivenli bir el omzuna dokunduğunda bir inilti daha.

"Hallettik hanımefendi, teşekkürler.

Kim geri adım attı ve onların devreye girip işlerini yapmalarına izin verdi, kendisine en son ne zaman bayan dendiğini hatırlayamıyordu.

Sağlık görevlileri birkaç hızlı kontrol yaptı ama onu sedyeye yükseltilmiş bir sedyeye aktarmak için hiç vakit kaybetmediler. Daha sonra onu ellerinden geldiğince nazikçe ambulansa doğru ittiler.

"O iyi olacak mı?" diye bağırdı Travis'in arkasından babası.

Hastayı ustalıkla aracın arkasına taşırlarken yaşlı sağlık görevlisi, "Ona iyi bakacağız efendim," dedi.

Yaşlı erkek kurtulmaya çalıştı ama Travis onun için çok hızlıydı. "Bırak ben de geleyim...

Ambulansın kapısı arkalarından kapandı.

"Bay Cowley? Kim çiftlik evine doğru yürürken sordu.

Gözleri araziden ayrılan ambulansı takip ederken başını salladı.

"Temizlenebileceğim bir banyo var mı?" diye sordu, kendini ambulansla onun arasına yerleştirerek.

'Soldan birinci' dedi.

Kim kısa boylu, tombul adamı ilk kez gözlemleme fırsatı buldu. Kel kafası çenesindeki gri kirli sakalla vurgulanıyordu. Yağ lekeli kot pantolonu wellington botlarının içine sokulmuştu ve kirli mavi tişörtü karnını sarıyordu.

Yüzü korku ve endişeyle buruşmuştu.

Çiftlik evine adımını attığında çürümüş yemek ve rutubet kokusu onu neredeyse boğuyordu. Sol taraftaki, içinde bir tuvalet ve ellerini soktuğunda dolan küçük bir lavabo bulunan odaya girdi. Tuvalet dökme demirdi ve çekme zinciri vardı.

Kim ellerini hızlıca ovuşturdu ve tasarım gereği gri olmayan havlu yerine kot pantolonuna silmeyi tercih etti.

Dışarı çıktığında Travis'i arabanın yanında telefonla konuşurken, Bay Cowley'i de parmağında araba anahtarlarıyla sabırsızlıkla beklerken buldu.

"Burada tam olarak ne oldu Bay Cowley?" diye sordu.

"Ben... ben... lütfen izin verin...

"Bay Cowley, oğlunuzun nasıl yaralandığını bilmemiz gerekiyor. 'Lütfen memur bey, bırakın yanına gideyim. İyi olduğunu bilmem gerek. Kim telefonu kapatmış olan Travis'e baktı. O da başıyla onayladı.

"Seninle hastanede buluşuruz ve orada konuşuruz," dedi.

Adam minnetle gülümsedi ve eski bir kamyonete doğru koştu.

Kim kendi arabasına doğru yürüdü, onu takip etmeye hazırdı. Sürücü kapısını açarken durakladı ve ahırın yan tarafına, Billy Cowley'nin az önce içinden çıkarıldığı kan gölüne baktı.

Kırmızı lekenin hemen yanında kahverengi saplı bir tüfek yatıyordu. Geldiklerinde orada olmadığına yemin edebilirdi.

SEKİZ

"Stone, ne elde etmeyi umduğundan emin değilim," dedi Travis, arabayı A & E departmanının dışına park ederken hiddetle.

Kendini ambulansa bağlamaya çalışmıştı ama Golf'ünün üzerinde yanıp sönen ışıklar ve siren olmadan ambulansı birkaç mil geride bırakmak zorunda kalmıştı.

"Buna araştırma deniyor Travis," dedi. "Bunu sana daha sonra açıklayacağım. "Ne kazanmayı umuyorsun?" diye ısrar etti.

Tamam, şimdi açıklayacak gibi görünüyordu.

Girişe yaklaşırken yavaşça, 'Kemiklerin bulunduğu aynı arazide bir adam vuruldu,' dedi.

"Dikkatin dağılıyor," dedi sınarcasına. 'Muhtemelen eski davamızla ilgisi yok. Odaklanmaya devam etmeliyiz...'

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu otomatik kapıların önünde durarak. Yepyeni bir alçıya sahip bir adamın itilerek etraflarından dolaştırılması gerekiyordu. Adamı iten kadının kızgınlığını görmezden geldi. 'Bunun biraz tesadüfi olduğunu düşünmüyor musun? İçgüdüleriniz deri cüzdanınızda bir delik açmıyor mu?

'Bence bu aileyi huzur içinde bırakmalıyız ve...'

"İlk geldiğimizde ahırın yanındaki silahı gördün mü?" diye sordu dikkatle.

"Hayır, ama...

'Ben de öyle,' dedi.

"İkimizin de o sırada yaşanan kargaşa yüzünden dikkati dağılmıştı," diye gerekçelendirdi.

"İkimiz de eğitimli araştırmacılarız ve ikimiz de bunu fark etmedik mi?" diye sordu geniş gözlerle.

Travis başını salladı. 'Basit bir kaza olabilecek bir şeyi komployа dönüştürüyorsunuz-'

"Ah Travis, kapa çeneni," diye bağırdı ve resepsiyonda duran Bay Cowley'i gördü. Travis'i içgüdüsel tepkisini aramaya bırakarak ona doğru yöneldi.

Bay Cowley onu gördüğünde, "Geçmeme izin vermiyorlar," diye öfkelendi. "Onu görebilmem için önce değerlendirilmesi gerekiyormuş.

Kim cam panelin arkasındaki orta yaşlı resepsiyon görevlisine baktı. Arkalarında bir sıra hasta ve yaralı oluşmaya devam ederken yüzü renkleniyordu.

"Benimle gelin, Bay Cowley," dedi, onu uzaklaştırmaya çalışarak. Adam onu elinin tersiyle itti. "Oğlumu görmek istiyorum.

Kim bunu anlayabilirdi ama resepsiyonun kenarından onlara bakan güvenlik görevlisi buna izin vermeyecekti.

'İşlerini yapabilmeleri gerekiyor, Bay Cowley. Lütfen kenara çekilin.'

Onu başarılı bir şekilde bir adım sola kaydırdı ve resepsiyon görevlisi şimdi sıradaki kişinin bilgilerini alıyordu - sağ elini kanlı bir çay havlusuna sarmış havada tutan genç bir adam.

Bay Cowley ona kızgın bir bakış fırlattı.

'Lütfen, sadece buraya gelin. Herhangi bir haber alır almaz size haber verecekler.

Tereddüt etti ama sonra çevre duvarına çivilenmiş bir sıra boş sandalyeye yönlendirilmesine izin verdi.

"Yardımın için teşekkürler," diye hırladı yanında beliren Travis'e. 'Lanet olsun, Stone. Aklını başına topla. Bir an için istemiyorsun benim yardımım ve sonra...'

Bay Cowley'nin yanına oturarak, "Meslektaşım size bir fincan çay getirecek," dedi.

Travis'e bakmadı ama onun cüssesinin kendilerinden uzaklaştığını hissetti. "Bay Cowley, oğlunuza ne olduğunu bana anlatabilir misiniz?" diye sordu,

Ondan yayılan pis vücut kokusunu görmezden gelmeye çalışıyordu.

Jeff Cowley başını salladı ve bir elini tıraşsız çenesinde gezdirdi.

'Bilmiyorum,' dedi. "Bir silah sesi duydum ve dışarı koştum. Billy ahırın yanında yerde yatıyordu. Koşarak yanına gittim. Her yer kan içindeydi. Boynunun yan tarafını sıvazladı.

"Boynundan mı vurulmuş? Travis plastik bir bardağı adama doğru tutarken Kim sordu. Adam başını Travis'e doğru salladı ve ona doğru başını salladı. "Ve tüfeği de yanında duruyordu.

"Bilinci yerinde miydi? Kim sordu. Bir şey söyleyebildi mi? diye merak etti.

"Stone, bir adım uzaklaşıp...

Kim onun bakışlarını kapıya kadar takip etti. Batı Mercia ekip arabası sonunda onlara yetişmişti.

Kim, "Onları bir dakikalığına geri çek," dedi. Travis bunu ilgisiz bir olay olarak geçiştirmeye hevesliydi. Kim o kadar emin değildi. Tesadüfler onu tedirgin ediyordu. Ve önceki gün kemiklerin bulunduğu arazide meydana gelen silahlı saldırı olayının zamanlaması, elektrik kesintisinden sonra bir sokak dolusu evin alarmının çalması gibi hislerini harekete geçiriyordu.

"Oğlunuz herhangi bir şey söylemeyi başardı mı? Kim zorladı. Bunun bir tür kaza olup olmadığını bilmesi gerekiyordu.

Cowley derin derin yutkunarak, "Gözleri kapalıydı,"

dedi. Travis tekrar, "Taş," dedi.

Kim ona uyarıcı bir bakış attı. Siyah giysili iki memur kapının yanında kıpırdanıyordu. Bekleme odasındaki tüm bakışlar onların üzerindeyken hastalıklar, yaralanmalar bir anlığına unutuldu.

"Bay Cowley, mülkünüzü aramamız gerektiğini anlıyor musunuz?

Kafası karışmış görünüyordu. Aklı sadece oğlunun hayatındaydı.

'Vurulma olayı yüzünden değil,' diye açıkladı. 'Ama ormandaki keşif yüzünden. İzniniz var mı?" diye sordu.

Bir kadın bekleyen memurların arasından geçip doğruca onlara doğru ilerlerken dalgınca başını salladı.

Kim onu çabucak değerlendirdi. Topuklu ayakkabılar içinde beş iki boyunda, minyon yapılıydı. Lacivert bir pantolon ve düz beyaz bir gömlek giymişti. Kumral saçlarının perdeleri küt bir püskülle ayrılmıştı.

"Ne oldu?" diye sordu Kim ve Travis'i görmezden gelerek.

'Sorun Billy. Vuruldu... Ne olduğunu bilmiyorum...'

"Peki ya siz?" diye sordu kadın, Kim'e dönüp Travis'e bakarak.

Kim kısaca, 'Bay Cowley'in arazisinde bulunan insan kemiklerini araştıran memurlar,' diye cevap verdi.

Kim başını ellerinin arasına almış olan adama döndü ama kadın yaklaşmadan önce konuşmaya fırsat bulamadı.

"Onlara ne söyledin?" diye bağırdı.

Bay Cowley şaşkın görünüyordu. Tedavi odalarının girişine doğru bakarak, "Bakmak istiyorlar... mülkü aramak istiyorlar," dedi.

Kim, 'Bay Cowley bize izin verdi,' diye açıkladı.

"Öyle mi?" dedi kadın, çenesi gerilerek. 'Benim adım Fiona Cowley; Bay Cowley'nin kızı. Kira kontratında benim adım yazıyor ve bu izin az önce iptal edildi.

Yüz ifadesi değişmeyen Travis'e doğru baktı.

Elbette bu içgüdü şimdi devreye girmiş olmalıydı.

Sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi bir adım öne çıktı.

'Bayan Cowley, arazi sahiplerinden ya da izin belgelerinden izin alacağız. Bu sadece yardımcı olur...'

'Polise yardımcı olmak için burada değilim, bu yüzden o mülke doğru bir adım atarsanız sizi mahkemeye veririm. Preece ailesine de iyi şanslar. Onlardan hiçbir şey alamayacaksın.

Düşmanca tavrına rağmen Kim, kadının toprak sahiplerinden bahsederkenki ses tonundaki zehrin ilgisini çekmesine engel olamadı.

"Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu Fiona'nın eli babasının omzuna dayanırken.

'Çünkü onlar bir avuç soyguncu piç kurusu,' dedi.

Kim konuyu daha fazla sürdürmek isterdi ama cebindeki telefon çalmaya başladı.

"Doktor A," dedi, şık giyimli Rottweiler'dan bir adım uzaklaşarak.

Telefonu kapatmadan önce ciddiyetle, "Müfettiş, size laboratuarda ihtiyacım var, hemen," dedi.

Kim telefonu tekrar cebine soktu ve duvardaki saate baktı. Son karşılaşmalarından bu yana geçen üç saat içinde ne keşfetmiş olabilirdi ki?

Bilim adamının sesinden Kim bunun iyi bir şey olmadığını anladı.

NINETEEN

"Patrondan bir haber var mı, Stace? Ekip odasına girdiklerinde Bryant sordu.

Dawson'ın kravatı hemen çıkarıldı ve masasının üzerine atıldı. Stacey başını salladı. "Çıt yok.

"Yoğun bir gün müydü, Stace? Dawson alay etti. "Siktir git," diye cevap verdi, sertçe.

Bryant iç çekti. Yüz ifadesinden berbat bir gün geçirdiği belliydi ve Dawson'ın neden onu iğnelemek zorunda olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

"Kev'in sana bir hediyesi var," dedi gözlerini kısarak.

Dawson dudak büktü ve telefonu cebinden çıkardı. Masanın üzerinde kaydırdı.

Telefonu yakaladı. "Kimin telefonu, Fred Çakmaktaş?" diye sordu telefonu çevirerek.

"O kadar da eski değil, Stace," dedi Bryant. Kendisinin de aynı modele sahip olmasının üzerinden çok zaman geçmemişti.

'Teknoloji açısından erken Viktorya döneminden bahsediyoruz,' diye espri yaptı. Dawson, 'Telefon Henryk Kowalski'ye ait,' dedi.

"Neden giriş yapılmadı?" diye sordu, ona doğru dönerek.

Açıkça görüldüğü üzere, poşetlenmeli, kaydedilmeli ve adli tıpa gönderilmeliydi. Telefon olay yerinde hemen bulunabilseydi, Marie West'in parmak izleri alınabilir ve ortadan kaldırılabilirdi.

Dawson, 'Saldırıdan beri kayıp,' diye cevap verdi.

Artık hiçbir mahkeme bunu kanıt olarak kabul etmez. Saldırganın teri, tükürüğü ve spermi her yerinde olabilir ama bu bilgi asla

kabul edilebilir.

Stacey güç düğmesine bastığında küçük ekran canlandı. 'Henrykalındı a Metin mesaj hakkında gündelikiş,' Dawson açıkladı. "Kırabilir misin?" diye sordu, ekranda parola istemi belirdiğinde.

"Şaka mı yapıyorsun? Stacey, bu kadar basit bir istek hakkında kendisini sorgulamasından tiksinerek sordu. "Tanık ifadesi alabilir misiniz?" diye karşılık verdi.

Bryant gülümseyerek, "Tartışılabilir," dedi. Masaları boyunca uzanan bir gerilim hattı vardı.

"Lanet olsun, Stace. Yetmiyor mu?' 'Bitir şu cümleyi Kev.

Sana meydan okuyorum,' diye tersledi. Dawson ağzını kapattı.

Bryant, polis memurunun cihazı kapatıp tekrar açmadan önce birkaç tuşa arka arkaya hızlıca basmasını hayranlıkla izledi. Ekranda bir menü belirdi.

"Güzeldi, Stacey," dedi.

Kadın hiçbir yanıt vermedi. Bazen onun kendi değeri hakkında bir fikri olup olmadığını merak ediyordu. Bu görev onun için bir zorluk teşkil etmiyordu ama ne kendisi ne de Dawson bunu bir aylık pazar günleri içinde yapamazdı.

"Mesajı aldım," dedi Stacey. "Bilinmeyen bir numaradan alınmış.

"Lanet olsun," dedi.

'Kahretsin,' diye ekledi Dawson.

"Yapabileceğim bir şey olup olmadığına bakacağım," diye teklif etti ve telefonuna bakmaya devam etti.

Okumaya başladığında parmakları durakladı. Yüzündeki kaş çatma ifadesi dehşet ifadesine dönüştü. Birinden diğerine baktı.

"Çocuklar, gelip şuna bir baksanız iyi olur.

YİRMİ

"Biliyorsun Travis, ya müdahale et ya da etme ama en azından bu konuda tutarlı ol," dedi Kim, morg merdivenlerinden inerken.

Travis başını salladı. "Stone, kadınları genel olarak tam bir gizem olarak görüyorum ama senin bir kullanma kılavuzun olmalı.

Kim laboratuvara doğru ilerlerken onu görmezden geldi.

"Tekrar merhaba Doktor A," diye teklif etti Kim neşeyle. Daha dostane bir yüz görmek güzeldi.

Bilim adamı kısa bir gülümsemeyle bir panoya bir şeyler yazıp imzaladı ve yanındaki adama geri verdi.

Doktor A, birkaç saat içinde beyaz takım elbisesini dizlerinin hemen altına kadar inen beyaz bir tıbbi ceketle değiştirmişti. Bacakları gri kot pantolonla kaplıydı ve ayağında alametifarikası Doc Marten botları vardı.

'Gelmenizin zamanı gelmişti,' dedi.

Kim gülümsemesini tuttu. Çağrı ona on dakikadan daha kısa bir süre önce ulaşmıştı. Doktorun etrafından dolaştı ve ateşli figürün neyi gizlediğini gördü.

Sonra tekrar doktora baktı, o da başıyla onayladı. Üç

ayrı sedyede kemikler vardı.

Onlara doğru ilerledi.

"Emin misin? Kim sessizce sordu.

"Kesinlikle," diye cevap verdi

Doktor A.

İlk sedyede en büyük kemik koleksiyonu bulunuyordu. İki bacak, sağ kol ve sol kolun bir kısmı.

İkinci sedyede alt uzuvlara ait bazı kemikler ve bir leğen kemiği vardı.

Üçüncü sedyede şu anda tek bir kol bulunuyordu.

"Üç kurban mı? Kim sordu.

Doktor A sedye bir ve ikinin arasında dururken başını salladı.

'Evet, kolda çok fazla kemik var. Şu anda yolda olan ikinci bir kafatasımız var.

Kim metal tezgâhın üzerindeki kutuda hâlâ ilk kafatasının ve küçük kemiklerin durduğunu fark etti.

"Hangi kurbana ait olduğunu henüz bilmiyoruz.

Kim'e bir yapbozu ve eleme süreciyle parçaları birleştirmeyi hatırlattı. Bu parça oraya sığmaz ve siz onu sığabileceği tek yere indirgeyene kadar böyle devam eder.

Yöntem yalnızca eksik parçalar varsa sorun yaratıyordu. Kim eksik parça olmaması için dua etti.

"Üçten fazla olmadığına emin misin? Kim sordu.

Doktor A başını salladı. "Henüz emin olamıyoruz. Kalıntılar belirli bir düzende değil, bu yüzden kazı tamamlanana kadar...'

Kim üçten fazla olmaması için dua etti.

'Buranın ilk gömü alanı olmadığı açıktır. Bu kemikler taşınmış. Çukurda iki tür toprak bulduk. Her ikisi de analiz için gönderildi.

Kim, İngiliz dilinin hırpalanmasını görmezden geldi. Anladı. "Kemiklerin ne zamandır bu mezarda olduğuna dair bir fikriniz var mı?" diye sordu.

"Şu anda bunu söylemek zor ama buraya atıldıklarında çoktan iskelet haline gelmişlerdi.

Kim 'atılmış' kelimesinin kullanılmasını biraz sarsıcı buldu ama sonra gözün içinden çıkan kemiği hatırladı ve bunun gerçekten de çok doğru olduğunu fark etti.

"Kemiklerin hiçbirinde doku izine rastlamadım.

Kim bunun zamanla ilgili bir araştırma olduğunu anladı ve fark etti. Kemikler ne zamandan beri gömülüydü; kemikler ne zamandan beri taşınmıştı. Kurbanlar kaç yaşındaydı?

Olay yeri inceleme ekipleri, şüphelinin kıyafetindeki bir saç teli ya da şüphelinin evinde bulunan kurbana ait bir lif gibi kanıtları kullanarak bağlantı kurmaya çalışmıştır. Tüm bunlar fail ile suç arasında bir ilişki kurmak içindi.

Kim ilk sedyenin ayakucuna doğru ilerledi, en çok kemiği olan ama hâlâ kafatası olmayan sedyenin. Travis diğer tarafa doğru ilerledi.

Bu cesetler ayrı ayrı mı gömülmüş? Ve sonra birlikte atılmışlar. Neden üç ceset de aynı mezarda?

Locard'ın takas prensibinin burada onlara yardımcı olmayacağından şüpheleniyordu. Onun, köpek ve çocuk tüyleri gibi başka yerlerden toplanmış iz bırakma teorisini, cesetler çoktan taşınmışsa uygulamak zor olacaktı.

"Bize kurban hakkında bir şey söyleyebilir misiniz?

Doktor A sedyenin ucunda asılı duran panoya uzandı. Kim'in aklına viziteye çıkan ve hastalarının durumunu kontrol eden bir tıp doktoru geldi. Canlı olanları.

Tanrı'dan, bilim adamının kendisi için bir şeyler bulmasını umuyordu. Hem kişisel hem de profesyonel nedenlerle kurbanların kimliklerini belirlemek her zaman önceliğiydi. Kurbanlarının anonim kalmasından nefret ederdi. Her biri gerçek hayattan biriydi ve kendi isimlerinin saygısını hak ediyorlardı. Ve profesyonel olarak bu, kırıntı izinin başlangıcıydı. Araştırma çarkının merkeziydi. Sözcükler bir kurbanın kimliğinden her yöne işaret ediyordu; aile, iş, arkadaşlar, sevgililer, faaliyetler, düşmanlar, geçmiş. Kimlik olmadan ellerinde hiçbir şey yoktu.

Kim bir yetişkini cinsiyetlendirmenin yolları olduğunu biliyordu ama bir çocuğu ya da genci değil. Kafatasının yetişkinlerde yaş tahmini için iyi olmadığını biliyordu.

"Birinci kurban kırk beş ila altmış yaşlarında bir erkek. Yaklaşık 1.80 boylarında olduğunu tahmin ediyorum...'

"Hey, yavaşla," dedi Kim, şaşkınlıkla. Beklediğinden daha fazla ayrıntı öğrenecek gibi görünüyordu. Keşke Keats not almak için etrafında olsaydı.

Travis'in deri dosyası açık ve hazırdı.

"Yaşını şimdiden bu kadar doğru tespit edebiliyor musun? Kim sordu. Doktor A, kol ve bacaklardaki uzun kemikleri işaret etti.

"Buradaki büyüme plakları kapalıdır. Kemikler büyüdükçe açık kalırlar ve büyüme sona erdiğinde, normalde en geç yirmi beş yaşında kapanırlar. Röntgenler kemik kalsiyum seviyesinin kırk yaşından büyük bir erkekle uyumlu olduğunu gösteriyor.

"Tamam," dedi Kim.

"Ve burada," dedi, kaburgaları göstererek. 'Sternal bölgeler yaşlanma nedeniyle çukurlaşmış ve keskinleşmiş. Birleşme yerlerindeki çukurlaşmanın seviyesi ellili yaşların başından yaklaşık altmış yaşına kadar olduğunu gösteriyor.

Travis öfkeyle karalamaya devam etti.

Kim onun kaydettiği ayrıntıların seviyesini merak etti. Orta yaşlı bir erkeği kolayca hatırlayabiliyordu.

"Peki ya yükseklik?" diye sordu kuşkuyla.

Doktor A, kadının sesindeki şüphe karşısında

kaşlarını çattı.

'Bunun için yine uzun kemiklere başvuruyoruz. Yükseklik genellikle kol kemiğinin uzunluğunun beş katına eşittir.

Kim kendini kendi koluna bakarken buldu. Bunu bilmiyordu.

Travis öne çıktı ve kalemini havaya kaldırdı. "Bize adamın yapısı hakkında bir fikir verebilir misiniz?

Doktor A gözlerini kıstı.

Travis bunu bir iletişim sorunu olarak yorumladı ama Kim doktoru bundan daha iyi tanıyordu. Ne sorduğunu biliyordu.

'Fizik,' diye açıkladı.

"Sorunuzu anlıyorum, Çavuş, ama neden sorduğunuzu anlamıyorum.

"Çünkü birlikte çalıştığım son kemik uzmanı, kemik boyutu ve kalınlığına dayanarak bir yapı fikri sunabiliyordu," diye meydan okudu.

Kim, Travis'e cinsel organının hediye paketi olarak kendisine verilmesini isteyip istemediğini sormayı düşündü.

Doktor basitçe, 'O zaman kemiklerinizdeki kişi bir sik kafalıydı,'

dedi. Kim onun sik kafalı demek istediğinden şüphelendi ama fark

yoktu.

'Daha kalın kemikler daha kalın kaslara işaret edebilir, ancak kemik kalınlığı beslenme ve ağır fiziksel aktiviteye de bağlı olduğu için bu güvenilir değildir. Sözde uzmanınız tahmin yürütüyordu. Ben size sadece gerçekleri veriyorum ve tahminde bulunmayı size bırakıyorum.

Doktor A gelip önünde durdu. Aradaki boyut farkı gülünçtü. Doktor A'nın başı, bakışlarını karşılamak için yetmiş derece geriye eğilmişti.

Bu sahne ona bir Doberman'a havlayan bir Chihuahua'yı hatırlattı. Köpeklerin kendi boyutları hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Hayatında ilk kez Travis için gerçekten üzülüyordu.

Kim bir boks maçındaki hakem gibi öne çıktı. "Bizim için başka bir şey var mı, Doktor A?

Bilim adamı bir adım geri çekilirken son bir kez daha baktı. Kim onun hırladığını duysa şaşırmazdı.

Kapılar açılırken 'Aah, teslimat,' diye seslendi ama kapıdan gelen pizza değildi.

Her biri beyaz plastik bir kutu taşıyan iki teknisyen içeri girdi. Kısa boylu olan erkeğin koltuk altında renkli çiçeklerden oluşan bir buket vardı.

Doktor A kaşlarını çattı. "Çiçekler, Timothy?

Sedyelere doğru başını sallayarak, "Marina onları buraya getirmemizi söyledi," dedi. "Bay Preece tarafından getirildi.

Kim başını kaldırdı. "Dale Preece çiçek mi getirdi?" diye sordu. Ona çiçek veren bir tip gibi görünmemişti.

Timothy başını salladı. 'Hayır, bu kendini Bart olarak tanıttı.
Hiçbir sorun çıkarmadı. Bir dua okudu ve biz istediğimizde gitti.

"Çiçeklerin yerini mi değiştirdiniz? Doktor A sordu.

Timothy sedyelere doğru başını salladı. "Kurbanlarla birlikte olmak için," dedi.

Doktor başını salladı. "Onlar mezarı işaretlemek için," dedi. "Boş ver; şimdi, kafatası kimde?

İçeri giren ilk teknisyen elindeki kutuyu metal tezgâhın üzerine koyarken başını salladı.

"Marina sana önce bunu vermemi söyledi," dedi ve saklama kutusunun kapağını kaldırdı. Ona mümkün olan en küçük kanıt torbasını uzattı, bir inç kareydi.

Doktor onu ışığa tutarken hem o hem de Travis öne doğru eğildi. "Kir mi?" diye sordu kadın, sesi yükselirken. '*Mame mu ebam*, yeterince var "Kir, Timothy," dedi sabırsızlıkla.

"Bir daha bak," dedi sakin bir sesle. Adam belli ki patronunun Makedonca çıkışlarına alışkındı.

Masadan bir büyüteç aldı ve daha yakından incelerken ofladı. Kaşlarını çatan derin ifade, CGI grafiklerindeki gibi şaşkın bir ifadeye dönüştü.

"İmkânı yok," diye nefes aldı.

"Ne? Kim ve Travis birlikte sordular. "Bir
lif," dedi Doktor A, harikulade bir
şekilde.

Kim, bilim adamının sözlerini tekrarladığını fark ederek, "İmkânı yok," dedi.

Doktor A, çantayı tezgâhın üzerine koyarken hâlâ başını sallıyordu.

"Açmayacak mısın? Kim sordu. Onlara söyleyebileceği herhangi bir şey yardımcı olabilirdi.

Doktor başını salladı. 'Bu laboratuvara gidecek. Eğer elimizdeki tek şey buysa, ondan alabileceğimiz her şeyi aldığımızdan emin olmalıyız.

Kim anladı. Lifin sunabileceği her şeyi toplamak için morgda gerekli ekipmana sahip değillerdi.

Daha uzun sürer ama buna değer.

Timothy, içinde uzun bir kemik bulunan çok daha büyük bir plastik torba çıkardı ve doktora uzattı. "Ve bunu bir saniye içinde alacağını söyledi.

Doktor A onu elinde çevirdi ve sonra ışığa tuttu. Bir ışın bacağın alt kısmının bir bölümüne doğru fırladı. Delik kemiği tamamen kesmişti.

Doktor A ona doğru baktı.

Kim nefesini bıraktı ve aynı anda başını salladı.

Kendisine ne gösterildiğini çok iyi biliyordu.

Bu deliğe bir kurşun neden olmuş.

YİRMİ BİR

Stacey kapıdan içeri girdi ve cips yağının kendine özgü aromasıyla karşılaştı.

Kafe, Dudley High Street'in hemen dışında yer alıyordu ve yirmi yılı aşkın bir süredir kitleler için kızartma yapıyordu. Burayı ilk kez genç kızlığında, yağmurlu bir Cumartesi öğleden sonrasında Dudley'de vitrin alışverişi dışında yapılacak çok az şey varken şereflendirmişti.

Burası aynı zamanda kendi hayatına son verme fikrini ilk kez aklına getirdiğinde bulunduğu yerdi.

Aradan geçen yıllar içinde işletme el değiştirmiş ama dekor ve menü değişmemişti. Her zamanki müşterilerden birkaçı normal yerlerindeydi ve onun tercih ettiği masa boştu.

Hank Brown pencere kenarındaki masada oturuyordu. Çoğu akşamını Betty's Bite's'ta geçirirdi. Otuz yedi yıllık karısını kaybettikten sonra her hafta birkaç gece sıcak bir yemek için kafeye gitmeye cesaret ediyordu. Bir keresinde ona gülümsemek gibi bir hata yapmıştı. Bu, hayatının asla geri alamayacağı bir saatiydi.

"Hey Stacey, sana ne getireyim - kızarmış çaylı kek ve diyet kola?

Stacey başını salladı ve çantasını karıştırdı. Onun teorisine göre biri diğerini iptal ediyordu. Bir paket tereyağını ılık, meyveli hamurun üzerine sürmek için diyet kola içmişti. Ve bir fincan çay içip yağ tabakasının altında boğulduktan sonra, o zamandan beri kapalı bir şişeyi tercih ediyordu.

Priscilla elini kaldırdı. "Kasayı çoktan dengeledim," dedi gülümseyerek. "Benden olsun.

'Teşekkür ederim Sen,' Stacey dedi, geri dönüyor ve Gülümse. Hakiki eylemler Cömertliği özel hayatında çok azdı ve işinde daha da azdı.

Priscilla başıyla köşedeki masayı işaret etti. "Ben getiririm.

Stacey, çok fazla bedava atıştırmalık teklif etmediğini umarak ona teşekkür etti.

Manny bundan hoşlanmazdı.

Manny kafenin sahibiydi ve lakabını *Buz Devri* filmlerindeki yünlü mamuttan almıştı. İri yarı, kıllı ve Romanyalıydı. Priscilla'yı önceki sahibinden demirbaşları ve teçhizatıyla birlikte devralmıştı.

Stacey masayı sildi ve iPad'ini çıkardı.

Priscilla küçük tabağı ve bıçağı masaya koydu. "Al bakalım, güzelim," dedi.

"Çok teşekkürler ama...

"Şşşt..." dedi, bir elini Stacey'nin omzuna koyarak. "Bu bizim sırrımız olacak.

Kadın kapıya yöneldi ve 'açık' işaretini 'kapalı'ya çevirdi.

Stacey'nin o güne kadar gördüğü en sıra dışı Priscilla'ydı. Yaygın bir Kara Ülke ismi olmayan Priscilla göze çarpma eğilimindeydi. Stacey onun yirmili yaşların sonunda olduğunu tahmin ediyordu. Dudakları dolgun ve düzgündü ama gözleri yüzüne göre çok küçük görünüyordu. İri alnı, topuz yapılmış boyalı kızıl saçlarıyla abartılmıştı. Yine de yüz hatlarında Stacey'nin ilgi çekici bulduğu bir kalite vardı.

Priscilla onun değerlendirmesini yakaladı ve gülümsedi.

Stacey kızardı ve dikkatini atıştırmalığına verdi. Tereyağını çay kekinin üzerine sürdü ve kaybolmasını izledi.

İnsanlar kafeye çeşitli nedenlerle geliyordu. Kendisininki ise iş ve ev arasında bir tampon görevi görüyordu. İstasyon ile dairesi arasındaki altı mil normalde günün olaylarını silmeye yetmiyordu. Doğrudan eve gittiği günlerde, çıktığı kapı kadar gergin bir kapıdan giriyordu. Sonunda günün travmaları dağılırdı ama o zamana kadar yatma vakti gelmişti. Kafeyi bir mola yeri olarak kullandığında, bu bir olay, iş ve ev arasında bir ayrılık haline geliyordu.

Bu gece işini geride bırakmak için mücadele ediyordu. Henryk'in telefonunda bulunan iğrenç mesajlar hâlâ kafasının içinde dönüp duruyordu. Henryk'in belki de karısından saklamak için mesajları silmeye çalışmasına rağmen, Henryk gaddarca ve mide bulandırıcı tehditlere dönüşen mesajlara ulaşmayı başarmıştı. Sonuncusunu kelimesi kelimesine hatırlıyordu.

'Defolun gidin yoksa bağırsaklarınızı deşer, küçük piçleriniz izlerken karınıza toplu tecavüz eder ve sonra uzuvlarını teker teker koparırız'

Aklı böyle bir mesaj göndermek için gereken nefret seviyesini hesaplayamıyordu. En azından yanlış bir şey yapmamış olan insanları korkutmak için tasarlanmıştı. En fazla inandırıcı bir tehditti.

Telefonundaki *World of Warcraft* simgesine göz atarken yemek yemeyi midesi kaldırmadığı için çay kekini elinin tersiyle itti. Dawson şu anda onu görebilseydi nasıl sırıtacağını ve gözlerini nasıl devireceğini hayal ederken dudaklarında bir gülümseme belirdi. Bu, onun hakkında söylediği her şeyi doğrulayacaktı: bir hayatı olmadığını ve zamanının çoğunu goblinler ve ogrelerle dolu bir fantezi dünyasında geçirdiğini.

Ve haklıydı. Bir hayatı yoktu. Trish'le olan ilişkisi cansız bir şekilde öldüğünden beri. Adli tıp teknisyeniyle aralarındaki ilk kıvılcım ikisinin de umduğu şekilde ateşlenmemişti. Büyük bir sahne ya da tartışma olmamıştı; bunun için yeterli tutku bile yoktu. Telefon görüşmeleri arasındaki süre uzadıkça uzadı, ta ki artık hiç aramayıncaya ya da mesajlaşmayıncaya kadar.

Bir an e-postalarını kontrol etti. Yeni bir şey yok.

Bütün günü dört mesajdan ibaretti. Facebook'ta bir akrabasının fotoğrafında etiketlenmişti. Günlük bir e-posta kuponu almış ve Twitter'da üç yeni takipçi edinmişti. Dördüncüsü ise ona daha fazla takipçi satmaya çalışan biriydi.

Telefonu kaldırdı.

Bu gece duygularını işten uzak tutmaya çalışmıyordu, bu kez Justin'in mektubunu okuduktan sonra zihnini saran duygulardan uzaklaşmaya çalışıyordu.

Ve aynı duygular şimdi onun gitmesine izin vermeyecekti.

YİRMİ İKİ

Kim, su okları tenine battıktan sonra derisinin üzerinde yuvarlanıp giderden aşağı inerken kısık ve uzun bir inilti çıkardı.

Sembolik de olsa, Travis'i bedeninden arındırıyormuş gibi hissediyordu.

Doktor A'dan ayrıldıktan sonra Travis dikkatle saatine baktı. Resmi mesai bitimini yarım saat geçmişti. Kişisel olarak, Preece ailesini ziyaret etmek ya da kayıp kişi raporlarını incelemek istemişti ama Travis'in sert ifadesi ona ikisinin de bir seçenek olmadığını söylemişti. Bu yüzden onu güvenli bir şekilde, tül perdenin arkasında seğirten karısına teslim etmişti. Muhtemelen eti ve iki sebzeyi yakmaktan korkuyordu.

Duştan çıktı ve bir plaj havlusuna sarındı. Başını daha küçük bir havluyla ovuşturduktan sonra hızlıca salladı ve kısa siyah saçları nemli ve diken diken oldu.

Bol bir kot pantolon ve düz siyah bir tişört giymişti ve Barney'nin merdivenlerin dibinde sabırla oturduğunu görünce gülümsedi. Kim, köpeğin neden daha önce hiç üst kata çıkmaya çalışmadığına dair hiçbir fikre sahip değildi. Hiçbir kapı ya da bariyer yoktu ama yine de o görünmez eşiği hiç geçmemişti.

Başını okşadı ve mutfağa doğru ilerledi. Arkasına baktı ama adam kılını bile kıpırdatmamıştı.

Onu beklemiyordu. Ön kapıda bekliyordu.

Kim yüksek sesle güldü. Köpeği bile ziyaretçilerin gelişiyle ilgili altıncı hissini geliştiriyordu.

Kahve makinesine doğru ilerledi ve iki fincan aldı. Kendisi için sade siyah sıvı, diğeri için süt ve tatlandırıcı.

İkinci fincanı doldururken ön kapı tıklandı. "Riski size ait olmak üzere girin," diye seslendi.

Meslektaşı kapıyı iterek açtı ve doğruca tüylü karşılama komitesinin içine girdi.

Elinde kimliği vardı.

Adım Bryant. Beni tanımayabilirsiniz ama...'

"Tanrım, seni daha bu sabah gördüm," diye gülerek içkisini kahvaltı barının üzerinden ona doğru itti.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu Barney'e bir işkembe şeridi uzatarak. 'Aramadım; mesaj atmadım; güvercin göndermedim, peki nasıl?...'

'Bryant, beni habersiz ziyaret etmen iki nedenden birine dayanıyor. Normalde ya iyi olup olmadığımı görmek için ya da meraklı olduğun için. Bir kaşını kaldırdı. "Bugün, hakkında hiçbir şey bilmediğin bir davada nefret ettiğim bir adamla birlikte çalışmak zorunda kaldım. Bu gece gelmen oldukça güvenli bir bahisti. Lanet köpek bile geleceğini biliyordu.

"Haklısın," diye kabul etti. "Peki, nasıldı?" diye sordu, daha fazla zaman kaybetmeden.

"Ağır çekimde bir kriket maçı izlemek gibi. Zahmetli olacak kadar metodiktir. Benimle tartışmadığı sürece içinde hiç ateş yok. Her şeyi yazıyor ve şimdiye kadarki en büyük düşüncesizliği skinny lattesine bir karamel shot eklemek oldu.

Bryant neredeyse içkisini tükürüyordu.

İçini çekti. "Tamam, skinny latte değildi ama anladın sen onu. Kendi ekibinin yanında cana yakın, eğlenceli, tıpkı onu hatırladığım gibi ama benim yanımda...'

"Siz ikiniz bir zamanlar iyi geçinmiyor muydunuz?

Bryant sessizce sordu. "Uzun zaman önce," diye yanıtladı.

Ona baktı. 'Ne kadardı, dört ya da beş yıl önce mi? O zamanlar hakkında bir sürü söylenti vardı...'

Kim kollarını önünde kavuşturdu. Evet, o da söylentileri duymuştu ve hiçbirine yanıt vermemişti. Bryant'a Tom'un nasıl bir polis memuru olduğunu açıklamak için ağzını açtı ama yapamadı. Kullanmak üzere olduğu örnek, asla konuşmayacağına söz verdiği şeyin ta kendisiydi. Ve asla da konuşmayacaktı.

'O her zaman böyle değildi,' dedi.

Omuz silkti. 'Bazı insanlar daha farklı çalışırlar... daha organize...'

"Düzenli olmadığımı mı söylüyorsun?" diye sordu. 'Kendi tarzında, ha? Bunu böyle bırakalım.

Gözlerini kısmıştı. 'Bu bana sadece Kim olarak söylemeye cesaret edebileceğin şeylerden biri, değil mi?

"Tabii ki. Şimdi bana davadan bahset.'

'Doktor A, önce başka bir yere gömülmüş üç ayrı kurbandan şüpheleniyor. Elimizde bir lif ve bir kurşun yarası var.

"Silahlar mı? Bryant sordu.

Başıyla onayladı. Ateşli silahlarla ilgili herhangi bir suç, onların bölgesinde hâlâ bir istisnaydı.

'İlk kurbanımızın olası bir eşkalini bulduk. Kemiklerin kaç yıllık olduğu ya da ne kadar süredir gömülü oldukları konusunda hala bir fikrimiz yok. Meslektaşı Marina'ya bilgi verdi, o da kazı çalışmalarını yerinde sürdürecek, Dr. A morga nakledildikten sonra her şeyi bir araya getirmeye başlayacak.

Bryant, 'Keats çok memnun olacak,' diye gözlemledi.

"Doktor A.'dan daha az memnun değil. HTA ile temasa geçti ancak onlar da-

"Geri çekil," diye araya girdi Bryant. "HTA nedir?

'İnsan Doku Kurumu. Geçici olanlar da dahil olmak üzere morglar için ruhsat veriyorlar. Ancak temel gerekliliklerden biri olan akan suyun bulunduğu bir bina yok, bu yüzden kalıntıların morga geri taşınması gerekiyor. İnanın bana, yerinde kalmayı tercih ederdi.

Kim, Doktor A'nın da kendisi gibi olduğunu biliyordu ve adli tıp operasyonunun tüm yönlerinin aynı yerde olmasını tercih ederdi. Daha iyi kontrol edebileceği bir yerde.

"Bölgeyle ilgili ilginç bir şey var mı?

Aslında evet. Çiftlik Cowley ailesi tarafından kiralanmış. Baba, oğul ve kız. Anne hakkında henüz bir fikrim yok. Kızı araziyi arama iznini reddeden bir terrier ve erkek kardeşi de bugün erken saatlerde bir silahlı saldırı olayına karışmış.

Bryant'ın gözleri kocaman olmuştu.

"Aynen öyle," diye haykırdı, yüzünü işaret ederek. "Travis'ten alamadığım şey tam olarak bu.

"Ve tüm bunlara rağmen yedi buçuktan önce evde ve duşta mısın?" "Kesinlikle," dedi.

Bu kadar çok bilgiyle donanmış olan ekibi, kendileri ya da ellerindeki seçenekler tükenene kadar araştırmaya, soruşturmaya ve incelemeye devam edecekti.

"Cowley ailesi ile arazinin sahibi olan Preece ailesi arasında bir sevgi bağı olmadığını hissediyorum.

"Lanet olsun, Kim. Beni bile heyecanlandırdı. Bu davayı West Mercia'dan alamayacağına emin misin?'

Kim bunu yüzlerce kez düşünmüştü. Keşke Stacey'yi aramak istediği ya da Bryant'ın arabada yanında olmasını dilediği her sefer için bir poundu olsaydı.

Sadece patronuna duyduğu saygı onu durdurmuştu.

'Woody'ye bu işi yürütmeye çalışacağıma dair söz verdim,' dedi.

Anlayışla başını salladı. "Yine de kontrolün tamamen sende olmaması seni öldürüyor olmalı," dedi hafif bir eğlenceyle.

"Hiçbir fikrin yok. Neyse, benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Çocuklar nasıl? Sen ve Dawson kaynaştınız mı?'

"Ah evet, hafta sonu yatıya gelecek," diye teklif etti dalgın dalgın.

"Peki ya Stacey?" "Ne

düşünüyorsun?

Evet, Kim de öyle düşünmüştü. Stacey baskı altında daha iyi çalışan bir dedektifti. Zorlandığında beyni büyülü bir sürtünme yaratıyor, bu da parmaklarına yansıyordu.

"Siz ikiniz onu daha fazla dahil edemez misiniz?" diye sordu.

Bryant kahvesini yudumladı. "Deniyorum ama ona bir başlangıç noktası vermemiz gerekiyor ve henüz bunu yapamadık.

'Henryk denen adamın çok kötü dövüldüğünü duydum,' dedi.

Bryant başını salladı. 'Ailesi tehdit edildi. Karısı ve üç küçük çocuğu. Kısa mesajlar aşağılık ötesi ve açıkça tam bir sapıktan geliyor. Tehdit mektupları, vandalizm ve kapılarına kazınmış hakaretler var.

"Aile güvende mi?" diye sordu.

Hafifçe renk değiştirdi. "Evet, güvendeler," dedi kendini tabureden iterek. "Her neyse, ben en iyisi...

"Ne yaptın sen?" diye sordu. "Bu bakışı biliyorum.

Bryant başını salladı ve geri çekilmeye başladı.

Noktaları birleştirdi. Küçük çocukları olan, aşağılık ve şiddet içeren tehditler alan ve kocası hastanede yatan bir kadın.

"Senin evindeler, değil mi?

"Sizin için makul inkar edilebilirlik temelinde, buna cevap vermemeyi tercih edeceğim.

Buna ihtiyacı yoktu. Ona protokolleri, kuralları ve tanık mesafesini hatırlatmak istiyordu ama bu ikiyüzlülük olurdu ve hiçbir şeyi değiştirmezdi. Kim'in kariyeri hakkında söylediği hiçbir şey tehlikedeki çocukların önüne geçemezdi.

'Sadece dikkatli ol,' diye uyardı.

"Elbette," dedi kapıya doğru giderken.

"Yarın sabah brifingini sen verebilir misin?" diye sordu.

Kapıdan içeri adımını atarken, "Sorun değil," dedi.

Durakladı ve döndü. "Ve Kim, kontrolün sende olmaması kontrolün sende olamayacağı anlamına gelmez.

Kapıyı arkasından kapatırken Kim gülümsedi.

Bu gülümseme uzun sürmedi.

İçinde büyüyen bir önsezi duygusu vardı ve bunun ekibiyle ilgili bir şey olduğunu biliyordu.

YİRMİ ÜÇ

Dawson aniden küçük kâğıt topları yuvarlayıp masanın üzerinden Stacey'ye fırlatma isteği duydu. Stacey'nin yüzündeki sert ifade bundan hoşlanmayacağını söylüyordu ama eninde sonunda neşeleneceğine ve normalde yaptıkları gibi yetişkinlerin arkasından bilmiş bakışlar atabileceklerine inanıyordu.

Kızgınlığının brifingi Bryant'ın yönetmesinden kaynaklandığını biliyordu. Aynı rütbedeydiler ama ondan bunu yapması istenmemişti. Meslektaşı orada durmuş, patron büyüklüğündeki bir boşluğu doldurmaya çalışıyordu ve bu işe yaramıyordu.

Haksızlık ettiğinin farkındaydı ama 'Ne dilediğine dikkat et' sözünü de aklından çıkaramıyordu.

Kısa bir süre önce patronuna yalnız çalışmaktan bıktığını söylemişti ama Bryant'la geçirdiği bir tam gün onu bu fikrinden vazgeçirmişti. Meslektaşının yanında kendini daralmış hissediyordu, sanki adam her hareketini yargılıyormuş gibi. Bu da işini yapma şeklini etkiliyordu. Patronun geri dönmesini ve Bryant'ı elinden almasını diliyordu.

Bryant, "Henryk'e gündelik iş teklif eden numarayla ilgili bir gelişme var mı?" diye sordu.

Stacey başını salladı. "Hayır, ama ırkçı mesajları gönderen numaranın izini sürmeyi neredeyse bitirdim.

"Harika," diye yanıtladı Bryant.

Ama Dawson bunun iyi bir haber olmadığını biliyordu. Eğer bir bağlantının izini sürmek zorsa ve diğeri değilse, farklı kişiler tarafından gönderildiklerine bahse girerdi. Ve her ne kadar hastalıklı tehditleri kimin gönderdiğini bilmek istese de

Henryk ve ailesinin, otoparkta Henryk'e saldıran kişiyle aynı kişi olmadığından şüpheleniyordu.

"Adli tıpla görüş Stace. Bak bakalım ellerinde bir şey var mı?

"Tamam.

'Tanığımıza geri dönmeye değer mi? Bakalım başka bir şey hatırlıyor mu? Dawson sordu.

Bryant başını salladı. "Bence zamanımızı CCTV'yi kontrol ederek harcasak daha iyi olur.

Harika, Dawson zorlukla bekleyebildi. Siyahlar giymiş, ortalama görünümlü beyaz bir adamı aramak için saatlerce grenli görüntüleri inceledi. Öğle yemeğine kadar onu yakalamış olurlardı.

Stacey aniden, "Komşu," dedi. Dawson

kaşlarını çattı. "Ha?

"Mesajlar. İğrenç, tehditkâr olanlar Kowalski'nin yan komşusu Gary Flint'ten geldi.

Bryant sandalyesine geri oturdu. "Şaka mı

yapıyorsun? Stacey ona sert bir bakış attı.

"Hemen yandaki mi? Dawson midesindeki bulantının arttığını hissederek sordu. Mesajlar açık seçik, şiddet içerikli ve iğrençti - ve tüm bu süre boyunca hemen yanı başında mıydı?

Başlangıçta Dawson, Bryant'ın aileyi kendi evine taşıma kararını şaşkınlıkla karşılamıştı. Resmi olarak bilmiyordu ve böyle olmasını tercih ediyordu. Ama Bryant'ın karısıyla yaptığı telefon konuşmalarına kulak misafiri olmuştu. Meslektaşının aşırı tepki verdiğini düşünmüştü ama şimdi o kadar emin değildi.

Bryant sandalyenin arkasından ceketini kaptı. Dawson'ın dişlerini gıcırdatmasına neden olan bir otoriteyle, "Bu sabah ilk uğrayacağımız yer orası olacak," dedi. 'Ve Stace, diğer komşuları kontrol edebilir misin? Şiddet için herhangi bir işaretleri olup olmadığına bak. Durakladı. "Özellikle on iki, on altı ve yirmi numaraları.

Dawson onların BNP çıkartmalarının olduğu pencereler olduğunu hatırladı.

Bryant'la birlikte kapıdan çıkarken Stacey, "Evet, daha fazla meşguliyet," diye mırıldandı.

Dawson konuşmadan önce binanın dışına çıkmalarını bekledi. "Hey

Bryant, Stace'e ne olduğu hakkında bir fikrin var mı?

Bryant başını salladı. "Bana iyi görünüyor.

Dawson yolcu koltuğuna otururken gülümsemesini gizledi.

Görünüşe göre bu patron özentisi her şeyi fark etmemiş.

YİRMİ DÖRT

Kim boş boş, kanamaya başlamadan önce kafasını masaya kaç kez vurabileceğini merak ediyordu. Yüzündeki hayal kırıklığının fark edilmemesi için kendini kasıtlı olarak odanın arka tarafına yerleştirmişti, ancak kafatasının tahtaya çarpması kesinlikle bir ya da iki bakışa neden olacaktı.

Şu ana kadar gün, bir önceki günü tekrarlıyordu. Travis'i evinden almış, onunla karısı arasındaki garip kucaklaşmayı izlemiş ve Kidderminster brifingine kadar olan yolculuğu sessizlik içinde geçirmişti.

Eş başkanlığını yaptığı bir davanın brifinglerinde hayalet olmak sinirlerini bozmaya başlamıştı. Travis'in buranın onun oyun alanı olduğu yönündeki sessiz talimatına rağmen, boğazının arkasında soruların fokurdadığını hissedebiliyordu.

"Cowley ailesi için arama emri çıktı mı? Travis odanın tepesinden sordu.

Bandanalı adam başını salladı.

'Johnson, Gibbs, siz gidin ve aramayı denetleyin. Aileye karşı duyarlı olun ve bir gelişme olursa bana haber verin.

Kim, son cümlenin tamamen gereksiz olduğunu gözlemledi.

'Lynda, hastaneyle temas halinde ol ve Billy Cowley uyandığında bana haber ver. Orada ne olduğunu bilmemiz gerekiyor.

Tanrıya şükür, sözde vurulma kazasını soruşturmak konusunda mantıklı davranmıştı.

"Penn, Doktor A'dan gelen eşkâle bakmaya başla ve kayıp şahıs raporlarından herhangi biriyle eşleştirip eşleştiremeyeceğine bak.

"Ne kadar geçmişten bahsettiğimize dair bir işaret var mı? Penn umutla sordu.

Travis Penn'in masasına doğru yürüdü ve önceki günden kalma saksı bitkisini geri aldı. Onu en üstteki masanın üzerine yerleştirdi. Travis gülümseyerek, "Ve bu da her şeyin sana bir tabakta sunulmasını beklediğin, kolay bir hayat istediğin için," dedi.

Sessiz kalmak için çok uğraşıyordu.

"Cowley'ler hakkında ne biliyoruz?" diye sordu şaşkınlıkla.

Altı kafa ona doğru döndü. Kim birden kendini sınıfın en arkasındaki yaramaz çocuk gibi hissetti. Bu benzetmenin biraz fazla yakın olduğunu fark etti.

Travis öfkeyle renklendi. Bir an için Travis'in öfkesine karşılık kendisinin günün geri kalanında öfke olarak tezahür edecek olan can sıkıntısı ve hayal kırıklığını düşündü. Onu görmezden geldi ve devam etti. Ona daha sonra teşekkür edebilirdi.

'Aile, ne biliyoruz? Anne nerede? Kızının engellemesi neden? Araziyi ne zamandır kiralamışlar? Kim?...'

Lynda, patronuna bakmadan önce dördüncü sorusunu yanıtlayarak, "Yirmi yedi yıl," diye teklif etti.

Travis, 'Hepsi brifing belgesinde var,' dedi.

"Okuyamıyormuşum gibi davran," dedi Kim, kendisine doğru gelen küçük nefret oklarını görmezden gelerek.

Lynda sözlerine şöyle devam etti: 'Henüz anneden emin değilim ama kızı bir avukat ve oğlu da biraz ezik. Bir düzine işte çalışmış, hiçbirinde kalıcı olamamış ve son üç yıldır iki iş arasında gidip geliyor. Hâlâ evde babasıyla yaşıyor. Fiona Cowley yaşamıyor.'

Odadaki herkes şimdi Lynda'ya bakıyordu. Kim

devam etmesi için başını salladı.

"Kira sözleşmesinin ilk on beş yılında Cowley çiftliği, yerel süpermarketlere ağırlıklı olarak sığır eti tedarik eden başarılı bir işletmeydi. Şap salgını stoklarını yok etti ve o zamandan beri toparlanamadılar. Mülkten gelir elde etmek için farklı şeyler denediler. Ahırlardan birindeki çiftlik dükkanı Çevre Sağlığı tarafından kapatıldı ve kampçılıktan küçük bir gelir getiren alt tarlalardan biri üç yıl önce sular altında kaldı.

Kim meslektaşlarının yüzündeki ilgiyi gördü.

Cowley'lerin çaresiz bir aile olması artık bir olasılıktı. "Teşekkür ederim Lynda," dedi Kim.

Şimdi onlardan birini kendisiyle konuşturmayı başarmıştı, susmayı düşündü ama sonra fikrini değiştirdi. Travis zaten şu anda çok öfkeliydi.

"Peki ya toprak sahipleri, Preece ailesi?" diye sordu özellikle kimseye.

Bandana çocuk ona doğru döndü.

'Robson Preece, ailenin son iki yüz yıldır sahip olduğu toprak servetini genişleten dördüncü Preece varisi. Şu anda yetmişli yaşlarının ortalarında ama aile serveti onun kontrolü altında neredeyse dört katına çıktı.

"Ne tür bir arazi? Kim sordu.

Her şey. Staffordshire, Worcestershire ve Midlands'da ailenin son iki yüzyılda bir aşamada sahip olmadığı neredeyse bir mil kare bile yok. Portföyde büyük bir süpermarkete yetecek büyüklükte arazilerden geniş tarım arazilerine kadar her şey var.

"Peki bununla ne yapıyorlar? Kim sordu.

Başını iki yana salladı. "Hiçbir şey. Satın alıyorlar, ellerinde tutuyorlar ve satıyorlar. Aile son yirmi yıldaki konut inşaatı patlamasından büyük kazanç sağladı.

Travis sert bir sesle, "Tamam, teşekkürler Penn," dedi.

Kim ondan devam etmesini istemeyi düşündü ama bu hiç profesyonelce olmazdı ve otorite hattında bariz bir bölünme görmek ekibe hiç yardımcı olmadı.

Ama brifing sonunda ilginç bir hal almıştı.

"Lynda, dünkü kaçırma girişimiyle ilgili bir şey var mı?

"Kadınla konuştum, Bayan Umgabe, ve size yanlış kişiyi seçtiklerini söylememe izin verin," diye geniş gözlü bir gülümsemeyle teklif etti. "Bir minibüsün yanına yanaştığını ve içinden iki adamın atladığını, birinin kolunu tuttuğunu ve kendi ifadesiyle, "O piç kurusuna biber gazı sıktım" dediğini söyledi.

Kim de diğer herkesle birlikte gülümsedi. Travis hariç.

"İki orta boylu beyaz erkeğin eşkâlini yaydı ve yerel güvenlik kameralarını kontrol etmeye başladı.

Ekibin en genç ve en sessiz üyesini başıyla işaret ederek, "Yükü Lewis'le paylaş," dedi. "Ve hastanenin başında kal.

Travis ofisine geri dönerken Lynda sandalyesini karşıya geçirdi.

Bir an için işini yapıyormuş gibi hissetmişti ama bu kısa sürmüştü. Kim, Travis'in kendisine duyduğu nefretin bu soruşturmayı çözme ihtiyacının önüne geçip geçmediğini merak etmeye başladı.

Ofis kapısını arkasından kapatırken, ne pahasına olursa olsun düşmanlığına sarılıp sarılmayacağını sorguladı.

YİRMİ BEŞ

Onlar gidince Stacey rahat bir nefes aldı. Dün onların etkileşimini memnuniyetle karşılamıştı. Bugün hoş karşılamadı.

Bryant'ın kendisine angarya işler verdiğini hissediyordu ama Dawson'ın aksine, yaşlı çavuştan gelen iş talimatlarına içerlemiyordu. Ona göre bu işlerin doğal düzeniydi. Her iki erkek meslektaşı da aynı rütbede olmasına rağmen, Bryant'ta bir kıdem vardı. Bunun patronunun zamanının çoğunu onunla geçirmeyi seçmesinden mi yoksa yaşı ve deneyiminden mi kaynaklandığından emin değildi. Ama adam ona saygı duyuyordu.

Yine de, Dawson'ın yüzünde zar zor gizlenen huysuzluğu görmenin sabahını aydınlattığını itiraf etmeliydi.

Pekâlâ, diye düşündü, seçim kütüğü web sitesini açarak. Bryant'ın istediği adreslerdeki insanlar hakkında bilgi edinecekti. Geçmişleri hakkında biraz araştırma yapacaktı. Adli tıpa gönderdiği e-posta, ikisi binadan ayrılmadan önce gelen kutusundan çıkmıştı.

Evet, kendisine verilen görevleri tamamlayacaktı, diye düşündü lezzetli bir gizem duygusuyla. Çünkü bugün bir amacı vardı.

Başını eğdi ve odaklandı.

Bu istekleri tamamladıktan sonra, kendi gizli projesine başlayabilirdi.

YİRMİ ALTI

Kim otoparktan çıkıp trafik kuyruğuna girdi. Yolcusunun yüzündeki tüm canlılık yerini kızgın bir öfkeye bırakmıştı.

Sakince, "Dök içini Tom," diye teklif

etti. Tom onu görmezden geldi.

"Çok daha iyi hissedeceksin," diye ısrar etti, sonunda trafik adasına ulaşmıştı. "Kapa çeneni, Stone," diye homurdandı.

'Tom, gerçekten izin vermeye hazır mısın-'

"Hayır, Stone, cidden, kapa çeneni," dedi camını indirerek.

Uzaktan siren seslerini duyabiliyordu.

Travis radyosunu açtı ve dikkatle dinledi. Ona

döndü. "Az ileride vur-kaç olayı var.

Camını indirdi ve dinledi. Sirenler arkalarındaydı. 'Asla geçemeyecekler,' diye gözlemledi.

'Anlaştık,' dedi.

Sola işaret etti ve Golf'ü önce kaldırıma, sonra da bir araba satış mağazasının önüne çekmeden önce iki kez kornaya bastı. Travis, o motoru kapatmadan önce dışarıdaydı.

Sürücü tarafından dışarı fırladı ve arabanın anahtarlarını şaşkın bir araba satıcısına fırlattı.

"Gerekirse kımıldayın," diye bağırarak Travis'in peşinden yola koyuldu.

Neler olduğunu merak etmek için duran ve yavaşlayan yaya kalabalığının arasından koşarak geçti.

Duran trafiğin arasından çift şeritli yolu geçti ve adadan bir sonraki çıkışa yöneldi. Yol daha küçüktü, iki yönlü

Trafik.

Bir süpermarket dağıtım kamyonetinin arkasında toplanmış bir grup kafaya doğru koştu. Yaklaşırken diğerlerinin arasından Travis'in kafasını aradı.

"Kımıldayın," diye bağırarak topluluğun ortasına doğru ilerledi.

Siren seslerini duyabiliyordu ama yaklaşmıyorlardı. Olay

yerini hızlıca değerlendirdi.

Travis elleri ve dizleri üzerinde, yanağında çizikler olan siyah bir erkeğe kalp masajı yapıyordu.

Ama Kim'in bakışları orada durmuyordu. Önündeki manzara karşısında donup kaldı. Bir an için kulaklarına hiçbir ses gelmedi ve gözüne hiçbir hareket çarpmadı.

Travis'in solunda, gözlerini sonsuz gökyüzüne dikmiş bir kadın yatıyordu. Parçalanmış bedeni Kim'e yere tebeşirle çizilmiş figürlerden birini hatırlatacak şekilde imkansız açılarla yatıyordu. Kafatasının üst kısmı çarpmanın etkisiyle çatlamıştı ve beyin sıvısı açık yaradan kaldırımın kenarına ve bir rögara sızıyordu. Sarı saç tutamları rüzgârın etkisiyle havalanıyor ve hareket ediyordu.

Travis acil bir seçim yapmak zorunda kalmış ve en azından bir şansı olan kişiyi kurtarmaya çalışmayı seçmişti.

O da aynı çağrıyı yapardı. Artık onun için yapabilecekleri hiçbir şey yoktu.

Kim derin derin yutkundu ve etrafındaki hareketlilik durdu.

Elinde akıllı telefonla kayıt yapan bir adama doğru döndü. Elini kaldırdı ve telefonun üstüne indirdi. Telefon yere düştü ve parçalandı.

"Şimdi yakalanmadan siktir git," diye hırladı. Bu görüntüler Facebook'ta yayınlanmayacaktı.

Erkek, telefonundan arta kalanları kaptı ve kaçtı.

Kalabalığa 'Eğer bu işe dahil değilseniz ya da yardım edemeyecekseniz, uzaklaşın' diye bağırdı. "Hemen şimdi.

Çatı müteahhidi ceketi giyen iki adam öne çıktı. "Yardım edebilir miyiz?" diye sordular.

Her ne kadar solgun ve şok olmuş olsalar da, alabileceği tüm yardımı kullanabilirdi.

Başını salladı. "Örtecek bir şeyiniz var mı?...

Uzun boylu adam başını salladı ve kaldırım boyunca geri koştu. "Bir şey gördün mü?" diye sordu diğer çatı ustasına.

Başını salladı. 'Şurada yürüyen yaşlı bir kadın var. Sanırım bir şey görmüş,' dedi. 'Ve o gruptaki birkaç kişi teslimat minibüsünü gördüklerine dair bir şeyler söyledi.

Kim duvarın yanında daha genç bir kadın tarafından teselli edilen kadına doğru baktı.

"Herkesi geri çekmeye başlayabilir misiniz?" diye sordu. "Tanıkların kimliklerini belirlemeye çalışın ve onları ayrı tutun.

Meslektaşı bir çarşafla dönerken başıyla onayladı. Kim çarşafı ondan aldı ve dikkatlice ölü kadının üzerine örttü.

Travis'e yaklaştı. Onun bitkin olduğunu görebiliyordu. "Tom, benim devralmamı ister misin?" diye sordu.

Ona bakmadan başını salladı ve konsantrasyonunu nefesler arasındaki kompresyon sayısına verdi.

O da aynı olurdu. Yorgunluğa rağmen, kalp masajı sırasında bir ritim bulup kol ve omuzlardaki ağrıyı bloke ettiniz. Hareket otomatik hale geldi ama bunu daha sonra öğrenecekti.

'Sirenler yaklaşıyor,' dedi.

Adam onay vermese de Kim onun duyduğunu biliyordu. Kaldırım boyunca birkaç adım atarak yaşlı kadının yanına gitti.

"Ne olduğunu gördün mü? Kim nazikçe sordu. Kahretsin, Bryant onun yanında olsaydı önce iyi olup olmadığını sormayı akıl ederdi.

Kadın başını kaldırdı ve gözlerinden yeni bir yığın yaş süzülürken başını salladı. Kim ona nazikçe destek olan genç kadına baktı.

"Yaptın mı?...

Kadın başını salladı. "Yolun dibindeydim," dedi ve yaklaşık yüz metre ötedeki köşeyi işaret etti.

"Bu bayanı tanıyor musunuz? Kim, yolun aşağısında bir ekip arabasının durduğunu görünce sordu.

Başını salladı. 'Benim komşum. Adı Bayan Harper, Enid Harper.

Kim yaklaştı ve yaşlı kadının koluna dokundu. "Enid, bana ne gördüğünü anlatabilir misin?" diye sordu nazikçe.

Kim göz ucuyla sokağın aşağısından kendisine doğru koşan sağlık görevlilerini görebiliyordu. Travis kısa süre içinde rahatlayacaktı.

"Her şey çok çabuk oldu," dedi başını sallayarak. "Tam şurada yürüyordum," dedi titreyen eliyle işaret ederek.

Kim başını salladı ve sağlık görevlileri hızla yanından geçerken öne doğru bir adım attı.

Siyah üniformalılar gelmiş ve talimatlar yağdırmaya başlamışlardı.

"Ne tür bir araç olduğunu gördün mü?" diye sordu umutla. Kadın başını salladı ve yolun karşısını işaret etti.

Kim onun parmağını takip etti. "Market dağıtım minibüsü müydü?" diye sordu kafası karışmış bir halde.

"Şu teslimat kamyoneti," dedi, gözlerini kamyonete dikerek.

Kim bunun bir vur-kaç olayı olduğuna inandırılmıştı; daha ileri gitmeden önce durumu netleştirmesi gerekiyordu.

"Şuradaki teslimat aracının şoförünün bu iki kişiye çarptığından emin misiniz?

Gözlerini silerken başını salladı.

Kim ona teşekkür etti ve yolun elli metre ilerisinde park etmiş olan minibüse doğru yöneldi.

Bir kişi öldü ve bir diğeri de ölmek üzereydi.

Kesinlikle şoförle konuşmanın zamanı gelmişti.

YİRMİ YEDİ

Dawson, Gary Flint'in evine doğru ilerlerken ne beklediğinden emin değildi ama kapıyı açan adam kesinlikle öyle biri değildi.

"Bay Flint. Bay Gary Flint?" diye sordu, emin olmak için.

Adam kırklı yaşların başındaydı, şık siyah bir pantolon ve düz beyaz bir gömlek giymişti. Boynundaki belli belirsiz bir iz gömleğin yakasının uzun süredir gevşek olduğunu gösteriyordu. Sabahın erken saatlerinde çenesinde beliren gölgeye rağmen Dawson, sahibi tarafından bakımlı bir cilt olduğunu fark etti. Saçları düzenli bir şekilde kesilmişti ve birinden diğerine bakarken yüzü açık ve dostçaydı.

Dawson, Stacey'nin bir tür hata yapıp yapmadığını merak etmekten kendini alamadı. Ama adam başını sallayarak hata yapmadığını onayladı.

Bryant kimliğini göstererek, "İçeri girebilir miyiz?" diye sordu.

Esnedi ve geri çekildi. "Elbette," dedi hoş bir şekilde. "İşten geleli çok olmadı ama lütfen içeri buyurun.

Dawson, yandaki evin düzeniyle tamamen aynı olan bir odaya girdi. Ancak bu ön oda çocuklar yerine spor aletleriyle doluydu.

Perdesiz pencereye bakan yepyeni Life Fitness Club Serisi koşu bandını fark etti. Kendi spor salonu bu makinelerden birkaç tanesini kısa süre önce tanesi beş binin biraz altında bir fiyata satın almıştı.

Flint, 'Lütfen, içeri girin,' dedi.

Onu, yedi metrelik bir çit engeliyle küçültülmüş otuz metrelik bir bahçeye bakan verandası olan küçük bir mutfak lokantasına kadar takip ettiler.

Önünde kozalaklı ağaçlar var.

Belli ki bu adam arka taraftaki mahremiyetinden hoşlanıyordu ama ön tarafta serbest pencereleri vardı. Görmek ama görülmemek, diye düşünmeden edemedi Dawson.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

Dawson daha yakından baktığında, açık ifadenin artık zoraki, çekingen ve gergin olduğunu görebiliyordu.

"Komşun Henryk için buradayız," dedi bir adım öne çıkarak. Bu seferkini o yönetecekti. "Geçen gece fena halde dövüldüğünü biliyorsunuz - neredeyse öldürülüyordu aslında?

Flint kollarını kavuşturdu ve ocağa yaslanarak kontağın arkasından tekrar tekrar tıklamasına neden oldu.

'Bir şey duydum,' dedi, yana doğru ilerleyerek.

"Evet, durumu kötü. Cinayete teşebbüs ettiğini

düşünüyoruz. Flint hiçbir duygu belirtisi göstermeden,

"Yazık," dedi.

"Henryk'ten pek hoşlanmıyorsun, değil mi? Dawson sordu.

"Dürüst olmak gerekirse hiçbirini sevmiyorum," dedi.

"Bütün aileyi mi kastediyorsun? Dawson

sordu. Omuz silkti.

"Yoksa genel olarak Polonyalıları mı kastediyorsunuz?

Dawson sordu. Adam yine omuz silkti. "Polonyalıları,

Pakistanlıları, Yahudileri, N-

Bryant, "Bence burada dursan iyi olur," dedi ve Dawson'a devam etmesi için başıyla işaret etti.

Şok hızla öfkeye dönüştü ve Dawson öfkesini bastırmak zorunda kaldı. Hem de çok aşağıya.

"Yani açıkça ırkçı mısınız?" diye açıklık getirdi.

Gary Flint gülümsedi. Dawson gülümsemenin hoş ve cana yakın olmasından nefret ediyordu. İçindeki çirkinlik bir işaret feneri gibi parlamalı ve ortalama bir normalliğe bürünmemeliydi. İçindeki çürümüş insanı yansıtmak için boynuzlar, siğiller, şekil bozuklukları ve pullar olmalıydı.

'Eğer böyle adlandırmak istiyorsanız. Ben kendimi milliyetçi olarak görmeyi tercih ediyorum.

"EDL'nin kart taşıyan dürüst bir üyesi mi? Dawson sordu.

'Kesinlikle. Britanya'yı beyaz tutun, memur bey. O kadar çok ırka bulaştık ki artık kim olduğumuzu bilmiyoruz.

"Peki görüşlerinizi ne kadar ileri götürüyorsunuz Bay Flint? Dawson ağrımaya başlayan çenesinin arasından sordu.

Omuz silkti ama hiçbir şey söylemedi.

"Pazar gecesi neredeydin?" diye sordu. Bu adamın yanında daha kaç dakika kalabileceğinden emin değildi.

"İşte," diye karşılık verdi. Gözlerinde eğlence dans ediyordu. "Bir süpermarkette gece vardiyasını denetliyorum.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun? Dawson sordu.

Bryant'ın uyarı dolu bakışlarını solunda görebiliyordu. Yanıt olarak omuz silkti.

Flint başını eğdi. "Dürüst olmak gerekirse bu konuda hiçbir şey hissetmiyorum," dedi. 'Beni eğlendiren şey, siyasi görüşlerimden bahsettiğimden beri bana karşı gözle görülür bir şekilde değişmiş olman.

"Bunu çok sık yapıyor olmalısın? Dawson içinde biriken öfkeyi kontrol altında tutmaya çalışarak konuştu. Ah, nasıl da misilleme yapmak istiyordu. Bu adama gerçek düşüncelerini söylemek.

Bryant öne çıktı. 'Bu görüşler size ait Bay Flint ve normal, aklı başında bir insan için ne kadar iğrenç olursa olsun sizin hakkınız. Ancak tehditkâr ve küfürlü mesajlar göndermek sizin hakkınız değildir.

Dawson meslektaşının ölçülü ve makul ses tonuna kendisinin de aynı şekilde tepki verdiğini hissetti. Bu iğrenç pislikte makul olan hiçbir şey yoktu.

"Karısına tecavüz etmekle, çocuklarının boğazını kesmekle tehdit ediyor," diye öfkelendi Dawson, bir adım öne çıkarak.

Flint özür dilemeden baktı. 'Benim kitabımda amaç aracı haklı çıkarır. Eğer toparlanırlarsa ve-'

Dawson, piçin yüzündeki memnun gülümsemeyi silmek için can atarak, "Onlar lanet olası insanlar," diye araya girdi.

"Benim türümden insanlar değil, Çavuş," dedi buyurgan bir tavırla.

Dawson kendini adama doğru ilerlerken buldu. "Sana ne oluyor?

Bryant aralarına girdi ve konuşmaya başladı. "Gary Flint,

seni şu suçtan dolayı tutukluyorum...

Bryant sakince uyarısını belirtip bir çift kelepçe takarken Dawson hayal kırıklığı içinde arkasını döndü. Birkaç derin nefes aldı ve kendini toparlamaya çalıştı. Odadaki en tedirgin kişi açık ara oydu.

"Başının ciddi bir belaya girmiş olmasından rahatsız bile değil misin?" diye sordu. Flint sırıttı. 'Memur bey, yaptığım şey için üzgün olmamı istiyorsunuz ve
Ben değilim. Yaptıklarımın sonuçlarına katlanacağım ama burada ya da hapiste olmam nasıl hissettiğim konusunda hiçbir şeyi değiştirmeyecek.

"Ama en azından bir pislik daha sokaklardan çekilmiş oldu," diye tükürdü Dawson. Flint yüksek sesle gülerek onu şaşırttı.

"Oh, Çavuş, sizi temin ederim ki benden çok daha büyük sorunlarınız var.

Meslektaşı Flint'e dönüp onu kapıya doğru itince Dawson'ın cevap vermesi engellendi.

YİRMİ SEKİZ

Kim yolun karşısına geçerken araca iyice baktı.

Yaklaşıp hasarın tam etkisini gördüğünde gözleri büyüdü. Lanet olsun, kadının hiç şansı olmamasına şaşmamalıydı. Sürücü tarafındaki ön kanadın tamamı parçalanmış ve gelecek haftanın ortasına doğru buruşmuştu. Parçalanmış metal Kim'e ütülenmemiş beyaz bir gömleği hatırlattı. Turuncu ve şeffaf cam parçaları yere saçılmıştı ve ön tampon üzgün bir şekilde aşağı sarkıyordu.

Kim devam etmeden önce bir an durakladı. Yolun yukarısına ve aşağısına baktı. Trafik adasına kadar saatte 40 mil hızla gidiliyordu. Burada mantıklı olmayan bir şeyler vardı.

Midesinde bir şüphe oluşmaya başladı.

Şoför olduğunu tahmin ettiği bir adam kaldırımdaki oturduğu yerden kalkmaya çalıştı. Kadın ona olduğu yerde kalmasını işaret etti. Sol tarafındaki iki kusmuk havuzuna bakılırsa, kendi ayakları üzerinde durması mümkün değildi.

"Dedektif Müfettiş Stone," dedi ona kimliğini göstererek.

"Ben hiçbir şey yapmadım," dedi hemen.

İfadesini aralarında asılı bırakarak onu yavaşça değerlendirdi. Ellili yaşlarının sonunda olduğunu tahmin ettiği adamın çenesinde kırlaşmış bir sakal vardı. Gözlükleri başının tepesine itilmiş ve orada bırakılmıştı.

Kim eğilerek kendini onun seviyesine getirdi.

"İyi misiniz, Bayım?...

"Brady," diye cevap verdi. "Allan Brady.

Kim o konuşurken burun deliklerini açmıştı ama belirgin bir alkol kokusu almadı. Kısa süre içinde bunun için test edilecekti ama ilk hissi alkollü araç kullanmadığı yönündeydi.

Kusmuk kokusu kendisine doğru gelmeye başladığında kendini tekrar ayakta duracak şekilde kaldırdı.

"Bay Brady, bana tam olarak ne olduğunu anlatabilir misiniz?

Başını ovuşturdu ve gözlüklerinin orada olduğunu fark etti. Onları doğru yerlerine yerleştirdi.

"H... o nasıl?" diye yalvarırcasına kekeledi.

'Buna şu anda cevap verememem Bay Brady. Eğer bana söyleyebilirseniz...' 'O... öldü, değil mi?" diye bağırdı, yüzüne bakarak.

Hiçbir şey söylemedi. "Bay Brady, yapamam...

O öldü, biliyorum. Öldüğünü biliyorum ve bu benim hatam. Görmeliydim... Durmalıydım... Durmalıydım...'

Elleriyle yüzünü kapatıp hıçkırmaya başlayınca sözleri boğuklaştı.

Sorusunu ne doğrulamış ne de yalanlamış olsa da, Kim'in kadının hâlâ hayatta olduğuna dair güvence vermemesi ona cevabını vermişti.

'Bay Brady, şu anda bunu düşünmeyi bırakmanız gerekiyor. Bana nasıl olduğunu anlatabilir misiniz?" diye tekrar sordu.

"Düşünemiyorum. Her şey çok hızlı oldu. Bir anda ortaya çıktı. İşimi kaybedeceğim, değil mi?" diye sordu ayılarak.

Kim kendini korumanın bu kadar çabuk devreye girmesine şaşırmıştı. Şu anda kadının ölümünden kimin sorumlu olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama onu geri götürüp kurbanın yaralarını gösterse maaş çekini düşünmekte bu kadar hızlı davranıp davranmayacağını merak ediyordu.

"Bay Brady, izin verir misiniz?...

"Avukata ihtiyacım var mı?" diye sordu aniden. "Cinayetle mi suçlanıyorum?

'Bay Brady, sakin olmanızı ve aceleci davranmayı bırakmanızı istiyorum. Size sadece ne olduğunu soruyorum.'

Birden yüzü k a p a n d ı . "Sanırım şu ana kadar sessiz kalacağım...

"Hız mı yapıyordunuz, Bay Brady?" diye sordu, onu tamamen susturmadan önce bir cevap almayı umuyordu.

"Affedersiniz?" diye sordu.

Açıklık getirmekten mutluluk duydu. "Üzgünüm Bay Brady, ama saatte kırk mil hızla gerçekleşen bu kazanın etkisi bana hiç mantıklı gelmiyor," dedi dürüstçe.

Ondan kendilerine bakan kırmızı daire şeklindeki trafik işaretine baktı.

"Sence... ben... hızım..." diye kekeleyerek meramını anlatmaya çalıştı.

Omuz silkti. "Aracınızdaki hasarın ciddiyeti ve saatte kırk mil hızla yürüyen bir yaya için kurban hesaplanamıyor gibi görünüyor.

Minibüs şoförü başını sallarken Travis onun yanına yanaştı.

"Hayır memur bey, yanlış anladınız. Minibüsümün yoluna girmedi. O bayan itildi.'

YİRMİ DOKUZ

17 EKIM 1989

Jacob James'in günün hangi saati olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Onu saran karanlık boğucuydu. Kendini sürekli panik dalgalarıyla savaşırken buldu.

Odada ne kadar süre kaldığına dair hiçbir fikri yoktu. İlk başta kabaca bir fikir edinmeye çalışmıştı ama düşüncelerin dalgalanması sayımını kesintiye uğratmıştı.

Sonra Adaje'ye odaklanmaya çalıştı. O şu anda ne yapıyordu?

Onun normal günlerini hayal etti. Üniversitenin son yılında hâlâ aile evini onunla paylaşıyordu. On yıldan fazla bir süredir sadece ikisi vardı. Merdivenlerden hızla iner, bir parça tereyağlı tost alır, babasının yanağına bir öpücük kondurur ve koşardı. Sonra da ön kapıda durup "Seni seviyorum baba" diye bağırırdı.

Her sabah ona seslenen bu üç tatlı kelimenin düşüncesi kalbini parçaladı. Bu sözler onu en karanlık günlerden çekip çıkarırdı.

Akşamları geri dönerdi. Bazı geceler adam yemek pişirirdi; bazı geceler kadın yemek pişirirdi ve bazen de annesinin jerk tavuğu ve yeşil fasulyesini ve ardından zencefilli baharatlı bulla kekini yeniden yaratmaya çalışarak birlikte yaparlardı. Hiçbir zaman başarılı olamadılar ama bu çaba karısının anısını her ikisi için de canlı tuttu.

Adaje şimdi ne yapıyordu? Ne düşünüyordu? Korkmuş muydu? Tehlikede miydi? Evet, artık genç bir kadındı ama sonsuza dek onun küçük kızı olarak kalacaktı.

Keşke bu sorulara cevap verebilseydi. Kızının güvende olduğundan emin olabilseydi. Aklındaki diğer sorular kızının güvenliği karşısında ikinci plandaydı.

Jacob aniden kapıda metal bir anahtar sesi duydu. Yüzünde parlak bir ışık parladı. İçgüdüsel olarak gözlerini kapatmak için bağlı ellerini kaldırdı.

Parmaklar kollarının üst kısmını kavradı. Sesler, alkol kokusu, soğuk etini kavrayan sıcak ten hissi onu şaşkına çevirdi.

"Ayağa kalk," dedi bir ses.

"Evet, bir bakalım," dedi bir diğeri.

Ayağa kaldırıldığını hissetti. Kumaş gözlerinin üzerine yerleştirildi ve başının arkasından bağlandı.

"Bırakın beni," diye bağırdı. Kelimeler kuru boğazında düğümlendi. Kollarını bir derviş gibi çırptı ama sıkıca tutuldu. "Kendine gel, çamur çocuk," dedi ilk ses.

Jacob onu görmezden geldi ve kendini kurtarmaya çalışmaya devam etti. Çıplak ayaklarıyla önünü tekmeledi ve sert bir şeyle karşılaştı.

"Çek şu lanet ellerini...

"Hey, toparlan artık," dedi ikinci bir ses, dizinin arkasına tekme atarak.

Yaralı dizi. Sol bacağı bükülürken acı içinde haykırdı.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, kendisini kavrayan ellerden kurtulmak için dönmeye çalışarak.

'Sakin ol, dostum. Eğer mücadele etmezsen her şey senin için daha iyi olacak. "Giysilerim mi?" diye sordu. "Kıyafetlerim nerede?

"Şu anda onlara ihtiyacın olmayacak," dedi ikinci ses.

Arkasından üçüncü bir ses duyuldu.

"İşte şişe.

"Biraz içki zamanı. Sesin biraz kuru geliyor. Ağzını aç.'

Jacob ona söyleneni yaptı. Plastik alt dudağına indi ve ağzına soğuk su doldu. Sıvı boğazındaki kurak susuzluğu giderirken açgözlülükle yutkundu.

Sonra öne doğru savrularak şişenin yere düşmesine neden oldu. "Ne oluyor lan?...

Dikkatinin dağılması sağ kolunu serbest bırakmasını sağladı. Hemen sol dirseğinde kenetlenmiş olan ele uzandı. Bu onun kaçmak için tek şansı olabilirdi.

Etli parmakları sertçe sıktı ve eller vücudunun her yerine inmeden önce onları serbest bırakmayı başardı.

'O kadar hızlı değil, dostum,' dedi bir numaralı ses.

Birden çıplak poposunda sert bir tokat hissetti. "Şu lanet olası kıça bak," dedi ikinci ses.

Jacob kahkahalar duydu, sesler etrafını sarmış gibiydi.

"En iyisi patronun bunu söylediğinizi duymasına izin vermeyin," dedi bir diğeri. 'O bu tür eğlenceler için burada değil.

"Evet, ama...

Jacob tekrar kurtulmaya çalışırken, kimsenin eğlencesi olmadığını düşündü. Panik göğsüne doğru iniyor, nefesini kesiyordu. Ona ne yapmayı planladıkları hakkında hiçbir fikri yoktu. Kaçmayı denemek zorundaydı.

'Sakin ol, ha? Biz bundan hoşlanmayız,' dedi biri kıkırdamadan

önce. "Biraz kavgacı, değil mi?

'Evet, o iyi biri. İyi bir gece olacak...' 'Şşş... patron geliyor,'

dedi üçüncü ses.

Etrafındaki konuşmalardan bunun rastgele bir saldırı olduğundan şüpheleniyordu. Şans eseri kaçırılmıştı. Bir şey için seçilmişti. Dehşete kapıldığı kadar rahatlamıştı da. Eğer bu adamlar onun kim olduğunu bilmiyorlarsa, Adaje güvendeydi.

Birdenbire zayıflık hissi onu ele geçirirken uzuvları çözülmeye başladı.

Binlerce sürünen böcek gibi etini bir uyuşukluk kaplarken bacaklarının altından bükülmeye başladığını hissetti.

Suyun farkına çok geç vardı. Onu uyuşturmak için suya bir şey koymuşlardı.

Onu tutan eller onu duvara doğru itti ve Jacob duvara doğru kaymaya başladı.

Duvardaki bir havalandırma ızgarası aşağı inerken sırtını sıyırdı. Gözleri kapanmaya başladığında bunu zar zor hissetti.

'Bu o mu patron? Doğru kişi bu mu?" diye sordu seslerden biri. Yeni

bir ses cevap verirken Jacob çenesinin göğsüne doğru düştüğünü

hissetti: 'Evet. Doğru kişi o.

OTUZ

Stacey, iş arkadaşları kapıdan içeri girerken gerginliği hissedebiliyordu. Kime bağlı olduğunu anlamak için birinden diğerine baktı.

Dawson'ın yanaklarında çok fazla renk vardı ve Bryant'ın çenesi sert ve dikti.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu otomatik olarak.

"Harika," diye homurdandı Dawson. 'Cehennemden gelen komşu Gary Flint aşağıda, İngiliz doğumlu ve pamuk beyazı olmayan herkesten ne kadar nefret ettiğini söylemek için bekliyor.

Bryant, 'Bırak gitsin Kev,' diye öğüt verdi.

Dawson bilgisayarının tuşlarına vurdu ve giriş yapamadığında şaşırmış görünüyordu.

Dawson, "Evet, ama sen pek de günün kahramanı sayılmazdın," diye mırıldandı.

"Konuş Kev," diye yanıtladı Bryant. 'Eğer söyleyecek bir şeyin varsa...'

Stacey sandalyesinde arkasına yaslandı ve kaşlarını çattı. Çoğu vaka ikisi arasında bir miktar husumete yol açardı ama şu anda havada yoğun bir kızgınlık vardı.

Dawson öne doğru oturarak Bryant'ın meydan okumasına karşılık verdi. 'Ona tek bir kelime bile etmedin. Böyle zehirli, aşağılık bir adamın yanında nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?...'

"Kev, bu fikri değiştirebileceğimizi gerçekten düşünüyor muydun?" diye sabırla cevap verdi.

"Evet ama...

'Dinle, içki içip araba kullanmanın sorun olmadığını düşünen herkesten nefret ediyorum. Çocuklara karşı cinsel duygular beslemenin normal olduğunu düşünen herkesten nefret ediyorum. Bir kadına tecavüz etmenin normal olduğunu düşünen her erkekten nefret ediyorum. Liste uzayıp gidiyor ve hepsinden nefret ediyorum ama her birini lanet olası bir duvara asamam, değil mi?

Stacey'nin gözleri meslektaşının ettiği küfürle irileşti. Bryant'ın sesi açıklaması boyunca sürekli yükselmişti. Onun soğukkanlılığını kaybettiğini görmek sinir bozucu bir şeydi. Normalde soğukkanlı tavrı herkesi bir arada tutardı.

Bu ikisinin arasında ne haltlar dönüyordu? Stacey merak etti. Ve bunu çözecek patron neredeydi? Normalde aralarındaki gerilimi tek bir cümleyle yatıştırabilirdi.

"Onunla kim görüşüyor? Stacey dikkatlerini yeniden davaya ve birbirlerinden uzaklaştırmaya çalışarak sordu.

"Ben," dedi Dawson.

Bryant aynı anda, 'Öyleyim,' dedi.

Evet, bu onun için iyi sonuç vermişti. Oturduğu yerden, ikisinden biri felaket olurdu. Bu Gary Flint ikisini de kızdırmayı başarmıştı.

"Ben yapsam nasıl olur? Stacey sordu.

"Hiç şansın yok," diye karşılık verdi Dawson. Stacey içinde bir öfke kabarcığı hissetti.

Adamın eli kaleminin etrafında kenetlenirken, 'Belli ki sen de korkuyorsun,' diye gözlemledi. "Seni şimdiden sinirlendirmeyi başardı.

Dawson, "Üzgünüm Stace, ama onun yanına bile yaklaşmayacaksın," diye tekrarladı.

Stacey bu ifadenin kesinliği karşısında öfkelendi. Ona ne yapacağını söylemeye hakkı yoktu. Evet, o bir çavuştu ve Stacey de bir polis memuruydu ve resmi olarak ondan daha üstündü ama hiçbir zaman bu şekilde oynamamışlardı.

"Kev, ben lanet olası bir polis memuruyum.

Dawson, 'Ve lobotomi yapılıp ıstakoz gibi haşlanması gereken pisliğin teki,' diye önerdi.

"Bryant?" diye itiraz etti.

Başını iki yana salladı. "Bu konuda Dawson'a katılıyorum.

Harika, diye düşündü. Bir kez anlaşmaya karar verdiklerinde, bu onun aleyhineydi.

Kalemini yere attı. "Bunun nedeni onun ırkçı bir domuz olması mı?" diye sordu. Birbirlerine baktılar ve hiçbir şey söylemediler.

"Beni siyahlardan nefret eden bir yobaza karşı korumaya mı çalışıyorsun?"

"Stace, o sadece bir yobaz değil. O kötü niyetli...'

"O zaman ben beş yaşındayken sen hangi cehennemdeydin Kev?" diye çıkıştı. "Çünkü bir grup çocuğun her gün sana maymun hareketi yapmasından daha kötü bir şey olamaz.

Aradan neredeyse yirmi yıl geçmesine rağmen hatıralar hâlâ canlılığını koruyor. "Stace, biz sadece...

Bryant telefonuna cevap verirken, 'Kev, beni dinle,' dedi. 'Gary Flint gibi insanlar umurumda bile değil. Görüşlerini iğrenç ve tiksindirici bulsam da dürüstlüğünü takdir ediyorum. Beni incitiyor çünkü onun fikirleri benim için hiçbir şey ifade etmiyor.

Kalemini aldı ve masaya sapladı. "Beni gerçekten neyin sinirlendirdiğini bilmek ister misin? Cevap beklemedi. "Irkçı olmadıklarını iddia eden ve bu iddialarını "en iyi arkadaşım siyah" ya da "erkek arkadaşımın kız kardeşinin ortağının kapı komşusunun kedisi siyah" diye nitelendiren insanlar. İnsanların sosyal çevrelerinde, beyanlarını dayandıracakları simgesel bir siyah kişi aramasından nefret ediyorum. *İşte bu* beni rahatsız ediyor. Irkçı olduklarını yüksek sesle haykıran aleni, geveze piçler değil, sürekli ırkçı olmadıklarını iddia eden sinsi olanlar.

Kev ona dehşetle baktı. "Gary Flint'i tercih ediyorsun...

"Görüşlerinde tutarlı olan ve ne kadar çarpık olursa olsun inançlarının arkasında duran insanları tercih ederim. Çin yemeği sipariş etmeyi reddeden ya da Pakistanlı bir aileye ait olduğu için köşedeki bakkaldan bir bardak süt almak istemeyen insanlar. Bu insanlar aptaldır ama onları bir mil öteden fark edebilirsiniz.

"Tanrım, Stace, herkes...

"Kev, sokağınıza ilk siyah ya da Asyalı aile taşındığında ailen nasıl tepki verdi?" diye sordu dikkatle.

Kaşlarını çattı ve başını salladı. "Hiç rahatsız olmadılar," dedi. "Hiç mi?" diye itti.

"Tedbirli davrandılar. Anlaşılır bir şekilde. Stacey yüzünde hüzünlü bir gülümsemenin belirdiğini hissetti.

"Neden temkinli ve neden anlaşılır bir şekilde?" diye sordu sessizce.

Dawson'ın, ailesinin 'yabancı' bir varlığa dair şüphelerini ne kadar kolay ve doğal bir şekilde kabul ettiğini anladığında yüzüne sızan rengi görebiliyordu. Ve buna katılmıştı.

Stacey gözlerini kaçırmadan önce bir süre onun bakışlarını tuttu. Bryant, "Flint'le kimse görüşmüyor," dedi.

Sözleri aralarında gürledi.

Mazereti su götürmez. Bütün gece işteymiş. Ve artık Henryk'in soruşturmasının bir parçası olmadığı için Woody onu aileye yönelik tehditler hakkında sorgulaması için başka bir ekibe verdi. Bizim tamamen saldırı davasına odaklanmamızı istiyor.

Stacey başıyla onayladı ve el çantasına uzandı.

Ofisten çıkması gerekiyordu. Ve nereye gitmesi gerektiğini biliyordu.

Kendisi ve meslektaşı arasında bir şeyler değişmişti. Tanımlamakta zorlanacağı bir şey.

Masasının önünden geçerken durakladı.

"Kev, senin gibi insanlardan Gary Flint'ten çok daha fazla korkuyorum.

OTUZ BİR

Arabaya geri döndüklerinde Kim ve Travis sessizdi.

Erkek kurban ambulansla götürülürken sağlık görevlileri onu hayatta tutmak için çalışmaya devam ediyordu. Kadın morga götürülürken minibüs şoförü de ikinci ambulansta kontrolden geçiriliyordu.

Trafik memurları yolu kordon altına alıp araçların yeniden hareket etmesini sağlarken, üniformalılar da tüm potansiyel tanıkları toplamaya başlamıştı. Daha fazla CID memuru gelerek onları rahatlatmıştı ve uzman bir RTA soruşturma ekibi sadece birkaç mil ötedeydi. Olay yeri düzene girene kadar ayrılmamışlardı.

"Karakola geri dönmek ister misin?" diye sordu motoru çalıştırırken.

Travmatik bir olay yaşamışlardı, Travis ondan daha fazla travma yaşamıştı. Başını salladı ve başparmağındaki kan lekesine odaklandı.

"Bir şey için geri dönmek ister misin?" diye sordu.

"Yok, ben iyiyim," dedi. Adamın sormasına şaşırmıştı. Bu davaya başladıklarından beri onunla insan olmaya en çok yaklaştığı andı. Bir yanı bu fırsatı geçmişteki sorunları ele almak için kullanmak istiyordu. Ama şimdi zamanı değildi. Dedektif Müfettiş olsun ya da olmasın, adrenalin hâlâ vücudunda dalgalanıyor ve kendini normale döndürmeye çalışıyordu. Şu anda ihtiyacı olan şey yalnız kalmaktı. Ve bir kereliğine de olsa bunu yapmaktan mutluydu.

Bromsgrove'un eteklerindeki Donnay Hall'un arabasına dönene kadar küçük bir ıslık çaldı.

Daha önce birçok kez önünden geçtiği ve bir aile evi değil de National Trust'a ait olduğunu düşündüğü bir mülktü burası. Yemyeşil iki çimenliği birbirinden ayıran tertemiz çakıllar, Elizabeth döneminden kalma malikânenin ortasına yerleştirilmiş ön kapıya açılıyordu.

Kapıya doğru ilerledikçe, araba yolunu kaplayan ağaçlar yerini her iki taraftaki büyük boy fıskiyelerin açık manzarasına bıraktı. Simetrik yunuslar ön giriş boyunca birbirlerine su fışkırtıyordu.

Bryant arabada onun yanında olsaydı, 'mülkün değerini tahmin et' oyununu oynarlardı. Açılış teklifi 8 milyonun biraz altında olurdu.

Tanrım, Bryant'ı nasıl da özlemiş.

Bu soruşturmayı ve işkencesini daha çabuk sona erdirecekse, kısa bir süre suçları kendisinin itiraf etmeyi düşündü. İyi halden ölmeden hemen önce çıkabilirdi.

Kim arabasını yepyeni bir Range Rover ile bir motosikletin arasına park etti. Gerçi Kim bunun sıradan bir motosiklet olmadığını ilk bakışta anlamıştı.

Evin yan tarafından bir adam belirdi, iki siyah Labrador köpeği onu takip ediyordu. Kasım güneşinden gözlerini korumak için elini kaldırdı ve sonra onlara doğru ilerlemeye başladı.

Adımlarında Kim'in hemen fark ettiği bir güven vardı. Kot pantolon, kazak ve jileden oluşan gündelik kıyafeti 'bahçıvan' diyordu. Kendine güveni ise 'Sahip' diyordu.

Elini uzattı ve gülümsedi. "Bart Preece," dedi basitçe.

Kim hem kendini hem de Travis'i tanıtırken tokalaşmaya karşılık verdi. Adamın dokunuşu soğuk ve sertti, rahatsız edici değildi. Herhangi bir niteleme ya da açıklama yapmamasını, sadece adını söylemesini takdir etti. Ağabeyiyle mezarlıkta tanışmıştı ve ikisi arasındaki benzerlik nefes kesiciydi.

Kim, 'Mezara götürdüğünüz çiçekler için teşekkür ederim,' dedi.

O da kardeşi kadar yakışıklıydı ama yüzü açık ve rahattı.
Siyah saçları gözlerinin hemen üzerine düşüyordu.

'En azından bunu yapabilirim' dercesine omuz silkti. "Güzel bisiklet," dedi başını geriye doğru sallayarak.

'Sorun değil,' dedi, kayıtsızca.

"Bu bir Ecosse," diye açıkladı, belki fark etmemiştir diye. "Titanyum, 2,400 cc kütük motor ve arka tekerlekte 225 beygir gücü.

Yüksek sesle güldü. Ses hoştu.

'Özür dilerim memur bey,' dedi. 'Lütfen tavrımı mazur görün. Kaba olmak istememiştim, sadece bunu beklemiyordum.

Onun özrüne gülümsedi. İnsanlar onun motosiklet bilgisini nadiren beklerdi. Özellikle de erkekler. Ayrıca bunun şimdiye kadar üretilmiş en pahalı motosiklet olduğunu ve yaklaşık üç yüz bin sterline mal olduğunu da biliyordu. Şimdiye kadar sadece on üç tane üretilmişti. Pek az insan bir motosiklet için çeyrek milyondan fazlasını ödeyebilirdi.

"Daha yakından bakmak ister misin?" diye sordu Travis onun yanında hoşnutsuzluğunu koklarken.

Hem de nasıl. Ağırlığı düşük tutmak için ağırlıklı olarak kullanılan karbon fiber malzemeyi incelemeyi çok isterdi. El yapımı Berluti deri koltuğu okşamak için can atıyordu.

Başını iki yana salladı. "Şu anda değil," diye cevap verdi. İşini yapmak için buradaydı.

"Sanırım Cowley'nin arazisindeki keşifle ilgili olarak buradasınız," dedi ciddileşerek.

'Peki, senin arazin,' dedi.

Gülümsedi. 'Artık orayı gerçekten bizim olarak görmüyoruz. Çok uzun zamandır oradalar.

Köpekler bacaklarının etrafında dolanıyor, kuyruklarını sallıyor ama öne doğru adım atmıyorlardı.

Kim, 'Aile hakkında biraz daha bilgi almak istiyoruz; tarihler, bu tür şeyler,' diye açıkladı.

"Elbette," dedi kapıya dönerek. 'İstediğiniz benim kardeşim olacak.

Travis geride kalırken Kim Bart'a ayak uydurdu.

Bart komplocu bir tavırla ona doğru eğildi. 'Küçük kardeş olarak, işin küçük ayrıntılarından uzak duruyorum. Açık havayı tercih ederim,' dedi gülümseyerek.

"Peki, senin rolün ne?

"Ben araziyle ilgileniyorum, Müfettiş," dedi. "Dürüst olmak gerekirse, ben ve yedi kişilik bir ekip," diye itiraf etti. 'Ve daha da adil olmak gerekirse, işlerin çoğunu onlar yapıyor.

zor iş.'

Çalışanlarına karşı olan yüce gönüllü tavrına rağmen, işini çok iyi yaptığını tahmin ediyordu. Görebildiği kadarıyla malikânenin arazisi tertemizdi.

"Mülkün ne kadar arazisi var?" diye sordu, onu evin içinde takip ederek.

"Yirmi yedi dönüm," dedi, konuşurken koridordan geçiyordu.
Köpekler sadakatle arkadan takip etti.

Aile armalarıyla kabartılmış vitray panellere ya da duvarları kaplayan atalarının gerçek boyutlu portrelerine ikinci kez bakmadan geçti.

Kendisine rehberlik eden adamı tanımlarken Kim'in aklına gelen kelime etkilenmemişti. Bu kadar soğukkanlı bir şekilde dolaştığı ihtişamın arasında bile Bart'ın düşünceleri dışarıda kalmış gibi görünüyordu.

"Bir meyve bahçemiz, bir süs gölümüz, on yedi ayaklı bir balıkçı gölümüz ve güney kenarında nadasa bırakılmış geyik ormanımız var.

Sözlerinde büyük bir gurur vardı.

Bart ağır görünen koyu renkli ahşap bir kapının önünde durdu. Hafifçe vurdu ve sonra iterek açtı.

Labradorlar kapıdan içeri daldı.

'Tanrı aşkına Bart, şu itleri dışarı çıkar-' Adam onları

görünce konuşmayı kesti.

"Kardeşim Dale," dedi Bart, onları el sallayarak ve azarı görmezden gelerek.

Kim odaya girerek, "Tanıştık," dedi.

İkisini bir arada gören Kim, Dale Preece'in kardeşi kadar esmer olduğunu ama fazladan birkaç kilo aldığını fark etti. Kendi kendine aralarındaki yaş farkını hatırlattı. Sadece birkaç yıl olduğunu biliyordu ama yaşlı Preece'in ciddi iş kıyafeti ve sinirli kaşları nedeniyle daha büyük görünüyordu.

Dale Preece ayağına en yakın Labrador'a küçük bir tekme attı.
Bart, Ant ve Dec'i yanına çağırmadan önce küçük bir çığlık duyuldu.

Kim içindeki kızgınlığı görmezden geldi ve karşısındaki mavi gözleri ciddi ve yoğun olan adamı değerlendirmeye devam etti.

Bart köpekleri dışarı çıkarırken ona doğru başını salladı ve arkasından kapıyı kapattı.

Yakışıklı ve zengin; Kim bu çocukların okulda nasıl vakit geçirdiklerini ancak hayal edebilirdi.

"Bay Preece, arazinizdeki keşif hakkında sizinle konuşmamızın tam zamanı," dedi.

Otururken dalgınca başını salladı ve iki sandalyeyi işaret ederek onların da aynı şeyi yapmasını istedi.

Otururken onun ötesindeki manzaraya baktı. İki sıra meyve ağacı, uzaklara doğru uzanan bir kemer oluşturuyordu. Sıcak sarı saçlı bir figür geziniyor ve ara sıra ağaçlarla ilgilenmek için duraklıyor gibiydi.

"Elbette," dedi kısaca. "Sabahtan beri avukatlarla telefonda konuşuyorum.

"Neden?" diye sordu Kim.

"Arazinin sahipleri olarak suçluluğumuzu açıklığa kavuşturmak için elbette. Bazı kâğıtları sertçe hareket ettirdi. "Düzgün bir cevap için onlara yeterince ödeme yapıyorum," dedi.

"Suçlu olan tek kişi suçu işleyen kişidir," dedi Kim, bu cevabın yeterince açık olup olmadığını merak ederek.

"Teşekkür ederim Müfettiş, ama sakıncası yoksa bunu dikkate alacağım.

Sen bilirsin, diye düşündü Kim, onun bu tavrından biraz rahatsız olmuştu.

"Sorularınızı mümkün olduğunca çabuk sorabilirseniz," dedi onlara bakmadan. "Ben çok meşgul bir adamım.

'Ve biz de sadece *sizin* sahip olduğunuz araziye birden fazla cesedi kimin gömdüğünü bulmaya çalışıyoruz,' diye kısaca cevap verdi.

Travis ağzını kapattı ve onun yanında öksürdü.

Bay Preece'in dikkatini çekmeyi başardığı için onun tavırlarıyla ilgili gizli uyarısını görmezden geldi. Bir tomar kâğıt, hareketinin ortasında durmuştu.

Konuşurken onları yavaşça masaya geri indirdi. "Tek bir

kişi, tek bir iskelet olduğunu sanıyordum?

"İki ceset ve büyük olasılıkla üçüncü bir ceset olduğu ortaya çıkana kadar öyleydi.

"Yüce İsa," dedi.

"Arazi ne zamandan beri sizin, Bay Preece? Travis sordu.

Kim, dikkati tekrar bahçeye çekildiği için onun araya girmesine izin verdi.

Kadının vücudunun üst kısmı ortaya çıkmıştı. Bir şeyi itiyor gibi görünüyordu.

"Bu arazi doksan yılı aşkın süredir bizim. Büyük büyükbabam tarafından Birinci Dünya Savaşı'nda dul kalmış bir kadından satın alınmış. İstemediği bir arazi için piyasa değerinin iki katını ödemiş.

"Peki Cowley'ler kira kontratını ne zamandır elinde tutuyor? Travis devam etti.

"Charles Cowley ve büyükbabam altmışlı yıllarda bir anlaşma yapmışlar. Jeffrey Cowley yeni doğmuştu. Charles Cowley araziyi başarılı bir çiftliğe dönüştürdü. Çiftlik en parlak döneminde bir buçuk milyon pound gelir elde ediyordu ve net kârı yaklaşık dört yüz bindi.

Kim, Dale Preece'in Cowley'lerin mali durumunu bu kadar ayrıntılı olarak nasıl bildiğini merak ediyordu.

"Büyükbabam çiftliğin yatırımcısıydı," diye açıkladı onun yüz ifadesini okuyarak.

'Tarım endüstrisi doksanlı yıllarda BSE salgınıyla gerçek anlamda öldü. Çiftlik ağır bir darbe aldı. Jeffrey babasının yanında çalışıyordu; çalışanlar kovuldu ve tüm stokları yandı. Her şeylerini kaybettiler. Cowley'lerin kız ve erkek çocukları özel okuldan alınıp yerel bir okula yerleştirildi.

Cowley'lerin çocukları hakkındaki tanımlamasını saldırgan buldu. "Fiona ve Billy'yi mi kastediyorsun?

"Elbette," dedi sabırsızca, onun ne demek istediğini hiç anlamamıştı. Travis öksürdü ve kadın onun devam etmesine izin verdi.

Dale Preece'e, "Devam et," diye ısrar etti.

Kim artık dışarıdaki kadının bir tekerlekli sandalyeyi ittiğini görebiliyordu. 'Jeffrey'nin karısı onu terk etti ve babası altı ay önce zatürreden öldü.

Daha sonra. O zamandan beri sadece Jeffrey ve çocuklar var.

Artık çocuk sayılmazlar, diye düşündü Kim, ambulanstaki figürü ve hastanedeki işgüzar kadını hatırlayarak.

"Araziyi satmayı hiç düşünmediniz mi? Travis, Kim'i şaşırtan bir samimiyetle sordu. Bu tehlikeli bir şekilde soruşturma sorusuna yakındı. Daha sonra ateşi olup olmadığını kontrol edecekti.

Dale Preece, 'Büyükbabam bunu duymak bile istemiyor,' dedi.

Ses tonundan Kim, Dale'in ilk fırsatta satacağını ve aileyi kapı dışarı edeceğini tahmin etti.

"Bunun zamanında yapılmış bir centilmenlik anlaşması olduğunda ısrar ediyor ve ne olursa olsun bu anlaşmayı bozmayacağını söylüyor.

Kim, ısrarcı büyükbabanın bahçede itilip kakılan yaşlı erkek olduğunu tahmin etti.

"Baba tarafından mı, anne tarafından mı?" diye sordu.

Dışarıdaki kadın battaniyeyi yaşlı adamın dizleri üzerinde düzeltirken, 'Anaç,' dedi.

Bart'ın soldan yaklaştığını gördü, onu sadık Labradorlar takip ediyordu. Başını hafifçe eğerek yaşlı adama hitap etti. Büyükbaba cevap vermedi ya da başını kaldırmadı. Kim onun son derece zayıf olduğunu tahmin etti. Bart annesine baktı, o da uzanıp koluna dokunduktan sonra uzaklaştı.

"Hepiniz burada mı yaşıyorsunuz? Kim sordu.

Başını salladı. 'Kardeşim, annem, büyükbabam ve benim her birimizin kendi kanadı var. Ara sıra akşam yemeği için buluşuyoruz.

Bakışlarını pencereden karşısındaki adama çevirdi ve adamın sözlerinde bir mizah izi aradı. Hiçbir şey yoktu. Basit bir gerçeği ifade ediyordu.

Dale Preece ondan bile daha az şaka yapıyor gibiydi.

Travis öne doğru eğildi. "Cowley'lerin mülkte herhangi bir çalışma yaptırdığından haberdar mısınız - herhangi bir inşaat ya da kazı?

Başını iki yana salladı. "Bunun için bizden izin almaları gerekirdi ve şimdiye kadar böyle bir talepte bulunulmadı.

"Ama gerçekten bilemezsin, değil mi? Kim araya girdi.

"Mülkün yıllık teftişini yapıyoruz," dedi. "Her yıl mı?" diye sordu kadın.

'Çoğu yıl,' o karşı çıktı. 'Biz var a önemli portföy mülklerin.'

"Peki, son teftiş ne zaman yapıldı?...

Fareye birkaç kez tıklayarak devasa Apple düz ekranını canlandırdı.

Kaşlarını çattı ve tekrar tıkladı.

"2011'deydi," dedi şüpheyle, tekrar kontrol ederek.

Kim şaşırmamıştı. Geniş arazi ve mülk imparatorlukları içinde Cowley'ler ve çiftlikleri kimseyi rahatsız etmiyordu.

"Yani, beş yıldan uzun süredir kimse kontrole gelmedi mi?

"Öyle görünüyor," diye kaşlarını çattı, hala yeni bir bilgi ortaya çıkacakmış gibi tıklıyordu.

Kadın ve tekerlekli sandalye gözden kaybolurken Kim, *beş yılın uzun bir süre olduğunu* düşündü.

"Şimdi de aile şirketini mi yönetiyorsunuz? Kim sordu.

Başını salladı, yüz ifadesi *bunu başka kimin yapacağını* söylüyordu.

Bir tekne kazasında ebeveynlerinden birinin öldüğünü hatırladı ve bu adamın bir babaya sahip olması gerektiği gibi ani, açıklanamaz bir hisse kapıldı.

'Peki, zaman ayırdığınız için teşekkür ederim,' dedi ayağa kalkarak.

Dürüst olmak gerekirse odadan çıkmak için can atıyordu. Ofis, binanın geri kalanıyla aynı ölçekte değildi. Küçük alan yerden tavana kadar ağır ahşap kaplamalarla doluydu. Kısa duvara ferforje bir şömine hakimdi. Pencere kuzeye, soğuk güneş ışığından uzağa bakıyordu.

"Daha fazla yardımcı olamadığım için özür dilerim," dedi ve elini tekrar uzattı. Bu kez Travis elini tuttu. "Ama umarım o zavallı insanlara ne olduğunu bulursunuz.

Kim kapıya doğru yönelirken Travis, "İlgilendiğiniz için teşekkür ederim," dedi.

Onun söylediği bir şeyi hatırlayarak durakladı.

"Özür dilerim, son bir sorum var Bay Preece," dedi dönerek. 'Büyükbabanızın Cowley'lerin arazisini satmayı reddetmesinden bahsederken "ne olursa olsun" kelimesini kullandınız. "Neye rağmen?" diye sordu.

Dale Preece derin derin kaşlarını çattı. "Neredeyse otuz yıldır hiç kira ödemedikleri gerçeğine rağmen.

OTUZ İKİ

Başka bir kamera seçerlerken Bryant, "Rüzgâr değişmeden önce yüzünü düzelt," dedi. Bu, büyükannesinin somurttuğu zamanlarda her zaman söylediği bir şeydi.

Bir saatten fazla bir süredir Sedgley Polis Merkezi'nin arka tarafındaki CCTV izleme odasındaydılar ve Dawson bir kez bile konuşmamıştı.

Bu konumdan ilçe genelindeki 187 kameraya erişimleri vardı. Yarısından azı ana caddeleri ve otoparkları kapsayan kamusal alan kameralarıydı. Dörtte biri yerel konut sitelerini kapsıyordu ve geri kalanı Centro gibi kuruluşlar adına izleniyordu.

"Stacey ile aranızdaki şey hâlâ canını sıkıyor mu?" diye sordu.

"Bırak Bryant," dedi ve başka bir kamera bankası seçip ilgili tarih ve saati yazdı.

"Bu seni neden bu kadar rahatsız etti?

'Çünkü ben lanet olası bir ırkçı değilim,' diye tersledi.

'Tanrım, Kev, o bunu biliyor. Sadece bir noktaya değiniyordu.' 'Evet, demek istediği şey beni kızdırdı,' dedi.

Bryant daha iyi biliyordu. Stacey'nin sözleri onu kendisi hakkında bir şeyler düşünmeye zorlamıştı ve bu hiç hoşuna gitmemişti. Dawson iç gözlemi önemsemiyordu ama kendi şartlarıyla.

"Lanet olası zaman kaybı," diye öfkelendi ve fareyi masanın yarısına kadar itti. "Bu adam görünmez.

Bryant fareyi aldı ve Dawson'ı kenara itti. Birkaç dokunuşla otopark girişindeki görüntüye geri döndü.

çıktı. Saldırganın binanın etrafından dolaşıp otoparka girdiği zamana kadar on beş dakika boyunca geriye doğru devam etti.

'Şimdi, yaklaşma yönüne dair herhangi bir belirti var mı? Bu yardımcı olabilir...'

Dawson başını salladı. 'Onu sadece duvarın karşısında görüyoruz. Herhangi bir yerden gelmiş olabilir.

Bryant kasetin çalmaya devam etmesine

izin verdi. 'Tamam, bunu mantıklı bir

şekilde düşünelim-'

"B e k l e , bu da neydi? Dawson, Bryant'ın elinden fareyi kaparak sordu.

Bryant kaşlarını çattı. Hiçbir şey görmemişti.

"Şunu izle," dedi Dawson, Bryant'ın seçtiği noktaya geri dönerek ama daha yavaş bir hızda oynamaya ayarlayarak.

"Gördün mü?" diye sordu.

Bryant başını salladı.

Tekrar bak. Marie otoparka girmeden bir saniye önce.'

Bryant öne doğru eğildi ve ilk kez tanıklarına odaklanmadı.

'Bir flaş,' dedi.

Dawson tekrar başa sararken başını

salladı. "Meşale mi? Bryant sordu.

Dawson başını salladı. 'Çok hızlı. Henryk saldırganın ondan gözlerini kapatmasını istediğine dair bir şey söylememiş miydi? Bununla bağlantılı olabilir mi?" Bryant şaşkınlıkla, "Hiçbir fikrim yok," dedi. İlginçti ama yine de

Failin kimliğini tespit etme konusunda daha ileri gidemezler.

Bryant, 'Daha iyi bir görüntüsüne ihtiyacımız var,' dedi. 'Ana caddenin sonundaki kamera onu zaman diliminde yakalayamadı ve otobüs durağında da görüntüsü yok. Peki geriye ne kaldı?

"Kilise," dedi Dawson. "Mezarlığın içinden geçmiş olmalı.

Bryant da aynı fikirdeydi. Karanlıkta popüler bir rota değil, ama kaçıyorsanız çekici.

"Peki, kilisenin diğer tarafında ne var? Bryant meslektaşını etkileşime girmeye zorlayarak sordu.

Dawson heyecanla, "Trafik kameraları, yolun her iki tarafında,"

dedi. Başka bir menüye geçtiler ve istedikleri alanı buldular.

Dawson saati yazdı ve bekledi.

İkisi de ekrana sertçe baktı. Hiçbir şey yoktu.

Bryant, "Diğerini dene," dedi.

Dawson diğer kameraya geçti ve nefesi kesildi. İşte oradaydı.

Kameraya doğru hızla yürüyen bir adam figürü yakaladılar ve yaklaşmaya devam etmesini izlediler. Ama başı öne eğikti.

Dawson gözlerini kısarak ekrana baktı ve kaşlarını çattı. "Telefonuna bakıyor.

"Ne için? Bryant sordu. 'Az önce bir adamı neredeyse ölene kadar dövdü.

Dawson, "O lanet olası Pokémonları avlamıyor," diye cevap verdi.

Bryant sandalyesine geri oturdu. 'Bu adam az önce birini öldüresiye dövdü ve kelimenin tam anlamıyla iki dakika sonra Facebook'u kontrol ediyor. Ne oluyor?

Bryant telefonu çaldığında konuşmayı bıraktı. Tanımadığı bir numaraydı.

"Bryant," diye cevap verdi.

"Ben Keats," dedi ses. 'Patronun başka bir işle uğraşıyor gibi görünüyor, bu yüzden sana geliyorum. Elimde bir ceset var - ve size şimdiden söyleyebilirim ki, hiç hoş değil.

OTUZ ÜÇ

Otobüs uzaklaşırken Stacey çantasını vücudunda düzeltti.

Şüphe şimdiden her tarafını sarmıştı ve şu anda onu dinlemesi mi yoksa kovması mı gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Sahaya çok nadiren çıkıyordu ve asla patronundan ya da daha yüksek birinden doğrudan talimat almadan çıkmıyordu.

Her nasılsa, aynı anda hem yanlış hem de doğru hissediyordu. Kimsenin onun nerede olduğunu ya da ne yaptığını bilmemesi yanlıştı ama karnındaki dürtüyle hareket etmesi doğruydu.

Ortada bariz bir suç yoktu; Justin Reynolds kesinlikle intihar etmişti ama mektubunda peşini bırakmayan bir şeyler vardı. Başına bela açabileceğini biliyordu. Kim'in nasıl tepki vereceğini bilmiyordu ve otobüs yolculuğu boyunca bu düşünceyle savaşmıştı.

Ama bunun için eğitilmemiş miydi? Aston Drive'a dönerken kendi kendine sordu.

Ancak küçük, düzenli, yarı müstakil mülkü gördüğünde eylemlerinin gerçek lojistiğini sorguladı.

O kapının ardında kederli bir aile vardı. Oğlunu akla gelebilecek en korkunç yollardan biriyle kaybetmiş bir anne. Ya hepsi de acısını bir an olsun dindirmeye çalışan iyi dilekçiler, aile üyeleri, teselli edenlerle dolu bir eve girmek üzereyse?

Stacey eve yaklaşırken yavaşladı. Dışarıda sadece küçük bir Citroën park etmişti. Kaldırımın etrafında birkaç araç daha vardı ama evin yakınında başka araç yoktu.

Tam olarak neyi başarmayı umuyordu? Stacey kendine eleştirel bir şekilde sordu. Bu aileye verebileceği hiçbir şey yoktu, kederlerini hafifletecek hiçbir şey. Ama yine de ilerlemeye devam ediyordu.

Kısa bir süre, kendi patronunun içgüdülerine göre hareket etmeden önce kendisini bu kadar titizlikle sorgulayıp sorgulamadığını merak etti. Hiç sanmıyordu.

Cesurca kapıya vurdu ve çaldığı kapının cevapsız kalmasını uman yanını görmezden geldi.

Çok geçmeden, cam panelli kapıya doğru yaklaşan bir şekil gördü.

Kapı açıldığında kırklı yaşlarının başında ya da ortasında bir kadın ortaya çıktı. Hafif yapılıydı ve yanaklarında renk yoktu. Stacey, Justin'in annesiyle oğlunun öldüğü gün doğru dürüst tanışmamıştı; sağlık görevlileri tarafından kontrol edilmiş ve komşuları teselli edici sözler söylemişti. Bugün, üzerinde iki kişiye yetecek kadar yer olan bir eşofman altı ve gri bir kapüşon giymişti. Stacey'nin kadının ölen oğlunun kıyafetlerini giydiğini fark etmesi bir saniye sürdü.

"Bayan Reynolds, benim adım Stacey... Yani Dedektif Memur Stacey Wood.

Çantasını karıştırdı ve ardından kimlik kartını yere düşürdü. Eğilip aldı ve kadının sorgulayan bakışlarına doğru tuttu.

Bayan Reynolds karta baktı ve kaşlarını çattı.

"Geçen gün buradaydın, ne zaman..." Sözcükler birbirine karıştı.

'Evet, öyleydim. Kaybınız için çok üzgünüm,' dedi Stacey, garipliği görmezden gelmeye çalışarak.

Bu bir hataydı. Hiç gelmemeliydi. Buna alışık değildi. Birinin acısı karşısında soru soran o değildi. Çay yapan oydu. Merakının kafasında kalması daha iyi olurdu.

Belki de bu, merak ile içgüdü arasındaki ince çizgi hakkında iyi bir dersti.

Ama artık olan olmuştu. Kapıyı çalmıştı. Kadının kederini bölmüştü. Eğer şimdi arkasını dönüp giderse, Bayan Reynolds kesinlikle Halesowen Polis Karakolu'nu arayacaktı.

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu.

Stacey dar koridora adım attığında Bayan Reynolds kenara çekildi.

Kadın kapıyı kapattı ve Stacey de onu salona kadar takip etti.

"Bu bir tür resmi ziyaret mi? Bayan Reynolds şaşkınlıkla burnunu kırıştırarak sordu.

'Hayır Bayan Reynolds... öyle değil. Buraya sadece...' Doğru kelimeleri bulmak için ç a b a l a r k e n sözleri birbirine karıştı.

"Özür dilerim memur bey, ama sanırım kendinizi açıklamanızı istiyorum.

Hayal kırıklığı tonu anlaşılabilirdi. Stacey hâlâ olanları anlamlandırmaya çalışıyordu.

"Mektubunu okudum," dedi Stacey, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Ve?" dedi, salonda durarak.

Stacey her yerde duran taziye kartlarıyla karşı karşıyaydı. Bu kadının kederine izinsiz girmesi yüzüne bir tokat gibi çarptı.

"Özür dilerim, gelmemeliydim," diye teklif etti Stacey, keşke hiç gelmeseydim diye düşünerek.

"Ama neden yaptınız?" diye sordu kadın, kendini tekli koltuğa bırakarak. Eşofman altının kumaşını okşadı.

Stacey kanepenin kenarına tünedi. Şimdiden davranışlarıyla ilgili olarak gönderilecek şikâyet mektubunu hayal etmeye başlamıştı. Artık onun için geri dönüş yoktu.

Çıplak dürüstlük onun tek umuduydu.

"Bayan Reynolds, oğlunuzdan gelen mektubu okuduğumda bir şeyler hissettim. Stacey göğsüne dokundu. "Burada başladı ve burada bitti," dedi karnına dokunarak. "Bunu gerçekten açıklayamam," dedi Stacey, kendini her açıdan yetersiz hissederek.

"Ama hiç şüphe yok, değil mi?" diye sordu. "Yani...

Stacey başını salladı. "Hayır, Bayan Reynolds, Justin'in kendi canına kıydığına hiç şüphe yok ama nedenini merak ediyorum.

Kadının gözleri yaşardı. "Asla bilemeyeceğim gerçeğiyle zar zor yaşayabiliyorum.

Stacey ona ulaşmak ve onu rahatlatmak için yanıp tutuşuyordu ama ellerini
kucak.

Stacey, "O tek satır," dedi. 'Onun ne olduğu hakkında bir fikrin var mı? üzgün müsün?'

Bayan Reynolds öfkeyle yanağını silerken başını iki yana salladı.

"Bu soru beni onun, onun-

"Arkadaşlarıyla konuştun mu? Stacy, ağzının gerçeğe dönüştürmek için mücadele ettiği kelimeleri söylemesini engellemek için sordu.

"Artık arkadaşlarının kim olduğunu bile zar zor biliyorum. Eski okul arkadaşlarının çoğuyla görüştüğünü sanmıyorum. Sonra uzaklaştılar...'

"Neyden sonra, Bayan Reynolds? Stacey

sordu. "Kazadan sonra," dedi.

"Devam et," diye ısrar etti Stacey.

Derin derin yutkundu. "İki yıl önce Justin'in babası ve kız kardeşi bir araba kazasında öldü.

"Çok üzgünüm," dedi Stacey, bir kadının ne kadar acıya dayanabileceğini merak ederek. Vücut fiziksel darbelerle dövüldüğünde, et sonunda kontrolden çıkıyordu. Büyük organlar kapanmaya başladı. Ama kalp farklıydı. Vücut pes etmeden önce ne kadar kayıp ve kedere dayanabilirdi?

"Ondan sonra tamamen içine kapandı. İşini kaybetti, bazı kavgalara karıştı, odasından çıkmayı reddetti. Sonunda arkadaşları aramayı ve mesaj atmayı bıraktı ve o da bunu sorun etmedi. Ama son zamanlarda daha iyi görünüyordu. Ara sıra dışarı çıkmaya başlamıştı. Başka bir iş arıyordu.

Başını iki yana salladı.

Stacey nazikçe, 'Ama bu yine de yaptığı şey için üzgün olduğuna dair yorumunu açıklamıyor,' dedi.

Bayan Reynolds'ın gözlerinde sanki bir soru cevaplanmış gibi bir anlayış pırıltısı belirdi.

"Aslında, memur bey. Sanırım öyle. Oradaydı, görüyorsunuz. Justin arabadaydı. Babası ve kız kardeşi arabanın ön tarafında anında ölmüşler. Justin neredeyse hiç sıyrık almadan kurtuldu.

Stacey, "Ama yine de kazadan ya da ölümlerden o sorumlu değildi," dedi. "Onun yaptığı bir şey değildi.

"Oh, ama öyleydi," dedi başını şiddetle sallayarak. "Çünkü kız kardeşi için ön koltuğu verdi.

OTUZ DÖRT

Russells Hall'daki otoparkı üç kez turladıktan sonra Kim, annelerin park etmesi için ayrılmış bir yeri aldı.

Travis onaylamayarak, "Bunu gerçekten yapmamalısın," dedi.

Anahtarları kontaktan aldı ve ona doğru uzattı. "Al, ben kendi başıma içeri girerken bütün gece etrafta dolaşmakta özgürsün.

Uzatılan eli görmezden geldi ve arabadan indi. Evet, akşam ziyareti hızla yaklaşırken, o öyle düşünmüyordu.

"Peki, bunu yönetmek ister misin yoksa tüm işi benim yapmama izin vermekten memnun musun? Kelimeler havada, kafasında olduğu kadar uzlaştırıcı gelmiyordu.

"Her zaman olduğu gibi, olayları algılayışımız tamamen farklı," dedi acı bir şekilde.

Bu basit yorumun, aralarında hâlâ keskin bir koku gibi duran düşmanlığı körüklemesini istememişti. Beş yıllık düşmanlık, o günün erken saatlerinde yaşanan travmatik bir olayla silinemezdi.

"Hâlâ başkalarını mı suçluyorsun Tom?" diye çıkıştı.

Onu görmezden geldi ve koğuşa doğru sessizce yürüdüler.

Vızıldayarak içeri girdiler ve Travis neredeyse koridorun sonunda tekerlekli yemek arabasına çarpıyordu.

Travis koğuş ablasından yol tarifi isterken Kim gülümsemesini kontrol altında tuttu.

Akşam yemeğinin dağıtılacağını haber veren bir dizi kokunun arasından geçerek onu takip etti. Evet, hastane yemeklerinin hastaları neşelendirdiği kesindi. Bir hokey maçı için uygun sebzeler; bir tutam tuz ve bir parça tanımlanamayan et umuduyla yaşamış patates püresi. Ya da şanslıysanız, kahverengi bir MDF sandviç. İnsanların kaçmak için bu kadar çaresiz olmalarına şaşmamalı.

Kim, Fiona'yı yatağın yanında otururken gördüğüne, Fiona'nın kendisini gördüğünden daha çok şaşırmıştı. Yüzünde çoktan belirlenmiş bir ifade vardı.

Travis ikisine de başıyla selam vererek, "Bayan Cowley, Bay Cowley," dedi. Fiona Cowley başını hafifçe eğdi. Billy Cowley eğmedi.

Kim nedenini görebiliyordu. Boynunun sol tarafındaki sargı yeni doğmuş bir bebeğin bezi kadar dolguluydu.

Travis Billy'nin sol tarafına geçti. Hem Billy hem de kız kardeşi meslektaşına şüpheyle baktı. Kim yatağın ayak ucunda kaldı.

'Sizi daha iyi görmek güzel Bay Cowley. Size Billy diyebilir miyim?" diye sordu nazikçe.

Billy tereddüt etti, sonra başını salladı.

'Muhtemelen aptalca bir soru ama yine de soracağım. Nasıl hissediyorsun?'

Billy ağzını açtı ama cevap kız kardeşinden geldi.

Billy'nin elini kendi elinin içine alırken, "Yarası nedeniyle konuşamıyor," dedi. "Ve evet, bu aptalca bir soru.

Travis, Fiona'nın azarlamasını kabul ederek ona gülümsedi.

Kim durdu ve ilgiyle izledi. Bu Travis'in çok uzun zamandır görmediği bir yanıydı.

Travis havadan sudan konuşmaya devam ederken Kim kardeşleri gözlemledi. Billy Cowley yirmi altı yaşından daha genç görünüyordu. Sarı saçları, kız kardeşi ve Travis arasında gidip gelen sıcak mavi gözlerinin üzerine dökülüyordu.

Fiona ise yirmi sekiz yaşından daha yaşlı görünüyordu. Cildinde, koyu kahverengi saçlarının şakaklarına kadar uzanan gri bir solgunluk vardı. Ama hem görünüşü hem de tavırları onun ciddiyetinden çok daha fazlasıydı. Kardeşler arasındaki ilişki daha çok ebeveyn ve çocuk gibi görünüyordu.

"Peki, bize vurulma olayından biraz daha bahsedebilir misin, Billy? Travis sordu.

Kim, kız kardeşinin hükmetme kararlılığına rağmen sorularını kurbana yöneltmeye devam etmesini sevdi.

Fiona kardeşinin elini sıkarak, "Bir kazaydı," dedi.

"Anlıyorum," dedi Travis dostça. "Ve bunu sana o mu söyledi?" diye sordu, konuşamadığı gerçeğini üstü kapalı bir şekilde ona hatırlatarak.

Kim, Billy'nin gözlerindeki paniği gördü.

Fiona çabucak toparlandı. "Babam bana neler olduğunu anlattı. Her şeyi görmüş.

"Gerçekten mi? Travis şaşırarak sordu. "Ambulanstan önce vardık ve baban bize silah sesiyle uyandığını ama aslında bir şey görmediğini söyledi.

Yanaklarına bir renk geldi. "Daha yeni olmuştu. Şoktaydı. Şimdi hatırlıyor,' dedi.

Eminim öyledir, diye düşündü Kim.

Travis memnuniyetle, "Sorun değil," dedi.

Kim böyle söylemezdi. Orada bir yerde "yalancı" yazacağından emindi.

'Bunu babanızla teyit etmemiz gerekecek. Biraz daha detay alalım ve gerekli ifadeleri alalım. Açıkçası balistik incelemeler mermiyle silahı eşleştirecek ve bu konuyu burada bırakabiliriz. Eminim kardeşinizin ellerindeki kalıntılar da silahı tutan kişinin o olduğunu doğrulayacaktır.

Tamam, Travis'in ona "*seni yakalayacağız*" diyerek yalancı deme şekli Kim'inkinden daha nazikti. Yine de yüzünde hoş bir gülümseme vardı.

Kim, Fiona'nın dilinin dudaklarının üzerinden geçtiğini gördü.

"Bu çok basit bir test," diye devam etti Travis. 'Billy'nin ellerindeki kalıntı, yanmış ve yanmamış primer ile mermi, kovan ve yağlayıcıların yüzeyinden gelen kalıntılardan oluşacak...'

"Ama şimdi yapamazsın, değil mi? Fiona sordu.

Travis memnuniyetle başını salladı. "Eminim yapabiliriz. Tek ihtiyacım olan bir alkollü mendil ve onu da bunlardan birinin içine koyabilirim...' Cüzdanını açtı. Sol tarafında kartvizitlerin, kalemlerin ve küçük kanıt torbalarının bulunduğu cepler vardı. '... ve sizi bir daha rahatsız etmek zorunda kalmayız.

"İzin veremez," dedi kaşlarını çatarak. Kahretsin, diye

düşündü Kim. Kendine gelmesi uzun sürmemişti.

Travis başını salladı. 'Ama bu bir sorun olmamalı, değil mi? Eminim bunu yapabilirsiniz, çünkü hikayesini mümkün olan en kısa sürede doğrulamamızı istersiniz.

Başını sertçe salladı. "Konuşamadığı için izin veremez ve ben de onun adına bunu yapmaya hazır değilim.

Kim elin bir kez daha sıkıldığını gördü. Billy Cowley dehşete düşmüş görünüyordu.

Travis başını salladı. "Sorun değil. Babandan izin aldıktan sonra teknisyenlerden birinin gelip numuneyi almasını isteyeceğiz. Bir elini yatağa doğru itti. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim ve eminim yakında konuşacağız.

Kim, Travis'i koğuştan çıkarken takip ederken ikisine de başıyla selam verdi. "Kurşunu aldık mı?" diye sordu.

Başını salladı. "Dün gece Billy'nin boynundan çıkarıldıktan sonra Gibbs aldı.

Ana koridora girdiklerinde, 'Tanrım, yavaşla,' dedi. "Yetişemiyorsan benim sorunum değil, Stone," diye arkasından atıldı. İki adım daha atınca hizaya geldi.

Dışarıdaki kalabalığa karıştıklarında, "Bu acele niye?" diye sordu.

'Bir düşünün,' dedi, 'Sigara İçilmez' tabelasını gizleyen bir grup sigara içicisinin arkasına geçerek.

Duman bulutunun üzerinde yükselen kafasına baktı. "Eğer saklanıyor olmamız gerekiyorsa, biraz eğilmeni öneririm.

Duvarın içine doğru ilerledi.

Kim sigara içenlerin arasından baktı. Eğer Fiona onlara yalan söylüyorsa, şimdi hemen izini kaybettirmek zorundaydı. Eve gitmeli ve babasına gördüklerini anlatmalıydı. Travis, Fiona'nın izini kaybettirmek için bir sonraki hareket tarzlarını kasıtlı olarak belirtmişti. Onlardan önce babasına ulaşmalıydı.

Fiona bir taksinin önündeki geçitten hızla geçerken Kim, "Ve işte gidiyor," dedi.

Travis hızla doğumevi otoparkına doğru yürümeye başladı.

'Hey, Travis, saat neredeyse altı oldu. Sokağa çıkma yasağını geçmiyor muyuz?" diye sordu. "Yani, balkabağına dönüştüğünü görmekten nefret ediyorum.

Ona soğuk bir bakış fırlattı. 'Hiçbir yere gitmiyorum, Stone. Sadece bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor.

Adam telefonunu çıkarıp ondan uzaklaşırken Kim arabayı çalıştırdı. Yüzüne bir gülümsemenin yayıldığını hissetti.

Şimdi, tanıdık geliyordu.

OTUZ BEŞ

Bryant, Keats'in minibüsünün arkasına, Buck Tüneli'nin ağzında, yerel olarak Codsall arazisi olarak bilinen yere park etti.

Bryant çocukken Bearmore Bank'ta, flanş ve bağlantı parçaları üreten Burton Delingpole fabrikasının hemen yanındaki oyun sahalarında yapılan futbol maçlarını hatırlıyordu. Siyah yüzlü adamlar binadan çıkıp sıcak bir yemek için evlerine gitmeden hemen önce çalan akşam sirenini hatırlıyordu.

Bryant geçmişe pembe gözlüklerle bakacak kadar saf değildi. Yetmişli ve seksenli yıllarda aileler için daha az sorun olduğuna inanmıyordu. Sadece farklı türdeydi. O dönemin birçok fabrikası ve dökümhanesi bugün hala tespit edilen binlerce sağlık sorunundan sorumluydu. Daha iyi çalışma uygulamaları sayesinde ortalama yaşam süresi on yıldan fazla artmıştı. Yine de geceleri işçilerin toplu göçü sırasında tanık olduğu yoldaşlığı hatırladığında, bunun kaybolmasına üzülüyordu.

Fabrika seksenli yılların ortalarında kapanmış ve yerini, sakinleri yolun her iki tarafında küçük gruplar halinde dizilmiş olan evler almıştı. Hiçbir şey göremiyorlardı ama bu durum spekülasyon eğlencesini bozmuyordu.

Polis memurlarından biri onlara plastik ayakkabılar verirken başını salladı ve Cradley Heath ile Old Hill tren istasyonları arasındaki tren yoluna çıkan yokuşa doğru başıyla işaret etti.

Diz boyu otların arasında ilerlerken birkaç derin nefes aldı. Keats onları sahnenin korkunç olduğu konusunda uyarmış olsa da

kendisini görmek üzere olduğu şeye hazırlayamamıştı.

Zaten buz tutmuş bitki örtüsünde kayarken Dawson'ın arkasından küfrettiğini duydu. Elini uzatmak için dönmeyi düşündü ama vazgeçti. Çocuğun egosu ona teşekkür etmeyecekti.

Yokuşun tepesindeki geçici projektörler, demiryolu işçileri, polis memurları ve olay yeri teknisyenlerinden oluşan kümelerin yansıtıcı ceket denizinden yansıyordu. Çok az hareket vardı ve Bryant havadaki şok ve dehşeti hissedebiliyordu.

Meslektaşı yanında belirdi ve dizlerindeki kirin tozunu almaya başladı.

"Aman Tanrım," dedi Dawson, vuruşun ortasında.

Bryant onun bakışlarını takip etti ve neredeyse öğürüyordu.

Genç bir erkeğin cesedi rayların üzerine yayılmıştı. Kafası rayların iki metre aşağısındaydı.

Keats döndü ve ikisini görünce gülümsedi.

'Nihayet, birlikte yaşayabileceğim bir eşleşme,' dedi. "Bunu kalıcı hale getirmek ister misiniz çocuklar?" diye sordu.

"Hayır," dediler birlikte.

Keats hayal kırıklığını omuz silkerek geçiştirdi.

"Tanrı aşkına yaklaş," diye azarladı.

Bryant ikisinin de başı kesilmiş kurbandan üç metre kadar uzakta durduklarını fark etti.

"İntihar mı? Dawson sordu. Kulağa geldiği kadar aptalca bir soru değildi bu. İkisi de trenle ölüm olaylarına tanıklık etmişti. Çoğu zaman kişi kendini bir köprüden karşıdan gelen trenin yoluna atar, makiniste yavaşlama şansı vermezdi.

Diğerleri bunu tren bir istasyona girerken yapıyordu; atlamak yerine katlanıp trenin yoluna düşüyorlardı.

Kişisel olarak onların bencil piçler olduğunu düşünüyordu. Bir başkasının kendi hayatına son verme tercihinin sonucu olarak TSSB, depresyon ve diğer yıkıcı durumlardan muzdarip tren makinistleriyle tanışmıştı.

Keats, Dawson'ın sorusu üzerine eğildi ve kurbanın parmaklarının çoğuyla birlikte rayların içine düşmüş olan ip kalıntılarını işaret etti. Kesilen etin temizliği, akla hemen bir kasap dükkânında kullanılan et dilimleme makinesini getirdi.

"En kararlı ruh bile iki elini birden bağlayamaz," diye yanıtladı Keats.

"Yardımla mı?" diye sordu Bryant. Bundan daha garip yardımlı intihar vakaları duymuştu.

"Yardım aldığı doğru ama bunu istediğini sanmıyorum. Kürek kemikleri arasındaki ayak izine bakın.'

"Tren geçerken onu yerinde tutmak için mi? Dawson kendi düşüncelerini yankılayarak sordu.

Keats başını salladı. "Hayır, çünkü fail trene çok yakın olurdu.

Bryant, adamın boynunun omuzlarının üstünden kesilmiş olan kütüğüne yakından bakmak için kendini zorladı. Kafanın kesildiği yerde, rayların arasındaki çakılları bir kan gölü kaplamıştı. Giyotin ve sepetle yapılan ucuz sihirbazlık numaralarını hatırladı. Ama bu bir numara değildi ve solundaki kafa lateksten yapılmamıştı.

Keats daha sonra macun kıvamındaki beyaz ete dolanmış yeşil bir bahçe ipini gösterdi.

"Boynunu yerine bağlamak için mi? Bryant sordu.

Keats başını salladı. "Doğru yöne baktığından emin olmak için şüpheleniyorum. Başını doğuya doğru salladı.

Ray, bir virajın etrafında kaybolmadan önce gövdeden yaklaşık yirmi metre kadar devam etmiştir. Makinistin treni durdurmak için hiçbir umudu yoktu.

"Hiç şansı yoktu," diye nefes aldı Dawson. 'Trenin saatte sadece altmış mil hızla durması için iki yüz metreden daha fazlasına ihtiyacı var.

Bryant ürperdi. Kurban uzaktan trenin kendisine doğru hızla geldiğini duyacak, trenin görünmesini bekleyecek ve çok geç olmadan makinistin onu görmesi için dua edecekti. Ve sonra orada olacaktı, ona doğru gürleyecekti. Her zaman ne olacağını biliyordu.

Tekrar ürperdi ve aniden sessizleşen meslektaşına yan gözle baktı.

Dawson'ın bol, düşük belli kot pantolonu ve parlak turuncu spor ayakkabıları üzerindeki dalgın bakışlarını takip etti.

Mavi North Face dolgulu ceketin altından renkli bir kumaş parçası görünüyordu.

"Kev, iyi misin?

Dawson onu görmezden geldi. "Keats, kafa henüz taşınmadı mı?

'Hayır, bu bir sonraki iş,' dedi.

"Şimdi yapabilir miyiz? Dawson ona doğru ilerleyerek sordu.

"Aman Tanrım, bu yeni ortağın bunu bir soru olarak soruyor," dedi Bryant'ı yanından geçerken dürterek. "Bu bir kaleci.

Bryant patoloğun patronunu iğnelemesini görmezden geldi ve meslektaşının izinden gitti.

Dawson gibi o da kesik kafaya baktı. Açık kahverengi saçlar, ters çevrilmiş küt bir saçak gibi doğal olmayan bir şekilde bitiyordu.

Keats yardımcılarından birine işaret etti ve yavaşça kafayı yukarı doğru çevirdiler. Gözleri kapalıydı ama ağzı kısmen açıktı. Yüzündeki huzurlu ifade, hayatının son birkaç saniyesindeki barbarca dehşeti yansıtmıyordu. Kül rengi derisi beyaz tebeşir izleriyle kaplıydı ve başın çakıl taşları üzerinde zıpladığı yerlerde sıyrıklar vardı.

Bryant solgun deride kan olmamasına şaşırmıştı ama meslektaşı başka bir şeye şaşırmış görünüyordu.

"Lanet olsun," dedi kısık sesle. "Bu çocuğu tanıyorum amına koyayım.

OTUZ ALTI

Stacey kafenin kapısını kapattı ve rahatlamanın üzerine çökmesine izin verdi. Bu aşinalıktı. Bu normaldi. Bu, insanların evlerine gidip kederlerine ortak olmak gibi onun konfor alanının dışında bir şey değildi.

Bayan Reynolds oğlunun acısının kaynağını bulduğu konusunda tatmin olmuş görünüyordu. Stacey o kadar emin değildi. Babasının ve kız kardeşinin ölümünün üzerinden iki yıl geçmişti. Her ne kadar bu bir gencin asla tam anlamıyla atlatamayacağı bir kayıp olsa da, iki yıl belli bir düzeyde iyileşme getirmiş olmalıydı.

Yine de Bayan Reynolds, Stacey'nin Justin'in bilgisayarını alıp götürmesine izin vermişti, bu da Stacey'nin aklında hâlâ bir şüphe unsuru olduğunu gösteriyordu.

Bir kadın sıcak yemek servisini durdurduklarını söyleyip ayrıldığında kuyrukta bir sıra ilerledi.

Priscilla onu kuyrukta gördü ve dönerek ızgaranın üzerine bir çay keki koydu. Stacey'nin canı yemek istemiyordu ama bu jestin tanıdık gelmesini takdir etti.

Sıranın önüne ulaştığında, dumanı tüten çay-kek ve içecek onu bekliyordu.

"İyi misin? Priscilla sordu.

"Zor bir gün," dedi arkasını dönerek. Oturacak bir yer açılmasını ummuştu ama pazar gününden arta kalanlar ürün yüklü kamyonetlerine binmeden önce hâlâ ılık içeceklerini yudumluyorlardı.

Priscilla onun yanından, "Benimle gel," dedi.

Stacey kadını takip ederek tuvaletleri geçip 'Sadece Personel' kapısının yanındaki tek bir masaya geldi; masa şu anda klasörler ve evraklarla kaplıydı.

Priscilla hepsini bir yığın haline getirdi.

'Bu bizim mola masamız. Çayınızı huzur içinde için.'

Stacey kendini daracık alana sığdırırken minnetle gülümsedi.

Tabağı kenara itmeden önce çay kekini tereyağladı. Altın tümsek sıvıya dönüştü ve kayboldu.

Justin'in dizüstü bilgisayarını masanın üzerine koydu ve kapağını açtı. Ne yazık ki annesinin oğlunun şifresine dair hiçbir fikri yoktu ama Stacey onun hakkında bariz olanla başlamak için yeterince bilgi edinmişti.

Şifrelerin gücü konusunda internette yapılan uyarılara rağmen, insanlar yine de kendi kişisel bilgilerini kullanarak hatırlaması kolay bir şey seçtiler. En yaygın olanı, kişinin adının rakamlar eklenerek türetilmesiydi.

Justin'in adını ve doğum tarihini denedi ama hiçbir şey bulamadı.

Önemli yerlerde büyük harfler kullanarak hem isim hem de doğum tarihi için birkaç varyasyon denedi.

Elleri anahtarların üzerinde uçuştu. Ne kadar çok parolaya ihtiyaç duyulursa yapı o kadar basitleşirdi. Çok az insan bir dizi sosyal platformun sayısız şifresini hatırlayabiliyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, bazı insanlar hala şifre olarak 'parola' kelimesini tercih ediyordu.

Bir el omzunu sıktığında dalgınca dizüstü bilgisayarın etrafından içkisine uzandı.

İçki neredeyse yere uçuyordu. "Tanrı

aşkına, Kev. Bu da ne?...'

'Hey, sakin ol kaplan. Buradan geçiyordum ve seni burada gördüm'.

Kalbi yavaşlamaya başlarken, "Kev, sen bir yalancısın," dedi. "Beni burada kimse göremez.

Etrafına bakındı. "Şaka yapmıyorsun.

"Ee, ne istiyorsun?" diye sordu dizüstü bilgisayarın kapağını hafifçe

indirerek. Adam soruyu duymazdan geldi.

"Peki senin günün nasıldı Kev?" diye onun yerine kendi kendine sordu. "Şey, Stace, sorduğun için teşekkürler. Demiryolu raylarında genç bir çocuğun cesedi için çağrıldık. Doğrusunu istersen oldukça üzücüydü,' diye kendi kendine cevap verdi.

Stacey arkasına yaslandı ve gösteriyi izledi.

Devam etti. "Madem sordun, benim de tanıdığım bir çocuk. Durdu ve kızın tabağına baktı. "Bunu mu yiyorsun?

Tabağı ona doğru itti. Bir parça aldı ve ısırdı. İki çiğneme ve bir yutma. Kevin Dawson diğer her şeyi yediği gibi yemek yedi; hızlıca, bir sonraki şeye geçmeye hevesli bir şekilde.

"Belli ki bu seni çok rahatsız etmiş," dedi dikkatle. "Peki, benim çay kekimden başka ne istiyorsun?

'Sabah aceleyle çıktın. Nereye gittin?" diye sordu, dizüstü bilgisayara bakarak.

'Seni ilgilendirmez. Şimdi kaybol, öldürmem gereken goblinler var,' dedi, bakışlarını bilgisayara doğru takip ederek.

Omuz silkti. 'Sadece seni kontrol etmek istedim. Bilirsin, dostlar böyle yapar.

Yüzündeki inançsızlığı saklamaya çalışmadı. "Bana bir eşekmişim gibi davranıyorsun, Kev. Birçok şey olabiliriz ama arkadaş değiliz.

"Stace, ben sadece-

"Üçüncü kez soruyorum, ne istiyorsun?

Çay kekini yere bıraktı ve ona dik dik baktı.

"Stace, ben pisliğin tekiyim. İkimiz de bunun doğru olduğunu biliyoruz ama daha önce olanlar...' Başını iki yana sallayıp tekrar çay kekine bakarken sözlerinin sonu gelmedi.

Stacey'nin yetişmesi bir an aldı. Bunun hâlâ onun aklında olduğuna inanamıyordu. Göt herifin teki olduğunu kabul ederken haklıydı; ama kötü bir göt herif değildi. Sık sık ukala dış görünüşüne hiçbir şeyin nüfuz etmediği izlenimini veriyordu ama bazen, sadece ara sıra, bir şeyler geçiyordu.

'Oh, Kev, beni görmezden gel. Bir şey demek istemedim.'

"Peki, neden söyledin?" diye sordu. "Vücudumda ırkçı bir kemik olmadığını biliyorsun.

Omuz silkti. 'Bazen kibrinin biraz sarsılması gerekiyor, Kev. Her zaman tüm cevaplara sahip olduğunu düşünüyorsun. Bu beni kızdırıyor, çünkü gelişime hiç yer bırakmıyorsun.

"Ha?" dedi çay kekine tekrar uzanırken.

'Her şey zamanla değişir; nesneler büyür, uyum sağlar, öğrenir ve daha fazlası olur. Sen hariç. Sen iki yıl önce tanıştığım kişisin.

Ona çiğnenmiş bir gülümseme sundu. "Ama beni olduğum gibi sevmiyor musun?

"Hayır Kev, istemiyorum," dedi. "Çünkü bence sen daha fazlası olabilirsin.

Çay kekinin üst kısmının tamamen kaybolmasını izledi. Kırıntıların tozunu almak için ellerini tabağın üzerinde birbirine sürttü.

Adamın geride bıraktıklarını göstermek için kendi yanağına dokundu. Fırçaladı ve gittiler. İçinde bir yerlerde bir gülümseme kabardı. Bazen gerçekten de küçük bir çocuk gibiydi.

"Nasıldı, Stace?" diye sordu aniden. "Okul senin için nasıldı?

Tam küstah bir yorumla onu başından savacaktı ki, adamın gözlerindeki mizahın yerini nazik bir merakın aldığını gördü.

"Zor, Kev," dedi dürüstçe. 'Etrafım iki farklı tipte insanla çevriliydi. Rengim yüzünden bana korkunç davranan insanlar ve rengim yüzünden bana aşırı iyi davranan, bunun önemli olmadığını hem kendilerine hem de bana kanıtlamaya çalışan insanlar. Çoğu zaman "umursamadıkları" için minnettarlık bekliyorlardı," dedi iç çekerek. 'Herhangi bir şekilde farklı olan herkes zorbalar için adil bir oyundur.

Bunlar yeniden yaşamak istediği anılar değildi. Birden bir şey hatırladı.

"Sen şişman çocuk değil miydin?"

diye sordu. Başını salladı. "Ah, evet.

"Yani, bir dereceye kadar ne demek istediğimi anlıyorsun," dedi. "Peki, sen ne yaptın?

"Kilo verdim," dedi sessizce, yüzüne bir miktar anlayış gelirken.

Yanıt olarak kaşını kaldırdı. Hiçbir kilo kaybı teninin rengini değiştiremezdi.

"Anladım," dedi gülümseyerek. Ama onun yüz hatlarından geçen hüzün dalgasını görmeden önce değil.

Ama bu hazırlıksız ziyaret ne kadar hoş olsa da, Justin Reynolds'ın dizüstü bilgisayarına dönmek için sabırsızlanıyordu. Saatine hızlıca bir göz attı.

"Lanet olsun, Stace. Patrondan incelik dersleri mi alıyorsun?' "Hayır, demek istemedim ki...

Tam olarak kastettiği şey buydu ve o da bunu biliyordu. "Yani hepimiz iyi miyiz?" diye sordu içtenlikle.

'Evet Kev, biz iyiyiz,' diye cevap verdi.

"Tamam, yarın görüşürüz," dedi sağ omzuna dokunarak.

Adam çoktan duyma mesafesinin dışına çıktığı için yanıt vermedi.

Dawson'a göre ırkçılık siyah-beyaz olumsuzluğu kadar basitti; ırkçı ya da değil, yobaz ya da değil. İki uç arasında var olan grinin tonlarını açıklamak çok uzun sürerdi. Ve şu anda buna ayıracak zamanı yoktu.

Dizüstü bilgisayarın kapağını açtı ve oturum açma ekranı yanıp sönmeye başladı.

Birden aklına birçok insanın kendi adı yerine sevdiği birinin adını kullandığı geldi.

Justin'in doğum gününün ve annesinin adının varyasyonlarını denedi. Hiçbir şey bulamadı.

Justin'in randevularını babasının adıyla denedi. Hiçbir şey çıkmadı.

Justin'in randevularını kız kardeşinin adıyla denedi.

Hâlâ bir sonuç yok.

Birden etrafına baktığında kafenin boşalmış olduğunu gördü. Priscilla paspas ve kovayla meşguldü.

Sonunda kız kardeşinin adını ve ölüm tarihini denedi. Ekran canlanırken arkasına yaslandı.

Bingo. İçerideydi.

OTUZ YEDİ

Çiftlik evinden gelen her ışık, park halindeki diğer araçlara doğru yollarını aydınlatıyor ve arazinin sefaletini ve pisliğini bir kez daha gözler önüne seriyordu. Paslanmış makine parçaları ek binaların duvarlarına yaslanmıştı. Dışkıyla kaplı bir saman yığını, evin yan tarafından on adım ötede duruyordu. Yarı açılmış büyükbaş hayvan yemi torbaları her yere saçılmıştı.

Bir kordon, çiftlik evinin yan tarafındaki tahliye borusundan, Billy Cowley'nin vurulduğu yerdeki kan lekesinin yaklaşık on metre uzağında, çakıllı yolun sonundaki bir ağaca kadar uzanıyordu.

Kim, iyi beslenmiş bir farenin çamurda utanmadan eski ahıra doğru koştuğunu görünce irkildi.

Kim tiksintiyle, "Boktan bir yer olsa da Travis, neden bunca yıldır kira ödemediklerini bilmek isterdim," dedi.

Kulübeye doğru giderlerken, 'Evet, azıcık bile değil,' diye kabul etti.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Fiona onları ön kapıda bekliyordu.

Çok zayıf ve yaşlı bir adamı alan kötü park etmiş bir taksi tarafından alıkonulmuşlardı. Hastaneden çıkmayı başardığında Fiona çoktan gitmişti ve babasına anlatmasını istediği hikayeyi anlatmak için kesinlikle zamanında eve varmıştı.

Kırmızı Jaguar'ı, sanki kirlenmesini istemiyormuş gibi arazinin en ucuna park etmişti.

Kim bunu anlayabiliyordu. Altı araç daha saydı: yaşları yedi ile on beş arasında değişen dört araç ve iki teknisyen minibüsü. Kim, bu araçlardan

Ben adında maskeli bir teknisyenin brogue'ları, karıştığı birçok davada çalışmıştı.

'Hey,' dedi, minibüsün arkasından yeni kanıt torbaları alırken onun yanında durarak. "Engel olan var mı?

Maskesini çıkardı ve gülümsedi. Kapıya doğru başını sallayarak, "Sadece dikkatli ol," dedi.

Evet, buna inanabilirdi.

Doktor A'nın son keşfini hatırlayarak, "Mümkünse liflere özel dikkat göster Ben," dedi.

Kadın eve doğru yönelirken, 'Sorun değil,' dedi.

Kim, çatık kaşlı kadının yanından geçip eve girerken, "Çok çabuk oldu," dedi.

"Öylece yapamazsın-

"Evet, yapabiliriz," diye yanıtladı Kim. Bu kadın soruşturmayı yeterince engellemişti. Arama emri onlar hastanedeyken tebliğ edilmişti ve Fiona Cowley onların kim olduğunu biliyordu. Daha fazla açıklamaya gerek yoktu ve Kim bu kadının söylediğinden daha fazlasını bildiğinden hiç şüphe duymuyordu.

Açık kapı doğrudan kuzeye bakan küçük bir penceresi olan karanlık, çukur bir mutfağa açılıyordu. Duvar dolapları sade, kare şeklinde ve kötü boyanmıştı. İki kapı hala eski ahşap kaplamalıydı, sanki birileri güncelleme ya da modernleştirme çabalarının tamamen zaman kaybı olduğunu fark etmiş gibiydi.

Pencerenin karşısındaki duvarın büyük bölümünü bir Aga kaplıyordu. Üstü elektrikli su ısıtıcısı ve çay kutuları için bir depolama alanı olduğundan Kim'in işlevsel olup olmadığı konusunda hiçbir fikri yoktu. Yanında fasulye lekeli bir kamp ocağı duruyordu. Köşede siyah plastik bir çöp kutusu duruyordu ve yere hamburger ambalajları ve pizza kutuları saçıyordu. Bayat çöplerin kokusu, evin her tarafını saran ağır rutubet kokusuna göre biraz daha iyiydi.

Hemen arkalarında gölgelenen Fiona'ya döndü. "Adresinizi Travis'e vermenizin bir sakıncası yoksa," dedi Kim. "Daha sonra ihtiyacımız olabilir.

Fiona şaşırmış görünüyordu ama deri dosyasını açan Travis'e yazdırmaya başladı.

Tabii ki Fiona burada yaşamıyordu. Yaşasaydı böyle görünmezdi. Kadın temiz ve akıllı biriydi ve buna müsamaha göstermezdi. Kahretsin, o yapmadı

Parlak kırmızı Jaguar'ının bir şey yakalama ihtimaline karşı çok yaklaşmasını bile istemiyordu.

Kim, modern evlerde pahalı bir şekilde taklit edilen orijinal özellikleriyle evin kalbi olabilecek salona doğru adım attı. Tuğla şömine ve meşe kirişler, birbiriyle uyumsuz mobilyalar ve ağır desenler arasında kaybolmuştu. Oda, odanın ortasından sarı sarı parlayan tek bir çıplak ampulle aydınlatılıyordu.

Hoş mekân en az yedi ya da sekiz farklı on yıldan kalma ağır, koyu renk mobilyalarla doluydu. Duvarlar çiftlik hayvanlarının resimleri ve deri şeritler üzerine monte edilmiş pirinç nallarla doluydu.

Üç kişilik kanepe mor renkteydi ve iki uç minderinde yıpranmış lekeler vardı. Koltuğun arkası ortada bir yelpaze şeklinde yükseliyordu. Foster ailesi seksenli yılların sonlarında bir tanesine sahip olmuştu.

Bay Cowley, el feneriyle çalışan üç teknisyenin yanından geçerek diğer uçtan salona girdi ve bir tür hizmet odası gibi görünen bir yerden çıktı.

"Bay Cowley, sizi tekrar görmek ne güzel," dedi öne doğru bir adım atarak. Kim arkasında Fiona'nın olduğunu hissedebiliyordu ama doğrudan onunla konuşmaya devam etti. 'Billy'nin ellerinin temizlenmesine izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Eminim bu vurulma meselesini kısa süre içinde halledebileceğiz.

Kim, Fiona'nın keskin nefes alışını duydu. Kızına izin verdiğini söylememişti.

Fiona hastane otoparkından çıkar çıkmaz Kim, kızından önce ona ulaşmak için doğrudan Bay Cowley'i aramış ve iznini almıştı.

"Adli tıp teknisyeni şu anda onunla birlikte olmalı.

Ona doğru başını salladı. Kızına bakmadı ama bakışları daraldı. Elinin pantolonunun cebinde kıpırdandığını görebiliyordu.

"Kızınız oğlunuzun kazasıyla ilgili bazı ayrıntıları hatırladığınızdan bahsetti," dedi. 'En azından gerçekten tanık olduğunuzu,' diye ekledi.

Yine başını salladı. Cebindeki kıpırdanmalar devam etti.

"Peki, bize tam olarak ne gördüğünüzü anlatabilir misiniz, Bay Cowley?" diye sordu.

"Evet, çöpleri atıyordum ve Billy'nin barın yanında silahla uğraştığını gördüm. Ona seslendim...'

"Yavaş ol," dedi Kim, üç önemli gerçeği çoktan öğrenmişti: Birincisi, çöpler hâlâ mutfaktaydı ve günlerdir, belki de haftalardır dışarı atılmamıştı; ikincisi, nefesindeki alkol kokusunu alabiliyordu ve son olarak, bu hikâyeyi mümkün olduğunca çabuk anlatmak istiyordu.

Ne söylemesi gerektiğini unutmadan önce, diye düşündü Kim.

Travis lekeli kanepeye oturdu ve kadın sessizce onun cesaretini alkışladı. Ta ki onun tam olarak ne yaptığını fark edene kadar. Bir anı yüzüne bir gülümseme getirmekle tehdit etti ama onu kontrol altında tuttu. Her şeyi unutmamıştı.

"Yani çöpleri mi atıyordun?" diye sordu.

"Evet, her zaman ön kapının dışına bırakırız.

Bu, dışarıda gördüğü sağlıklı görünümlü kemirgeni açıklıyordu. "Peki dikkatini Billy'ye çeken neydi?" diye sordu.

Ahırın oradaki oğlunun çok da sıra dışı olacağından emin değildi.

"Bilmiyorum. Sanırım elinde silah vardı. "Bu bir tüfek, değil mi?" diye sordu.

Bir çiftlik için normal donanım.

"Evet, onu döndürüyordu ve ben şöyle düşündüğümü hatırlıyorum...

"Yani silahı tuttuğu ya da çevirdiği için mi onu izlemek için durdun? Kim onu yavaşlatarak sordu. Senaryo kafasında dönüp duruyordu ve onu takip etmeye hevesliydi. Bu sert sorgulama tarzından hoşlanmıyordu ama onun dikkatini zihnindeki senaryodan uzaklaştırması gerekiyordu.

'Sanırım sadece tutuyordu ama bir şey olacak sandım...'

"Bunu oğlunuzun sadece silahı tutmasından mı anladınız?" diye sordu. Bay Cowley kaza kısmına geçmek için fazlasıyla hevesliydi. "Ona silah konusunda güvenilmez mi?

Adam elini kel kafasının üzerinde gezdirdi.

"Hayır, hayır, öyle değil," dedi savunmaya geçerek. "Sadece garip görünüyordu," dedi telaşlanarak.

Kim'in onun kafa karışıklığından faydalanmaktan başka çaresi yoktu. Travis'in çevresel görüş alanında kalması için yana döndü.

"Dışarı çıkıp olayın olduğu yere daha yakından bakalım mı?" diye sordu. Aradığı Bay Cowley'nin tepkisi değildi. Aradığı Travis'in hafifçe başını sallamasıydı.

Fiona onları salondan çıkarıp mutfaktan geçirdi ve tekrar dışarı çıkardı.

"Yani, burada mı duruyordunuz?" diye sordu, tam kapının önünde duraklayarak.

açık kapı.

"Evet, dediğim gibi. Ben söndürüyordum-'

"Çöpler. Evet, biliyorum,' diye bitirdi sözlerini, bir yandan da dikkatle kayıp çöp torbasını arıyordu.

"Peki Billy ahırın orada mıydı?" diye sordu.

"Evet," dedi adam, cebi tekrar hareket etmeye başladığında. "Ve elinde bir av tüfeği mi vardı?" diye sordu kadın.

"Evet.

"Ve bir av tüfeği ne kadar uzun?

"Yaklaşık iki ayak," diye cevap verdi. "Belki biraz daha fazla.

Kim etrafına bakındı. Gözleri ince bir kütük parçasına takıldı.

"Alabilir miyim?

Bay Cowley başını salladı ve kollarını kavuşturmuş, düşünceli bir şekilde onu izleyen kızına hızlı bir bakış fırlattı.

Kim tahta parçasını duvara dayadı. Ayağını indirdi ve kırdı.

Daha uzun olan parçayı eline aldı. "Bu uzunlukta mı?" "Evet," dedi.

"Olduğunuz yerde kalabilir misiniz, Bay Cowley?" diye sordu.

O da başını salladı.

Billy'nin durduğu yere doğru yürüdü. Travis şimdi onun hemen arkasındaydı.

Sadece onun duyabileceği şekilde sesini alçalttı.

'Yani Billy silahı çeviriyor ve kendini ensesinden vurmayı başarıyor. Bakalım bu nasıl sonuçlanacak, değil mi?'

Sopayı bir sopa gibi çevirmeye başladı.

Travis'e, "Yani tetik şurada mı olacak?" diye sordu.

Travis başını salladı. İşaretleyecek bir şey bulmak için etrafına bakındı. "Ruj mu?" diye sordu Travis.

"Benimle tanıştın mı?" diye karşılık verdi ona bakmadan.

Uzanıp yerden bir parça arduvaz aldı ve şişman farenin çoktan gitmiş olması için dua etti. Tahtayı çizdi ve parmağını oluğun üzerine koydu.

"İzliyorlar mı?" diye sordu.

"Evet," dedi Travis.

Güzel. İddialarının ne kadar saçma olduğunu görmelerini istiyordu ve eğer bu onun biraz rol yapması anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Kollarını gerdi, bir parmağını tetik işaretinin üzerinde tuttu. Silah çenesinin altına yerleşmeden önce dalgalandı. İntihar pozisyonu. Açıyı ayarladı ve ucu boynu boyunca ilerledi.

Pozisyonunu değiştirdi ve odun parçasını omzunun üzerinden yukarı kaldırdı.

Travis, 'En yakını bu kadar,' dedi.

"Evet, ama parmağımı tetikte tutamıyorum.

Silahı ona uzattı. "Senin kolların daha uzun.

Onu aldı ve kız izlerken onun hareketlerini tekrarladı.

"Mümkün ancak merminin vücuda girmesinden ziyade sıyrık ya da et yarası olması daha muhtemel.

Ve ikisi de öyle olduğunu biliyordu.

Şu anda kurşunun o silahtan çıktığını doğrulamak için balistikten gelecek rapora güveniyorlardı. O zamana kadar onlara doğru koşup 'yalancı, yalancı' diye bağıramazdı.

İçini çekti ve Fiona ile endişeli görünen babasına doğru bir adım attı.

Telefonu bir mesaj sinyali verdi. Çıkardı ve kısa cümleyi okudu. Gülümseyerek Travis'e döndü ve ardından aile üyelerinin yanına doğru yürüdü.

"Az önce bizi yaparken gördüğünüz ve size tanıdık gelen bir şey var mıydı Bay Cowley?

"Evet," dedi hevesle. "Omzunun üzerinden. Sanırım Billy silahı omzuna koyuyordu.

Fiona bir adım öne çıktı. Kim onun bu kadar uzun süre sessiz kalmasına şaşırmıştı.

'Memur bey, bunun arazide bulunan kemiklerle ne ilgisi var? Burada herhangi bir suç işlenmedi. Kardeşim daha önce de teyit ettiği gibi bir kaza geçirdi.

Kim, 'Onun için onayladığınızı,' diye hatırlattı. Billy Cowley'nin konuşmasını henüz duymamıştı.

"Ama babam...

"Ona söylediğin her şeyi anlatıyor," dedi soğuk bir sesle.

"Bu ne cüret?

"Bu ne cüret? Kim cevap verdi. 'Bize göz göre göre yalan söylemeye nasıl cüret edersin? İşin içinde ateşli bir silah varken senin sözüne inanacağımızı mı sandın?

"Gerçek bu," diye homurdandı.

Kim derin bir nefes aldı. "Yani, neredeyse fiziksel bir imkansızlık olmasına ve hastaneden kardeşinizin ellerinde ya da boynunda herhangi bir barut izi olmadığını teyit etmemize rağmen, hikayenizin kazara bir vurulma olduğu konusunda hala ısrar ediyorsunuz?

Fiona onunla yüz yüze geldi. "Evet, Müfettiş, hikayemiz bu.

OTUZ SEKİZ

Kim, Cowley arazisinden uzaklaşmadan önce durakladı.

"Travis, burada neler oluyor?" diye sordu, onların gerçekleşmemiş bir olaylar dizisine bağlı kalma kararlılıklarını anlamaya çalışıyordu.

Travis, "Onu tutuklayacağını sanıyordum," dedi.

"Tutuklayacaktım," diye itiraf etti.

"Ne için?" "Kendini
beğenmişlik," diye
yanıtladı.

Adam öksürükle bastırmadan önce neredeyse bir kahkaha atacağına yemin edebilirdi.

"Ee, bir şey bulabildin mi?" diye sordu.

Geçmişte birlikte çalıştıkları zamanlarda Tom'un kanepeleri kontrol etmek gibi bir huyu vardı. Orada ne olduğunun sahipleri tarafından bile bilinmediğini iddia ederdi. On kereden dokuzunda bir şey bulamamıştı ama bir keresinde tecavüze uğradığını ve rehin tutulduğunu iddia eden bir saldırı kurbanının kayıp küpesini bulmuştu. Kırk yedi yaşındaki erkek tüm bildiklerini inkâr etmişti. Ta ki Travis küpeyi kanepenin astarında asılı bulana kadar.

Pantolonunun cebine uzanarak, "Elime bir şey düştü," dedi. Bir otobüs durağına yanaştı.

Avucunun içinde pürüzlü, yırtık bir kâğıt parçası vardı.

Travis, hurdaya yapışmış olan saç, tüy ve koltuk döküntülerini üfleyerek temizledi.

'Biliyorsun, bunu poşete koyup teknisyenlere bırakmalıydın,' diye gözlemledi.

"Aklıma takıldı," diye geçiştirdi.

Kâğıdın bulanık rengi bir süredir orada olduğunu gösteriyordu. Orta boy bir zarf büyüklüğündeydi, banka dekontu boyutunda. Bir yüzü boştu, diğer yüzünde ise büyük harflerle basılmış yazılar vardı.

Sol üst köşede kahverengi bir leke vardı. Ortasından bir parça eksikti. Gözleri, eksik kelimeleri zihnine yerleştirmeye çalışarak bir düzine kez üzerinde ileri geri gezindi.

T ------NT
FR----------ER
P ---------ED

'Bu her şey olabilir,' dedi kısaca.

"Ama yine de onu cebine atıyorsun," dedi hayıflanarak. "Oysa o benim bulduğum şeydi.

Adam haklıydı ama kadının bunu geri vermeye hiç niyeti yoktu.

Aralarına sessizlik yerleşmişti ama bir süreliğine, kısa bir süreliğine, her şey eski günlerdeki gibi olmuştu.

"Nereye?" diye sordu.

"Beni eve götürmeni istiyorum," dedi cüzdanının fermuarını çekerek.

Derin bir iç çekti. "Tom, geçmişte olanları hiç konuşmayacak mıyız?

"Hayır, Stone, değiliz," dedi ısrarla.

"Tanrı aşkına, Tom. Daha ne kadar kin tutabilirsin?" diye bağırdı Tom'un inatçılığı karşısında.

"Üzgün olduğunu bile söylemedin," diye bağırdı. "Çünkü

değilim," diye tersledi.

Sessizlik bağırış çağırıştan daha sağır ediciydi çünkü sondu. Aralarında suçlamalar havada uçuşurken, ortak bir noktada buluşma şansları vardı. Ve sessizlik, bunu asla yapamayacaklarını doğruluyordu.

Birkaç dakika sonra kararlı sesi gerginliği bozdu.

'Arabadan inip bir taksi çağırmadan önce bir kez daha söyleyeceğim: Beni eve götürmeni istiyorum.

Kim daha fazla konuşma girişiminin boşuna olduğunu biliyordu. Hiç konuşmadan Kidderminster'a doğru sürdü arabasını.

Evin önünde durduğunda zihninde birikenleri dile getirdi.

"Tom, bu ortak bir soruşturma olduğu için yarınki brifingi ben yönetmek istiyorum.

Açıkça reddetmesini bekliyordu. Tom Travis gururlu bir adamdı. Ama tereddütü ona umut vermişti.

Arabadan inerken, 'Bunu düşüneceğim,' dedi.

Kim kıpırdamadan oturdu ve her gece olduğu gibi perdenin seğirmesini izledi. Eğer adamın sokağa çıkma yasağı varsa, bu gece cezalandırılacaktı.

Uzaklaşırken üzüntüsünü kapının eşiğinde bırakmaya çalıştı. Bir yanı, bir zamanlar tanıdığı adama ve daha da önemlisi polis memuruna bir an için bile olsa rastlamamış olmayı diliyordu. Son birkaç yıl o kadar çok acı ve düşmanlıkla doluydu ki, bir zamanlar bu adama saygı duyduğunu ve onu sevdiğini, hatta zaman zaman ona hayatı pahasına güvendiğini hatırlamak bazen zor oluyordu.

Ama şimdi biliyordu ki, o zamanlar olanları asla atlatamayacaklardı.

Ve bu gerçek onu olması gerekenden daha fazla rahatsız ediyordu.

OTUZ DOKUZ

Kim, Barney'ye bakarak, "Haydi oğlum, bana yardım et," dedi.

Duşunu almış, üzerini değiştirmiş ve şimdi Kawasaki Ninja'sının üzerine oturmuş, çıplak ayaklarını pedallara dayamış, garajının bir duvarını kaplayan silme tahtasını inceliyordu.

Barney onun bakışlarına karşılık verdi. Büyük kahverengi gözler ve sallanan bir kuyruk yardımcı olabilseydi, bulmacayı şimdiye kadar çözmüş olurdu.

Bütün gün Kim'in üzerine keçeli kalem gibi yapışmış ve biraz temizlenmesi gerekmişti. Ama şimdi odaklanabileceği bir şey vardı ve olumsuzluklar kaybolmaya başlamıştı. Harfleri, aralıklarını ve kağıt üzerindeki yerlerini çalışmak için silme tahtasına kopyalamıştı. Eksik harflerle boşlukları doldurmak neredeyse imkânsızdı. Kendini ağır yanlı bir adam asmaca oyunu oynuyormuş gibi hissediyordu.

Yine de yapı ona tanıdık geliyordu. Harfler sayfa boyunca ortalanmıştı.

Kahretsin, bu kendi soruşturması olsaydı, herkesin üzerinde düşünebilmesi için bunu ofiste belirgin bir şekilde sergilerdi. Dört kafa kesinlikle bir kafadan daha iyiydi - dört kafanın kim olduğuna bağlı olarak.

Kim, ortak soruşturmanın dinamiklerine Woody'nin istediği kadar iyi uyum sağlayamadığının farkındaydı. Dayanmayı başardığı her saat, yumruklarını havaya kaldırdığı bir zaferdi.

En kötüsü, kendisinden, parmaklıklar ardına koyduğu insanların çoğundan daha fazla nefret eden bir adamın yanında sıkışıp kalmak bile değildi. Her bilgiye yavaş ve metodik bir şekilde yaklaşmasıydı. Sanki Travis

sürekli savaş alanının ortasında b i r ameliyathane bulmaya çalışıyordum. Bazen sadece çamura batmanız ve devam etmeniz gerekiyordu.

Ve Tanrı yardımcısı olsun, takımını özlemişti. Bu düşünce dudaklarının diğer tarafını asla görmeyecekti. Bunu kendine itiraf etmek bile yeterince zordu. Ama onları tanıyordu. Bir davayı alır almaz işi bölüşmenin en iyi yolunu hemen gözünde canlandırabiliyordu. Stacey'nin peşinde olduğu şeyi ortaya çıkarana kadar kazmayı bırakmayacağını biliyordu. Dawson'ın kendi içgüdülerini takip edeceğini ve sağlam ipuçları bulacağını biliyordu. Bryant'ın beyni ise onunkini yavaşlatmak yerine tamamlayacaktı.

Yaşlandıkça yumuşayıp yumuşamadığını merak ediyordu, çünkü ara sıra Woody'yi bile özlüyordu.

İçini çekti ve dikkatini tekrar bulmacaya verdi. Kendisini ona tanıtmaya çalışan bir şey vardı.

Telefonu çaldığında homurdandı, sonra arayanı görünce gözlerini devirdi.

'Frost,' dedi bacaklarını bisikletin üzerinde ileri geri sallayarak.

"Ne yaptığınızı bilmek istiyorum," dedi selam vermeden. 'Ne kadar ilerleme kaydettiniz? Herhangi bir şüpheli tespit ettiniz mi?

"L a n e t olsun, sen bile normalde bundan daha inceliklisin," diye gözlemledi Kim. 'Yorum yapmayacağımı biliyorsun-'

"Şaka mı yapıyorsun Stone? Frost alışılmadık derecede kalın bir sesle konuştu. 'Bu sıradan bir dava değil ve eğer öyle davranırsanız hayatınızı-'

'Frost, sakin ol,' diye talimat verdi Kim, bacakları sallanmayı bıraktığında. "Sen neden bahsediyorsun be?

Topraktaki eski kemikler, muhabiri telefonun diğer ucundaki bu neredeyse histerik balıkçı kadına dönüştürmemeliydi.

Sersemlemiş Sessizlik met onu kulaklar. 'Sen Yapma. biliyor musun?' Tracy inanamayarak ağladı.

"Neyi biliyorsun? Kim bisikletten inerek sordu. 'Bubba, stajyerim, öldü...'

"L a n e t olsun, Tracy," dedi Kim, destek için elini benzin deposunun üzerine koyarak. "Çok özür dilerim. Ne oldu böyle?

"Bugün erken saatlerde tren rayları üzerinde başı vücudunun geri kalanından ayrılmıştır.

Kim kıpırdamadan durdu, duyduklarını sindirmeye çalışıyordu. Sadece ölü değil, öldürülmüştü de.

"Tracy, özür dilerim... Ben...

Kim akıl almaz gerçeği kabul etmek istemiyordu; bilmediğini.

"Peki, siz bu konuda ne yapıyorsunuz? Tracy hıçkırıklarını bastırarak sordu. 'Bunu her kim yaptıysa taşaklarından ipe çekilmesi gerekiyor. Bubba kolay kazanmayan iyi bir çocuktu. Umarım bu piçi yakalamak için elinizden geleni yaparsınız.

'Tracy, polis teşkilatının elinden gelen her şeyi yapacağını biliyorsun-'

'Benimle basın irtibat görevlisi gibi konuşma, Stone. Bana o kişiyi yakalayacağınızı söylerseniz size inanırım ama ikiniz de parmaklarınızı kıçlarından çıkarıp-'

"Benim ikim mi?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Bryant ve Dawson. Olay yerine gittiler.' Frost

bunu çözerken hat sessizliğe gömüldü.

"Bunu bile bilmiyordun, değil mi?" diye sordu şaşkınlıkla. "Sana ve ekibine neler oluyor Stone?

Kim çenesindeki gerginliği gidermeye çalıştı.

'Frost, seni yarın arayacağım ama çok üzgünüm-'

'Kendine sakla, Stone. Belli ki bu sefer yanlış kişiyle konuşuyorum.

Hat kulağında kesildi.

Zihni yeni öğrendiği her şeyi sindirmeye çalışırken Kim tam on saniye boyunca yerinden kıpırdamadı.

Bubba Jones ölmüştü.

Tanıdıkları bir muhabir o günün erken saatlerinde acımasızca ve korkunç bir şekilde öldürülmüştü.

Ve onun bundan haberi yoktu.

Bir sonraki düşüncesi Tracy Frost'un suçlamasını

yankıladı. Takımı ne halt etmeye çalışıyordu?

KIRK

Kim sabah 7'de brifing vereceğini söylemişti, bu yüzden ekibinin toplanmış ve bekliyor olmasına şaşırmadı. Onu şaşırtan şey, hepsinin taktığı Post-it notlu isim etiketleriydi.

Üzerinde 'patron' yazan kâğıdı karıştırdı ve çöp kutusuna attı. Başka bir sabah olsa komik olabilirdi.

Şimdi onların dikkatini çekmişti.

"Bubba Jones'un öldürüldüğünü nasıl bilemedim?" diye sordu, birinden diğerine bakarak bir açıklama bekliyordu.

Bakışları sonunda Bryant'ın üzerinde
durdu. 'Şef, bir başkası üzerinde
çalışıyorsun-'

"Telefonum, e-postam, mesajım var. Tanrım, lanet olası bir güvercin gönderebilirdin, böylece dün gece on bir buçukta Frost tarafından gafil avlanmamış olurdum.

Dawson, 'Bütün haberlerde vardı,' diye mırıldandı.

"Sence böyle mi öğrenmeliydim, Kev? Kim öfkelendi.

Eğer bu Dawson'ın meslektaşını koruma çabasıysa, hem yanlış yönlendirilmiş hem de zamansız olmuştur.

Ona döndü. 'On beş saatlik bir vardiyadan sonra kendime bir saat ayırdığım için beni affet. Belki bu gece saat onda burada bir brifing yaparız, böylece düzgün bir şekilde arayı kapatabiliriz.

Verdiği yanıt tam olarak doğru değildi - Travis'in bulduğu makaleyi inceliyordu - ancak ekibinin faaliyetlerinden kanlı haberleri izleyerek haberdar olması gerektiği çıkarımına içerledi.

'Haklısın, şef,' dedi Bryant. 'Size haber vermeliydim. Bu bana bağlıydı ve ben yapmadım.

Özrü hem samimi hem de içtendi ve başını sallayarak kabul etti.

Bu hepsi için yeni bir bölgeydi. İyi yağlanmış makinelerinin doğal ritmini bozan farklı bir dinamik onlara dayatılmıştı. Şu anda hepsi yollarını bulmaya çalışıyordu.

Stacey'nin olay boyunca sessiz kalmış olması, polis memurunun da sürece dahil olmadığını gösteriyordu.

"Peki, ne durumdayız?" diye sordu, kendisini bekleyen kahveye uzanarak.

Delikanlıyla şahsen tanışmamış olmasına rağmen, bir süre önce Dawson'ın neredeyse işini kaybetmesine neden olmuştu. Stajyer muhabir, meslektaşını doğrudan talimatlarına aykırı hareket etmeye ikna etmeyi başarmış ve bu da bir yığın yanlış ipucu ve saatlerce boşa harcanan insan gücüyle sonuçlanmıştı.

"Woody'den izin aldın mı?" diye sordu. Bir cinayet kurbanı ile önceden herhangi bir ilişkinin kaydedilmesi ve açıklanması gerekiyordu.

"Dün gece," diye cevap

verdi. "Ve?

Dava üzerinde çalışmaya devam etmek için resmi izin

gerekiyordu. 'İzin verildi,' diye cevap verdi.

Dawson ilk kez kurallara uymuş gibi görünüyordu.

Dawson, "Raylara bağlanmıştı ve boynu tam anlamıyla ipin ucundaydı," diye devam etti. Boğazına kesik bir işaret yaptı. "Gitmiş.

"Aile mi?

'Bakıcı çocuk, patron. Kardeşi yok ve son koruyucu ailesi onu yıllardır görmemiş.

Kim içini kaplayan sempati dalgasına engel olamadı. Genç adamın ölümünün yasını tutacak bir ailesinin olmaması onu üzmüştü. Kendisi de bir bakıcı çocuk olarak geçmişinden bugüne gelebilmiş çok az insan vardı.

Bryant, 'Keats nihayet cesedi saat on bir civarında çıkardı,' diye önerdi. 'Adli tıp teknisyenleri olay yerinde ama ortalık kan gölüne dönmüş durumda. O banka kendimi bildim bileli kestirme bir yol ve takılma noktası olmuştur.

Kim, ipucu bulmak için taranması gereken enkazın hacmini ancak hayal edebilirdi.

'Woody, Codsall arazisinde kapı kapı dolaşmak için kullanılacak ek insan gücü için Lloyd House'a gitti. Odaklanacağımız konu

Bubba'nın ortakları,' diye devam etti Bryant. 'İz kanıtlar bu davayı yakın zamanda çözmeyecek.

Kim kabul etti ve ona yarım bir gülümseme sundu. "Woody seninle konuştu mu?" diye sordu.

"Evet, dün gece. "DI rolünü mü oynuyordun?" diye sordu. Adam başını salladı.

Stacey geniş bir gülümsemeyle, "Tebrikler Bryant," dedi.

"Şaka mı yapıyorsun? Dawson patladı ve Bryant'a ters ters baktı. 'Sakin ol Kev. Bu sadece bir unvan,' dedi Bryant.

Kim, Dawson'ın gözlerini yakalayarak, "Çok da haklısın," dedi. 'Bryant'ın yetenekleri bu özel davayı yönetmek için en uygun olanı ama senin de zamanın gelecek.

Dawson, Bryant'a doğru başını sallayarak, "Yeterince makul, patron," dedi.

Bu sadece usul açısından değil, yapılması gereken en doğru şeydi; Woody bir cinayet soruşturmasını bir baş komiserin yürütmesine izin veremezdi. Bryant'ın DI rütbesine sahip olmaması gerektiğini düşünen tek kişi Bryant'ın kendisiydi.

Her şeyin halledilmiş olmasından memnundu. Onu bilgilendirmek dışında. Ama artık bunu unutmanın zamanı gelmişti.

'Bu sabah bir şey yapmadan önce Frost ile bir görüşme ayarla, anladın mı?

"Anladım," dediler birlikte.

"Henryk Kowalski soruşturması nasıl gidiyor?" diye sordu Dawson'a. Dava aslında ona aitti.

'CCTV'de olay yerinden yaklaşık 200 metre uzakta telefonuyla uğraşan bir şüpheli var. Manor Way'deki süpermarketin önünden geçerken tekrar yakaladık ama Shenstone Adası'nda onu kaybettik.

"Kişisel bir düşmanınız var mı?" diye sordu.

"Evet, yan komşumuz aileye kötü mesajlar gönderen ama ne yazık ki saldırı sırasında kayıplara karışan çok çekici bir adam.

Dawson'ın ses tonundan bunun olmamasını ciddi ciddi dilediği anlaşılıyordu.

Bryant, 'Onunla iki dakikadan fazla zaman geçirene kadar saygın görünen bir adam,' diye ekledi.

Stacey, 'Sosyal medya hesapları engellenmedi ve ırkçılığını gizlemiyor' dedi. 'Ulusal Irkçılıkla Mücadele Birliği'nin bir üyesi olduğu için gurur duyuyor.

Front ve birden fazla EDL gösterisine katılmıştır. "Sabıka kaydı

mı? Kim sordu.

Stacey başıyla onayladı. "Gençliğinde aldığı saldırı suçundan iki yıl tecilli hapis cezası aldı ve yan sokağa taşınan bir aileyi taciz ve tehdit ettiği için on sekiz ay hapis yattı.

Kim soru sorarcasına bir kaşını kaldırdı.

"Asyalı," diye onayladı Stacey.

Bu adam hakkında Dawson'a hak vermeye başlamıştı.

"Mesele şu ki, patron," diye ekledi Stacey, "Flint'in Henryk Kowalski'ye yapılan saldırıyla bir ilgisi olsaydı, sanırım çıkıp bunu söylerdi.

Kim başıyla onayladı. "Bu sefer ağınızı biraz genişletin çocuklar. Önemli bir tanık olmadan ciddi bir saldırı ve vahşi bir cinayet mi? Bir yerlerde birileri bir şeyler biliyor.

Bryant, 'Flint, Henryk olayında daha fazlası olduğunu ima ediyor gibiydi,' diye öneride bulundu.

"O zaman onu daha sıkı sorgulayın ve ne bildiğini öğrenin," dedi Kim, bariz olanı söylüyormuş gibi hissederek.

"Önce Tracy Frost'a ulaşmamız gerekiyor ve Gary Flint dokuz buçuk gibi kefaletle serbest bırakılacak.

Kim'in kafası karışmıştı, "Yani?

"İkisini birden yapamayız patron," dedi Dawson, boyayarak.

Kim kaşlarını çattı. 'Uyan, Kev? Stacey onunla röportaj

yapabilir. 'Ama o tam bir ırkçı,' dedi Dawson.

"Yani? Stacey'nin yüzü zafer ifadesine bürünürken ve ağzından sessiz bir 'teşekkürler patron' sesi çıkarken Kim sordu.

'Stacey'nin daha önce duymadığı bir şey söyleyeceğinden çok şüpheliyim ve her şeyden önce o bir polis memuru ve bu röportajı halledebilir. Eğer bunu yapmaktan rahatsız olursa, bana bildireceğine güveniyorum. Dedektif memura baktı. "Bu doğru mu, Stace?

'Evet patron,' dedi sırıtarak.

Gözlerini tırnaklarına dikmiş olan genç çavuşa baktı.

'Kev, anlıyorum ama dışarıda bir sürü kadın düşmanı ve şovenist domuz da var. Her birini senin yoluna mı atmalıyım?'

"Anladım," dedi adam ve kadın onun anladığından şüphelendi.

"Ortak soruşturma nasıl gidiyor patron? Stacey sordu.

"Benim hoşuma gitmeyecek kadar yavaş," dedi. "Ya Travis?" diye sordu Bryant.

"Bana, söyleyecek iyi bir şeyin yoksa..." dedi ve sonra önceki gün yaşananları hatırladı. "Ama onun polis olduğunu hatırladığım anlar var.

Bryant yarım bir gülümseme sundu.

"Tamam çocuklar," dedi ve ceketine uzanmadan önce kahvesinden son bir yudum aldı. "Ben yokken uslu durun.

O kapıdan çıkarken hepsi mırıldanarak onayladı.

Önceki gece parmağının Woody'nin numarasının üzerinde gezindiğini onlarla paylaşmamayı tercih etmişti. Kelimeler ağzında şekillenmişti. Bubba Jones cinayeti soruşturmasını yönetmek üzere kendi ekibine dönme talebi.

Geçerli bir dava açabilirdi ve Woody de buna izin verirdi.

Ancak bu, ekibinin zararına olacaktı. Kendi geri dönüşünü talep ederek, her gün birlikte çalıştığı insanlara güvensizlik beyan etmiş olacaktı. Patronuna onsuz idare edemeyeceklerini belirtmiş olacaktı.

Bu brifingden sonra, o düğmeye tam olarak basmadığı için memnundu.

KIRK BİR

Dawson, Stacey'nin ayağa kalkıp Gary Flint dosyasını ve bir not defterini toplamasını izledi.

Masasının önünden geçerken, "Sonra görüşürüz çocuklar," dedi.

'Ah,' dedi Dawson, kadın odadan çıktıktan sonra. Bryant'ın alaycı gülümsemesiyle yüzleşti. "Seni bilmem ama benim kıçım hâlâ sızlıyor.

Bryant başını salladı. "Evet, ama bunu hak ettik," dedi felsefi bir tavırla. "Onu korumaya çalıştığınız için mi?" diye sordu.

"O bizim korumamız altında değil, Kev. O son derece yetkin bir polis memuru, bizim küçük kız kardeşimiz değil.

Dawson konuşmak için ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı. Bryant haklıydı ama bu, onun o pislikle aynı odada oturduğunu düşündüğünde hissettiği duyguları durdurmadı.

"Şimdi sana patron mu demeliyim, ne yapmalıyım?" diye sordu.

'Evet, sakıncası yoksa tam unvanım olan "mümkün olan en kısa süre için ya da gerçek patron geri gelene kadar dedektif müfettiş vekili" unvanını kullanmanızı istiyorum.

Kızgınlığına rağmen Dawson güldü. İlave otorite Bryant'ın omuzlarına pek iyi oturmamıştı. Bu onun hiç arzuladığı ya da aradığı bir rütbe değildi. Adamı rahat bırakmanın zamanı gelmişti ama tek bir iğnenin de zararı olmazdı. Sadece spor olsun diye.

Bryant içini çekti ve telefonuna uzandı. 'Sanırım en sevdiğimiz yerel suçlunun izini sürmeye başlasak iyi olacak-'

Dawson onun sözünü kesti. 'Gece yarısı patronla telefonda konuşuyordu. Gerçekten de ona koşmamız gerekeceğini mi düşünüyorsun?" dedi.

telefon çalmaya başladı.

Ekrana baktı ve 'Frosty' isminin yanıp söndüğünü görünce gülümsedi. "Şeytandan söz edersen mutlaka ortaya çıkar," dedi ve düğmeye bastı. "Frost, biz de tam senden bahsediyorduk," dedi hoş bir şekilde.

"Acele etmiyorsun, değil mi?" diye karşılık verdi. Adam cevap

vermek için ağzını açtı.

"Demek istediğim, neredeyse on saat önce tren raylarında meslektaşımın olay yerine giden siz ve Bryant'tınız, değil mi?

"Sakin ol, Frost, biz sadece-

'Eğer patronunuz olmadan bu hızda çalışıyorsanız Bubba'nın-'

"Bubba neydi, Frost mu? Dawson sordu.

'Yok bir şey, boş ver,' diye tersledi. 'Önümüzdeki yirmi dakika boyunca Costa'da Merry Hill'in tepesinde olacağım. Kahvemi ve paninimi bitirmeden önce buraya gelmenizi öneririm, yoksa pişman olursunuz.

Hat kulağında kesildi ve yüksek sesle hırladı. Dawson en iyi zamanlarda bile kadını hazmedemezdi ama bu ona kesin bir tehdit gibi gelmişti.

KIRK İKİ

Stacey, Dawson ve Bryant'tan uzaklaştığında rahat bir nefes aldı. Bir yandan patronun onları kontrol etmesinden ve Dawson'ın düşündüğü gibi korkak bir siyah kadın yerine ona polis memuru gibi davranmasından memnundu. Bu değişiklik ferahlatıcıydı. Bu onun ilk mülakatı değildi ama ilk kez liderliği ele alıyordu. Yine de patronunun inancı ve desteği, Justin Reynolds'ın intiharını daha fazla araştırma konusunda dürüst davranmadığı için Stacey'nin suçluluk duygusunu kemiriyordu. Özellikle de Bubba Jones konusunda devre dışı bırakılmasına verdiği tepkiden sonra.

Gerçekte yalan söylememişti ama ihmal de şu anda teninde en az onun kadar kirli bir his uyandırıyordu.

"Her şey hazır mı?" diye sordu Çavuş Denny Rudd'a. Ayak bileğindeki sakatlığın ardından şu anda masa başında oturan Rudd, görüşmeye yardımcı olmak için gönüllü olmuştu.

Uzun boylu, zayıf, mizahtan yoksun ve yüz ifadesi hiç değişmeyen bir adamdı.

"Evet," diye cevap verdi ve başıyla birinci görüşme odasının kapısını işaret etti. Stacey kapının kolunu itti ve odaya girdi.

Tanrı yardımcısı olsun, aklına gelen ilk düşünce adamın kesinlikle bir ırkçıya benzemediğiydi. Irkçılığın rozet taşımadığını ve üniforması olmadığını herkesten iyi biliyordu.

Ancak nefret ve bağnazlığın öngörülebilir kaynaklardan geldiği varsayımında bir güvenlik unsuru vardı. Gamalı haç dövmeli ve kaba saba yazılar yazan dazlaklar bir şeydi, ama bu tür iğrenç değerlere sahip makul, eğitimli insanlar tamamen başka bir şeydi.

Birden aklına *Borat* ve *Four Lions* gibi filmler geldi. Bu filmlerdeki mizahtan zevk almak kabul edilebilirdi, çünkü görüşler her zaman cahil, aptal, eğitimsiz bir insanın bakış açısından sunuluyordu.

Dosyasını masanın üzerine koydu ve onun alaycı gülümsemesini yakaladı. Sanki buraya sadece onu kızdırmak için gönderilmişti.

"Ben Dedektif Memur Stacey Wood ve size birkaç soru sormak istiyorum.

"Ne hakkında? Suçlandım, kefaletle serbest bırakıldım ve şimdi gitmekte özgür olmalıyım.

'Kefalet koşullarınızın ayrıntıları henüz kesinleşiyor. Sorularım özellikle Kowalski ailesine gönderdiğiniz mesajlarla ilgili değil. Sizi tutukladıklarında meslektaşlarıma yaptığınız bir yorumla ilgili.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve sağ kolunu tembelce yanındaki boş sandalyenin arkasına doğru sarkıttı.

"Evet, o nedir?

Gözlerinde, kadının içindeki mide bulantısını körükleyen bir şakacılık vardı.

Adamın gözaltında tutulmasını ne kadar isterdi ama piç kurusu sakin ve mantıklı bir şekilde suçunu hâkime itiraf etmiş ve mahkemeye kadar kefaletle serbest bırakılmıştı. Stacey duruşma yapılmayacağını tahmin ediyordu. Hapishanelerde şiddet uygulayan insanlar için ancak yeteri kadar yer vardı, tehdit eden sapıkları bir kenara bırakın.

Stacey onun küstahlığına karşılık vermemeye çalışarak, "Yaşayacak başka bir yer bulmak zorunda olman çok yazık," dedi. Kefalet koşullarından biri de Kowalski ailesinden en az 500 metre uzakta kalmaktı.

Omuz silkti ve Stacey bunun bile onun için büyük bir rahatsızlık olmadığını biliyordu. Ev kiralıktı ve yakında başka bir ev bulacaktı.

'Sokak zaten yokuş aşağı gitmişti,' dedi anlamlı bir şekilde.

"Pardon?" dedi kadın.

"Çok fazla yeni aile var, yabancı aileler," dedi sivri bir şekilde. "Sen nerelisin?" diye çıkıştı.

"Dudley," diye cevap verdi.

"Hayır, demek istediğim, gerçekten

nerelisin?" "Şimdi sadece-

"Sorun yok," dedi Stacey, yanındaki çavuşun itirazlarını susturarak.

"Dediğim gibi, Dudley," diye tekrarladı, dikkatle. Odaya girdiği ilk otuz saniye boyunca o bile bunun iyi bir fikir olup olmadığını merak etmişti ama

Kadın bu adama baktıkça, adam gözlerinin önünde daha da küçülüyordu.

Bu odada korkak bir siyah kadın olarak oturmuyordu.

Birden ilkokuldaki ilk gününü hatırladı. Sınıfta yerine ilk oturanlardan biriydi. Diğer çocuklar içeri girmiş ve en uzaktaki masalara oturmuşlardı. Odaya daha fazla çocuk girdikçe, onların kendisinin tek başına oturduğu masaya doğru yönlendirildiklerini görebiliyordu. Okul heyecanı azaldıkça yanaklarının ısındığını hissetmişti.

Çocuklar, öğretmenleri nereye oturacaklarını söylemeden önce bir sandalyeye iki kişi sığdırmak için mücadele ederken, Stacey kendini hareket etmeye zorlandıkları için özür dileyerek gülümserken buldu.

Kendini siyah olduğu için özür dilerken bulduğu tek an bu değildi.

Artık özür dilemiyordu.

O bir polis memuru ve dedektifti. Hem de iyi bir dedektif.

"Bay Flint, görüşleriniz sizin için çok önemli gibi görünse de, benim için hiçbir önemi yok ve bugünkü tartışmamızla hiçbir ilgisi yok.

Kendi sesindeki güce şaşırmıştı.

'Beni asıl ilgilendiren, meslektaşlarıma daha büyük bir şey hakkında yaptığınız yorum. Ne demek istediniz?'

Yine omuz silkme.

'Özel bir şey yok,' dedi.

'Bundan şüpheliyim, Bay Flint. Boş sohbete pek düşkün görünmüyorsunuz.

"Diyelim ki bazı insanlar meramlarını anlatmak için kısa mesajla yetinmiyorlar.

"Daha fazla şiddetten mi bahsediyorsun?

Masaya doğru eğildi. "Dışarıda istismar edilecek çok fazla nefret olduğu gerçeği dışında hiçbir şeyden bahsetmiyorum.

Stacey onun yakınlığı karşısında içinin geri teptiğini hissetti ama kılını bile kıpırdatmadı.

"Tüm söyleyeceklerim bu kadar memur bey," dedi arkasına yaslanarak. "Dikkatli olmanız gerektiğini söylemek dışında.

"Beni tehdit mi ediyorsunuz Bay Flint?" diye sordu Stacey, içine bir ürperti yayılırken.

"Hiç de değil. Sana bir tavsiyede bulunuyorum.

Stacey onun sözlerini defterine aynen not etti.

Ona öyle gelmemişti.

KIRK ÜÇ

Kim odanın ön tarafındaki yerini aldı. Travis'in ofisinde oturarak sessiz bir şekilde itiraz etmesine aldırmadı. Göz ucuyla Travis'in bilgisayar ekranına baktığını görebiliyordu ama eli hâlâ farenin üzerindeydi.

Dinliyordu.

"Tamam," dedi dikkatlerini üzerine çekerek. 'Dün öğrendik ki Preece'ler Cowley mülkünü yıllardır denetlememişler. Bu çok açık. Orası boktan bir yer ve teknisyenlerin aileyi cesetlerle ilişkilendirecek bir şey bulma ihtimali en iyi ihtimalle umut verici.

"Ancak bunu bulduk," dedi ve yarım notun kopyalarını dağıttı.

Beş çift göz, tıpkı bir önceki gün Travis ve onun yaptığı gibi kaşlarını çatarak baktı.

'Bundan bir şey kazanabilir miyiz bilmiyorum ama bir şeyler denemek isteyen varsa...'

"Ben," dedi arkadaki Penn.

Başlığının bugün siyah beyaz polkadot desenli olduğunu fark etti.

"Bir denemek isterim.

'Devam edin o zaman,' dedi. 'Dün Bay Cowley Junior'ı hastanede ziyaret ettik ama kız kardeşi tarafından her fırsatta engellendik. Şu anda aynı anda her yerde olmaya çalışıyor, bu yüzden sonsuza kadar onun yanında kalamaz. Merak ediyorum da acaba...'

"Onu ziyaret etmeme ne dersin?" diye sordu Lynda.

Lynda genç ve çekici bir kadındı ve genç adamdan bilgi almak için ellerindeki en iyi şanstı.

"Kaçırma girişimi ve dünkü RTA için CCTV üzerinde çalışmıyor musunuz? Kim sordu.

Lewis elini kaldırarak, "O yokken ben devam ederim," dedi.

Tamam, teşekkürler Lewis. Harika fikir Lynda. Kız kardeşi hala bunun bir kaza olduğunda ve onun konuşamadığında ısrar ediyor.

Her iki konudaki duygularını belirtmek için kaşlarını kaldırdı.

Lynda, 'Hazır oradayken Bay Dhinsa'yı da kontrol edeyim,' diye teklif etti. 'Dün gece on birde hâlâ bilinci yerinde değildi. Süpermarket sürücüsünün nefes testi negatif çıktı. Tanık ifadeleri alınmaya devam ediyor,' diye ekledi. "Kadının otopsisi de bugün ilerleyen saatlerde yapılacak.

"Lynda, yapar mısın?...

"Hastaneye gittiğimde hemen geri döneceğim," dedi parlak bir sesle.

Kim ona doğru gülümsedi. Tanrım, bu kız çok hevesliydi. Johnson kaşlarını çatarak öne doğru eğildi.

'Eğer Lynda hastanedeyse, teknisyenler aramaya devam ederken Cowley'lerin evinde kalmaya devam etmeli miyiz? Bir şey olup olmadığını görmek için baskıyı arttıralım mı?

"Gönüllü müsün? Kim sordu.

Parlak kel kafasını salladı.

Kim midesindeki heyecanı hissetti.

Tamam, saha gezileri sıralandı. Bu Cowley ailesi bir şeyler saklıyor ve bunun ne olduğunu bilmemiz gerekiyor. Yıllardır Preeces'e kira ödemediler ve bence bu aileyle yapabildiğimiz kadar ileri gitmeliyiz. Başka arazileri var mı? Preece ailesi Cowley'lere neden bu kadar iyi davranıyor?

"Ve birinin balistiği takip edip o mermiyle ilgili elimizde ne olduğuna bakması gerekiyor.

Gibbs elini kaldırarak bu görevin sorumluluğunu üstlendi. "Ben de Penn'le birlikte erkeğimizin eşkalini mispers raporlarıyla eşleştirmeye çalışacağım.

Kim memnun bir şekilde başını salladı. Bu iki yönlü bir alışverişti, birbirlerinin enerjisinden besleniyorlardı. Kendini iyi, enerjik ve umutlu hissediyordu.

Sonra kapıda duran Travis'i gördü. Sadece bunu sürdürebileceğini umuyordu.

KIRK DÖRT

"Neden dışarıda oturuyor ki? Bryant, meslektaşı arabayı otoparka çekerken sordu.

Dawson, "Kızgın fırınlardan bir mola," diye espri yaptı. Kadın bir sigara yakarken sorusu da yanıtlanmış oldu.

Bryant arabadan inen Frost'a, 'Sigara içtiğini bilmiyordum,' dedi.

'Ölüme yakın deneyimler ve ölü meslektaşlar on yıllık bir hastalığı iyileştirebilir.

çekimser" dedi.

Masanın etrafına sadece iki parlak gümüş sandalye yerleştirilmişti ve ikincisinde Tracy'nin tasarım el çantası duruyordu.

Bryant, el çantasının yanındaki sandalyede oturmaya devam ettiği anlaşılınca yan masadan iki sandalye çekti.

Bryant'a gözlerini dikerek, "Ayrıntıları anlatma ama acı çekti mi?" diye sordu.

Hafifçe şişmiş göz kapaklarından gözyaşlarının kaçtığına dair bazı kanıtlar gördüğüne yemin edebilirdi.

"Ayrıntı yok," dedi nazikçe. Buldukları şeyin gerçek dehşeti basından saklanacaktı. Kafasındaki resme ihtiyacı yoktu. Kimsenin ihtiyacı yoktu.

"Herhangi bir ipucu var mı?" diye sordu kısaca, Dawson otururken metal sandalyeyi levhaya sürtüyordu.

'Üzerinde çalışıyoruz, Frost,' diye cevap verdi.

"O zaman daha çabuk yap, olur mu?" diye hırladı. "O iyi bir çocuktu. Bryant kadının öksürerek gizlediği duyguyu görünce şaşırdı. "Onu iyi tanır mıydınız?" diye sordu.

'Birkaç aydır onunla çalışıyorum. Hardal gibi keskin ve insanları okumakta hiç de fena değil,' dedi Dawson'a bakarak.

Bryant, "Kendi çıkarları için," diye karşılık verdi. Delikanlının meslektaşını kibir yoluyla patronun isteklerine karşı gelmeye yönlendirmesi karşısında kendini biraz savunmacı hissetti. "Bildiğin bir düşmanı var mı?

Tracy başını salladı ve sigarayı kül tablasına atmadan önce bir duman üfledi.

'Şaşırtıcı bir şekilde, cazibemize ve zekamıza rağmen, biz muhabirler dünyadaki en popüler insanlar değiliz. Ama onun başını kesmek isteyecek birini düşünemiyorum.

Yani Bubba'nın ölümü hakkında o kadar çok şey biliyordu. Bryant nasıl öğrendiğinin peşine düşmemeye karar verdi.

"Erkek arkadaşıyla konuştun mu?" diye sordu sınarcasına.

"Erkek arkadaşın mı? Dawson ona doğru bakarak sordu. Bryant omuz silkti. Genç muhabirle hiç tanışmamıştı bile.

Frost kuşkuyla baktı. 'Gerçekten mi, Dawson? Tişörtler ele vermedi mi?'

"Doğrusu Frost, hiçbir zaman bir erkeğin cinselliğini gömleğinin rengine göre değerlendirmedim.

Yanındaki koltukta duran çantasından bir bloknot ve kalem çıkarırken başını salladı. Birkaç saniye bir şeyler karaladıktan sonra kâğıt parçasını yırttı.

'Adı Nigel ve onu burada bulabilirsin,' dedi. "Nexus

mu? Dawson tek kaşını kaldırarak sordu.

'Gelecek hafta Stourbridge çevre yolunda yeni bir kulüp açılıyor. Müdür o.'

"Ciddi bir erkek arkadaş mı? Bryant sordu.

'Yaklaşık bir ay; yani neredeyse evli sayılırız,' dedi.

Bryant onun dikkatini çekti. "Kendisine zarar verebilecek bir şey üzerinde mi çalışıyordu?

Frost renk değiştirdi ve başını salladı.

"Detaylandırmak ister misiniz? Bryant sordu.

"Hayır," diye cevap verdi, el çantasına

uzanarak.

"Hadi ama Frost," dedi Dawson öne doğru eğilerek. 'Telefonda bir şey ima ettin. Bir şey üzerinde çalışıyor gibiydi. Neyi araştırıyordu?'

'Sizler,' diye cevap verdi.

Bryant meslektaşına baktı. "Biz mi?" diye sordu.

"Kendinizi övmeyin çocuklar. Özel olarak siz ikiniz değil, genel olarak değişen polis tutumları. Daha az ciddi pek çok olayın hak ettiği ilgiyi görmediği fikrini araştırıyordu.

Bryant, 'Seni anlamıyorum,' dedi.

'Dürüst olalım, sizin için seksi ve çirkin davalar var. İçinde cinayet, saldırı ve şiddet kelimesi geçen her şey tepsilerinizin en üstüne çıkar. Daha küçük olaylar sürekli olarak listenin alt sıralarına itilir.

Bryant başını sallamaya başladı ama Tracy elini kaldırdı.

'Asla aynı fikirde olmayacağız, ancak onun hedeflediği açı bu değildi. Bazı raporların masalarınıza bile ulaşmadığını ve kapıda engellendiğini hissetti, özellikle de hedef odaklı olmayanların.

"Hadi ama Frost," dedi Bryant. 'İkimiz de ulusal hedeflerin beş ya da daha fazla yıl önce kaldırıldığını biliyoruz.

"Ha," dedi alaycı bir tavırla. 'Hırsızlık, araç suçları ve soygunun hala hedef odaklı olduğunu söyleyen son raporu kontrol edin ve hedeflerin en üstte kaldırılmış olması, bireysel güçlerin hala bu hedefler için çalışmadığı anlamına gelmez.

Bryant inkâr edercesine başını sallamaya başladı.

'Geçenlerde bir hırsızlık vakasını haber yaptım. Yirmi sekiz yaşında bir erkek Asda'dan iki parça kuzu eti çaldığı için tutuklandı. Güvenlik kamerasına yakalanmış ve tutuklanmış. Üstü arandığında, yedi farklı dükkandan çalınmış bir çanta dolusu mal bulundu. Sizce kaç suçtan yargılanmıştır?'

Bryant cevabı zaten tahmin edebiliyordu.

Bir, Bryant. Sadece çalınan et, böylece suç sayısı artmayacak. Sekiz farklı dükkandan hırsızlık yapmış olsa da işlediği suç tek bir istatistik olarak sayılıyor. Durakladı. "Yani, evet, bence çocuk bir şeylerin peşindeydi.

"Ve siz de bunu teşvik ettiniz? Dawson sordu. 'Ve ben de son yaşadığın ölüme yakın deneyimden sonra biraz vicdan azabı çekebileceğini düşünüyordum - ki bu arada, biz olmasaydık *gerçek* bir ölüm deneyimi olacaktı.

Bryant, Tracy Frost'un çocukluğundan intikam almaya kararlı sapkın bir kişi yüzünden hayatını kaybetmeye ne kadar yaklaştığını hatırlayınca ürperdi. Kim, kadının kaçırıldığı konusunda bu kadar kararlı olmasaydı,

herkesin şüphesi karşısında Tracy Frost şu anda burada oturuyor olmazdı.

'Sakın bunu bana atmaya cüret etme, Dawson. Patronun hayatımı kurtardı ve bunun için biraz serbestlik ve çok saygı görüyor. Eğer bunun tüm West Midlands polis teşkilatını kapsadığını düşünüyorsanız, bir kez daha düşünebilirsiniz.

Bryant devreye girdi. "Yani, haberini yaptığı hikaye?...

Dawson'dan uzaklaştı ve ona doğru başını salladı. 'Dürüst olmak gerekirse, bir yere varabilir gibi görünüyordu. Aisha Gupta ile konuştuktan sonra bu fikre kapıldı ve sanırım...'

"Aisha Gupta da kim? Dawson öfkelendi.

Tracy başını salladı. "Tanrım, çocuklar, burada Bubba'nın haklılığını kanıtlıyorsunuz.

Onun devam etmesini beklediler.

Gözlerini devirdi ve bir sigara daha yaktı. 'Aisha Gupta Hollytree'den on yedi yaşında Hintli bir kız. Geçen hafta tuhaf bir adam tarafından saldırıya uğramış ve bunu polise bildirmiş. Pek iyi bir yanıt alamadı.

"Yaralandı mı? Dawson sordu.

Tracy başını salladı ve bir duman çıkardı. "Ona uygunsuz

bir şekilde dokunuldu mu?

"Hiç sanmıyorum," dedi Tracy.

Bryant'ın kafası karışmıştı. "Peki o ucube ne yaptı?

"Onu zorla yere yatırdı, telefonunu çıkardı ve gözlerini kapatmasını söyledi.

KIRK BEŞ

Travis hastaneye giderken bütün yolculuk boyunca defterine bir şeyler yazmıştı. Kadın kontağı kapatırken o da defteri kapattı. Onun bir hamle yapmasını bekledi. Dün kaydettikleri ilerlemenin silindiği çok açıktı.

İleriye bakmaya devam etti.

"Bazen haklı olmadığını hiç düşündün mü?" diye sordu aniden.

Bir an için düşündü. "Nadiren," dedi.

İlerlemiş olsalardı, hatta önceki günkü kısa uyumu sürdürmüş olsalardı, dürüstlüğe yönelebilirdi. Ama şimdi kendisine verilen rolü oynamaya devam edecekti.

"Bazen yanlış anladığınız zamanlar olur, bilirsiniz.

"Brifingde bir şey mi yaptım?" diye sordu savunmaya geçerek.

"Hayır, brifingin iyi geçtiğini düşünmüştüm," dedi ve onu susturdu.

Emniyet kemerini çözdü ve ona baktı.

"Sadece bazen yanıldığınızı ve insanların acı çektiğini söylüyorum.

"Travis, ne halt etmeye gidiyorsun?

Yolcu kapısı yüzüne kapandı.

Arabadan fırladı ve çatıda onunla yüz yüze geldi.

"Travis, bu da ne demek oluyor?" diye tersledi. Ya konuşmak istiyordu ya da istemiyordu ama anlaşılmaz yorumlar ve sorularla onu yemlemek düpedüz sinir bozucuydu.

'Ya düşünün ya da düşünmeyin. Başka bir şey demiyorum.

Şu anda sunacağı tek şey şifreli tek satırlık cümleler olacaksa bu çok rahatlatıcıydı.

Hastane koridorlarında sessizlik içinde yürüdüler. Kim zorla morga girdi ve Doktor A. ile selamlaştı.

Travis'in suratı asılırken, hoş bir ifadeyle, "Sizi görmek güzel, Müfettiş ve çavuşu da," dedi. Kim bunu komik bulmaması gerektiğini biliyordu ama bulmuştu.

Doktor A'nın bir çift mavi eldiven giymesini izlerken Kim yeni sürülmüş ojeyi fark etti. Parmaklar kırmızı ve altın rengindeydi.

Gündüzleri kadavra kemikleriyle uğraşan ve geceleri tırnaklarını boyayan bir kadının stres atma ritüellerine sadece hayret edebiliyordu.

"Müfettiş, sanırım size bunu gösterdiğimde beni çok seveceksiniz," dedi ve altında ölçüleri not edilmiş bir fotoğraf bulunan bir kâğıt uzattı.

Sayfanın ortasındaki fotoğrafın konusu bir mermiydi. "Çukurdan mı?

Kim sordu.

Doktor A başını salladı.

"Burada mı? Kim sordu.

'Hayır, ballistex'e gitti,' dedi.

"Ne, uçuk kremi mi? Travis akıllıca sordu.

"Evet, çünkü bu çok mantıklı olurdu," dedi Doktor A, kesik kesik. Ağzını kapattı.

"Marina bunun bir mermi olduğunu düşündü ama düzgünce temizlemeye fırsat bulamadan size söylemek istemedim.

Kim heyecanına engel olamadı. Balistik, merminin yapısını ayrıntılı olarak inceleyebilirdi. Bazıları kurşun gibi yumuşak malzemeden yapılmıştı ve çarpma anında genişleyecek şekilde tasarlanmıştı. Çelik tabanlı mermiler daha kalın hedeflere daha fazla nüfuz ederdi.

Herhangi bir bilgi, potansiyel olarak yaşlandırmalarına yardımcı olabilir. Daha yeni mermilerde alüminyum, bizmut, bronz, bakır, plastik, kauçuk, çelik, kalay ve hatta tungsten gibi malzemeler kullanılmıştır.

"Ve ilk kurbanımız hakkında bazı bilgilerim var," dedi sedye bire doğru ilerleyerek. Kim diğer iki iskeletin dolmaya başladığını ve bir kutu kemiğin daha kenarda beklediğini görebiliyordu.

"Sanırım bu beyefendi zenciydi.

Kim diğer iki antropolojik sınıflandırmanın Kafkasyalı ve Mongoloid olduğunu biliyordu. İnsanoğlunun Asya'ya özgü geniş bir bölümünü tanımlamak için kullanılan bu terim, yıllar içinde mide bulandırıcı bir hakarete dönüşmüştü.

"Şurayı görüyor musun?" dedi, kalemle işaret ederek. 'Kafatası yüksek ve kare şeklinde. Yüz düz ve göz çukuru üçgen şeklinde.

Kim, birinci sedyedeki kurban ile ikinci sedyedeki kurbanın kafatası arasında belirgin bir eşitsizlik olduğunu gördü.

"Ayrıca, zencilerin orantılı olarak daha uzun kolları ve bacakları vardır ve kalça kemikleri daha düzdür.

Kim kadının uzmanlığını kabul etti.

"Bu özellikler melez insanlarda azalır ancak burada önemlidir.

Kim ilk kez ayrıntıları yazmayan Travis'e baktı. Bu bilgi için minnettardı. Kayıp kişilerle ilgili araştırmayı daraltmaya yardımcı olacaktı.

Kim diğer iki kurbanı tutan sedyelerin altından yürüdü.

"Başka kurban olduğunu gösteren bir şey yok mu?" diye sordu umutla. Doktor A başını salladı. "Sanırım son sayımız üç. Kim üçüncü sedyenin sonunda durakladı.

Başını eğdi ve fibula kemiğine daha yakından baktı. Daha ince olan alt bacak kemiği kaval kemiğinin yanında duruyordu ama iki kemiğin dokusunda belirgin bir fark vardı.

Tibia pürüzsüz ve düzgün görünürken, fibula tüm uzunluğu boyunca düzinelerce çentik ve oluk sergiliyordu.

Kim işaret etti. "Bu işaretler de ne?

Doktor A dramatik bir şekilde gözlerini devirdi. "Daha fazla teftiş, yapmam gereken on yedi işten biri, Müfettiş.

Kim kazmayı görmezden geldi ve gülümsedi. "Bize söyleyebileceğiniz her şey yardımcı olacaktır.

Doktor A ellerini kalçalarının üzerine koydu. 'Ve işim bittiğinde gidip bu suçu sizin için çözeceğim,' dedi.

"Rahat olun, ben kalıp yapbozunuzu bitireceğim.

Ağzı seğirmeye başladı. 'Müfettiş, ben...' demeden önce buradan çıksanız iyi olur.

"Ben gidiyorum. Ben gidiyorum,' dedi Kim ve kapıya doğru yöneldi.

Travis oldu zaten üzerinde ve Telefon, veren onun takımve güncellenmiş bilgi.

"O kadın işi nasıl aldı? Travis aramayı sonlandırdığında sordu.

Kim, 'Çünkü çok zeki, kendini işine adamış, bilgili ve işinde çok iyi,' diye yanıtladı.

"Çok zayıf bir hasta başı tavrıyla.

'Müşterileri buna pek aldırış etmiyor,' diye önerdi sertçe. 'Ama madem başucu davranışlarından bahsettin, Tom, sana bir fikir vereyim. Bir keresinde Romsley'de listelenmiş bir binanın arazisinde bulunan dokuz yaşındaki bir çocuğun cesedinde uzman teknisyendi. Yeni yıl arifesinde akşam geç saatlerde bulunmuştu ve ertesi sabahın erken saatlerine kadar onu çıkaramadık.

Dört yıl önceki o geceyi hatırlayarak durakladı.

"Saat on bir gibi ayrıldım ve o hala oradaydı. Sabah yedide geri döndüm ve evet, hala oradaydı. Uyku tulumunun ve bir şişe tavuk çorbasının yanında.

Etkilenmemiş görünüyordu. Kadın başını salladı. Kendisi gibi saati izleyen bir adam için, ölü ya da değil, Doktor A'nın o genç çocuğu kendi başına bırakamayacağını anlamanın zor olduğunu düşünüyordu.

Derin bir iç çekti. "Bence doğruca merkeze dönmeliyiz," dedi Kim. 'Son otuz yıl içinde kaybolan siyah bir erkeğin kimliğini tespit etmeye çalışmak sadece Penn ve Gibbs'in üstesinden gelemeyeceği kadar büyük bir iş.

Travis başıyla onayladı ve arabaya doğru giderken önünden geçtikleri ana resepsiyona bir göz attı.

Nedenini anladı ve yürümeyi bıraktı. "Gidip onu kontrol etmek ister misin?

Kurtarılmasına yardım ettiğiniz bir adamın hayatını öylece unutamazdınız. Trafik kazasının başka bir soruşturma ekibine devredilmiş olması, Travis'in adamın yüzünü uzun süre boyunca zihninde görmesine engel olmayacaktı.

Başını iki yana salladı. "Yoğun bakımda," diye cevap verdi. "Yaşam destek ünitesinde. Kim başını salladı ve yürümeye devam ettiler.

"Biliyor musun, senin zaten-" Travis'in telefonu çalmaya başlayınca Kim konuşmayı kesti.

Travis diğer uçtaki sesin konuşmasını dikkatle dinledi.

Bir çöp kutusunun önünde durdu ve deri cüzdanını tek eliyle ustalıkla üstüne koyup yazmaya başladı. Kim görmeye çalıştı ama yumruğu engel oluyordu.

Travis aramayı sonlandırırken, "İyi işti Penn," dedi.

"Geri dönmenize gerek yok," dedi gururlu bir ifadeyle. "İlk kurbanımızın kimliği belirlendi.

Kim etkilenmeden edemedi. Sonunda kurban bir isim almak üzereydi.

KIRK ALTI

18 EKIM 1989

Jacob James odanın diğer tarafından gelen burnunu çekme sesiyle uyandı.

Zihnindeki sersemliği atlatıp tüm bunların bir kâbus olmadığını anlaması birkaç saniyesini aldı. Hâlâ çıplaktı, bağlıydı ve zifiri karanlık bir odada üşüyordu.

Sağ tarafında bir yerde bir hıçkırık duydu.

Odada onunla birlikte başka biri daha vardı.

"Merhaba," diye geçici bir teklifte bulundu.

O yönden keskin bir şaşkınlık çığlığı geldi. Sesin bir kadına ait olduğunu fark etti. Kız mı yoksa kadın mı olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Lütfen korkma," dedi elinden geldiğince nazik bir şekilde. Kendisi yüzünden tehlikede olmadığına dair onu hemen rahatlatmak istiyordu.

'O... tamam,' dedi çekingen bir

sesle. "Adın ne aşkım?" diye sordu.

'D... Devorah, Devorah A... Abramovich,' diye cevap verdi.

Jacob sesinin genç çıkmasına neden olan şeyin korku olup olmadığını merak etti. Öyle olmasını umuyordu.

"Kaç yaşındasın Devorah?" diye sordu.

"S... on yedi," diye kekeledi.

"Sen de mi kaçırıldın?" diye sordu.

'Evet, sanırım öyle. Şul'dan çıktığımı hatırlıyorum...'

'Okul mu?' diye sordu.

'Hayır, hayır, sinagog. Bir günlüğüne üniversiteden uzakta çalışıyordum ve... ah... bana neler olduğunu anlatın lütfen,' dedi panik onu kavrarken

Ses.

'Benim adım Jacob,' dedi. 'Ve ben de kaçırıldım. Ne kadar zamandır burada olduğumu bilmiyorum. Size içecek bir şey verildi mi?

'Hayır, beni minibüsten aldılar ve buraya attılar. Ben görmedim...'

Yani henüz ona ilaç vermemişlerdi.

"Yolculuk boyunca bilincin yerinde miydi?" diye sordu. Bayılmıştı. Belli ki bu genç kızdan hiçbir tehdit hissetmemişlerdi.

"Evet," diye cevap verdi.

Bu yerde ne kadar süredir bulunduğunu netleştirmesine yardımcı olacak herhangi bir bilgi toplayıp toplayamayacağını merak etti.

"Devorah, bana ne zaman kaçırıldığını söyleyebilir misin?

'Sinagogdan saat iki gibi ayrıldım. Lütfen söyleyin, bize ne yapacaklar?'

Jacob gözlerini kapadı ve başını salladı. Keşke bilseydi.

Bildiği tek şey, akşam altı civarında kaçırılmış olduğuydu, bu da neredeyse yirmi dört saattir kayıp olduğu anlamına geliyordu. Adaje şimdiye kadar onu özlemiş olmalıydı. Alarm vermiş olabilirdi ama hangi ayrıntıları anlatabilirdi ki? Onun balık ve patates kızartması almaya gittiğini bile bilmiyordu.

Umutsuzluk kalbine ağır bir şekilde yerleşti.

"Sen minibüsteyken bir şey söylediklerini duydun mu?" diye nazikçe sordu.

'Hayır... ah bekle... hayır, "aperatif" kelimesini duydum ama onlar sadece yemekten bahsediyorlardı,' dedi ve sonra ağlamaya başladı. 'Keşke ne yaptığımı bilseydim,' diye hıçkırdı. "Bizi ne için istiyorlar?

İlerlemek için can atıyordu ama kendi çıplaklığı onu rahatlatmaya çalışmasına engel oluyordu. Çıplak bedenini bu zavallı, dehşete düşmüş kıza yaklaştırmanın müstehcen bir yanı vardı.

Kadının sesinden aralarındaki mesafenin yaklaşık on beş metre olduğunu tahmin etti. Ona doğru yaklaşmaya başladı.

"Elini uzat," dedi.

Kadın soluna doğru hareket etti ve adam bağlı bileklerini ona doğru uzattı.

Eli karanlığın içinde onunkini buldu.

Küçük, yumuşak elin kendi elinin içine girdiğini hissettiğinde içinden bir duygu fırladı.

Adaje, onun güzel Adaje'si.

Kızını bir daha görüp göremeyeceğini merak ederken gözünden bir damla yaş süzüldü ve yanağından aşağı süzüldü.

'Sorun yok Devorah. Her şey yoluna girecek,' dedi yatıştırıcı bir sesle.

Kendi kızına defalarca yaptığı gibi başparmağıyla elinin etini okşadı. Kızın çığlıkları azalmaya başladı.

İkisini de hayatlarından koparan piçler olmasa muhtemelen hiç tanışmayacağı genç bir kızla arasında ne kadar çabuk bir bağ oluşmuştu.

Anahtar kilitte ses çıkarana kadar dostça bir sessizlik içinde oturdular.

"Jacob?..." diye fısıldadı. Bu tek kelimeden panik damlıyordu.

Küçük alanda iki meşale parlarken onun elini sıktı. "Yakala onu,"

dedi bir ses.

"Hayır," diye bağırdı Jacob, kendini beceriksizce ayağa fırlatarak. Vücudu hâlâ kendisine verilen ilacın etkileriyle savaşıyordu. Bağlı elleri hareketlerini kısıtlıyordu.

Meşale ışığına doğru ilerledi, ne elde etmeyi umduğundan emin değildi ama onu götürmelerini engellemeye çalışmalıydı. Ona ne yapacaklarını hayal bile edemiyordu.

Seslerden biri, "Tanrı aşkına, bu bir sorumluluk," dedi.

Jacob kendini tekrar yere itilmiş hissetti.

'Oraya çıkmak için çok hevesli olma, dostum. Senin zamanın da yakında gelecek.

Kapı sesin arkasından kapandı ama Jacob Devorah'nın mide bulandırıcı çığlıklarını ve yalvarışlarını duymadan önce değil. Zincirlenmiş yumrukları onu koruyamamanın verdiği hayal kırıklığıyla duvara çarptı.

'Lanet olsun size, sizi lanet olası piçler,' diye bağırdı karanlığa.

KIRK YEDİ

Stacey aniden ofisin kapısını kapatma isteği duydu. Justin'in bilgisayarı açıktı ve sağ tarafına yerleştirilmişti. Ne yaptığını görmek için birinin yaklaşması gerekiyordu ama yine de yanlış bir şey yapıyormuş gibi hissediyordu.

Yüzüncü kez, neden patronuna Justin Reynolds'ı biraz araştırmak istediğini söylemediğini merak etti. Ama nedenini biliyordu - eğer patronu hayır derse, bu işin peşini bırakmaktan başka çaresi kalmayacaktı. Bu şekilde patronun arkasından iş çevirmeyecekti. Pek sayılmaz, dedi kendi kendine.

Ön ekrandan Justin'in Snapchat ve Pinterest de dahil olmak üzere mevcut her uygulama için bir simgeye sahip olduğunu görebiliyordu. Ama asıl istediği Facebook'tu. Hâlâ en yaygın kullanılan paylaşım platformu olan Facebook'a insanlar salonları ya da yatak odaları gibi davranıyordu. Kullanıcılar kişisel alanları olduğunu düşündükleri yerde tüm hayatlarını paylaşırken kendilerini rahat hissediyorlardı.

Küre simgesi Justin'in neredeyse iki yüz bildirimi olduğunu söylüyordu. Tıkladı ve bildirimler arasında gezinmeye başladı. Çoğunun tarihi pazartesiden sonraydı. Öldüğü günden.

İlk olanlar inançsızlık ifadeleriydi. Justin'in iletişime geçmesi için ricalar. Daha yenileri ise keder ifadeleri ve RIP mesajlarıydı. Gizlilik ayarları nedeniyle bu gönderilerin hiçbiri zaman tüneline girmemişti. Stacey aynı şeyi kendi sayfasında da uygulamıştı. İnsanların onu bir gönderide etiketleyip otomatik olarak zaman tünelinde görünmesinden hiç hoşlanmamıştı, özellikle de kuzeninin yirmi birinci doğum günü partisinde sarhoşken yaptığı hareketlerin pek de hoş olmayan bir fotoğrafından sonra.

Belli ki Justin de aynı şekilde hissetmişti.

Mesaj simgesine tıkladı. En üstteki mesajın Floda adında birinden geldiğini gördü. Soyadı yoktu, sadece Floda. Kaşlarını çattı. Ne biçim bir isimdi bu?

Kısa bir süre mesaj akışına devam etmeyi düşündü ama Floda'nın aniden ölü bir arkadaşından mesaj alırsa çıldıracağını tahmin etti. Ama Justin'in iletişimde olduğu son kişi kesinlikle konuşmak isteyeceği biriydi.

Telefonunu açtı ve kendi Facebook hesabından bir arkadaşlık isteği gönderdi. Cevap verdiklerinde, tam olarak kim olduğunu açıklayacak ve Justin hakkında, özellikle de son birkaç gündeki ruh hali hakkında bir şeyler söyleyip söyleyemeyeceklerini görecekti.

Tam mesaja tıklayacaktı ki aşağıdaki mesaj dikkatini çekti. Ve sonra onun altındaki.

Aşağı doğru kaydırmaya başladı ve yüzündeki kaş çatma ifadesi derinleşti.

Bir yığın kızgın mesaj 'arkadaşlıktan çıkarıldım' diye bağırıyor, ardından kızgın emojiler geliyordu. Bazıları sadece 'otuzbirci' diyordu. Mesajları gözden geçirirken Justin'e tek kelimelik hakaretler içeren yetmiş kadar mesaj saydı. Bu hakaretler ölümünden önceki haftalar boyunca devam etmişti. Mesajların hiçbiri yanıtlanmamış, hatta açılmamıştı bile - biri hariç. Kirsty Littlejohn adında bir kızdan.

Stacey açtı. Diğerlerinden farklı olarak, bu mektup bir açıklama istiyor ve bir cevap için yalvarıyordu. Muhtemelen eski bir kız arkadaş, diye merak etti.

İlk mesaja ve onun yanıtladığı tek mesaja geri döndü. Mesajı açtı ve en başından itibaren okudu.

"19th ile mi geliyorsun?" diye sordu Floda.

"Evet, sabırsızlanıyorum," diye yanıtladı

Justin.

"İçeri girmek için fotoğrafa ihtiyacın olduğunu biliyorsun

değil mi? Floda sordu. "Evet, sorun olmaz," diye

yanıtladı Justin.

"Buluşacak mıyız? Justin ayrı bir mesaj olarak eklemişti.

Soru cevapsız kalmıştı.

Stacey konuşması gereken kişinin bu Floda olduğunu biliyordu. Görebildiği kadarıyla Justin'in herhangi bir şekilde sohbet ettiği son kişiydi.

Beklemekten başka çaresi yoktu. Floda'ya kendi hesabından bir mesaj gönderebilirdi ama mesaj otomatik olarak onun diğer klasörüne gönderilecek ve tozlanacaktı.

Justin'in zaman tüneline tıkladı. Belki onun gönderdiklerinden daha fazla şey öğrenebilirdi. Belki de bu kadar çok insanın ona küfürlü mesajlar göndermesine neyin sebep olduğunu keşfedebilirdi.

Aşağı doğru kaydırmaya başladı ve gördükleri karşısında kanı dondu.

Bir an için başını ekrandan çeviremedi. Ancak telefonu biplediğinde gözlerini indirdi.

Bir bildirim almıştı.

Floda arkadaşlık isteğini reddetmişti.

KIRK SEKİZ

Kim aradığı mülkü buldu. Küçük butik, Soho Yolu üzerinde, bir meyve ve sebze dükkânı ile küçük bir kahve dükkânının arasında yer alıyordu.

Parlak renkli giysiler ve aksesuarlarla dolu mağazaya vardıklarında Travis, "Lanet olsun," dedi.

Kim, Birmingham şehir merkezinin kuzeybatısında yer alan Handsworth'un havasını her zaman sevmişti. Savaş sonrası hem vasıflı hem de vasıfsız işçilere olan talebin ardından Birmingham'ın Afro-Karayip topluluğunun merkezi haline gelmişti. Ancak bölge altmışlı yıllardan beri ırkçı gerilimlerden muzdaripti ve yıllar içinde yaşanan farklı ayaklanmalar itibarını zedelemişti. Tüm bunlara rağmen, topluluğun içinden geçen karnavallar ve geçit törenleri bir yaşam ve neşe kutlamasıydı.

Kim kapıyı iterek açmadan önce derin bir nefes aldı.

Eski tip zil, başının üzerinde gelişlerini haber veriyordu.

Renk patlaması mağazanın içinde de devam ediyordu, ancak giysiler sanatsal bir şekilde düzenlenmiş ve her bir parça nefes alabilecek şekilde duvarda sergileniyordu. Mağazada, çoğunlukla patiskadan yapılmış elbise, etek ve gömleklerden oluşan geleneksel Jamaika kadın kıyafetleri sergileniyordu. Giysilerin çoğu ulusal bayrağın yeşil, sarı ve siyah renklerinin varyasyonlarıydı, bazıları ise parlak kırmızı renklerle bezenmişti. Kim, perakende satış alanının her santimini 'gördüğünüz bir şeyi beğeneceksiniz' tarzında doldurmaya çalışan küçük dükkanlardan nefret ederdi. Bu giysiler 'tadını çıkar' diyordu.

Dükkânın yarısında yer alan küçük, tek kasalı alana yaklaştı.

Kırklı yaşlarının ortalarından sonlarına doğru bir kadın ona doğru hoş bir şekilde gülümsedi. Vitrinde asılı olan renk bloklu elbiselerden birini giymiş ve geleneksel bir başörtüsü takmıştı.

Travis'in arkasından geldiğini fark edince bakışları şüpheye dönüştü. "Adaje James? Kim kimliğini çıkararak sordu.

Kadın düzleştirilmiş abanoz saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı ve kulak memesindeki küçük altın çivili küpeyi ortaya çıkardı.

'Eskiden öyleydim. Artık Adaje Sumner'ım,' dedi sol elini kaldırarak.

"Jacob James'in kızı mı?

Kadın yavaşça başını salladı.

"Burada başka biri mi var? Kim sordu. Onun tüm dikkatine ihtiyaçları vardı. Bayan Sumner başını salladı. "Bir saat kadar daha yok," dedi.

Kim kapıya doğru bakarak, "Gerçekten de sözümüzü kesmeden konuşmamız gerekiyor," dedi.

"Onu buldunuz mu?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Kim tekrar kapıya doğru baktı. Bu, müşterilerin onları rahatsız etme ihtimali varken başlatmak istediği bir konuşma değildi.

Bayan Sumner masanın etrafından dolaşarak arkasındaki dört ekranlı CCTV sistemini ortaya çıkardı.

Kapının üzerindeki işareti 'kapalı'ya çevirdi ve alttaki sürgüyü kaydırdı. "Lütfen beni takip edin," dedi ve dükkânın arka tarafına doğru ilerledi.

Kim bir dizi perdeli soyunma odasının yanından geçerek üzerinde 'Sadece Personel' yazan bir kapıya geldi ve sonra sola dönerek küçük ama düzenli bir dinlenme odasına girdi. Ortada kare şeklinde ahşap bir masa duruyordu.

Hepsi etrafına oturdu.

Bayan Sumner'ın parmakları birbirine dolandı.

"Onu buldun mu?" diye tekrarladı. Gözleri Kim'in üzerindeydi.

"Muhtemelen," dedi Kim. "Ama size birkaç soru sormamız gerekiyor.

Kadın ön kollarını masaya dayadı, sanki kendini topraklıyor, çarpışmaya hazırlanıyordu.

Başını salladı.

"Babanızın eski kemik yaraları var mıydı? Kim sordu. Doktor A, pozitif bir teşhis için iki potansiyel gösterge tespit etmişti.

"Sol kolundaki kemik mi? Kim devam etti.

"Yirmili yaşlarının başında bir futbol maçında kırılmış," dedi. "Ben doğduktan hemen sonraymış.

Kim ikinci soruyu sorarken korkuyla karışık o tanıdık heyecan duygusunu hissetti. "Dizinde herhangi bir yaralanma var mı? Ama cevabı zaten biliyordu.

"Seksenli yılların sonunda bir iş kazası," diye doğruladı. "Peki babanız tam olarak ne zaman kayboldu Bayan Sumner?" "17 Ekimth 89'da.

"Ve onun kaybolduğunu bildiren siz miydiniz?

Kadın başını salladı. "Sadece ikimiz vardık memur bey," dedi sessizce. 'Babam ellili yıllarda Jamaika'dan gelmiş. İş durumu çok kötüydü ve o da vasıfsızdı. Bir baskı fabrikasında iş bulmuş ve çok çalışmış. Annemle orada tanışmış. Evlenmişler ve 67'de ben dünyaya gelmişim.

Kadının pürüzsüz teni kırk küsur yaşında olduğunu gösteriyordu.

'Annemi 77 yılında lösemiden kaybettim. Öldüğü gün dışarıda bir sokak partisi vardı,' diyor Bayan Sumner.

"Sokak partisi mi? Travis sordu.

"Kraliçe'nin Jübilesi," diye cevap verdi. 'Geriye sadece ben ve babam kaldık. O matbaada çalışmaya devam etti. Bir gün bile hasta olmadı,' dedi gururla. '85'te kapanana kadar. Ondan sonra sürekli bir iş bulamadığı için işçilikten gündelik işlere geçti.

"Peki ya ortadan kaybolduğu zaman? Kim sordu. 'Herhangi bir sorun var mıydı? Sorun yaşadığı biri var mıydı?

"Ne diyorsun sen?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Sadece kaybolmasına yakın olayları anlamamız gerekiyor-" "Onu buldunuz, değil mi?" diye sordu. 'Bu iki soru yoksa şimdiye kadar gitmiş olurdun.'

Birçok kayıp yakını gibi Bayan Sumner da babasının hâlâ bir yerlerde dolaştığına inanmış olabilir. Umut ve hayal arasında ince bir çizgi vardı.

"Öyle sanıyoruz Bayan Sumner," dedi dürüstçe. Bu kadın yeterince beklemişti ve Kim aynı adamdan bahsettiklerine iyice ikna olmuştu.

Bayan Sumner'ın gözlerinde yaşlar birikti ama gözlerini kırpıştırarak onları uzaklaştırdı.

"Dürüst olmak gerekirse hiç umudum yoktu," diye itiraf etti. 'Çok uzun yıllar. Her biri geçtikçe umutlu olmaya çalıştım ama onun bu kadar uzun süre uzak kalmayacağını biliyordum. Biz çok yakındık.

Kim anlayışla başını salladı.

"Bunu nasıl yaptı?" diye sordu, emin değildi.

Bu kadının ayrıntıları öğrenmek istediği ama aynı zamanda duymak istemediği de açıktı.

"Ne yapmak? Travis sordu.

'İntihar et,' diye cevap verdi, sanki çok açıkmış gibi.

"Babanın kendi canına kıydığını düşündüren nedir? Kim sordu.

"Çünkü kendi isteğiyle ayrıldı. Depresyondaydı; iş bulamıyordu. Korkunç bir ıstırap içindeydi ama yine de her gün iş aradı. Daha fazlasını yapmalı mıydım diye her gün kendimi sorguladım. Bunu nasıl engelleyebilirdim? Onu nasıl hayal kırıklığına uğrattım?

Kim hazırlıksız yakalanmıştı. Bu kadın yirmi yıldan uzun bir süreyi babasının onu terk edip intihar ettiği gerçeğiyle yüzleşmekle geçirmişti. Ve şimdi o yarayı açma ve tuzlama görevini üstlenmişti.

"Bayan Sumner... Ben...

"Adaje," dedi. "Lütfen bana Adaje deyin.

"Tamam Adaje," dedi Kim nazikçe. 'Baban intihar etmedi. Onca yıl önce seni terk etmedi ve senin yapabileceğin hiçbir şey yoktu.

Adaje başını yavaşça sallamaya başladı, son yirmi yedi yılın tüm sorularını, pişmanlıklarını ve suçlamalarını silmeye çalışıyordu.

"Anlamıyorum," dedi dudaklarını yalayarak. "Bir çeşit kaza mı?

Kim başını salladı. 'Bu bir kaza değildi Adaje. Üzülerek söylüyorum ki baban öldürüldü.

Travis onu yere yanlamasına düşmeden hemen önce yakaladı.

KIRK DOKUZ

Adaje birkaç yudum su içtikten sonra Kim, "Bunun senin için büyük bir şok olduğunu anlayabiliyorum," dedi.

Travis'in hızlı düşünmesi kadının kötü bir şekilde yere yuvarlanmasını önlemişti. Kadın kendine gelene kadar onu sıkıca tutmuştu. "Herkesin bunu söylediğini biliyorum ama babam karıncayı bile incitmezdi. Sessiz, mütevazi ve çok nazik bir adamdı. Yumuşak konuşurdu, asla sinirlenmez, strese girmez ya da öfkelenmezdi ve inanın bana, bunu ilk gençlik yıllarımda test ettim.

Bir tartışmadan her zaman çekip giderdi. Her türlü çatışmadan nefret ederdi.

"Kaybolmadan hemen önceki günlerden hatırlayabildiğiniz herhangi bir şey var mıydı? Kim tekrar sordu.

Adaje başını salladı. 'Kaybolmadan bir gün önce iş aramaya çıkmıştı. Ona hâlâ "patron" diyordu.

"Patron mu? Kim sordu.

'Evet, babam kaza geçirdiğinde yanında çalıştığı adam. Babam davadan vazgeçmesi için kendisine beş yüz pound teklif edildiğini söylemişti,' dedi ve kafasında anılar netleşirken başını salladı.

"Teklifi kibarca reddetmişti. Avukatı ona eski işyeriyle hiçbir temasta bulunmamasını söylemişti. Üzücü olan şu ki, eğer ona işini geri teklif etselerdi, hatalı olsalar bile muhtemelen kabul ederdi. 'Bir dakika Adaje, baban çalıştığı şirkete dava açmıştı.

Ne için?' Kim açıkladı.

Başını salladı. "Şirket biraz abartılı oldu ama evet, ihmalkâr davrandılar. Bir ahıra tırmanması için ona bir çift hatalı merdiven verdiler ve o da düştü.

ve dizini kötü bir şekilde yaraladı.'

"Ahır mı?" diye sordu Kim, Travis'e bir bakış
atarak. "Evet, babam bir çiftlikte işçiydi.

"Peki ya patronun adı? Kim midesindeki korkuyla savaşarak sordu. "Ah
evet, hiç unutmadım. Patronun adı Bay Cowley'di.

ELLİ

"Bryant, sence de zamanımızı Nexus'a gitmek için harcasak daha iyi olmaz mı? Dawson meslektaşına anahtarları hiç vermemiş olmayı dileyerek sordu. Kendi başına çalışıyor olsaydı, Frost'un kendisini yemlemesine ya da oyalamasına izin vermezdi ve Bubba'nın erkek arkadaşıyla konuşmak için Stourbridge'e doğru yola çıkardı. Kafası vücudundan ayrılmış bir adamın ortağı yerine, hiçbir fiziksel yarası olmayan genç bir kızla konuşacaklardı. Önceliği yoktu.

'İki dakika uzaklıktayız. Biraz konuşmaktan zarar gelmez,' diye cevapladı Bryant, alışveriş kompleksinden çıkarken. "Bu gözlerini kapatma meselesinin iki kez gündeme gelmesi sana da garip gelmiyor mu?

Bryant Hollytree'ye dönerken, 'Sadece tesadüf,' diye mırıldandı.

Dawson'ın o geceden beri Hollytree malikânesine dönmemiş olması da işe yaramamıştı.

Bryant arabayı arazinin göbeğine doğru sürerken hafif bir titreme hissetti. Çevredeki belediye evleri bir etek gibiydi. İçlerindeki apartman blokları bir kombinezon gibi, merkezdeki kule blokları sırası olan eti örtüyordu.

Bryant'a, 'Dönüşü kaçırdın,' diye tavsiyede bulundu.

Bryant bir sonraki sola saparak, "Lanet olası yer labirent gibi," dedi.

Bryant yirmi yıldan fazla bir süredir bu arazinin etrafında araba sürüyordu ama yaptığı küçük 'hata' Dawson'ın saldırıya uğradığı yerden geçemeyecekleri anlamına geliyordu. Öleceğini düşündüğü yerden.

Dawson'ın zihninde bir görüntü canlandı. Yere kıvrılmış, kendisine vuran dört çift ayaktan kendini korumaya çalışıyordu. Utanç yanaklarına renk getirdi. Evet, dört kişilerdi ve evet bıçakları vardı.

Ve evet, Tracy Frost zamanında gelip onu daha fazla yaralanmaktan kurtardığı için sonsuza dek minnettardı ama yine de o geceyi hatırlamadan kadına bakamıyordu.

"Göründüğüm kadar aptal olmadığımı biliyorsun," dedi meslektaşına. "Çok rahatladım. Bryant arabayı park ederek şöyle dedi. 'Peki, hangisi

Bu

mu Dawson sondaki mülke doğru başını salladı ve oraya doğru yöneldi.

?' Kapıyı hafif yapılı, saçları beyazlamış Hintli bir kadın açtı.

sarı bir başörtüsü içindeydi.

"Merhaba Bayan Gupta," dedi kimliğini göstererek. 'Aisha için buradayız. Onunla konuşabilir miyiz?

Bayan Gupta bir dakika tereddüt etti ve sonra başını sallayarak geri çekildi, mülkün ikinci katına çıkan merdivenden uzaklaştı.

Hem o hem de Bryant, iki kancada yer kapma mücadelesi veren palto koleksiyonunun önünden geçerek içeri girdiler.

Kızını aramadan önce, 'Lütfen, geçin,' dedi.

Şöminenin üzerindeki Guru Nanak'ın renkli resmi ona Sih inancını takip eden bir eve girdiğini söylüyordu.

Dawson bu din hakkında biraz bilgi sahibiydi: Hindistan'ın Pencap bölgesinden geldiğini ve on bir gurunun öğretilerini takip ettiğini biliyordu. Birkaç yıl önce kız arkadaşına iş arkadaşlarından birinin düğününde eşlik etmiş ve cehaletinden kurtulmayı kendine iş edinmişti.

Bayan Gupta şüpheyle, "Siz karakolda konuştuğumuz adamlar değilsiniz," dedi.

Dawson davet edilmemiş olmasına rağmen kendini kanepeye bıraktı. Minyon bedeninin üzerinde heybetli bir şekilde yükseldiğini hissetti.

'Biz başka bir departmandan geliyoruz, Bayan Gupta. Biz dedektifiz.'

Aisha odaya girdiğinde, "Cuma günü dedektiflerle görüşmek istedim," dedi.

Dawson kızın on altı ya da on yedi yaşında olduğunu tahmin etti. Kot pantolon, sade bir kazak ve parlak kırmızı bir başörtüsü giymişti.

Kadınların türban takmak zorunda olmadıklarını ama başlarını örtmeye teşvik edildiklerini biliyordu. Annesinin aksine Ayşe saçlarını bağlamamıştı. Bunun yerine saçları omuzlarının üzerinden akıyor ve inancının bir sembolü olarak kesilmemiş bir şekilde eşarbın altından görünüyordu.

"Brierley Hill'den misiniz? Bayan Gupta sordu.

'Şey, hayır, biz Halesowen'lıyız ama hepimiz aynı şeyi yapıyoruz-' 'Neden burada olduğunuzu anlamıyorum,' dedi.

Bryant, 'Kızınızın başına gelenlerin bizim bir soruşturmamızla bağlantılı olabileceğini düşünüyoruz,' dedi.

"Yani şimdi onu dinlemek mi istiyorsun? Bayan Gupta sordu. "Başına gelenleri bir eşek şakası olarak nitelemek yerine.

Sesi yükselmiş ve kelimeler ağzından fırlamıştı.

"Aisha'ya birkaç soru sorabilir miyim, Bayan Gupta?" diye sordu alçak sesle, alçak ses tonunun onun heyecanını azaltacağını umarak.

Dudaklarını büzdü ama başını salladı.

Genç kıza döndü ve nazikçe konuştu.

"Aisha, olayın tam olarak nerede gerçekleştiğini söyleyebilir misin?

"Asda'nın otoparkında. İşim bitmişti ve eve dönüyordum. Dawson bölgeyi biliyordu. "Ana yol mu, kestirme mi?

"Kestirme," dedi özür dileyerek. "Hava soğuktu.

Dawson gülümsedi. Taşma otoparkı saat onda zayıf bir şekilde aydınlatılmış ve terk edilmişti.

"Devam et," diye ısrar etti.

"A r k a m d a k i ayak seslerini bile duymadım," dedi başını sallayarak. "Beni geri çevirdi-

"Onunla yüzleşmek için mi? Bryant araya girdi.

Başını salladı ama sonra gözlerini indirdi. "Üzerinde kapüşon vardı ve her şey çok çabuk oldu.

"Aisha, adam sana herhangi bir şekilde uygunsuz bir şekilde dokundu mu? Dawson röportaja devam ederek sordu.

Başını iki yana salladı.

"Senin herhangi bir parçanı tutmaya çalıştı mı? Kadın yine başını salladı.

"Sana vurdu mu?

Tereddüt etti ve sonra başını salladı.

"Beni yere iterken kollarımdan tuttu.

"O zaman ne olacak?" diye sordu.

Kaşlarını çattı. "Bana nasıl yalan söyleyeceğimi anlattı. Kollarımı ve bacaklarımı garip açılarda bükmemi istedi. İstediğini yapamadığımda dizime tekme attı.

"Peki sonra ne yaptı?

Kadın yutkundu.

"Bana gözlerimi kapatmamı söyledi.

Dawson devam etmesi için başıyla

onayladı.

"Ve onları açtığımda gitmişti.

Muzaffer bir ifadeyle Bryant'a doğru baktı. Haklıydı. Yeni bir şey öğrenmemişlerdi ama belki de Bryant artık bunun mevcut dava yükleriyle bir ilgisi olmadığını kabul edecekti.

Ayağa kalkmak için bir hamle yaptı.

"Ama yara izini gördüm," dedi Aisha

sessizce. "Yara izi mi?" diye açıkladı.

"Nerede?

Aisha elmacık kemiğindeki bir noktayı gösterdi.

Bir yara izinden bahsedilmesi, beyninin tam olarak yakalayamadığı uzak bir anıyı ateşledi. Hatırlaması gerektiğini bildiği ama bir türlü gelmeyen bir şey.

Dawson bu rastgele aptallık eyleminin Bubba Jones'un öldürülmesi ya da Henryk Kowalski'nin saldırıya uğramasıyla bağlantılı olamayacağına ikna olmuştu. Bu muhtemelen bir tür eşek şakasıydı. Bir meydan okuma.

Yine de içgüdüleri artık o kadar emin değildi.

ELLİ BİR

Kim, Smethwick'in merkezinde frene basarken, "Bana sakin olmamı söyleyip durma," dedi. 'Birine sakin olmasını söylemenin onu gerçekten sakinleştirdiği tek bir an söyleyin bana.

Cowley ailesinin tam olarak neyin peşinde olduğunu öğrenmesiyle arasında yaklaşık sekiz mil vardı.

'O zaman her trafik ışığında hayatlarımızla kumar oynamayı bırakın,' diye tersledi.

'Ah Tom, ya adam ol ya da gözlerini kapa,' dedi. Bryant bile bu kadar kötü değildi.

"Onların bu işe karıştığını bile bilmiyorsunuz. Adamımızın orada çalıştığını biliyoruz. Muhtemelen çalışan çok daha fazla kişi vardı...'

Kim, "Ve teşhis etmemiz gereken iki ceset daha var," dedi test edercesine.

Cowley'lerden isteyecekleri ilk şeylerden biri eski çalışanların tam listesiydi.

"Peki, tam olarak kimi tutuklayacaksın?" diye sordu alaycı bir tavırla.

"Beni kızdıran ilk kişi," diye cevap verdi. Şu anda Travis'in bir seçenek olmaması üzücüydü.

"Yani muhtemelen Fiona olacak," dedi. "Olaya karışmak için çok genç olmasına rağmen.

"Detaylar, Travis, sen her zaman detaylara takılırsın. Onun kapalı ifadesine kısa bir bakış attı. "Ama bana onun bir şey hakkında bir şey bilmediğini söyleyebilir misin? Onunla hastanede ilk tanıştığımızdan beri yalan söylüyor.

"Suç değil.

"Lanet olası bir suçla *ilgili* olmadığı sürece," dedi direksiyonu sertçe kavrayarak. "Ve Travis, bu aptalca sorularla beni daha da kızdırmaya mı çalışıyorsun?

"Muhtemelen," diye itiraf etti.

"Neden? Düzensiz araba kullanan bir polis olarak intihar

etmeye mi çalışıyorsun?" Bryant onu rahat bırakırdı.

Aniden sola döndü ve sonra hızla doğruldu.

Yüzünden geçen kızgınlık yeterince ödüllendiriciydi. Çocukça, evet. Kesinlikle buna değer.

Cowley'lerin çiftliğine doğru ilerlerken, "Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun," dedi.

Daha önceki bir fırtına evin önündeki alanı çamur deryasına çevirmişti. Kim Golf'ünü Fiona'nın Jaguar'ının yanına park etti.

Onlar daha kapıya varmadan Jeff Cowley kapıyı açtı.

Son teknik aracın ve Travis'in adamı Johnson'ın yarım saat önce ayrıldığını teyit etmek için bir telefon almışlardı.

"İçeri girebilir miyiz, Bay Cowley? Kim onun yanından geçerek sordu.

Kim mutfağın önünden geçerken, "Bayan Cowley," dedi. "Bize salonda katılabilir misiniz?

Normalde kadının varlığına ve müdahalesine kızardı ama bugün bunu memnuniyetle karşıladı. Bu kez pratik yapacak zamanları olmamıştı. Fiona'nın durumu kontrol etme ihtiyacı ve babasının paniğe kapılma eğilimi çok ilginç olabilirdi.

"Bay Cowley, Bayan Cowley, Jacob James ismi size bir şey ifade ediyor mu?

"Adını hiç duymadım," dedi Fiona.

"Evet, burada çalışıyordu," dedi

Jeff. Kim kollarını kavuşturdu.

'Biriniz yalan söylüyor. Bunu bir kez daha deneyelim mi?

Jeff Cowley'e döndü.

"Sizin cevabınızı tercih ederim Bay Cowley, o yüzden sizinle

başlayalım mı?" "Kafası karışık," dedi Fiona öne çıkarak.

"Bana pek kafası karışmış gibi görünmedi Bayan Cowley. Görünüşe göre *sizin kafanız* karışık ve eğer babanıza kendi adına konuşması için bir şans verirseniz, söyleyeceklerini duymak isterim.

Kim sesinin yükseldiğini ve Jeff Cowley'nin yüzündeki rengin kaybolduğunu biliyordu.

"Bay Cowley?...

"Bu bekleyemez mi? Fiona sordu. "Hastaneye gidip kardeşimi ziyaret etmek üzereydik.

'Lütfen bizi yalnız bırakmaktan çekinmeyin, Bayan Cowley. İşimiz bittiğinde babanızı bırakabiliriz.

Kim'in yaptığı boş bir teklifti. Fiona'nın hiçbir yere gitmeyeceğini biliyordu.

Kanepeye oturdu ve Kim hemen yanına oturarak Jeff Cowley'e tekli koltuktan başka oturacak yer bırakmadı. Tek başına ve kızından uzakta.

"Ne diyordunuz, Bay Cowley? Kim bastırdı.

Bay Cowley elini kel kafasının üzerinde ileri geri gezdirdi.

'Jacob James yirmi yıldan fazla bir süre önce çiftlikte gündelik işler yaptı. Çocuklar çok küçüktü, onu hatırlamazlar," diyerek kızının erken inkârını mazur göstermeye çalıştı.

'Babamın sağlığı bozulmaya başlamıştı ve tüm işleri ben yapamıyordum. O zamanlar meşguldük, başarılıydık,' dedi. "Jacob bizimle sadece birkaç ay çalıştı.

Kim hikâyenin devamını bekledi.

Fiona ayağa kalktı. "İşte buradasın," dedi. "Cevabınızı aldınız, şimdi..."

"Lütfen oturun Bayan Cowley," dedi Travis otoriter bir sesle.

Oturdu.

"Başka bir şey var mı? Kim zorladı.

"Hayır, sanırım...

"Neden gitti? Kim sabrını kaybederek sordu.

"Düştü. Çalışamadı.

"Yani ahırın tepesinde çalışması için verdiğiniz hatalı bir çift merdivenden düştü.

"Baba, yapma-

"O sen miydin yoksa baban

mıydı?" "Babam verdi-

"Baban bir çalışanına kullanması için hatalı ekipman mı

verdi?" "Baba-

"Şey... bilmiyordu...

"Ve merdivenler kırıldı, değil mi? Kim sordu. Bu sorgulama yönteminden pek hoşlanmıyordu ama çok beklerse Fiona

Müdahale etmenin bir yolunu
bulmak. "Evet," diye cevap
verdi.
"Jacob James düşerken dizini mi kırdı?"
"Yaralandı, evet.
"Çalışamazdı, değil mi?" diye zorladı. "Şey,
bilmiyorum...
"Baba..." diye uyardı Fiona.
"Ve kendi adına hareket etmesi için bir avukata
talimat verdi. "Hatırlamıyorum-
"Jacob ailenizi dava ediyordu, değil mi? Kim sordu.
"Özür dilerim ama-
"Söyleyin bana Bay Cowley, Bay James ile buluşan ve onu satın almaya çalışan kimdi?
Fiona yine itiraz etti. Tam o sırada Kim'in telefonu çalmaya başladı.
Lanet olsun, ondan bir şeyler koparmanın eşiğindeydi. Şimdi momentumu kırılmıştı ve toparlanmak için zamanı olacaktı.
"Doktor A," dedi sertçe.
"Donunuzu çözün, Müfettiş. Bilmek isteyebileceğiniz bir şey var.'
Kim izin isteyip mutfağa geri döndü. "Devam et," dedi.
'Kurşunun bir kibrit olduğunu bilmen gerektiğini düşündüm,' dedi.
"Yani Billy Cowley'nin boynundaki kurşun kesinlikle olay yerindeki silahtan mı çıktı?" diye açıkladı.
'Kesinlikle hayır, Müfettiş. Kurşun olay yerindeki silahtan çıkmadı.
Kim'in kafası bir an için karıştı.
"Peki maç nedir?
"Bay Cowley'den gelen kurşun ve mezardan gelen kurşun.
Kim telefonu daha sıkı kavradı. Olaylar arasında neredeyse otuz yıl vardı.
"Emin misin?" diye sordu.
"Bana bunu şoktan sorduğunuzu varsaydığım için hakaret etmemeye
çalışacağım. Kim özür diledi, teşekkür etti ve görüşmeyi sonlandırdı.
Her ikisinde de hazır bulunabilecek tek bir kişi vardı.

Kim salona geri döndü ve Jeff Cowley'nin önünde durdu.

'Bay Cowley, sizi Jacob James'i öldürmekten ve oğlunuz William Cowley'i öldürmeye teşebbüsten t u t u k l u y o r u m . Siz-'

Fiona Cowley'nin çığlıkları diğer sözlerini bastırdı.

ELLİ İKİ

Stacey iğrenmenin her tarafını sardığını hissetti.

Justin'in altı ay önceki paylaşımlarını okumuştu. Birkaç selfie, birkaç yemek fotoğrafı, Justin'in Stourbridge'deki birkaç bar ve kulüpte çekilmiş fotoğrafları.

Ve sonra gönderiler değişmeye başlamıştı.

İlk birkaçı Önce Britanya'dan geldi. Sansasyonel bir bakış açısıyla istismar edilen belirli hikayeler. Stacey sık sık bu paylaşımların kendi Facebook zaman tünelinde dolaştığını görüyor ve bunları görmezden gelmeye çalışıyordu. Yine de bunları paylaşan kişileri not etmeye devam etti.

Justin'in birkaç arkadaşı paylaştığı 'saçmalıklar' hakkında yorum yapmaya başladı.

Sonunda, UNILAD gibi yerlerden gelen komik klipler tamamen yok oldu ve Britain First'ten gelen paylaşımlar yerini EDL'den gelen paylaşımlara ve daha sonra da azınlık gruplarına yönelik o kadar saldırgan paylaşımlara bıraktı ki, bunları okumak için midesini zar zor sakinleştirebildi.

Ama okumaya devam etti ve akışının en üstüne ulaştığında, Justin'in arkadaşlarının çoğunun onu taciz etmesine neden olan son gönderiyi gördü.

Justin, genç ve melez bir çiftin bir grup maskeli genç tarafından terörize edilip dövüldüğünü ve bu sırada küçük çocuklarının arka planda çığlık atıp ağladığını gösteren bir video klibi paylaşmıştı. Stacey klibi *Crimewatch*'ta gördüğünü ve çocuğun feryatlarının günlerce aklından çıkmadığını hatırlıyordu. Justin'in başlığı 'keşke ben de buna katılabilseydim' diyordu.

Bu son saldırgan gönderi ayın on ikisinde, yani iki hafta önce yapılmıştı.

Karnında bir şeyler kıpırdadı.

Aklından çıkmayan bir randevu.

Onun etkinlik günlüğüne geri tıkladı ve tarihin neden önemli olduğunu gördü.

Ayın on ikisinde Floda Justin'e bir arkadaşlık isteği göndermişti.

Stacey'nin aklına ani bir fikir geldi.

Telefonunu aldı ve işe koyuldu.

ELLİ ÜÇ

Kim, West Mercia ekip arabasının Jeff Cowley ile birlikte Cowley'lerin evinden ayrılışını izledi.

Travis, 'Umarım birlikte geçirdiğimiz zaman neredeyse sona ermiştir,' dedi.

"Öyle mi dersin?" dedi üzüntüyle. 'Elimizde bir itiraf yok ve iki cesedin kimliği henüz belirlenmedi.

Arabayı çalıştırdı ve araziden uzaklaşan dar yola yöneldi.

Fiona kapı aralığından onu izlemeye devam etti.

Kim ana yol trafiğine girdi ve bir benzin istasyonuna girip motoru durdurmadan önce yavaşça sürdü.

"Şimdi ne halt ediyoruz? Travis sordu. "Bekliyoruz," dedi kadın basitçe.

Kırmızı Jaguar arkasından geçene kadar yan aynasına baktı. 'Bingo,' dedi ve motoru çalıştırdı. Fiona hiç vakit kaybetmeden aile evinden ayrılmak.

"Anlamıyorum," dedi Travis, Fiona'nın iki araba arkasında trafiğe girerken. "Muhtemelen babasının yanında olmak için istasyona ya da kardeşini görmek için hastaneye gidiyordur.

Kim, "Belki," diye cevap verdi ama Fiona Cowley sarsılmıştı. Ve insanlar yüksek duygu durumlarında farklı düşünürlerdi. Risk alırlardı.

Her fırsatta babasının etrafında bir insan tıkacı gibi davranmış, her kelimeyi susturmaya çalışmıştı. Jeff artık polisin elinde olduğu için onun herhangi bir müdahalesi ya da kontrolü mümkün değildi ama Kim kadının bundan sonra ne yapacağını merak ediyordu.

"Bunun bir çeşit taciz olduğunu biliyorsunuz, değil mi?

'Kesinlikle. Ama yine de nereye gittiğini bilmek istiyorum,' dedi Kim basitçe.

'Evet, ben de oldukça ilgiliyim,' diye itiraf etti.

"Peki, Jacob James'in tetiğini hangisi çekti?" diye sordu Fiona'nın arkasından üçüncü bir araba yanaşırken. "Jeff mi yoksa babası mı?

"İkisinin de bunu yaptığını bilmiyoruz.

"Tom, polisliğin nasıl bir iş olduğunu unuttun mu? Sana noktalar verilir ve sen onları birleştirmek zorundasın. Jacob James yirmi yedi yıl önce kayboldu. İskeleti Cowley arazisinde bir kurşun deliği ve Jeff'in oğlundan çıkarılan kurşunla aynı olan bir kurşunla bulundu. Sizce de bu noktalar birleştirilmek için yalvarmıyor mu?

'İki kurşunu da ateşleyen silahı bulana kadar olmaz,' dedi.

"Ama başka kim olabilir?" diye sordu.

"Silahı olan kişi.

Kim vazgeçti. Greenwich'in tam ortasında olsalar bile günün saati konusunda anlaşabileceklerinden emin değildi.

Fiona kendisini Russells Hall'a götürecek olan sola dönüşü görmezden gelirken Travis, "Hastane buradan çıkıyor," dedi.

"Sevgili kardeşi için fazla endişelenmiyor o zaman? Kim gözlemledi. Travis bile artık dikkatle arabayı izliyordu.

'Ve Biz gerekir var alındı ve önce ÇIKIŞ için Kafa Kidderminster'a doğru,' dedi Kim iki araba adadan sola çıkarken.

Artık onları sadece bir Land Rover Discovery ayırıyordu.

Fiona sağa doğru bir dönüşü işaret edene kadar sessizce onu takip etmeye devam ettiler.

Kim geçip gitmeye devam etti.

Araba gözden kaybolurken, 'Bunu beklemiyordum,' dedi.

ELLİ DÖRT

"Peki oradaki neydi? Bryant arabayı Hollytree'den uzaklaştırırken sordu. "Aisha'nın bahsettiği yara izine tepki mi verdin?

Dawson başını salladı. 'Henüz emin değilim. Bir şey olabilir de olmayabilir de. Biraz düşüneyim.

Bryant omuz silkti.

Dawson, Hagley Yolu üzerindeki bir araba galerisinin karşısına geldiğinde Nexus kulübünün tabelasının dikildiğini gördüler. Bir zamanlar cadde üzerinde bir banka olan binanın hemen dışında iki kamyonet park halindeydi.

Siyah pantolon, mor polo yaka kazak ve yüksek görünürlüklü yelek giyen bir adam 'Sol, sol, yukarı, daha fazla' diye bağırdı.

"Nigel Townsend? Dawson yaklaştıklarında sordu.

Adam döndü ve onları inceledi. Onların polis memuru olduğunu anlaması sadece bir saniye sürdü.

Başını salladı ve baretini çıkardı, yakışıklı bir yüze dökülen gür siyah saçları ortaya çıktı.

"Lütfen içeri gelin," dedi içeri girerken.

Bryant iki merdiven arasında tehlikeli bir şekilde asılı duran neon tabelanın altına girmeden önce yukarıya dikkatli bir bakış attı.

Bir inşaat alanının karanlığında, seramik ve kereste yığınlarının etrafından dolanarak yansıtıcı figürü takip etti.

"Burada," dedi, sola dönerek erkekler tuvaletine girdi. Bu alan düz beyaz büyük boy karelerle döşenmişti. Dört pisuar ve iki klozet, bir masaya yer açmak için köşedeki duvara itilmişti.

"Şu anda erişebildiğim tek yer," diye açıkladı, masanın kenarına tüneyip Bryant'a sandalyeyi uzatarak.

Dawson tuvaletlerden birine otururken Bryant bu durumun gülünçlüğüne hayret etmek zorunda kaldı.

'Bu, bittiğinde güleceğim şeylerden biri. Ama şu anda değil,' dedi Nigel.

Bryant, 'Bubba için buradayız,' dedi.

'Elbette öylesiniz; ama lütfen ona böyle hitap etmeyin. Onun adı Brandon'dı. Bubba, diğer her şey gibi kendi kendine verdiği bir isimdi.

Bryant yakışıklı adamın alt dudağının titrediğini görünce şaşırmadı.

"Ne demek istiyorsun? Dawson köşeden sordu.

"Onun geçmişini biliyor olmalısınız. Koruyucu ailelerin yanında büyüdü. İsmi bile kapısının önüne bırakıldığı papaz tarafından verilmiş. Brandon'ın ailesi ya da geçmişi hakkında hiçbir fikri yoktu, bu yüzden kendisi uydurdu...'

Dawson, 'Bana büyükannesinden bahsetti,' dedi.

Nigel başını salladı. "Birinin büyükannesi, memur bey, ama kesinlikle onun değil.

"Ölümünü nasıl öğrendiğinizi sorabilir miyim? Bryant sordu.

'Yirmi dört saat yayın yapan haber kanalının bantlarında yayınlanmadan sadece on dakika önce gelen bir telefon. Görünüşe göre kısa süreli erkek arkadaşlara öncelik tanınmıyor.

"Kim aradı? Bryant sordu.

"Frost mu? Dawson ekledi.

"Fark eder mi?" diye sordu. "Bu onu daha az ölü yapmaz, değil mi? Derin derin yutkundu. 'Bir gün sonra burada olduğum için tam bir pislik olduğumu düşünüyor olmalısın...'

Bryant, 'Aslında bilmiyorum,' dedi. Meşgul olmak onun da kederle başa çıkma yöntemiydi. 'Ama Bu- Brandon'a kimin zarar vermek isteyebileceği hakkında bir fikrin var mı?

Nigel üzüntüyle başını salladı. "Eşcinsel olduğunu

biliyor muydun?" "Elbette, ama...

"Hayır, yani, *gerçekten* eşcinsel.

Bryant ayak uydurmaya çalıştı. "Üzgünüm ama ne demek istediğinizi anlamıyorum.

Nigel derin bir iç çekti. 'On bir yaşımdan beri erkekleri tercih ettiğimi biliyordum, memur bey. Cinselliğim için özür dilemiyorum ama tahmin edin bakalım, ben de şuradaki genç meslektaşınızla aynı şeyleri istiyorum. Sevecek birini bulmak, evlenmek, belki çocuk sahibi olmak ve üretken bir hayat sürmek istiyorum. Brandon sadece eşcinsel olmak istedi.'

"Peki bu ne anlama geliyor? Bryant sordu.

'Agresif bir şekilde homoseksüeldi, memur bey. Ben de toplumumun gökkuşağı bayrağı taşıyan bir üyesiyim ama Brandon bizim yaşam tarzımıza katılmayan herkese meydan okumak istedi.

"Peki ya sen? Dawson öne doğru eğilerek sordu.

'Ben de hayatımı yaşamak istiyorum. Ben nefrete ve olumsuzluklara tutunmayı reddediyorum ama Brandon bunlardan besleniyor, eline geçen her fırsatta bunları davet ediyordu. Bir tepkiyi kışkırtmak ve sonra da bununla yüzleşmek için herkesin içinde elimi tutar ya da beni öperdi.

"Bunun ne kadar yanlış olduğunu anlamıyorum," dedi Dawson köşeden. 'Neden sevgisini toplum içinde ifade etmesine izin verilmiyor? Yobazlara meydan okuduğu için ona helal olsun.

Nigel gülümsedi. "Keşke dünyanın geri kalanı da sizinle aynı fikirde olsaydı, memur bey. "Bildiğiniz özel bir düşmanı var mıydı? Bryant sordu.

'Lütfen, o homoseksüel bir gazete muhabiriydi. İstediğinizi seçin. Durakladı ve başını salladı. "Ona söyledim," dedi gözlerini silerek. "Ona bu tür şeylerin canını yakacağını söyledim ama o fark edilmekten hoşlanan eşcinsel bir adamdı.

Bryant'ın kafasında bir düzine düşünce dönmeye başlarken, istenmeyen bir düşünce zihninde çığlık attı. Sandalyeyi geriye itti ve ayağa kalktı. Dışarı çıkıp düşünmesi, bu düşünceleri bir araya getirmeye çalışması gerekiyordu.

Elini uzattı. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz, Bay Townsend ve kaybınız için derin üzüntü duyuyoruz.

Sonunda gözlerinden yaşlar dökülürken gülümsedi. "Teşekkür ederim, memur bey.

Bunun anlamı çok büyük.'

Bryant uzaklaşmak için döndüğünde midesinin derinliklerinde bir korku hissi oluşmaya başladı.

"İyi adam," dedi Dawson ona yetişirken. Bryant başıyla onayladı.

"Ne oldu Bryant? Hastalıklı yeşilin tuhaf bir tonuna bürünmüşsün.'

Bryant arabaya yaslandı ve bir nefes aldı. Meslektaşı başını sallarken, "Toparla Dawson ve düşüncelerine Aisha Gupta'yı da dahil et," dedi.

'Kurbanlarımıza bakın. Bence burada ani bir nefret suçu furyası var.

ELLİ BEŞ

Stacey sandalyesinde arkasına yaslandı ve yaptığı işi hayranlıkla izledi. Aaron Holt öfkeli bir gençti. On sekiz yaşındaydı ve iş bulamıyordu çünkü bütün işleri yabancılar alıyordu.

Bulabildiği her saldırgan sağcı, beyazların üstünlüğünü savunan grubu beğenmiş ve onlara katılmaya, yorum yapmaya ve kendi deneyimlerini paylaşmaya başlamıştı.

Aaron Holt'un bir saat içinde yetmiş arkadaşlık isteği almış olması Stacey'nin midesini bulandırmıştı. Ne yazık ki barış ve sevgi yayan bir paylaşım bu kadar ilgi çekmezdi.

Birkaç güzel kız fotoğrafı, birkaç müzik zevki ve birkaç oyun eklemişti. Aaron Holt gerçek bir insan gibi görünmeye başlamıştı. Ve ondan zerre kadar hoşlanmıyordu.

Stacey, Justin'in intiharını araştırmak için başlangıçtaki nedeninden gittikçe uzaklaştığını hissetti. Justin Reynolds'ı kendi kanıyla dolu bir havuzda yatarken gördüğünde kendi gençlik yıllarına, sol elinde bir avuç hap ve sağ elinde bir bardak su tuttuğu güne geri dönmüştü.

Janie Powers'ın onu öpmesinden bir gün sonraydı. Ve bu hoşuna gitmişti.

Yirmi dört saat boyunca korku, tiksinti, kafa karışıklığı ve utanç kafasının içinde zıplayan bir kaya parçasına dönüşmüştü. Sanki yüzüne basılmış ya da başının üzerinde devasa bir konuşma balonu varmış gibi, bu deneyimin onu kalıcı olarak değiştirdiğini hissediyordu.

Okuldaki tüm gününü etrafına bakarak, gülen herkese bakarak, onun hakkında konuştuklarına ikna olarak ve kaçarak geçirdi.

Janie Powers.

Eve döndüğünde boş bir evle karşılaşmıştı ve bu hem bir lütuf hem de bir lanetti. En azından annesi onu yakalayan ve gözyaşlarına boğan panik atağa tanık olmamıştı.

Tek düşüncesi içindeki duygulardan kaçmaktı. Kendi zihnine hapsolmaları onları aşılamaz boyutlara ulaştırmıştı. Hayatı boyunca farklı olmakla uğraşmıştı. Derisi zaman içinde pek çok hakarete karşı sertleşmişti. Ama bu, onunla 'normal'e benzeyen herhangi bir şey arasındaki bir başka engeldi.

Tablet paketini açtığında bir kızın ancak bu kadar 'farklı' olabileceğini fark etmişti.

Neyse ki annesi işten erken dönmüş ve Stacey'i ilk tabletler ağzının etrafında dolanırken yakalamıştı.

Annesinin korku ve dehşet ifadesi sonsuza dek aklında kalacaktı. Kelimeler ağzından dökülmüş, hiçbir anlam ifade etmemişti ama annesi meseleyi kavramayı başarmıştı.

"Yani kızlardan hoşlanıyor olabileceğin için ölmek mi istiyorsun?

Stacey başını salladığını ve sonra neredeyse annesinin kalbini kıracak olan sözleri söylediğini hatırlıyordu.

"Hayır, kızlardan hoşlanabileceğimi *sana* söylemek zorunda kalmamak için ölmek istiyorum.

Stacey annesinin gözlerindeki acıyı gördü, ardından ona sarıldı ve onu rahatlattı. Stacey gülümseyerek, *"O güvence o zamandan beri benim için var,"* diye düşündü. O gün aralarında hiçbir sır olmayacağına dair bir anlaşma yapmışlardı ve Stacey sözünü tutmuştu. Annesi ara sıra Stacey'nin getirmek istediği 'özel biri' olup olmadığını soruyordu. Ne yazık ki böyle bir şey olmamıştı ama olduğunda da hiç tereddüt etmeyecekti.

Şimdi geriye dönüp baktığında, gelişmekte olan cinselliği yüzünden kendi hayatına son vermeyi düşündüğüne inanması zordu ama o zamanlar bu her şeyi kapsıyordu ve aradığı şey bir kaçıştı.

Justin'in mektubunda fark ettiği şey de buydu. Onu anlamak, ailesine bunun onların hatası olmadığı konusunda güvence vermek istemişti.

Ama şimdi, Stacey gidişatın değiştiğini biliyordu. Bu soruşturmaya öncülük ederek başlamıştı ve şimdi soruşturmanın kendisine öncülük ettiğini endişeyle fark etti.

Depresyon, korku ya da duygusal yükler altında ezilmiş, öfkeli bir genci ortaya çıkarmayı ummuştu. Ancak Justin Reynolds'ın profiline bir kez daha baktığında, çok daha karanlık bir şey bulduğunu fark etti.

ELLİ ALTI

"Bu lanet evrak için daha ne kadar beklememiz gerekecek? Kim, Travis'in küçük ofisinde volta atarak sordu.

"On beş dakika oldu Stone," dedi Travis, dosyayı kapatıp telefonuna uzanırken.

Derin bir iç çekti. Derhal bir avukat talep eden Bay Cowley'i sorgulamaya çalıştıklarından bu yana çok daha uzun zaman geçmiş gibiydi.

Travis'in karşısına oturdu.

"Kızı neyin peşinde? Kim yüksek sesle düşünerek sordu. Bay Cowley gözaltında olsa da, bu davanın anahtarı Fiona Cowley'deydi. Topraktaki cesetler hakkında bir şeyler biliyordu ve Kim bunun ne olduğunu öğrenmek istiyordu.

"Sence onu da içeri çekmeli miyiz? Travis sordu.

Kim arkasına bakma isteği duydu. Ona fikrini soruyor olamazdı. Sessizlik ve sabırsız ifadesi ona öyle olduğunu söylüyordu.

Kim başını salladı. 'Önce babasından ne öğreneceğimize bakalım. Yine de onu tehdit etmek için iyi bir şey olabilir.

Travis başıyla onayladı. "Evet, ben de bunu-

"Patron, şuna bir göz atmak ister misin?" diye sordu Penn kapı aralığından.

Onu yan duvardaki silme tahtasına kadar takip ettiler. Garajdakine çok benziyordu. Sadece, onun adam asmaca oyununda zaten bildikleri harflerin arasında küçük alt çizgiler vardı.

"Her satırın harflerine ve farklı yazı boyutlarına bakarak bu boşluklardan kaç tanesinin karakter ya da boşluk olduğunu tahmin edebiliriz ama..." Sanki ilk baştaki heyecanı görevin umutsuzluğu yüzünden sönmüş gibi, şimdi günün soğuk ışığında bakınca sözleri kesildi.

"Devam et," dedi Kim, tahtaya doğru yürürken. Onun inisiyatifinden etkilenmişti. 'Bana ne düşündüğünü söyle,' dedi.

'Bunun bir davet olduğunu düşünüyorum,' dedi.

Kim Travis'e baktı ve ikisi de silme tahtasına yaklaştı. "Devam et," dedi Kim ilgiyle.

"Bence bu kesinlikle bir tür davetiye," dedi, yeniden hayata dönerek. Düşünceleri onunkileri yansıtıyordu.

'Bence ilk satır ne olduğunun duyurulmasıdır, bir düğün, bir cenaze gibi. Bunun gibi bir şey,' dedi.

Kim, "Yan tarafa kırmızıyla bir not düş," diye önerdi. O da öyle yaptı.

"Aşağıdaki ikinci satır tarih," dedi ve bunu bir kenara not etti.

"Sanırım aşağıdaki üçüncü satır bir talimat.

"Belki bir şeyler getirirsin?" diye teklif etti.

"Eğer bu bir tür davetiye ise, hayati bir bilgi eksik demektir" dedi.

Polis memurunun gözleri bir kez daha panonun üzerinde gezindi. "Konum," diye bağırdı.

"Ben de öyle düşünüyorum," dedi kadın, son satırın sonuna o kelimeyi yazarken.

Kim ağzını açmak üzereyken Travis bir adım öne çıktı.

"İyi iş," dedi takdirle başını sallayarak. "Çok iyi iş, Penn.

"Efendim?" dedi kapıdan bir polis memuru. "Bay Cowley'in evrakı az önce geldi.

Başıyla teşekkür etti ve sonra ona döndü. 'Bunu ben yönetiyorum Stone,' dedi.

"Neden? Evde ona ulaşmaya çalıştığımı biliyor muydun?" diye sordu ekip odasından çıkarken.

"Kesinlikle," diye devam etti Travis. 'Onun özeti şu anda burada. Biraz daha farklı bir yaklaşıma ihtiyacımız var.

Kadının bir parçası da onunla aynı fikirdeydi.

"Daha az kışkırtma," dedi ve ofisten çıktı. Kim sessizce küfretti; bu işi bitirmek z o r u n d a y d ı .

Onu aşağıya, görüşme odalarına kadar takip etti ve birinci odaya girdi.

İçeri girdiklerinde tüm konuşmalar kesildi.

Kısa boylu adam ellili yaşlarının sonundaydı ve birkaç kilo fazlaydı. Saçları tamamen beyaz ve gürdü. Tombul yüzü temiz tıraşlıydı ve giysileri en üst kaliteye sahipti.

Ayağa kalktı ve elini uzattı.

"Leonard Cameron, Cowley ailesinin avukatı," diye hoş bir şekilde teklif etti.

Kim otururken Travis elini sıktı. Mutlu külotlardan nefret ederdi. Endişelenmedikleri anlamına geliyordu. Ve bu evrakın endişeli olmasını istiyordu. Jeff Cowley bile evde olduğundan daha rahat görünüyordu.

Soruları kim sorarsa sorsun, ondan hiçbir şey öğrenemeyeceklerini anladığında içinin dönmeye başladığını hissetti.

Travis kaseti açtı ve tarih, saat ve orada bulunan kişileri listeledi. Jeff Cowley ona bir kez bile bakmamıştı.

Bay Cowley, oğlunuzun geçirdiği kaza hakkında konuşarak başlamak istiyorum.

Bunun bir kaza olduğunu mu iddia ediyorsunuz?" diye sordu hoş bir şekilde.

Bay Cowley, başıyla onaylayan özete baktı.

"Evet, oğlum kazara kendini vurdu. "Peki

bunu gördünüz mü?

Başını salladı.

Travis kayıt cihazını işaret etti. "Lütfen cevabınızı söyleyin, Bay Cowley," dedi.

Adam ona doğru eğildi. "Evet," dedi.

"Ve onu gerçekten de kendini ensesinden vurabilecek bir pozisyona getirirken gördünüz?

"Evet," dedi.

"Bunun tam olarak nasıl olduğunu gösterebilir misiniz?

"Hmm... şey... değil... o kadar hızlı oldu ki...

'Kendini o inanılmaz pozisyona getirdikten sonra, henüz bulamadığımız bir silahla kendini nasıl vurabildiğini açıklayabilir misiniz?

'Tam oradaydı,' dedi.

"Ama silah değildi, değil mi Bay Cowley?"

Omuz silkti.

Travis kayıt cihazına baktı.

"Bilmiyorum.

"Oğlunuzun boynundaki kurşunun, onu uğraşırken gördüğünüzden tamamen farklı bir silahtan nasıl çıktığını bilmiyor musunuz?

'Sonuçlarınız yanlış olmalı,' dedi.

Yani, diye düşündü Kim, aldığı talimat ona hikâyesine sadık kalmasını söylemişti. Sordukları her soruya aynı yanıtı alacaklardı.

'Peki oğlunuzdaki kurşunun eski çalışanlarınızdan birinin bulunduğu toplu mezarda bulunan kurşunla eşleşmesini nasıl açıklıyorsunuz? Travis sordu.

'Çok fazla arazi var,' diye cevap verdi.

"Yani, bilinmeyen kişiler arazinize geldi, bir çukur kazdı, üç ceset gömdü, tekrar gitti ve siz bu konuda hiçbir şey bilmiyorsunuz öyle mi? Travis sordu.

'Bu doğru,' diye cevap verdi.

Kim bu cevapsızlıklardan bıkmaya başlamıştı.

"Peki Jacob James'in sizin arazinizde geçirdiği kaza hakkında bize ne söyleyebilirsiniz? Travis devam etti.

"Çok iyi hatırlamıyorum. Çok uzun zaman önceydi.

"Buna kusurlu merdivenler neden oldu, değil mi?

'Sanırım öyle,' diye cevap verdi.

Brief ona doğru gülümsedi. Belli ki görüşmenin iyi gittiğini düşünüyordu.

O da gülümsemedi.

"Ve bu kaza Jacob James'i çalışamaz, ailesini geçindiremez hale mi getirdi?

"Bunu bilemem.

Adam soğukkanlıydı. Evde gördükleri o korkmuş, sinmiş adam gitmişti. Bay Cowley artık kendini beğenmişin sınırındaydı.

"Jacob James'i tekrar gördün mü? Travis sordu.

"Hatırladığım kadarıyla hayır.

Kim sürpriz unsurunu kaybettiklerini fark etti. Soracakları her soruyu biliyordu ve taahhüt içermeyen bir yanıtı hazırdı

ve her b i r i n i bekliyorlardı. Soruların hiçbiri okuyabilecekleri ve yararlanabilecekleri duygusal bir tepki yaratmıyordu.

"Yani, Jacob James'e davadan vazgeçmesi için cüzi bir miktar para teklif eden Cowley siz değil miydiniz?

Başını salladı ve neredeyse gülümsedi.

Kim, Travis'i masanın altından dürttü. Beklemediği bir soruya verdiği yanıtı görmeleri gerekiyordu.

"Bay Cowley, izin verirseniz bir soru daha sormak istiyorum. Kızınız Fiona hakkında.

Cowley ilk kez ona doğru baktı.

"Tutuklanmanızın hemen ardından Preece'lerin evini neden ziyaret etmiş olabileceğini açıklayabilir misiniz?

Yüzünün rengi soldu ve tüm kendini beğenmişlik kalıntılarını da beraberinde götürdü.

o.

"Yorum yok," diye cevap verdi sesinde bir titreme ile.

ELLİ YEDİ

Ekip odasına geri döndüklerinde öğleden sonra olmuştu. Bryant, Stacey'nin dizüstü bilgisayarın kapağını aşağı ittiğini görmemiş gibi davrandı. Günün sonunda kişisel bir şeyler yapıyorsa, bu onu ilgilendirirdi.

Dawson sandalyesine çöküp kravatını gevşetirken, "Kötü bir tane mi, çocuklar?" diye sordu.

"Evet, Stace," diye yanıtladı Bryant.

Dawson'ın yorgunluğu odanın içinde dolaşıp onu buldu.

Gözlerini kaçıran meslektaşına baktı.

"Ne? Stacey sordu. "Ben bir şey mi yaptım?

Bryant bunun tuhaf bir soru olduğunu düşündü.

Dawson masanın altındaki bir şeyi tekmelerken Bryant, 'Bu nefret suçu, Stace,' dedi.

Onun gözlerinde parlayan duyguyu gördü.

"Ve?" diye sordu. Bu tek kelimedeki kontrollü öfkeyi duyabiliyordu.

"Sadece...

"Sadece ne, Bryant? Neden birdenbire farklı muamele görmeye başladım? Siz ikiniz beni neyden korumaya çalışıyorsunuz?

Bryant onun haklı olduğunu biliyordu ama yine de içinden bir ses onun bu davaya yaklaşmasını istemiyordu.

'Her kadın öldürüldüğünde beni korumaya mı çalışıyorsunuz - çünkü ister inanın ister inanmayın, ben de onlardan biriyim. Kafkasyalı bir erkek öldürüldüğünde ya da saldırıya uğradığında seni korumaya çalışıyor muyum?

Bryant başını salladı. Sesindeki kontrollü öfke artık kontrollü değildi.

"Daha önce nefret suçlarıyla karşılaşmadığımı mı sanıyorsunuz çocuklar?" diye sordu. 'Ben bu takımın içinde doğmadım. Sizinle tanışmadan önce tam yirmi yıl yaşadım. İnanın bana, dışarıda gördüm.

'Sadece bunu çok iğrenç buluyoruz...'

'Siyah bir adam, eşcinsel bir adam ya da Polonyalı bir göçmen olduğu için bunu iğrenç bulmayın. Birisi hayatını kaybettiği ya da yaralandığı için kızın" dedi.

"Ama şu nedenle hedef alınmak-

'Bryant, benimle bu konuda konuşma. Ben beş yaşındayken dört çocuk tarafından kırtasiye odasına sürüklenen çocuktum. Şaşırtıcı bir şekilde çıkmadı,' dedi ön kolundaki deriyi silerek.

"Stace, ben-

Hayır, Bryant. Nefret suçları hakkında bir şey mi bilmek istiyorsun? Şunu dinle. Diyelim ki Dawson'ın evi bu gece soyuldu ve tüm eşyaları alındı. Eşyalarını asla geri alamayabilir ama bunun tekrar olmasına karşı önlem alabilir. Kameralar, ışıklar, alarmlar taktırabilir. Hatta ön bahçesinde oturması için bir adama para bile ödeyebilir. Eşyalarının tekrar çalınmasını önleyebilir ama tahmin edin ne olacak, ben sabah hala siyah olacağım ve bunu önlememin hiçbir yolu yok.

Bryant'ın söylemek istediği çok şey vardı ama ağzından çıkan her şey klişe geliyordu.

'Her gün rengimden dolayı bir "nakavt oyununun" kurbanı olup olmayacağımı merak etmek zorundayım.

Bryant bu rastgele, vahşi, sebepsiz saldırıların internetin her yerine yayıldığını biliyordu. Bu, 'mutlu tokatlama'yı takip eden nispeten yeni bir modaydı. Amaç masum bir kurbanı tek bir yumrukla bayıltmaktı. Bu aptalca aşamadan kaynaklanan ölümlerin sayısını unutmuştu ve bazı suçlar nefret suçu olarak sınıflandırılmıştı.

'Peki nefret suçlarının çoğunun halkın sıradan üyeleri tarafından işlendiğinin farkında mısınız? Evet, nefret grupları tıpkı tarikatlar gibi yalan söyleyerek, beyin yıkayarak ve insanları küçük, acımasız nefret tacirlerine dönüştürerek üye topluyor - ama yine de saldırıların çoğu tek başına hareket eden insanlar tarafından gerçekleştiriliyor. Geçen hafta Derby'de Asyalı genç bir kız asitle ıslatılmayı hak edecek ne yaptı? Ama bu sadece siyahlara ya da Asyalılara karşı değil. Goth'lara, mosher'lara, yani isteyerek ya da tasarlayarak farklı olan herkese karşı.

Stacey konuşmayı kesti ve eşyalarını toplamaya başlarken başını salladı.

"Ve yine de, çocuklar, bunların hiçbiri beni incitmiyor," dedi sandalyesini geriye iterek. "Beni kızdırıyor, hayal kırıklığına uğratıyor, öfkelendiriyor ama incitmiyor. Ayağa kalktı. "Beni inciten şey, veri analizinden daha fazlasını sunabileceğim bir davada beni devre dışı bırakmayı seçmiş olmanız.

Stacey masasının önünden geçerken Bryant başını salladı.

Meslektaşı odadan çıktıktan sonra 'İyi gitti,' diye gözlemledi. "Ve en kötüsü de kesinlikle haklı olması," dedi başını sallayarak. "Şu anda bu konuda onun yardımına gerçekten ihtiyacımız var.

Klavyesini tıkırdatmakla meşgul olan Dawson'a baktı. Bryant günün sona ermesi için sabırsızlanıyordu. Flint'in mülke yaklaşmasını engelleyen yasaklama kararının ardından Kowalski ailesinin güvenli bir şekilde adreslerine dönüp dönmediklerini kontrol etmek için eve giderken kısa bir sapma yapmak istedi.

"Dawson, yarın Stacey'i de bu işe dahil edeceğiz, değil mi?" dedi ceketine uzanırken.

"Evet, evet, sen nasıl istersen patron," dedi Dawson, ekranı okurken dalgınca.

"Ne oldu, Kev?

"Stacey'nin söylediği bir şey. Bilgisayar ekranının üstünden baktı. "Sanırım gelip şuna bir baksanız iyi olur.

ELLİ SEKİZ

'Y e m i n ederim Travis, eğer bir kez daha "yorum yok" derse...'

'Dilini tut ve sakin ol,' dedi. "Ama ondan

hiçbir şey öğrenemiyoruz.

"Evet, kızından bahsettiğinden beri," diye hırladı Travis.

"Ama aldığımız tek tepki buydu.

Travis başını salladı. "Ve sonra kızı hakkında sorduğunuz sonraki yirmi soru onu daha da sarstı ve sonra kısa bir süre sizi susturdu. En azından cevap verirken kendi kendine çelme takma şansı vardı, ama şimdi iki kelimelik cevaplara düştük ve hep aynı iki kelime.

Adamın haklı olduğunu biliyordu.

"Tanrım, neden bu dava bizsiz devam ediyormuş gibi hissediyorum?" diye sordu Travis'le aynı duvara yaslanarak.

Ona bir kez daha saldırmadan önce Cowley'nin yemek molasının bitmesini bekliyorlardı.

Kim dürüstçe, 'İçeri geri dönemem,' dedi. 'Diğerlerinden birini içeri al, yoksa pişman olacağım bir şey yapacağım.

Başını sertçe çevirdi.

Başını iki yana salladı. Bu bir alay değildi.

"Bence bu iyi bir fikir," dedi.

"Seni eve bırakabilir miyim?" diye sordu.

"Elbette; senden şoförüm olmanı hiç istemedim.

Kim onun alaycılığına karşılık vermek istedi ama aklına Woody'nin bir resmi geldi.

"Seni sabah alırım," dedi ve uzaklaştı.

Binadan çıkıp soğuk havaya ve tepeden tırnağa deri giymiş bir adama doğru yöneldi.

Bart Preece kaskını çıkararak, "Müfettiş, sadece o kişi," dedi.

Onun ötesine, Golf'ünün yanına park etmiş Ecosse'a baktı.

Preece'lerden birinin burada ne işi vardı? "Eminim artık görevde değilsindir," dedi orantısız bir sırıtışla. "Şaka mı yapıyorsun?" diye sordu bisiklete doğru yürürken.

Kaskı kolunun altına yerleştirip anahtarlara uzanırken omuz silkti. 'Dün çok beğenmiş gibiydin. Belki bir tur atmak istersin diye düşündüm.

Kim güldü. "Evet ve onu bir daha asla göremeyebilirsin.

Sokak lambasının altında titanyum ihtişamıyla onu değerlendirdi. Ah, arkasını o jel koltuğa yerleştirmeyi ve MotoGP spesifik Öhlins süspansiyonunu hissetmeyi ne kadar çok isterdi.

Onunla birlikte güldü. 'Müfettiş, siz bir kanun adamısınız. Onu geri getireceğinize güveniyorum.

Ön tekerleğe daha yakından bakmak için eğildi. "Her piston için bir fren balatası mı?" diye sordu.

Başıyla onayladı. "Rüya gibi gidiyor," dedi gidona dokunarak.

Etrafında dolaştı, güzelliği takdir etti.

"Çoklu ayarlanabilir sürüş pozisyonu," dedi başını eğerek. "İki tekerlek üzerinde yaşayabileceğiniz en iyi deneyim.

Kim başını salladı. Bundan hiç şüphesi yoktu. "Sende var mı?" diye sordu.

"Bir Ecosse mu?" diye sordu gözlerini kocaman açarak. Yüksek sesle güldü. "Bir motosiklet.

"Ninja," dedi kadın, koltuğu okşayarak.

"Güzel," dedi adam, takdirle başını sallayarak.

Küçümseme belirtileri aradı ve hiçbirini bulamadı. Evet, Ninja güzel bir motosikletti ama ikisi arasındaki fark Timex ile Rolex arasındaki fark gibiydi. İkisi de saatti ve ikisi de zamanı gösteriyordu. Ve benzerlik burada sona eriyordu.

'Tamam, sadece çalıştırın ve duymama izin verin...'

Karakolun kapıları arkasından açıldığında sözleri kesildi. Travis yanında bir polis memuruyla göründü.

Önündeki manzarayı görünce olduğu yerde durdu.

"Russells Hall'a gidiyorum," dedi acilen. "Kazazedemizin bilinci yerinde. Bart'a baktı ve sonra tekrar ona döndü. 'Beni görmek istedi. İşiniz bittiğinde bize katılmaktan çekinmeyin.

Bir ekip arabasına doğru koştu.

Bisiklete baktı ve inledi. Bisikletle gezintiye çıkacağından değil ama henüz ona bakmayı bitirmemişti.

"Üzgünüm, yapmam gereken...

Bart kaskına uzanarak, "Elbette," dedi.

Uzaklaşmaya başladı ve sonra döndü. 'Ama teşekkür ederim. Çok güzel bir düşünceydi.

Başını salladı ve vizörünü kapattı.

Kim Golf'e binip motoru çalıştırırken motosiklete bir kez daha baktı, yarıda kaldıkları için garip bir şekilde rahatlamıştı.

Bakışları bisikletin yanında tembel tembel duran Bart Preece'e kaydı. Evet, gerçekten çok rahatlamıştı.

ELLİ DOKUZ

Stacey ağrıyan boğazındaki gözyaşlarını zorla geri çekti.

Mesele onun rengi değildi. O siyahtı, gururluydu ve kendisiyle mutluydu. Mesele, Dawson ve Bryant'ın onu bir şeylerin dışında tutmaya çalışırken istemeden de olsa ona farklı davranmaya, onu dışlamaya başlamış olmalarıydı. Bu onun hayatı boyunca acı çektiği bir şeydi.

Otobüse atladı ve boş olan son pencere kenarındaki koltuğa oturdu. Bir sonraki durak, düşük seviyeli uyuşturucu anlaşmalarıyla tanınan bir ticaret merkezinin hemen dışındaydı. Kolunu Justin'in çantasından çıkan dizüstü bilgisayarının üzerine koydu ve buğuyla kaplı pencereye yaklaştı.

Bir sıra insan otobüse akın ederken gözlerini kaçırdı. Göz teması bir davet olarak görülebilirdi ve şu anda canı arkadaşlık etmek istemiyordu.

Gözleri hemen yeniden dolmaya başladı. Yanındaki koltuğa yerleşen formu fark etmedi bile.

Gözyaşlarını burnundan geri çekti.

"Hey, iyi misin?" diye sordu yanındaki nazik bir ses.

Döndü ve otuzlu yaşlarının başında bir adamın hoş gülümseyen yüzünü gördü. Tulum giymiş ve bere takmıştı. Kalçaları birbirine değmesin diye ceketini aralarına yerleştirdi.

"İyiyim, teşekkür ederim," dedi, bu yabancıya sulu, kanlı gözlerini ve sümüklü burnunu gösterdiği için heyecanlıydı.

"Eğer yardımı olacaksa, ben de boktan bir gün geçirdim.

"Değil ama yine de teşekkürler," dedi, sesindeki titremeyi duyarak.

Stacey kendi duyguları yüzünden hayal kırıklığına uğramış hissediyordu. Sorun sadece meslektaşları değildi - bunu biliyordu. Bütün gün yayınladığı aşağılık, iğrenç makalelere ek olarak onların duyarsızlığıydı. Kendisini daha az azınlık hissettiği bir günü hatırlamaya çalıştı.

"Patron bana "taktığınız yeni debriyaj kayıyor" dedi.

Stacey yanındaki adamın konuşmaya devam ettiğini fark etmemişti. Ve daha da önemlisi, işteki boktan gününü anlatıyordu. Onu görmezden geldi ve pencereye döndü. Çekici olsun ya da olmasın, havasında değildi.

Patronunun ortalıkta olmaması da işe yaramadı. Kim meslektaşlarının kafalarını birbirine vuracak ve hepsi eldeki davayla ilgilenecekti. Renginden bir daha bahsedilmeyecekti ve bahsedilmesine de gerek kalmayacaktı.

"Arabayı test ettim ve patronum gülüyordu. Debriyaj balatasında hiçbir sorun yok ama arabayı sökmek için dört saat harcamamı istiyor.

"Mmm..." dedi Stacey, tamamen kaba olmaktan kaçınmak için.

"Peki, ne yaptığımı biliyor musun?" diye sordu komplocu bir tavırla onu dürterek. Kadın başını salladı ve pencereye doğru biraz daha yaklaştı.

"Elimde bir anahtarla arabanın altına uzandım. Birkaç dakikada bir ses çıkarıyor ya da küfrediyordum ama futbol skorlarını kontrol ediyordum.

"Zekice," dedi duygusuzca.

Bu yakışıklı yabancı onunla sohbet etmek için olabilecek en kötü günü seçmişti.

Koridorda yürüyen yaşlıca bir adam üzerine düştüğünde, "Sik kafalı yol testi yaptı ve iyi olduğunu söyledi- hey, dostum dikkat et," dedi. Bunun üzerine Stacey'yi daha da sert bir şekilde cama doğru itti.

"Tanrım, çok üzgünüm," dedi koluna dokunarak. "İyi misin?

Stacey başını salladı ve arkasını dönerek aralarındaki her türlü teması kesti.

Şu anda sadece güzel, küçük, tanıdık dairesinde olmak istiyordu.

İki durak sonra, erkek otobüsten indi. Stacey rahatlayarak iç çekti. Belki başka bir gün sohbet etmek ilgisini çekebilirdi ama zihninde sadece olumsuz düşünceler dolaşıyordu.

İkili koltuğu ele geçiren cömert poposunun kendini yeniden ayarlamasına izin verdi. Sadece iki durak sonra kendi evinde olacaktı. Duşa girecek, çay için donmuş bir pizza ve biraz sıcak, rahat

pijama. Muhtemelen birkaç zehirli gönderi daha paylaşacak, birkaçına daha yorum yapacak ve ardından yatmadan önce birkaç saat *World of Warcraft*'a dalacaktı.

Önündeki geceye bakarken vücudundaki gerginlik azalmaya başladı.

Arkadaki kadın Stacey'nin koltuğunun metal kaplamasını çekerek kendini ayakta durur pozisyona getirdi. Stacey de onu takip etti. Bu onun da durağıydı.

Koltuğun üzerindeki el çantasına uzandı ve etrafı yokladı ama parmakları, gözleri gerçeği kaydetmeden sadece bir saniye önce biliyordu.

Justin Reynolds'ın laptopu gitmişti.

ALTI

"Bu adamın hâlâ burada olacağından emin misin? Bryant, Ripley'deki Derbyshire Polis Teşkilatı'na ulaştıklarında sordu.

Bu kuvvet yaklaşık 1.000 mil karelik bir alandan sorumluydu ve nüfusu 1 milyonun biraz altındaydı. Bu bölge ikiye ayrılmıştı: Peak District'i kapsayan daha kırsal kuzey ve Derby şehrini kapsayan daha şehirleşmiş doğu ve güney.

Cam cepheli bina Operasyonel Destek Bölümü'ydü ve Yol Polisliği Birimi, Hava Desteği v e Silahlı Müdahale'nin yanı sıra Üniformalı Görev Gücü'ne ev sahipliği yapıyordu.

Bryant arabayı durdururken Dawson, "Bekleyeceğini söyledi," dedi.

'Evet, biz de yedi buçukta burada olacağımızı söylemiştik,' diye gözlemledi Bryant.

Elli altı millik yolculuğun ilk yarısı M6 paralı yolunu kullanarak hızla geçmişti ama Burton-on-Trent civarındaki bir yığılma yolculuklarına kırk beş dakika eklemişti.

Otoparka doğru koştular. Bryant'ın eli kapıdaydı. "Hey, peşimde misin?" dedi arkadan bir ses.

İkisi de döndüklerinde Ford Sierra'nın yanında durmuş sigara içen bir adam gördüler.

Ona doğru yürüdüler.

"Bunu bitirene kadar vaktin vardı ve sonra ben yoktum," dedi ve sigarayı yere atarak ne kadar yakın olduklarını gösterdi.

"Beklediğiniz için teşekkür ederim," dedi Dawson çabucak. "Telefonda konuştuğum adam sen misin?" diye sordu.

Dawson başıyla onayladı ve elini uzattı. Wilson olarak tanıdıkları dedektif müfettiş el sıkışmaya karşılık verdi.

Bryant, adamın Boris Johnson'a esrarengiz bir benzerliği olduğunu düşündü, asi sarı saçlarının perçemi gözlerinin üzerine düşerken.

"Black Country'de, buradaki bir olayla bağlantılı olabileceğini düşündüğünüz bir şeyler mi oluyor?" diye sordu.

Bryant için bu konuşmanın otoparkta yapılacağı açıktı. Oraya gelmeleri için ne kadar uzun süre beklediği düşünülürse, bundan pek de şikâyetçi olamazlardı.

Bryant, Dawson'ın liderlik etmesine izin verdi. Olası bir bağlantı kuran ve davayı yürüten adamla temasa geçen oydu.

Dawson başıyla onayladı. 'Evet, nefret suçlarında artışa benzeyen bazı olaylar var. Kısa bir süre içinde üç tane olması muhtemel.

Wilson bir sigara daha yakarken başını salladı. Bryant otuz günde bir adam olduğu günleri hatırlıyordu. Dört yıl sonra bile ara sıra duyduğu sızı onu hâlâ şaşırtıyordu.

'Kızımıza yapılan saldırı hakkında bildiklerimizle uyuşmuyor' dedi. "Bize Shay Chakma hakkında bilgi verebilir misiniz? Dawson elindekini iterek sordu

ellerini ceketinin ceplerine soktu.

'Bangladeş toplumunda saygın bir aileden gelen güzel bir kız. Ailesi o iki yaşındayken buraya gelmiş. Shay'den daha büyük, daha geleneksel iki erkek kardeşi var. Bir elektrik şirketi için çağrı merkezinde çalışıyordu. Hiç sorun çıkarmaz, işini yapar ve herkesle iyi geçinirdi.

Bryant, Wilson'ın neden bunun bir nefret suçu olmadığına karar verdiğini merak ediyordu. Bu ona kışkırtılmamış bir saldırı gibi gelmeye başlamıştı.

"Ancak ailesi onun için başka bir Bangladeşli aileden bir koca seçmişti. Sorun şu ki, Shay son yedi aydır vardiya amirlerinden biriyle görüşüyormuş. Salı gecesi işten birkaç dakika geç çıktı ve üzerine iki litre sülfürik asit atıldı.

Bryant olayların birbiriyle bağlantılı olmadığı konusunda hâlâ ikna olmamıştı. "Hiç asit saldırısı gördün mü? Wilson aniden sordu.

İkisi de başlarını salladı. Bryant,

"Sadece fotoğraflar," dedi.

Başını iki yana salladı. 'Aynı şey değil. Shay'i olaydan yirmi dakika sonra gördüm. Gözlerini Dawson'ın başının üzerindeki boşluğa dikti.

"Sanki biri derisine kaynak makinesi tutmuş gibiydi. Sanki yüzü eski bir mum gibi eriyerek boynuna düşmüş gibiydi. Görgü tanıkları yüzünün sadece birkaç saniye içinde balon gibi şiştiğini ve sonra tekrar küçüldüğünü söyledi. Doktor, cildin yüzde altmışının su olduğunu ve sülfürik asidin suyu sevmediğini açıkladı. Asit etkileşime girdiğinde sıcaklık çok hızlı bir şekilde yükselir ve kurbana acı veren bir acıdan önce sıcak bir his verir.

Bryant midesinde dönen bulantıya karşı gözlerini kapattı.

"Tanrım," diye fısıldadı Dawson.

Wilson günümüze döndü. "Midesine ve ciğerlerine de bir şeyler girmiş.

"Zavallı çocuk," dedi Dawson.

Bryant tek bir adamın işine mi baktıklarını merak etti. Fail ağını genişletmiş miydi? Saldırılarını yaymak için başka bir bölgeye mi gitmişti?

'Hâlâ bağlantılı olabilir,' dedi.

"Bunu bir namus saldırısı olarak ele alıyoruz, çocuklar," diye ısrar etti Wilson. 'Burada sizinki gibi başka bir suç yok ve gizli erkek arkadaşı ve diğer her şeyle birlikte, gördüğümüz gibi davranmalıyız. Bu soruşturmayı ailesine odaklıyoruz.

"Peki bir erkek arkadaşı olması konusunda ne hissettiler? Dawson sordu.

Omuz silkti. "Çok üzgün görünmüyordu ama ağabeyleri hakkında pek emin değilim.

Wilson'ın şüpheleri makul olsa da Bryant içgüdülerinin ona bağırmasına engel olamıyordu.

Emin olmanın tek bir yolu vardı.

"Bakın, onunla konuşmamıza izin verir misiniz - emin olmak için? Bryant yalvardı.

Wilson başını salladı. 'Üzgünüm dostum, ama yapamam. Kılık değiştirmiş bir nimet olabilir ama Shay Chakma yarım saat önce öldü.

ALTMIŞ BİR

Kim içeri girdiğinde Travis çoktan Bay Dhinsa'nın yatağının yanındaydı. Kim, adamın, meslektaşının yol kenarında hayatını kurtarmak için ne kadar çok çalıştığına dair bir fikri olup olmadığını merak etti.

Kim'in yoğun bakım koğuşunun umutsuzca hasta insanlarla dolu olduğunu anlaması için hemşirenin parmağını dudaklarına götürerek sert bir bakış atmasına gerek kalmamıştı. Bu onun ilk ziyareti değildi. Ve muhtemelen son ziyareti de olmayacağına bahse girmişti.

Yoğun bakım servisinde ona kütüphaneyi hatırlatan bir tavır, bir ahlak vardı. Her şey mümkün olduğunca sakin ve sessiz bir şekilde yapılıyor, bitmek bilmeyen sessizlik sadece yatakların çoğunun yanında duran hayat kurtarıcı ekipmanların alçak uğultusuyla bozuluyordu.

"O nasıl?" diye fısıldadı.

Adamın genç yüzü dinlenirken pürüzsüzleşmişti. Siyah saçları tutamlar halinde havaya kalkmış ve kısa sakalının bir kısmı dikiş ve pansuman yapılabilmesi için tıraş edilmişti. Kim, arkadaşının vücudunda meydana gelen travmayı kolayca hatırladı. Bay Dhinsa şanslı olan taraftı ama bunu bir süre daha fark edemeyebilirdi.

"Birkaç dakikada bir gelip gidiyor," diye cevapladı Travis. 'Şimdiye kadar bana nerede olduğunu ve nedenini sordu. Alt bacakları biraz kötü durumda,' dedi Travis, yatakta her iki bacağının ayak parmaklarından dizlerine kadar uzanan alçılara bakarak. 'Doktor, kalıcı omurilik hasarını elediklerine göre kritik listeden çıktığını söylüyor. Ona steroid veriyorlar.

Bay Dhinsa gözlerini açıp doğrudan Travis'e bakarken Kim'in aklına korkunç bir düşünce geldi.

"Trisha nerede?

Ve işte oradaydı. O kadar kötü bir şekilde kendinden geçmişti ki hiçbir fikri yoktu.

'Şu anda bunu düşünmeyin, Bay Dhinsa. Sadece almaya konsantre olun-'

Bay Dhinsa gözlerini bir kez daha kapatınca Travis konuşmayı kesti.

Kim yatağın diğer tarafına geçti ve plastik sandalyeye oturdu. Çok uzun bir gece olma potansiyeli vardı.

Bay Dhinsa gözlerini tekrar açtı.

"Beni kurtardınız mı?" diye sordu.

Travis başını

salladı.

Gözler kapandı.

"Ona bir şey sormayı deneyecek misin? Kim sordu. Son duyduklarına göre, ortağı teslimat kamyonunun önüne itilmişti ve etrafta görülen tek kişi oydu.

'Evet, eğer benimle yeterince uzun kalırsa. Seninle sohbet etmeye çalışmak gibi bir şey bu.

Kim, bu yoruma dudaklarının her zamanki sert çizgisinin eşlik etmediğini görünce şaşırdı. Elbette onunla kıkırdamaya çalışmıyordu.

Gözlerini aç.

"Bay Dhinsa, Trisha itildi mi? Travis önce kendi sorusunu sordu.

"Mavi minibüs," diye cevap verdi.

Travis ona doğru bakarak, "Kafası çok karışık," dedi. "Minibüs beyazdı.

Kim başını salladı. 'Sadece sersemlemiş ve ilaçlarla savaşıyor. Tekrar deneyin.

Gözlerini aç.

"Trish araya girdi," dedi gözleri yuvarlanırken. Ve sonra tekrar yuvarlandı.

"Bize anlatmak istiyor Travis," diye fark etti Kim. Kısa cevapları, bir seferde yapabildiği kadarını sırayla açıklıyordu.

Onlara tam olarak ne olduğunu anlatmaya çalışıyordu.

Arkalarında bir hemşirenin gölgesi belirdi. "Sanırım şimdilik bu kadar yeter," dedi sessizce.

Kim, "Lütfen, sadece bir iki dakika daha," dedi. Bu adamın tüm bu enerjiyi boş yere harcamasını istemiyordu.

"Lütfen..." diye ekledi Travis.

"İki dakika," diye kabul etti ve makinedeki hayati belirtilere baktı.

'Adamlar almaya çalıştı...' dedi Bay Dhinsa.

Gözlerini kapat.

Kim'in bakışları yatağın karşısındaki Travis'inkilerle buluştu. Zamanları tükeniyordu. Bunu bir araya getirmesine yardım etmeleri gerekiyordu.

Kim, Bay Dhinsa'ya döndü ve onu tamamen uykusuz bırakmadan önce kendisini duyabilmesini umdu.

"Bay Dhinsa, mavi bir minibüste kız arkadaşınızı kaçırmaya çalışan adamlar olduğunu mu söylüyorsunuz? Kim, önceki ifadelerini toparlayarak sordu.

Başını salladı ve sonra gözleri bir kez daha açılırken başını salladı.

"Hayır, Trisha durdu... beni götürmeye çalışıyorlardı.

ALTMIŞ İKİ

Stacey küçük salonunda bir kez daha volta attı. Eve döndüğünden beri yemek pişirmiş, yiyecekleri çöpe atmış, süpürmeye çalışmış, televizyon izlemeye, yürümeye, ayakta durmaya ve oturmaya çalışmıştı.

"Lanet olsun," diye bağırarak yemek sandalyesini tekmeledi. Metalin laminat zemin üzerindeki gıcırtısı tatmin ediciydi.

Kanepeye yığıldı ve başını ellerinin arasına gömdü. Ne düşünüyordu ki?

Bir yanı patronu arayıp yükünü boşaltmak, yaptığı tüm aptalca şeyleri itiraf etmek, azarı işitmek ve sonra yoluna devam etmek istiyordu.

Evet, bu ona şu anda yardımcı olabilir. Tüm sorumluluğu zincire aktardığında kendini daha iyi hissedecekti ama uzun vadede ona bir faydası olmayacaktı. Sadece kendi inisiyatifini etkin bir şekilde kullanamadığını göstermekle kalmayacak, aynı zamanda lanet olası kutuyu açtıktan sonra solucanları ayıklayamayacağını da göstermiş olacaktı.

"Lanet olsun," dedi yine. Çözülmesi gerekmeyen bir davaya kendini dahil etmişti. Acılı bir annenin kişisel alanını işgal etmiş, intihar kurbanının eşyalarını almış, resmi kayıtlara geçirmemiş ve şimdi de çalınmıştı.

Stacey başını salladı. Bu hızla Guantanamo'daki hücresini hazırlamaya başlamışlardı bile.

Telefon etmesindeki cazip faktör, bir öfke nöbetinden sonra patronunun tüm bu karmaşayı çözmesine yardım edeceğini bilmesiydi. Dawson'la buna yüzlerce kez tanık olmuştu. Ama Kim bunu hiç onunla yapmak zorunda kalmamıştı. İşleri berbat eden Dawson'dı. Hepsi bunu bekliyordu. Cehenneme kadar yolu vardı,

Dawson bile bunu bekliyordu. Ama o beklemiyordu. Stacey iyi kızdı, Dawson'ın bazen dediği gibi öğretmenin gözdesiydi. Öyleydi de. Eski güvenilir Stacey olmaktan hoşlanıyordu. Kimseyi rahatsız etmemekle övünürdü.

Ama patronuna dolaylı olarak güveniyordu. O ne yapacağını bilirdi.

Stacey telefonunu eline aldı ve kaydırdı. 'Patron' adlı kişiye doğru ilerledi. Başparmağı ahize simgesinin üzerinde gezindi. Hatalarını sıralarken patronunun yüzünde beliren hayal kırıklığını hayal etti.

Stacey telefonu kanepeye fırlattı. Hayır. Kendini neyin içine soktuysa, bunu kendi başına çözmesi gerekecekti.

ALTMIŞ ÜÇ

"Peki, neden bahsediyor bu adam? Koğuştan çıktıklarında Kim sordu.

Travis başını salladı. "Senin tahminin de benimki kadar iyi," dedi alnını ovuşturarak. O sola döndü, kadın da sağa. O anın ironisi hoşuna gitmişti.

"Sabah alırız," dedi ve haklıydı. Saat neredeyse ondu ve Barney iki kapı ötedeki Charlie'yle yatıya kalacak gibi görünüyordu.

"Tamam, sabah görüşürüz," dedi Kim ve arkasını dönerken yarım bir el salladı.

Sert ve uzun bir kahve içmek için kafeteryaya uğradı ve tanıdık bir ombre başın titizlikle eğildiğini gördü.

Kim otomattan bir kahve aldı ve Doktor A'nın karşısında durdu.

"Size katılmamın sakıncası var mı? Kim tahta sandalyeye vurarak sordu.

Doktor A gülümseyerek, "Elbette hayır," dedi. "Bu saatte burada ne işiniz var?

Kim telefonuna doğru başını sallamadan önce, "Ben de sana aynı şeyi sorabilirim," dedi. "İşinizi aksatmak istemem.

Doktor A telefonu ona doğru çevirdi. "*Evcil Hayvan Kurtarma* oyunu, kurtarıcım. "Gerçekten mi? Kim sordu. Bilim adamının böyle bir şey yapacağını hayal etmemişti.

çalışmadığı zamanlarda.

"Doğrusunu isterseniz, boş zamanlarımda kuantum fiziği ve evren teorisi hakkında okumayı tercih ediyorum ama ara sıra pandalar beni çağırıyor.

'Eminim eğlenceli bir çocuktun,' dedi Kim.

"Kesinlikle öyleydim," dedi Doktor A gülümseyerek. "Ben sizin deyiminizle bir tommyboy'dum. Zıplamayı, dövüşmeyi ve çamurla oynamayı severdim. Babam ordudaydı ve beni, annemi ve erkek kardeşimi yalnız bıraktı.

"Kavga mı ettiniz?

Dr. A'nın yüz ifadesi, *elbette*, dedi.

"Kazandınız mı?

Yüz ifadesi aynı kaldı.

"Gerçekten iyi misin? Kim sordu. Kadının canlanmasına rağmen gülümsemesi burnunun altında kalmıştı. Yorgun ve bitkin görünüyordu.

"Bardağımın yarısı her zaman doludur, Müfettiş. Ama şu anda değil. Marina son kutuyla birlikte yola çıktı. Başını iki yana salladı. "Bütün kemikleri alamayacağız.

Kim anladı. Cesetlerin eksik kalacağına dair bir üzüntü vardı.

"Emin olmak için yarın tekrar araştıracağız ama mezar şu anda boş. "Hiç

uyuyabildin mi? Kim gözlerindeki koyu halkalara dikkat ederek sordu.

gözlerinin altında.

"Öyle mi?" diye sordu yorgun bir gülümsemeyle.

Kim iyi niyetli bir tavsiye vermek için ağzını açtı ama tekrar kapattı. Kadının tencere ve çaydanlık benzetmesine sadece hayret edebildi.

"Beni rahatsız eden neden," dedi Doktor A aniden. 'Bu insanlar böyle bir saygısızlığı hak etmek için ne yaptı? Suçları neydi?

Kim kurban Jacob James'i düşündü. Çalışkan, yumuşak huylu bir aile babasıydı. Geçmişinde böylesine korkunç bir muameleyi hak edecek hiçbir şey yoktu. Tüm anlatılanlar onun düzgün, çalışkan bir adam olduğunu gösteriyordu.

Doktor A'nın telefonu masanın üzerinde titredi.

Kontrol ettikten sonra ayağa kalktı. "Yürü ve konuş, Marina yeni geldi.

Kim hızlı yürüyen biri olduğunu biliyordu ama ziyaretçilerin, hastane personelinin ve dahili posta arabalarının arasından geçip giden kasırgaya ayak uydurma şansı çok azdı. Konuşmak imkânsız hale gelmişti.

Kim, Doktor A morga inen merdivenlerden sola dönene kadar gözünü ondan ayırmamayı başardı.

"Bir şeye mi hazırlanıyorsunuz, Doktor? Kim, doktoru giriş kapısında yakalamak üzereyken, "Bir şey mi çalışıyorsun?" diye sordu.

Hafta başında mezarlıkta gördüğü kadın, plastik kutunun kapağını kaldırırken ona başıyla selam verdi.

Kim, gözleri sedyeler arasında gezindikçe daha az ayrıntılı hale gelen kemik yığınlarına bir kez daha baktı. Sadece bir tanesinin henüz bir ismi olması onu rahatsız etti.

Kim göz ucuyla kutunun içinden tek tek plastik delil torbalarının dikkatle çıkarıldığını görebiliyordu.

Ne yazık ki Kim, önündeki boşlukları tamamlamak için yeterli kemik olmadığını biliyordu.

Dünya Ticaret Merkezi'ne yapılan saldırının ardından cesetlerin kimlik tespitiyle ilgili bir belgeseli hatırladı. Bazı aileler bir diş ya da kemik parçasından başka bir şey gömmemişti.

"Hey, Müfettiş," dedi Doktor A, bir çantayı çevirip parlak beyaz ışığa tutarak.

Kim döndü.

"İnsan elinin ürkütücü bir şekilde bir ayının ön pençesine benzediğini biliyor muydunuz?

"Yogi'yi arıyor olsaydım sorun olurdu," dedi.

Doktor A kaşlarını çattı. "Ne?

"Boş ver," dedi Kim. Bazı şeyler zaman ayırmaya değmezdi. "Aha, ben

de sizi görmeyi umuyordum," diye haykırdı Doktor A.

el.

Kadın odanın i ç i n d e çılgınca hareket etmeye başladığında tüm yorgunluk belirtileri kaybolmuştu.

Kim bunu anladı. İlerleme enerjiyi körüklüyordu. O da tamamen aynıydı. İleriye doğru hareket kendi adrenalinini de beraberinde getirdi.

Doktor A iki numaralı cesedin yanına gitti ve torbayı leğen kemiği bölgesine yerleştirdi. Özellikle kimseye başını sallamadı.

Kim pelvisin bir bedenle seks yapmanın en güvenilir yolu olduğunu zaten biliyordu.

"Kafatasındaki belirgin çıkıntılardan iki numaranın erkek olduğundan şüphelenmiştim ama bu leğen kemiği tam oturmuş ve kesinlikle erkek.

"Yaş? Kim umutla sordu.

'Kemik kalsiyum kaybeder ve yaşla birlikte daha az yoğun hale gelir. Eğer yetersiz beslenme ve osteoporoz gibi hastalıklar etken değilse, bu erkeği ölüm anında otuz ila kırk yaşları arasında yaşlandırırdım.

Kim bilgileri hafızasına kaydetti. Penn bunu veri tabanına aktarabilir ve bir eşleşme bulmaya çalışabilirdi.

Doktor A, sedyelerin ayak ucunda, Jacob James ile kurban ikinin arasında duruyordu.

'Bu iki ruh neredeyse tamamlandı, bu yüzden kemiklerin geri kalanının sonunda diğer ruhumuza yardım edeceğini umuyorum.

Kim üçüncü sedyeye doğru baktı ve Doktor A'nın iyimserliğini sessizce alkışladı.

Doktor A onun bakışlarını takip etti.

"Kemiklerle işimiz bittiğinde DNA'yı çıkarmaya başlayacağız.

Kim anlayışla başını salladı. Tek sorun, onu eşleştirecek birine ihtiyaçları olmasıydı. Derin bir iç çekti. Bu kurbanlar sırlarını onun istediği kadar çabuk vermiyorlardı.

"Şey, Doktor, ben..." Kim konuşmayı kesti ve kapının solundaki tezgâhın önünden geçerken durakladı.

"Bu da ne?" diye sordu kredi kartı büyüklüğünde bir kanıt torbası çıkarmakta olan Marina'ya.

Marina ona doğru itti. Işığa doğru tuttu. Üçgen bir kağıt

parçasıydı.

ALTMIŞ DÖRT

Bryant, Stacey'nin gözlerini yakalamaya çalışmadan önce üçü de oturana kadar bekledi. Stacey henüz ona bir kez bile bakmamıştı.

Hâlâ kızgın olmasını bekliyordu ama ona doğru bakmayı reddetmesi hiç de sakinleşmediği anlamına geliyordu. Çiçekleri, hatta çikolataları bile düşünmüştü ama yine de kendi adına yapacağı herhangi bir büyük jestin amaçlandığı şekilde kabul görmeyeceğini biliyordu.

Bunu çözmenin tek bir yolu vardı.

'Stace, bir polis memuru ve bir dedektif olarak sana hak ettiğin saygıyı göstermediğim için özür dilemek istiyorum.

Sonunda ona baktı.

"Bu bir daha olmayacak," diye devam etti. "Ama bu davada gerçekten yardımınıza ihtiyacımız var.

Başıyla kabul ettiğini belirtti ve sonra Dawson'a baktı.

"Aynen," dedi Dawson dikkati dağılmış bir şekilde.

Bryant başını salladı ama meslektaşına göz kırptığını fark etti. "Tamam,

Woody Lloyd House'da bir uzman ayarladı ve gidip konuşmak istiyorum. Adı Müfettiş Frederick Windsor bee ess see hons, burada yazıyor,' diye teklif etti Bryant, adından sonra gelen baş harfleri okuyarak.

Dawson alaycı bir tavırla, 'Yaşasın, hadi gidip orta yaşlı beyaz adamı görelim ve nefret suçları hakkında her şeyi öğrenelim,' dedi.

Stacey kıkırdadı ve yüzündeki gerginlik biraz azaldı. Ama çok geçmeden tekrar geri döndü.

Stace, kurbanlarımızın geçmişlerine bakabilir misin? Ya tesadüfen aynı anda gerçekleşen üç ayrı rastgele saldırı var.

ya da bir yerlerde bir tür bağlantı var. Başını salladı.

"Bubba" Brandon Jones'u gerçekten araştırdım. Gürültülü yaşamayı severdi. Sosyal medyada ne tür bir ilgi çektiğini görmek ilginç olabilir...'

"Öhöm," diye teklif etti.

'Ve şimdi size işinizi nasıl yapacağınızı söylemeyi bırakacağım,' dedi. 'Uzmanımızla işimiz bittiğinde ailelere geri dönmek istiyorum; en baştan başlayıp hepsiyle tekrar görüşmek istiyorum. Ona bir kağıt parçası uzattı. "Ve bu genç bayan hakkında biraz araştırma yap.

"Asit saldırısı kurbanı mı?" diye sordu.

Bryant başıyla onayladı. "Dün yaralarından dolayı öldü. Derby bunu bir namus cinayeti olarak değerlendiriyor ama sosyal medyada kızdırdığı birileri var mı diye bakın.

Dawson'a döndü. 'Bu sabah alışılmadık derecede sessizsin, ne oldu?

'Hâlâ Aisha Gupta'nın bahsettiği yara izini düşünüyorum. Sanki Orada bir şey var, arkamda-' 'Ne yarası?

Stacey kaşlarını çatarak sordu.

"Ayşe ona saldıran erkeğin tam burada bir yara izi olduğunu söyledi," dedi elmacık kemiğini göstererek. 'Ve benim içimde de bir şey var-'

"Justin Reynolds'ın tam şurasında bir yara izi vardı," diye önerdi.

'Kim o Justin Reynolds?' Bryant sordu. Bu değildi. a isim fark etti.

"İşte bu, Stace," dedi Dawson, sanki bağlantıyı kuran kendisiymiş gibi elini masaya vurarak.

Dawson ona doğru döndü. 'Birkaç gün önce intihar eden genç. Stace ve ben katıldık.'

Stacey'e döndü. 'Herhangi bir bağlantı olduğunu düşünmüyorum ama sen düşünür müydün?...'

"Biraz araştırma yapacağım," dedi bilgisayarına bakarak. "Tamam, hadi başlayalım," dedi ceketine uzanarak. Dawson ayağa kalktı ve Bryant ona anahtarları fırlattı.

"Onu çalıştırın ve bir radyo istasyonu seçin.

Tartıştıkları pek çok konudan biri de Radio One'a karşı Radio WM idi.

Dawson sırıttı ve Bryant bir takımı yönetmenin çocuk yetiştirmeye ne kadar benzediğini fark etti. Disiplin ve ödül.

'Hey, Stace, söylediklerimde ciddiydim. Hatalıydım ve özür dilerim.'

Ona zayıf bir gülümseme sundu. "Ve bunu aş ve hayatına devam et dediğimde ciddiydim.

Kapıdan geriye doğru hızlı bir bakış attı.

Stacey'nin başı ellerinin arasındaydı.

ALTMIŞ BEŞ

Kim, Travis'in evinin önündeki kaldırıma yanaştı ve kendini önündeki savaşa hazırlamak için derin bir nefes aldı. O tek nefesin aracının içinde dolaştığını ve onu yolcusuna karşı yalıttığını hayal etti.

Normalde onun gelişinden birkaç saniye sonra kapıda olurdu. Perdenin seğirdiğini gördü ve üçten geriye doğru saydı.

Bir tanesinde kapı açıldı ama görünen Travis değildi.

Karısı, omuzlarında bir hırka ve endişeli bir ifadeyle kapının girişinde duruyordu.

Kadın ona doğru yürümeye başlayınca Kim hemen arabadan indi. Yolda karşılaştılar.

"Her şey yolunda mı, Bayan Travis?

Başını salladı ama boynundaki narin zincire dokunurken hiçbir şey söylemedi.

"Hayır, her şey yolunda değil mi? Kim açıklığa kavuşturdu.

"Hayır, ben Bayan Travis değilim," dedi derin derin yutkunurken ve yakalanacakmış gibi etrafına bakınırken. "Biraz içeri gelir misiniz? Zamanınız var mı?

Kim şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. Adamın her sabah bu kadına sarıldığını görmüştü. "Tom içeride mi?" diye sordu, Bayan Travis'in peşinden düzenli verandaya doğru ilerlerken.

'Hayır, erken ayrıldı. Brifing için hazırlamak istediği bazı şeyler olduğunu söyledi.

Kim, adamın kendisine haber verme zahmetine girmemiş olmasına duyduğu kızgınlığı bastırdı. Basit bir mesajla bile.

Kim koridora açılan eşikte durakladı. "Özür

dilerim ama ben neyim?...

"Umarım sakıncası yoktur ama görmeniz gerektiğini düşündüğüm bir şey var.

Kadının sesindeki titreme Kim'in kapıyı arkasından kapatmasına ve onu salona kadar takip etmesine neden oldu.

Oda şaşırtıcı derecede şıktı, bisküvi ve krem tonlarındaydı. Köşedeki kanepe kadifeydi ve üzerinde birkaç minder vardı. Tek parçalı kanepe, kahverengi saçlı, hoş görünümlü ve hala kapıda duran kadına çarpıcı bir benzerlik gösteren bir kadın tarafından işgal edilen bir yatar koltukla sona eriyordu.

"Bu Bayan Travis," dedi sessizce. 'Bu Tom'un karısı Melissa. Ben de kız kardeşi Carole.

Melissa ona sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Frannie'nin bugün geleceğini bana söylememiştin Carole," dedi yanındaki koltuğu okşayarak.

'Kusura bakma tatlım. Unutmuşum ama önce Frannie'nin gelip mutfakta bir konuda bana yardım etmesi gerekiyor,' dedi Carole.

Kim onu koridora kadar takip etti.

'Frannie, Tom ve Melissa'nın kızı. Karyolası 98'de öldü,' diye açıkladı Carole.

Kim, Carole'u evin içinde takip ederken kalbindeki hüznün ağırlaştığını hissetti. Bunu bilmiyordu. Tom özel hayatıyla ilgili çok az şey söylemişti ve o da bilmiyordu.

"Ne olduğunu sorabilir miyim?...

'Melissa erken başlangıçlı ailesel Alzheimer Hastalığından muzdarip. Bu en agresif formdur ve otuzlu, kırklı yaşlarda, hatta bazen yirmili yaşlarda bile başlayabilir. Melissa'nın semptomları kırk üç yaşındayken başladı. Normal unutkanlık ve evdeki alışılmış işleri tamamlamada zorluk.

Aylarca Tom'dan saklamayı başardı. Babamızda da vardı. Melissa'nın semptomları başlamadan sadece iki yıl önce öldü. Gözleri yaşlarla doldu. "Başına gelecekleri biliyordu.

Kim'in içinden uzanıp kadının koluna dokunmak geldi. Eğer bu durum kalıtsalsa, Carole her gün aynı korkuyla yaşıyor olmalıydı.

"Sonunda bunu daha fazla saklayamadı ve Tom bir gün eve döndüğünde onu kanepede perişan halde buldu çünkü su ısıtıcısının nerede olduğunu hatırlayamıyordu.

Kim boğazındaki duyguyu yuttu.

"Bunu atlatacaklarına dair ona söz verdi. Yapabildiği sürece onun hafızası olacaktı. Günün üstesinden gelmesine yardımcı olmak için her türlü liste, talimat ve hatırlatmayı tasarladı.

Kim hiçbir şey söylemedi.

"Bilmeni istedim," dedi nazikçe. 'İkinizin daha önce birlikte çalıştığınız zamanları hatırlıyorum. Sana saygı duyardı. Bir tür anlaşmazlık yaşadığınızı biliyorum ama o iyi bir adam.

Kim, 'Benden kim nefret ediyor,' diye gözlemledi.

Carole gülümsedi. 'Senden nefret etmiyor. Sadece öyleymiş gibi davranmayı tercih ediyor. İstiyor, beni yanlış anlama. Ama kendine bile itiraf edemediği bir yanı var ki, bu hafta yine seninle çalışmaktan keyif aldı.

Kadının gözleri duygu doluydu. Kim

anlamıştı. "Onu seviyorsun, değil mi?

Gülümsemesi kayboldu ama şefkati kaldı.

Omuz silkti. 'Yapsam da fark etmezdi. O benim kayınbiraderim ve Melissa da benim kız kardeşim.

Kim her sabah kapıda tanık olduğu garip kucaklaşmaları düşündü.

'Ve o da seni seviyor,' dedi.

Bakışlarından bunu bildiği anlaşılıyordu ama yine de bir şey fark

etmemişti. "Dediğim gibi. O iyi bir adam.

Birden deri cüzdan ona anlamlı geldi. Her şeyi yazmıştı. Ne olur ne olmaz diye.

Başka bir şey daha ona mantıklı gelmeye başlamıştı.

"Carole, Melissa'ya ne zaman teşhis kondu?" "Dört

buçuk yıl önce," dedi.

Kim ona teşekkür etti ve öfkesi yüzünden okunmaya başlamadan önce dışarı çıktı.

O son sahne zihninde canlanırken arabada sadece bir dakika oturdu.

O zamanlar onu d i z g i n l e y e c e k, s a k i n l e ş t i r e c e k, mantıklı düşünmesine yardımcı olacak, çok aceleci davrandığında bunu ona söyleyecek bir Bryant'ı yoktu.

Ve şimdi onun için çok açıktı. Çünkü

şimdi her şey anlam kazanmıştı.

ALTMIŞ ALTI

Stacey alnını ovuşturarak gerginliğini azaltmaya çalıştı.

Neden eline fırsat geçtiğinde Justin Reynolds'la ilgili her şeyi itiraf etmemişti ki? Dawson'ın yara izinden bahsetmesine o kadar şaşırmıştı ki, belki Dawson bağlantıyı kendisi kurmuştur diye adını ağzından kaçırmış ve sonra da neden hiç fark etmediğini sormuştu.

Bu durum devam edemeyecek kadar karmaşık bir hal almaya başlamıştı.

Meslektaşlarının nefret suçlarını soruşturduğunu ve Justin Reynolds'ın ırkçı olduğu açıktı - ama Justin Reynolds gibi binlerce çocuk sosyal medyada dolaşıyordu. Davalarıyla hiçbir bağlantısı olamazdı. Ve yara izine yapılan gönderme de tesadüften başka bir şey değildi. Justin'le hiçbir ilgisi yoktu. Olamazdı da.

Ama şimdi Justin Reynolds olayının peşini bırakması gerektiğine her zamankinden daha çok inanıyordu. Sahte hesabından kahvaltı sırasında özellikle saldırgan bir mesaj gönderdikten sonra, yaptığı şeyin ciddiyeti neredeyse Weetabix'i boğazının arkasına getirmişti.

İçgüdüleri yanlıştı, yeterince meşgul olmamaktan kaynaklanıyordu. Duygularına kendi başlarına isyan etme fırsatı verilmişti. Ve bu da feci sonuçlara yol açmıştı. Hiçbir şey öğrenmemişti.

Ve bu süreçte kendisine ait olmayan bir malı da kaybetmeyi başarmıştı. İyi işti Stace, diye sessizce kendini tebrik etti.

Onlara geri döndüğünde patrona her şeyi itiraf etmeye karar vermişti. Dürüst olacak, ne yaptığını, nedenlerini açıklayacak ve sonra da sonuçlarına katlanacaktı.

Kararını verip bir eylem planı oluşturduktan sonra cep telefonunu bir kenara itti ve not defterindeki dört isme odaklandı.

HENRYK KOWALSKI
BRANDON BUBBA JONES
AISHA GUPTA
SHAY CHAKMA

Her zaman yaptığı şeyi yapma zamanı: metodik ve pragmatik çalışmak. İlk kurbanla başlar ve ilerlemeye devam ederdi.

Telefonu masanın üzerinde titrerken Google'da Henryk Kowalski'yi arattı.

Kahretsin, diye gözlemledi, kahvaltıda paylaştığı son makaleden sonra hâlâ sahte hesabına giriş yapmıştı.

Bildirimi kaydırdı ve tıkladı. Floda ona bir
arkadaşlık isteği göndermişti.

ALTMIŞ YEDİ

Kim brifinge girdi ve odanın arka tarafına oturdu. Sürüşe rağmen Travis'le konuşmak için henüz kendine güvenmiyordu.

Odanın başında durmuş, ceketini yedek bir sandalyenin üzerine örtmüştü. Silme tahtalarının önünde bir ileri bir geri volta atıyordu.

Beş ceset öne eğilmiş, bekliyor, nişanlanmıştı.

'Jeff Cowley'i gözaltında tutmak için umutsuzca bir nedene ihtiyacımız var. Bu konuda söylediğinden daha fazlasını biliyor.'

"Onu tekrar sorgulayalım mı, Şef? Johnson sordu.

Travis başını sallarken Kim *evet diye* düşünüyordu. Gözaltında geçirdiği bir gece dilini çözmüş olabilir.

'Çözülüp çözülmeyeceğini görmek için denemeye değer. Ona kızını sorun. Bu onun için özellikle hassas bir nokta gibi görünüyor.

Johnson başını salladı ve bir not aldı.

Gibbs, Fiona Cowley'in izini sür. Nerede olduğunu bul ve bize haber ver. Sanırım onunla tekrar konuşmamız gerekiyor. Ailesinden birini koruyor ve kim olduğunu bilmemiz gerek.

'Tamam, şef,' diye cevap verdi.

"Gibbs, sana ayrıntılarını verdiğim morgdaki ikinci erkeğin kimliğini tespit etmek için Lewis'le birlikte çalışmanı istiyorum.

Kim önceki gece morgdan çıkar çıkmaz Doktor A'dan ikinci erkek kurbanla ilgili aldığı temel hayati bilgileri Travis'e mesaj atmıştı. Her zamanki gibi Travis cevap vermemişti ve bu, bilginin alındığına dair aldığı ilk teyitti.

Travis'in ona doğru bakması ekibin dikkatini onun varlığına çekti.

Yanıt olarak başını salladı.

'Lynda, hastaneyi arayıp Billy Cowley'nin sesini yeniden bulup bulamadığını öğrenebilir misin,' dedi. 'Ve Johnson'la birlikte trafik kazasının olduğu bölgede mavi bir transit minibüsün kimliğini tespit etmeye çalışmanızı istiyorum. Kurban iki erkeğin kendisini kaçırmaya çalıştığını iddia ediyor.

Lynda kaşlarını çattı. 'Patron, Bayan Umgabe, geçen gün beni görmeye gönderdiğin kadın da aynı şeyi söyledi. Yine de minibüsün izini sürmeye yaklaşamadık.'

Devam et, Lynda. Bir haftada iki deneme. Her ne yapıyorlarsa, yakında şansları dönecek. Üniformalılara tekrar söyle, hafızalarını tazelesinler. Teslimat minibüsü şoförünü unutabiliriz, trafik memurları hız yapmadığını söylediler, bu yüzden paçayı kurtardı gibi görünüyor ama zavallı kadının minibüsün önüne nasıl düştüğünü öğrenmek için tanıkların tekrar sorgulanmasını istiyorum. Bu olay bir trafik kazasından potansiyel adam kaçırma ve adam öldürmeye dönüştü.

Lynda arkasını döndü ve notlar karalamaya başladı.

Penn'e doğru başını salladı. "Ve sanırım dedektif müfettişin size bir hediyesi var.

Kim ayağa kalktı ve cebinden fotokopiyi çıkardı.

Önce ona, sonra da tahtaya baktı. "Bu notun bir parçası mı?

Kim başını salladı. "Sanırım öyle. Soluk ve kirli ama bundan daha fazla şey çıkarabilirsin.

Ellerini hararetle ovuşturdu. "Güzel, teşekkürler.

"Ve Wilma bugün Lynda'ya gidiyor," dedi Travis, bitkiyi odanın diğer ucuna taşıyarak.

"Teşekkürler patron," dedi ve bir Danua köpek yavrusu fotoğrafının yanına koydu.

Enerji ve amaç yerleştikçe bedenler kalkmaya ve hareket etmeye başladı. "Hazır mısın? Travis onun yanından seslendi.

Başıyla onayladı ve kapıdan çıkarken onu takip etti.

"Bugün kendi brifingimi yapmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim," dedi akıllıca.

Kim cevap vermedi. Evet, onun konuşmasına izin vermişti.

Sadece arabaya ulaşana kadar bekledi.

Ve sonra sıra ona geldi.

ALTMIŞ SEKİZ

Bryant, Queensway'deki Colmore Circus'ta bulunan Lloyd House'un o güne kadar gördüğü en çirkin binalardan biri olduğunu kabul etti.

West Midlands Polis Merkezi, on bir sıra aynı penceresi ve gökyüzüne uzanan betonu ile sade, dikdörtgen bir kutuda yaşıyordu.

Döner kapılar onları açık renk ahşap, cam ve Bryant'a bir sağlık kulübünü hatırlatan dairesel bir resepsiyon masasından oluşan havadar bir alana yönlendirdi.

Dawson onları tanıştırırken, Bryant Halesowen Polis Karakolu'nun ilk izlenimini hayal etti. Zavallı yaşlı Jack, Gözaltı Çavuşu, tüm vardiyası boyunca güçlendirilmiş camdaki kendi yansımasına baktı. Ama tabii ki burası bir polis karakolu değildi. Burası merkezdi.

Metal dedektörlerinden geçerek ikinci kata doğru yol aldılar.

Basamakların tepesinde bir işaret vardı. Oku takip ederek istihbarata doğru ilerlediler ve sağ tarafta, aradıkları adamın isminin yazılı olduğu kapıyı neredeyse kaçırıyorlardı.

Dawson iki kez vurdu ve kapı hemen açıldı, sanki arkadaki kişi onları bekliyormuş gibi. Kapı daha da açıldığında Bryant nedenini anlayabildi. Masa ve sandalye, yerden bir metre kadar yükselen karton saklama kutularının da bulunduğu küçük bir ofisin içine itilmişti. Sandalyeden kapıya kadar olan mesafe çok kısaydı.

"Fred," dedi adam elini uzatarak. Bryant'ın 1.80'lik boyunun iki santim altında kalıyordu. Sarı saçları seyrelmiş, yüzünde kızarmış bir ifade belirmişti.

Dawson ikisini de tanıştırdı.

"Sakıncası yoksa, rahatça oturabileceğimiz kafeteryaya gidelim.

Adam Bryant'ın soluna baktı ve Bryant da onun bakışlarını takip etti. Belli ki bir şeye engel oluyordu. Adam etrafından dolaşıp tek bir koltuk değneği alırken Bryant bir adım öne çıktı.

"Kalmayı tercih etmez miydin?...

"Kalıcı bir sakatlık ama ilginiz için teşekkür ederim," dedi soğukkanlılıkla.

Hepsi birlikte küçük alandan çıkarken Bryant'ın beynindeki bir şey serbest kaldı. Birkaç adım öne çıktı ve oldukça iyi hareket eden adamın yanında yürüdü.

Gömleğinin kollarını kıvırdığında ön kolunda çetele gibi bir dizi yara izi görünüyordu. Zorlansa jilet derdi.

Bryant kendi unutkanlığına lanet etti.

Dawson kaşlarını çatarken Bryant, "Sen Fred Windsor'sun," dedi. "On yıl önce National Pride nefret grubu tarafından tutulan kişi.

"Tam olarak on bir, ama evet, o bendim.

Bryant, istasyonda bu adamın onlara hiçbir şey sunamayacağını düşündükleri için kendini kötü hissetti.

Şimdi bunu net bir şekilde hatırlıyordu. Fred Windsor nefret grubunda yıllarca gizli çalışmış, onların güvenini kazanmış, planlarını ve motivasyonlarını öğrenmişti. Görevden alınmasına iki ay kala, polis memuru olarak hırsızlık yaptığı için kaldırdığı biri tarafından fark edilmişti. Grup onu altı gün boyunca esir tutmuş, işkence etmiş ve aşağılamıştı. Her iki ayak bileği de paramparça olmuş ve bir daha asla aktif görev göremeyeceği garanti altına alınmıştı.

"Yara izleri mi? Bryant, Dawson kafeteryanın kapısını iterek açarken bakışlarını ayıramadığını söyledi.

"Onlara yalan söylediğim her gün için bir tane," dedi,

sesi çıkmadan. "Peki ne kadar süre gizli görevde kaldın?

"Tam olarak yedi yüz yirmi iki gün. Bryant o

giysilerin altında ne yattığını düşünmekten nefret

ediyordu. "Bay Windsor, ben-

"Hey, ben hâlâ sadece Fred'im," diye

gülümseyerek teklif etti. Bryant, "Tamam Fred,

içkileri getireyim," diye teklif etti.

"Otur," dedi. "Sevgili Sophie birazdan gelecek.

Düz mavi bir tulum giyen genç, ince, kızıl saçlı biri onları çoktan fark etmişti ve elinde küçük bir not defteriyle onlara doğru ilerliyordu.

"Müfettiş?" dedi.

Gözlerini devirdi. "Sadece Fred, lütfen. Ben her zamankinden alacağım ve...' ikisine doğru baktı.

"Biz iyiyiz, sadece birkaç dakikaya ihtiyacımız var.

'Eğer bir şey anlayacaksanız, Çavuş, birkaç dakikadan fazlasına ihtiyacınız olacak. Bir içki içmenizi öneririm.'

"Latte," dedi Bryant.

"Portakal suyu," dedi Dawson.

"Teşekkür ederim," dediler birlikte.

'Tamam, başlayalım. Bir nefret suçu failinin düşmanlığı, mağdurun etnik kökenine, ırkına, ulusal kökenine, dinine, cinsel yönelimine, engelliliğine veya cinsiyetine ilişkin algısı tarafından tetiklenir.

Dawson başıyla onayladı. "Evet, evet, biz-

'Genç adam, eğer senin zaten bildiğin ya da bilmediğin şeylere odaklanmak zorunda kalırsam günlerce burada kalırız. En iyisi ben size yirmi iki yıllık tecrübemle öğrendiklerimi anlatayım, siz de bunları dilediğiniz gibi yayabilirsiniz.

Bryant devam etmesi için başıyla onayladı. Kev'e yönelttiği hafif azarlamayı sonuna kadar hak etmişti.

'Önyargılı tutumlara sahip olmak bir suç değildir. Bir nefret suçunun oluşması için iki unsurun bulunması gerekir: saldırı veya taciz gibi fiili bir suç ve failin eylemlerinin mağdurun temsil ettiği gruba karşı önyargıyla motive edildiğine dair kanıt.

'Nefret suçlarının çoğunluğu, tarihsel olarak kurumsallaşmış ayrımcı muameleye maruz kalmış sosyal gruplardan bireyleri hedef almaktadır - ancak bu başka bir günün konusu.

'Bir de nefret suçlarına karşı nefret suçları var. Hintli çocuklar siyah çocukları dövüyor. Yahudi kızlar gotiklere saldırıyor.'

Bryant başını salladı. "Ama her şey nasıl başlıyor Fred?

"Genellikle düşük seviyeli istismarla başlar; sözlü, kötü niyetli dedikodular, korkutucu bakışlar, görmezden gelinme ve izole edilme, şiddetli saldırı ve cinayete kadar gider.

"İsim takmak nasıl cinayete dönüşebilir? Dawson sordu. 'Her çocuk okulda zalimce bir şeyle çağrılır. İzolasyon için bir üreme alanı,

ama nasıl oluyor da özellikle azınlık gruplarını hedef alıyor?

Aynı anda hem gülümsedi hem de başını salladı. "Irkçı nefret, şişman olduğu için okulda bir çocuğa sataşmaya benzemez.

Bryant, Dawson'ın bu durum karşısında irkildiğini gördü. Fred, meslektaşı için eve daha yakın bir örnek veremezdi.

'Dikkate alınması gereken sosyo-ekonomik faktörler var. Birbirini izleyen beyaz nesiller azınlık etnik kökenli sakinlere karşı düşmanca bir ortam yaratıyor. Buna bir de nefret yayan grupları ve hatta siyasi partileri ekleyin. Bu ülkede BNP, EDL, Combat 18 var. BNP gibi bazıları seçim sandığı yoluyla güç kazanmak için geleneksel partiler gibi faaliyet gösteriyor. Diğerleri ise EDL gibi aktivist bir sokak hareketini destekliyor, ancak hepsinin ortak noktası hoşgörüsüzlük.

'Tüm bu gruplar yabancı düşmanlığını teşvik ediyor. İnsanların başka bir ülkeden gelenlere karşı korku duymasını istiyorlar'.

Durakladı ve birinden diğerine baktı.

"Şimdi nefretin hangi alanlardan gelebileceğini anladığımıza göre, bana bu tür suçları ne tür insanların işlediğini sormak isteyeceksiniz.

İkisi de hevesle başını salladı.

"İşte ilk sorunumuz da burada başlıyor.

ALTMIŞ DOKUZ

"Neden bana karından bahsetmedin Tom? Arabaya bindiklerinde Kim çığlık attı.

Konuşmaya başlamadan önce otoparktan çıkmayı umuyordu ama ağzı notu okumamıştı.

Otuz yaşında bir araba gibi sıçradı.

Onun ağzını toparlamasını bekleyemezdi. "Onunla

tanıştım ve-

'Bu konuda konuşma Stone. Seni uyarıyorum,' dedi sesini bularak. Geri

vitese taktı ve otoparktan dışarı çıktı.

"Nereye gideceksin Tom?" diye sordu. O bile hareket halindeki bir araçtan inerek ondan kaçmaya çalışacak kadar aptal değildi.

"Bu seni hiç ilgilendirmez," diye öfkelendi.

'Ama öyle, Tom. O sıralarda olanlarla ilgili söylentiler beni de takip etti.

'İşimi etkilemedi,' dedi.

'Cehennem gibi,' diye bağırdı.

"Olanlarla... hiçbir ilgisi yoktu.

Neden hala yalan söylüyorsun? Dört buçuk yıl önceydi, değil mi? Tam olarak aynı zamanda-'

"Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum," diye homurdandı.

"Ah, ama yapacaksın," dedi bir bahçe merkezinin otoparkına dönerken. 'O günle ilgili her şeyi sorguladım Tom. Her şeyi,' diye tısladı.

Adam ona bakmayı reddetti ve kadın bunun nedenini biliyordu.

"Çıkaralım şunu Tom. O çocuğa çok sert davrandın. On beş yaşındaydı ve sen onu ödüllü bir boksör gibi itip kakıyordun.

"Uyuşturucu satıyordu, Stone. Çocuklara.'

'Bunu çok iyi biliyorum ama kime profesyonelce davranacağımızı biz seçmiyoruz ve sen de bunu biliyorsun. Ya da en azından o günden önce biliyordun.

'Sonunda konuştu,' diye savundu.

"Onu hırpaladığınız için değil. Konuştu çünkü annesi kulağına bir toka vurdu ve temizlenmesini söyledi'.

Suçlayan gözlerini ona çevirdi.

"Neden beni ihbar etmedin?

'Çünkü yanlış bir şeyler olduğunu biliyordum. Sen açıkça-' 'Bunun için değil, Stone. Diğer şey için. Daha sonra olanlar için mi?' *İşte oldu.* Şimdi bir yerlere varıyorlardı.

"Çocuk konusunda sana meydan okuduğum ve ağzıma yumruk attığın zamanı mı kastediyorsun?

Acının hatırasının dudağıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Yüzünü utanç kapladı ama bakışlarıyla temas kurmaya devam etti.

'Hadi ama, sana saldırdığımı neden rapor etmedin? Elinde bana karşı bir şey olsun diye mi?" diye suçladı.

Başını iki yana salladı. "Hayır, bir şeylerin yolunda gitmediği açıktı.

"Bırak onu, Stone. Genç ve hırslıydın. Bilgileri daha sonra kullanmak üzere arka cebine koydun, değil mi?

Yüzündeki dehşetin ortaya çıkmasına izin verdi. 'Gerçekten böyle mi düşünüyorsun? Yoksa kendine düşünmeni söylediğin şey mi?" diye sordu.

"Bu olayı bir basamak yükselmek için kullandın. Beni izin almakla tehdit ettin. Bana başka seçenek bırakmadın.

"Biraz uzaklaşmaya, sakinleşmeye, seni rahatsız eden her neyse onu çözmeye ihtiyacın vardı.

'Ben izin istemedim. Lanet olası işimi yapmak istedim,' diye öfkelendi ve gösterge panelini yumrukladı.

Kim, 'Evde olman gerekiyordu,' dedi.

'Bunu şimdi söylemenin bir faydası yok. O zamanlar Melissa'dan haberin yoktu. Sadece beni yolundan çekmek istedin. Benim pahama kendi kariyerini ilerletmek istedin. Hastalık süresinin aleyhime sayılacağını biliyordun.

"Ne dediğini duyabiliyor musun?" diye haykırdı inanamayarak. 'Bir gence saldırmak ve sonra bana tokat atmak çok sayılırdı.

Terfini etkilemek isteseydim daha fazlasını yapardım Tom. İzni sen aldın-' 'Bana başka seçenek bırakmadın,' diye hırladı.

'İki hafta sonra geri geldin ve benimle konuşamadın bile. İkimiz de terfi için gittik ve sen kaçırdın. Tanrı aşkına Tom, rütbelerimizi birlikte yükselttik. DI için benim oyumu alırdın ve ne o çocukla olanlar ne de daha sonra soyunma odasında olanlar benim tarafımdan bir kişiye bile tekrarlanmadı.

Aralarına sessizlik çöktü.

'Bana neler olduğunu neden anlatmadığını asla anlayamayacağım,' dedi.

"Ve beni neden ihbar etmediğini hala anlamıyorum?" dedi sessizce. Arabayı vitese taktı ve otoparka doğru yola çıktı.

"Sana söylersem asla anlayamazsın.

"Dene bakalım," dedi. 'Eğer kendi kariyerini ilerletmek ya da bana karşı bir kozun olsun diye yapmadıysan, neden resmi bir şikayette bulunmadın?

Acısını sanki daha dünmüş gibi hissediyordu. Geri döndüğünde ona nasıl baktığını. Ona davranış şeklini. Onun acımasız hırsı hakkında yaydığı dedikodular.

Acısını bir kenara bıraktı ve ona sahip olduğu tek şeyi sundu. Gerçeği.

"Seni ihbar etmedim Tom, çünkü arkadaş olduğumuzu sanıyordum.

YEDİ

Dawson, Fred Windsor ağzını her açtığında içine dolan umutsuzluk hissine engel olamıyordu.

Bir zamanlar sadece tek bir tür ırkçı olduğunu düşünmüştü ve kafasındaki resim net bir şekilde tanımlanmıştı; dazlak, dövmeli ve üzerinde gamalı haç işareti olan biri. Gary Flint hakkındaki ilk değerlendirmesi, dış görünüşündeki saygınlık tarafından renklendirilmişti. İlk içgüdüsü, böylesine aşağılık tehditlerin böyle bir adamdan gelebileceğine dair şüphe duymak olmuştu.

Fred sözlerine şöyle devam etti. "Nefret suçu faillerinin yaş, eğitim, aile geçmişi, eylemlerinin altında yatan nedenler ve ifade ettikleri nefret güdüsünün türü bakımından farklılık gösterdiğini anlamanız gerekir. Seri suçlular ve tek seferlik failler var. Basit bir nefret suçu faili profili yoktur. Eğitimli ve orta sınıf nefret hareketinde iyi temsil edilmektedir.

Bu tür bir içgörü onu çok korkutmuştu.

'Nefret tacirleri bir zamanlar sokak köşelerinde durup broşür dağıtmak zorundaydı. Aşırılık yanlıları artık ana akım sosyal paylaşım sitelerini kullanıyor. İnternet paha biçilmez bir araç. Çok daha sinsi olanı ise pek çok kişinin fiziksel olarak resmi toplantılara katılmadan nefret gruplarına psikolojik olarak bağlanabilmesidir. İnternet nefret etmeyi çok daha kolay hale getiriyor.

"Peki ama normal, makul, eğitimli bireyler nasıl ırkçılığa yöneliyor?" diye sordu.

Fred ona gülümsedi. 'Tüm faillerin bir nefret grubu tarafından "dönüştürüldüğü" varsayımında bulunuyorsunuz,' diye öneride bulundu. 'Çocuklarını doğdukları andan itibaren yetiştiren ve eğiten aileler var.

'Dört ila on yaş arası, önyargılı fikirlere maruz kalındığında tehlikeli bir ırkçı olma ihtimalinin en yüksek olduğu dönem olarak belirlenmiştir. İnsanlar bağnaz doğmazlar. Bu şekilde yaratılırlar. Sizi sosyal öğrenme vb. teorilerle sıkmayacağım ancak nefret suçu işleyenlerin yaklaşık yüzde kırkı yirmi beş yaşın altındadır. Dolayısıyla kanıtlar, en yaygın suçlunun heyecan için bir grup içinde hareket eden bir genç veya genç yetişkin olduğunu göstermektedir.

"İkinci en yüksek oran "savunma amaçlı" dediğimiz suçlardır ve olayların yaklaşık dörtte birini kapsamaktadır. Bu, bir mahalleyi korumak için işlenen nefret suçlarını kapsamaktadır.

Bryant, "Çok farklı türler ve motivasyonlar var," diye gözlemledi.

Fred başıyla onayladı ve devam etti. 'Misilleme amaçlı nefret suçluları üçüncü bir boyutu oluşturmaktadır. Genellikle daha önceki bir olaya misilleme yapmak için mağdurun bölgesine giderler.

"Ve bir de "misyon" suçluları var. Genellikle aşırı sağ eğilimleri olan, kendilerini tamamen "nefret etmeye" adamış kişiler. Bunların ideolojik bir önyargıya bağlılıkları diğer üçünden çok daha güçlüdür. En küçük yüzde ama en tehlikelileri. Görev suçlularının işi zor.'

"Ama siz bu nefret gruplarının tamamen farklı tipte insanlardan, eğitimli, toplumun namuslu üyelerinden ve serserilerden oluştuğunu mu söylüyorsunuz? Dawson sordu.

"Ve aradaki her şey, Çavuş. Grupların dört tip insandan oluşabileceğini anladık, özellikle de nefret suçlarında. Normalde bir görev suçlusu olan lider, sonra ona katılan yol arkadaşı, isteksiz katılımcı ve potansiyel olarak onu durdurmaya çalışan kahraman.

Bryant arkasına yaslanıp başını salladı, beynine hücum eden bilgilerden bunalmış gibiydi.

"Bir de Norveç'in Utøya adasında altmış dokuz kişiyi öldüren Anders Behring Breivik gibi aşırı uçlarda yalnız kurtlar var. O daha oraya varmadan sekiz kişi onun ellerinde hayatını kaybetmişti.

Fred aniden ona doğru döndü. 'Bu toplantıdan tek bir şey çıkaracaksan, o da şudur: Nefret suçu failinin görünüşüne ilişkin dar görüşlü görüşlerinize bağlı kalmaya devam ederseniz, daha fazla insan ölecektir. Bu konuda sözüme güvenebilirsiniz.

YEDİ BİR

Kim, aralarına yerleşmiş olan kin dolu barışı hayal edip etmediğinden emin değildi. Sessizliğe rağmen birkaç düşmanlık sporu dağılmış gibi görünüyordu.

Soyunma odasında aralarında geçenleri ya da buna yol açan olayları hiç kimseye anlatmamıştı. O gün, yanındaki adam için tamamen karakter dışı bir gündü. Onda bir sorun olduğunu biliyordu. O kendini beğenmiş on beş yaşındaki çocuk ona tükürene kadar dalgın ama sakin bir ruh hali vardı. Kim'in tanıdığı çoğu polis memuru tükürülmektense dayak yemeyi tercih ederdi. Ama bu, meslektaşının onu duvara yapıştırmasını ve karnına yumruk atmasını gerektirmemişti. Onu zamanında çekip uzaklaştırmasaydı daha fazla yumruk yiyecekti. Destek ekibi saniyeler sonra gelmişti. İkisini de karakola geri götürürken herhangi bir açıklama yapmayı reddetmişti.

Gerçeği bilseydi, belki de onu soyunma odasına kadar takip etmez, cevaplar talep etmezdi. Belki de saldırmadan önce ona istediği, yalvardığı alanı verirdi.

Arabayı park etti ve artık alışıldık bir şekilde, Travis o daha kapıları kilitlemeden uzaklaşmaya başladı.

Ama iki adım sonra durdu ve bekledi. "Dinle,

yaklaşık...

Telefonu çalmaya başlayınca sözleri kesildi.

Doktor A'nın adı ekranda belirdikten sonra Kim, "Yoldayız," dedi. "Tam olarak neredesiniz?" diye sordu nefes nefese.

Kim, 'Hastaneye girerken,' dedi.

"O zaman yürümeyi bırakıp koşmanızı öneririm.

Doktor A görüşmeyi sonlandırdı ve Kim adımlarını hızlandırdı. Travis onu takip etmedi. Arkasına baktı.

"Dinle Stone, bir şey söylemem gerek.

Kim her ne kadar Travis'in söyleyeceklerini duymak istese de, beklemek zorundaydı.

Doktor A'nın isteği acildi.

YEDİ İKİ

18 EKIM 1989

Devorah odadan çıkarıldığından beri Jacob hiçbir şey duymamıştı.

Yaklaşık bir saat olduğunu tahmin ediyordu ama zaman kafasında garip şeyler yapıyordu. Etrafındaki karanlık zihnine bulaşmış, kulaklarından içeri girmiş ve koyu bir kafa karışıklığı sisi bırakmış gibiydi.

İlaçlı sudan beri bir şey içmemişti ve en son ne zaman yemek yediğinden bile emin değildi. Emin olduğu tek şey vücudunun ona karşı isyan ettiğiydi. Yorgunluk, açlık ve korku kaslarındaki son enerjiyi de tüketmişti ama yine de karşısına çıkabilecek her türlü fırsata karşı hazırlıklı olması gerektiğini biliyordu.

Eninde sonunda onun için geleceklerdi ve o da hazır olmalıydı.

Kendini ayakta duracak pozisyona itti ve bacaklarını teker teker salladı. Sırtındaki ve omuzlarındaki gerginliği atmak için bağlı bileklerini başının üzerine kaldırdı.

Sağ dizini çenesine doğru kaldırarak kaslarındaki yorgunluğu atmaya çalıştı.

Sylvester Stallone'nin büyük bir dövüşe hazırlanmak için elindeki tüm temel yöntemleri kullandığı Rocky filmlerini hayal etti. Sahip olduğu tek şey bir zemin ve dört duvardı. Kare bir kutuda vücudunu bir dövüşe nasıl hazırlayabilirdi?

Hareket edebiliyordu, işte böyle, dedi kendi kendine. Yürüyebilirdi; eğilebilirdi; esneyebilir ve gerilebilirdi. Ya da hiçbir şey yapmayabilirdi.

Karanlıkta adım adım ilerledi.

Sağ ayağı yerde bir şeye çarptı. Uzandı ve önünü yokladı. Hiçbir şey yoktu. Duvara çarpmamıştı.

Zihni, nesnenin etrafını saran tuğlalar gibi sert ya da soğuk olmadığını fark etti. Kumaştı.

Nesneyi okşar gibi ayağını hareket ettirdi.

Kumaşın altında katı bir şey vardı. Ayak parmağıyla dürttü. Hiçbir şey yoktu.

Dizlerinin üzerine çöktü ve etrafı yoklamaya başladı. Elleri kumaşın altındaki sert bir şeyin üzerine geldi. Sıktı.

"Olamaz," diye fısıldadı karanlığın içine.

Malzemenin sonuna doğru ilerledi.

Pantolon paçasının alt kısmındaki dikili paçaya ve ardından ete ulaştı.

Zihni korkunç bir olasılığa kapılırken midesi boğazına kadar yükseldi.

"Devorah?" diye fısıldadı.

Cevap vermedi.

"Devorah?" diye bağırdı.

Hiçbir şey.

Ayak bileğini sertçe kavradı ve sallamaya başladı.

"Uyan, lütfen, uyan.

Hiç hareket yoktu.

Onu sürüklediklerinden beri bilinci yerindeyken nasıl geri getirmişlerdi? Değil miydi? Artık hiçbir şeyden emin değildi.

Dokunuşu soğuk ve sert bir şeyin üzerine geldi. Bir ayakkabıya. Etrafını yoklamak için iki elini de kullandı. Üstü deri, topuksuz ve ortalama bir kadından daha büyük.

Önünde yatan kişi bir adamdı. "Dostum,

uyan," dedi bacağını sallayarak.

Cesedi yukarı doğru iterek ve sallayarak ilerledi. Bu başka bir

kurban mıydı? Bu zavallı ruh da mı kaçırılmıştı? Belki o da kendisi

gibi su tarafından uyuşturulmuştu.

Haydi, diye dua etti sessizce, aklından türlü türlü senaryolar geçerken. İkisiyle birlikte bir şansları vardı.

Elleri geniş omuzlarında gezinirken, "Dostum, uyanmalısın," diye seslendi. Figür duvara yaslanmış yarı yatıyor yarı oturuyordu.

Adamı kuvvetlice sarstı. Kafanın ağırlığının yana doğru sallandığını hissetti.

Aklında istenmeyen bir düşünce oluşmaya başladı.

Parmakları kürek kemiklerinden boynuna doğru ilerledi ve nabzın atması için dua ederek orada kaldı.

Sessizce bir şeyler hissetmek isterken bekledi.

Parmaklarını hareket ettirdi ve tekrar bekledi.

Hiçbir şey yoktu.

Önündeki adam ölmüştü.

Jacob boğazının arkasında gözyaşı tehdidini hissetti. Yıllardır ağlamamıştı. Freya'yı lösemiden kaybettiğinden beri ağlamamıştı ama şu anda gözyaşlarını tutmakta zorlanıyordu.

Sadece birkaç dakikalığına Jacob'ın içinde bir umut yeşermişti. Kaçabileceğine dair bir umut. Kızıyla yeniden bir araya gelebileceğine dair umut. Bu umut ani ve beklenmedik bir şekilde ortaya çıkmıştı ve şimdi acımasızca elinden alınmıştı.

Gücü yoktu, silahı yoktu ve neden hayatından koparıldığına dair hiçbir fikri yoktu.

Ama artık Adaje'yi bir daha asla göremeyeceğini kesin olarak biliyordu.

Kilitteki anahtarın ani sesi onu ürküttü.

Her ne için seçildiyse, onu her ne için kullanacaklarsa, o gelmişti. Bu odadaki tek şey kendisi ve ölü bir adamdı ve onunla yapabilecekleri çok az şey vardı.

"Kız nerede? Jacob, üç meşale ışığı tam ona doğru parlarken sordu. "Devorah nerede?

"Seni ilgilendirmez, şimdi ayağa kalk. Jacob olduğu

yerde kaldı.

"Söyle bana, ona ne oldu?" diye sordu.

Adamlar Jacob'ı iliklerine kadar ürperten bir şekilde

güldüler. "Sorun yok dostum, öğrenmek üzeresin.

YEDİ ÜÇ

"Bu kadar acil olan ne? Kim kapıdan içeri adım atarak sordu.

Kim hemen Doktor A'nın bütün hafta olduğundan daha solgun göründüğünü fark etti. Sedyelere baktı.

Doktor A yanına geldi.

'Sahip olduğumuz tüm kemikler bu kadar,' dedi sessizce.

Kim sıraya baktı. Kurbanlardan birinin Jacob James olduğunu biliyordu. İkinci kurban otuz yaşlarında kimliği belirsiz bir erkekti.

"Üçüncü kurban? Kim sordu.

Doktor A omuz silkti. 'Daha fazla kemik olmadan asla seks yapamayabiliriz...'

Kim başını sallayarak anladığını ifade edince sözleri kesildi. Ellerindeki bilgilere göre, üçüncü kurbanın kimliği asla belirlenemeyebilirdi.

"Ama iki numaralı kurbanın etkisiz hale getirildiğini doğrulayabilirim. Kim ayağının altındaki zeminin hareket etmeye başladığını hissetti. "Ne... Ne?" diye sordu.

Doktor A başını salladı. 'Korkarım öyle. İkinci ruhumuz osteomalaziden muzdaripti, bu da yaşlı olmadığı için kafamın karışmasına neden oldu-'

"Geri çekil doktor," dedi Kim. "Osteomalazi nedir?

Bir an düşündü. 'Çocuklarda bunu raşitizm olarak bilirsiniz. Osteomalazi yetişkinlerde kemiğin yetersiz mineralizasyonuna bağlı olarak ortaya çıkar. Yetersiz kalsiyum emilimi ya da D Vitamini eksikliği olabilir. Daha çok evde ya da huzurevinde kalan yaşlı yetişkinlerde görülür. Güneşe maruz kalmıyorlar" diye açıkladı.

"Yani hareket kabiliyeti kısıtlı mı? Kim sordu.

Doktor A başını salladı. "Bu adamın özellikle omurgasında, leğen kemiğinde ve bacaklarında eklem ve kemik ağrıları olurdu ve kesinlikle yürümekte zorluk çekerdi.

"Yani kaçmak gerçek bir sorun mu olurdu?" diye sordu Kim.

Doktor A başını salladı, çenesinde Kim'in daha önce hiç görmediği bir gerginlik vardı. En kötüsünü duymadığını fark etti. Doktor A'nın paylaşmak için beklediği haber bu değildi.

"Dün gece kurban ikide başka izler de buldum ama ne olduklarını öğrenmeden paylaşmak istemedim" dedi ve kurbanlardan uzaklaştı.

Kim onu odanın köşesindeki bilgisayara kadar takip etti.

Doktor A ekrana tıkladı.

Patlayarak, metal dişlerle dolu açık bir ağzı andıran metal bir mekanizmanın tam ekran görüntüsünü ortaya çıkardı. Ortasında, bir dil gibi, bir baskı plakası vardı.

Kim ağzındaki tükürüğün kuruduğunu
hissetti. "Hayvan tuzakları mı?" diye
fısıldadı kısık sesle. Doktor A yavaşça
başını salladı.

Kim hastalığın yaklaştığını biliyordu. Travis nefesinin altından küfretti.

Onlara ne söylendiğini anlamıştı.

Kurbanları avlanmıştı.

YEDİ DÖRT

Kim kusmadan önce dışarı çıkmayı başardı.

Öğürme midesi boşaldıktan sonra da devam etti. "Al," dedi Travis, ona bir mendil uzatarak.

Duvarı sertçe tekmelemeden önce kabaca ağzını sildi. "Siktir, siktir, s i k t i r ...

"Şşşt..." dedi Travis, etrafına bakınarak. 'Etrafta hasta insanlar var-'

"Bana mı söylüyorsun lan?" diye öfkelendi. Az önce öğrendiği gerçekler sinir uçlarını serbest bırakmayı reddediyordu.

'Nasıl o l u r ? Demek istediğim, bir insan diğer bir insana nasıl bu şekilde davranabilir? Böyle aşağılık, iğrenç bir şeyi yapmayı nasıl düşünebilirler?...'

Duvarı tekrar tekmelerken kelimeler kifayetsiz kaldı.

Öfkesini vücudundan atmaya çalışarak volta attı.

'Bir şeye vurmayı çok istiyorum,' diye bağırdı.

Travis tam önünde durmuş, yolunu kesiyordu. "Vur bana," dedi ciddi bir şekilde.

"Defol git, Tom," dedi, duvara bir yumruk daha atmak için onun etrafından dolaşmaya çalışarak.

Ciddiyim. Vur bana. Sana bir borcum var ve şimdi bunun için iyi görünüyor,' dedi. "Kızgın değil misin?" diye sordu, onun sakin kontrolü karşısında hayal kırıklığına uğramıştı. 'Elbette kızgınım ama senin bunu ifade etme ihtiyacın benimkinden daha fazla. Şimdi.'

'Bu paylaşılan bir duygu değil. İkimiz de aynı a n d a yaşayabiliriz,' diye tersledi.

"Evet, o zaman da hastanenin canına okuruz ki bunun kimseye bir faydası olmaz.

"Ama bu çok aşağılık bir şey..."

"Öyle.

"Birinin rengi ya da ırkı nedeniyle hedef alınabileceğini ve bunun da ötesinde, karşılık veremeyecek biri olduğunu.

"Kesinlikle.

'Ve bu insanları lanet hayvanlar gibi avlamak...'

'Yıllardır duyduğum en iğrenç şey. Ya burada kalıp duvardaki pislikleri tekmeleyeceğiz ve bunun ne kadar ayıp bir şey olduğunu haykıracağız ya da gidip bu piçleri bulmaya çalışacağız.

Kim önce ona, sonra da duvara baktı.

Sorumlu kişileri istiyordu ve onları çok istiyordu.

Ellerini ceplerine soktu, sıktığı dişlerinin arasından zorla yanıt verdi.

'Tamam, Travis. Yolu göster.'

YEDİ BEŞ

Stacey, çocuklar tarafından kendisine verilen göreve konsantre olması gerektiğini biliyordu ama Floda'dan gelen arkadaşlık isteği midesindeki çalkantıyı yeniden alevlendirmişti.

İsteği kabul ettiğinde, bir web sitesine bağlantı içeren bir mesaj almıştı. Justin'in Floda'dan aldığı şey bu muydu? Ve bunun kendi hayatına son verme kararıyla bir ilgisi var mıydı?

St George's Cross bayrağı ve gamalı haç içeren bir başlık sayfasına patlamadan önce bağlantıda bir gecikme oldu.

Stacey girmek için bastırırken parmaklarının titremeye başladığını hissetti.

Sayfanın başlığı 'İngiltere'yi Saf Tutun' idi. Stacey odaklanmaya çalışırken dehşetle yutkundu. En üstteki menüde 'Yayınlar, Misyon Bildirimi, Sohbet, Skor Tablosu ve Etkinlikler' yazıyordu.

Stacey kendini dudağının içini ısırırken buldu. Yayınlara tıkladı ve bir dizi aşırılıkçı başlıklı kitap tarafından saldırıya uğradı. Hitler hakkında yüzlerce kitap, saldırgan şaka kitapları ve daha fazla okuma web sitelerine bağlantılarla karıştırılmıştı.

Hemen tıkladı ve imleci karşıya geçirdi. 'Görev Bildirisi'ni okumasına gerek yoktu. Daha fazla kelime olabilirdi ama genel tema olan 'mümkün olduğunca çok nefret yaymak' yeterince yakındı.

Sohbet düğmesine bastı. İlk üç konu canlı yayındaydı. Aşağıdan ikinci başlık en çok gönderiyi almıştı. 'Etkinlik' konu başlığına tıkladı.

Aşağıya doğru göz gezdirdi ve paylaşımların çoğunun devam eden bir şeye katılamamaktan duydukları üzüntüyü gösterdiğini gördü. O

bir tür mitingden şüpheleniyor.

Sohbet panolarından çıktı ve skorbord bölümüne girdi. Kanı damarlarında dolaştıkça soğumaya başladı.

Soldaki bir anahtarı ortaya çıkarmak için bir ızgara açıldı. Sırasıyla 'Siyah, Asyalı, Müslüman, Yahudi, Eşcinsel, Yabancı, Sakat ve Diğer' yazıyordu. En üstte ayın sembolize edilmiş bir başlığı vardı. Bunun altında başka başlıklar vardı: 'Vandalizm, Saldırı, Cinayete Teşebbüs ve Cinayet'.

İnsanlar iki kriterin kesiştiği kutulara kullanıcı adlarını yazdılar.

'JJLucy' neredeyse her kutunun karşısına kendi adını yazmıştı.

Altında bir şöhretler salonu vardı ve görünüşe göre 'JJLucy' çoğu gün listelerin başında yer alıyordu.

Telefonunu çıkardı ve fotoğraf çekmeye başladı. Bunun gibi siteler saatler içinde yok olabilirdi. Tüm sayfaları geriye doğru tarayarak bulabildiği kadar çok isim yakaladı.

Görebildiği her şeyi aldığından emin olunca skor tablosuna döndü. Cinayet sütununa üç kişi göndermişti. Hepsinin birer ekran görüntüsü vardı, böylece başlıkları da ekleyebildi.

Telefonu bir mesaj çalarken 'Etkinlikler' olarak işaretlenmiş son sekmeyi açtı.

Hızla 'etkinlik' ekranına bir göz attı. Tarih ona bağırıyordu. Bu gece bir şeyler oluyordu.

Stacey birden bunun tek başına altından kalkamayacağı bir iş olduğunu anladı. Bu bir solucan konservesi değil, bir elektrikli yılan balığı fıçısıydı ve yardım almadan onları zapt edemezdi. Ne bulduğunu birilerine bildirmek zorundaydı. Evet, bu onun faaliyetleri ve dizüstü bilgisayar hakkında itirafta bulunması anlamına gelecekti ama bunun araştırılması gerekiyordu; hemen şimdi.

Telefonuna gelen mesajı kontrol etti. Basitçe şöyle yazıyordu:

Dizüstü bilgisayar dışarıda

Stacey kaşlarını çattı. Gönderen 'bilinmiyordu'.

Bu ne anlama geliyordu? Evinin dışında mı? İstasyonun dışında mı?

Parmağı Bryant'ın numarasının üzerinde geziniyor, bulduklarını paylaşmak için yanıp tutuşuyordu. Ama çalınan dizüstü bilgisayarı geri alma şansı varsa bunu kullanmalıydı.

Ayağa kalktı ve kapıya yöneldi. Dizüstü bilgisayar iade edilmişse, kaybettiğini kimse bilmeyecekti. Bilgisayarı eline alır almaz Bryant'ı arayacaktı.

Resepsiyonu geçip binadan çıktı.

Duvarın çevresine baktı, hiçbir şey yoktu.

Gözleri otoparkın her santimini tarayarak birkaç adım attı ve her adımda görüş alanını genişleterek ilerlemeye devam etti.

En sağındaki bir şey Stacey'nin gözüne çarptı.

Küçük bir ekili alana yol veren bir kaldırım vardı. Çalıların arasından gümüş bir şekil çıkıyordu.

Binanın yanından dolanarak ona doğru ilerlemeye başladı. Her adımda bunun gerçekten de çalınan dizüstü bilgisayar olduğunu doğruladı.

Bir Renault'ya çok yakın park etmiş mavi bir transit minibüsün yanından yengeç gibi geçip onu aldı.

Dudaklarında rahatlamış bir gülümseme belirdi - tam o sırada ensesinde hissettiği ani bir acı Stacey'nin yere yığılmasına neden oldu.

YEDİ ALTI

Kim, hastane koğuşuna girmek için beklerken sabırsızlıkla elini vurdu. Hemşire odasında kimse yoktu. Kapıda bir yardımcı belirdiğinde Kim tekrar zile basmaya hazırlandı.

Serbest bırakmak için düğmeye bastı.

"Tezgâhın yanında beklerseniz, bir hemşire birazdan yanınıza gelecek." Kim onu duymazdan geldi ve yürümeye devam etti.

Beklemekten bıkmıştı. Billy Cowley'i konuşturma zamanı gelmişti. Bryant'ın aksine Travis onun sivri uçlarını yumuşatmaya çalışmadı. Onun adına özür dilemedi, davranışlarını açıklamadı ya da haklı çıkarmadı.

Duvarı yuvarlayarak koğuşa girdi. Perde Billy Cowley'nin yatağının etrafındaydı. Bir an paniğe kapıldı ama sonra Billy'nin sesini duydu; huysuz bir çocuk gibi yüksek sesle ve net bir şekilde haykırıyordu: "Aarrgghh, acıyor.

Kim, cevap olarak sırıtan Travis'e baktı. Gerçekten de ses telleri hasar görmüştü.

Personelin boynundaki sargıyı değiştirdiğini tahmin etti.

Tekrar haykırdı ve Kim yüksek sesle gülmemek için kendini tutmak zorunda kaldı.

Aynı sorunu yaşayan Travis'e baktı.

Bir çığlık daha ve Kim uzaklaşmak zorunda kaldı. Üç yaşındakilerden daha cesurlarını tanımıştı. Onunla ilgilenen kadın bile sabrını kaybediyor gibiydi.

Birden perde açıldı ve stresli görünen bir hemşire belirdi. "Girebilir miyiz? Kim kimliğini göstererek ve başıyla hemşireye doğru işaret ederek sordu

Perde.

"Kesinlikle," dedi ikinci perdeyi geri iterek.

Kim, Billy Cowley'nin gözlerinin panikle dolduğunu gördü. Etrafına bakındı ama bu kez elini tutacak kimse yoktu.

Kim yatağın sol tarafını, Travis ise sağ tarafını aldı. Travis

alaycı bir tavırla, "Sesinin geri geldiğini duymak güzel," dedi.

Kim gibi o da insanların gerçeği gizlemeye çalışarak kendilerini akıllı sanmalarından bıkmış ve usanmıştı.

"Bu iyi bir şey çünkü bazı sorularımızı yanıtlamanıza gerçekten ihtiyacımız var.

Travis koltuğu görmezden geldi ve sırtı koğuşun geri kalanına dönük bir şekilde yatağın kenarına oturdu. Kim ikisini de görebilmek için rahat koltuğa oturdu.

"Soru sormaya başlamadan önce birbirimizi anladığımızdan emin olmak istiyorum.

Sesinin sessizliği, yaydığı otoritenin sertliğini azaltmıyordu. Billy'nin gözleri Travis'in yüzüne sabitlenmişti ve Kim ilgiyle izlemeye hazırdı.

'Billy, şu anda oldukça aptalca davranıyor olsan da aptal olmadığını biliyorum. Senin arazinde kemikler bulduğumuzu biliyorsun ve ne var biliyor musun? Senden hoşlanıyorum, bu yüzden sana doğruyu söyleyeceğim. Üç ceset bulduk, Billy, bunu biliyor muydun?'

Billy önüne bakmaya devam etti ama gözlerini kırpıştırma hızı artmıştı.

'Şimdi, bu kurbanların vahşi hayvanlar gibi avlanmış olma ihtimalinin yüksek olduğunu keşfettik. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?'

Billy yavaşça başını salladı. Kim'e masal anlatılan bir çocuğu hatırlatıyordu ama çenesi meraktan değil korkudan gevşemişti.

'Şimdi, ilginç olan şu ki, kurbanlardan en az birinin sizi boynunuzdan vuran silahla öldürüldüğünü düşünüyoruz. Bu çok garip değil mi? Ama buna geri döneceğiz,' dedi Travis gerçek Columbo tarzıyla. "Şimdi, belli ki kendini boynundan vurmamışsın ve baban bu suçtan tutuklandı.

_'

Billy hemen, "Beni vurmadı," diye ekledi.

'Bu açıklama için teşekkür ederim ve sonunda sesinizi duymak güzel olsa da, erken konuşmuş olabilirsiniz.

'Babanızı kaza için tutuklamadık. Onu cinayetten tutukladık.'

Billy gözle görülür bir şekilde soldu ve gözlerini kırpıştırmaya başladı. "Çünkü onları oraya onun koyduğunu düşünüyoruz.

Billy başını sallamaya başladı.

"Bunu kesin olarak bilmiyorsun, değil mi Billy? Travis sordu. "Ve bildiklerini paylaşmadığına göre, kendi sonuçlarımızı çıkarmak zorundayız.

"Kız kardeşimi tutukladınız mı?" diye sordu.

"Bunu bize neden soruyorsun, Billy? Travis sordu. "Neden kız kardeşini tutuklayalım ki?

Kim'in aklına ani bir fikir geldi. Travis konuşmaya devam ederken sandalyeden kalktı ve hemşire odasına geri döndü. Billy'yle ilgilenen tacizci kadın tahtadan birinin adını silmekle meşguldü. Kim bunun serbest bırakıldıkları için olduğunu umuyordu.

"Affedersiniz," dedi. "Fiona Cowley'nin Billy'yi en son ne zaman görmeye geldiğini söyleyebilir misiniz?

Hemşire başını salladı. 'Birkaç gün daha olmaz,' dedi.

"Emin misin? Kim sordu. Fiona küçük kardeşine karşı son derece korumacı davranıyordu.

'İnanın bana memur bey, son altı gündür birkaç saatlik uyku dışında buradan neredeyse hiç ayrılmamış gibiyim. Ziyarete gelseydi bilirdim.'

Kim ona teşekkür etti ve düşünceli bir şekilde yatağa doğru geri döndü.

'... o tuzaklardan birinin bileğinize dolanmasının acısını hayal edebiliyor musunuz? Travis parmaklarıyla bir yakalama hareketi yaparak soruyordu.

Billy'nin yüzünde dehşet okunuyordu.

"Memur bey, kız kardeşimle konuşmak istiyorum. *Evet,* diye düşündü Kim, ne *gariptir ki ben de öyle.*

YEDİ-YEDİ

Bryant ceketini ve atkısını yedek masanın üzerine attı ve kahve makinesine yöneldi. Birkaç saat önce bıraktıkları çamurun aynısıydı ama Stacey'yi beklerken ıslak ve sıcak olacaktı.

"Fred Windsor hakkında ne düşünüyorsun? Bryant sordu.

Birmingham şehir merkezinden çıkmak için savaşırlarken Dawson sessizdi.

"Cesur adam," dedi Stacey'nin boş sandalyesine bakarak. "Bunu atlattı, hakkını vermeliyim ama hiç umut yokmuş gibi hissediyorum.

Bryant, ilk defa ne demek istediğini anladı. Ve kabul etti.

Yaptıkları iş, harcadıkları enerji, hepsi umuda dayanıyordu. Sokakları kötü insanlardan temizleyeceklerini umuyorlardı. Ortadan kaldırdıkları her insan bir kum tanesiydi ama gerçek bir kum tanesiydi. Bir tane daha azdı. Somut bir şeydi.

Biri suç işledi, onu yakaladınız ve içeri attınız. İş bitti, derli toplu. Ama nefret nasıl kontrol altına alınır? Soğuk algınlığı gibi etrafa yayılan bir ideali nasıl hapsedersiniz? Kimsenin bir katile benzemediği doğruysa, bu bir nefret taciri için iki kat daha doğruydu.

Gary Flint ve Fred Windsor'dan bu kadarını öğrenmişlerdi.

Stacey'nin onları gerçek tehlikenin ille de göz önündeki ırkçılardan gelmeyeceği konusunda uyardığı hatırlatıldı.

"Hangi cehennemde bu kız? Dawson telefonunu çıkararak sordu.
Bryant içkisinden bir yudum aldı.

Telefonunu havaya kaldırarak, "Çalıyor ve sonra sesli mesaj," dedi.

Bryant masasına baktı. Fazla uzağa gitmemişti. Kâğıtlar masanın üzerine dağılmıştı ve el çantası sandalyesinin yanında yerde duruyordu.

"Kantin mi? Dawson sandalyesini geri çekerek,

"Kantin mi?" dedi. Bryant başıyla onayladı.

Dawson içini çekti ve odadan çıktı.

Fred Windsor'la yaptıkları tartışma onları öncekinden daha da karanlıkta bırakmıştı. Adli tıptan henüz bir şey gelmemiş olması, Stacey'den gelecek her türlü ipucuna bel bağladıkları anlamına geliyordu. Bu belirli kişiler neden nefret suçu kurbanı olarak tanımlanmıştı? Nasıl tespit edilmiş ve seçilmişlerdi? Kurbanlar ve failler arasında herhangi bir bağlantı var mıydı?

Bryant, büyük davalar sırasında ne kadar sık bu duruma düştüklerini fark etti; Stacey'nin kendilerini doğru yöne götürecek bir şeyler bulacağına güveniyorlardı.

Dawson kapı aralığından, "Orada değil," dedi. "Sheila onu bütün gün görmedi.

Bryant, "Cep telefonunu tekrar dene," dedi ama Dawson'ın telefonu çoktan cebinden çıkmıştı.

"Yine sesli mesaj," dedi.

Bryant ofis telefonunu kaptı ve resepsiyonu aradı.

Telefonu hoparlöre verdi. "Hey Jack, bugün DC Wood'u gördün mü?

"Sen benim ne olduğumu sanıyorsun?" diye sordu, sadece hücrelere konulan tutuklulara özgü olmayan o alışılagelmiş sert tavrıyla.

"Jack, bu önemli," diye itti Bryant.

'Yaklaşık bir saat önce buradan ayrıldı,' dedi. 'Ne kadar süre gittiğini bilmiyorum. Geri dönüşünü kaçırdım.

Bryant yutkundu. "Yani, gerçekten geri gelip gelmediğini bilmiyor musun?" "Dinle, dostum-

"Teşekkürler Jack," dedi Bryant ve aramayı sonlandırdı.

Bryant, Dawson'ı kapıdan çıkana kadar takip etti. Merdivenlerden hızla inip binanın dışına çıktılar.

Dawson sağa, Bryant sola döndü; ikisi de kendilerine ipucu verebilecek herhangi bir şey aramak için bölgeyi taradı.

Binanın arka tarafında buluştular.

"Bir şey yok," dedi.

Bryant, 'Telefonunu tekrar çaldır,' dedi.

Panik midesini bulandırıyordu.

"Çalıyor, sonra sesli mesaja düşüyor," dedi Dawson. 'Yani kapalı değil. Belki de cevap veremiyordur,' diye ekledi ve Bryant'ın en kötü korkularını doğruladı.

Binadan uzaklaşıp yola doğru yürümeye başladı. Bir yanı, elinde bir kucak dolusu sandviçle kendisine doğru yürüyen kadını fark edebileceğini düşünüyordu.

Sağa sola baktı. Hiçbir şey yoktu.

Dawson hâlâ telefonunu tutuyordu.

"Kahretsin Kev, hangi

cehennemdeyiz?" Dawson sertçe,

"Şşşt," dedi.

Bryant hareketsiz durdu.

Hayal meyal *Game of Thrones'un* tema müziğini duyabiliyordu.

Stacey'nin zil sesi.

Durdu.

"Tekrar çal," dedi Bryant, midesindeki korku daha da artarken.

Zil sesi duyuldu ve Dawson telefonunu sanki bir tür yön bulma işaretiymiş gibi uzattı.

"Şurada," dedi Dawson, otoparkın kenarındaki çalılıklara doğru ilerleyerek.

Çınlama daha da arttı.

"Buldum," dedi Dawson, kaldırımın kenarındaki toprak alanı işaret ederek. Bryant onun bakışlarını takip ederken Dawson, "Aman Tanrım, hayır," dedi.

Telefonun ön tarafı parçalanmış ve kanla kaplanmıştı.

YEDİ SEKİZ

"Sakız?" dedi Travis, nane şekeri paketini ona doğru uzatarak.

Başını iki yana salladı. Onun sakız çiğneyen bir adam olduğunu hatırlamıyordu.

Sakız onun için hayatın gizemlerinden biriydi. Ne anlamı vardı ki? Onu yutamazdınız. Açlığı gidermek için hiçbir şey yapmıyordu, o zaman neden zahmet etsin ki?

Bir tane attı ve çiğnemeye başladı.

Kim arabayı, kendisini yavaşlatan öğle trafiğinin içinden geçirdi. Hayal kırıklığını gizledi.

"Neden doğrudan Fiona Cowley'nin adresine gitmek yerine Preece'lerin evine gittiğimizi hatırlatır mısınız? Travis sordu.

Kim'in midesini kemiren bir şey olduğunda, düşünme hızına ayak uyduramayan her şeye karşı tahammülsüzleşirdi: motorlu arabalar, diğer sürücüler, trafik ışıkları; *diğer insanlar*, diye düşündü, yüksek sesle çiğneyen Travis'e yan gözle bakarken.

'Çünkü o kadın bize karşı bir kez bile dürüst olmadı. Babasını tutukladıktan sonra neden doğruca oraya gitti?

Omuz silkti.

'Ona doğrudan sorarsak, bir an için hazırlıksız yakalanacak, ancak çabucak toparlanacak ve çürütemeyeceğimiz bir tür saçma sapan hikaye uyduracaktır.

"Yani, temel olarak, yüzüne karşı ona düpedüz yalancı deme fırsatı istiyorsunuz.

"Aynen öyle," dedi Kim, Preece'lerin evinin önüne yanaşarak.

Bir Lotus ile üstü açık bir Bentley'nin arasına park etti.

"Sence Dale'i görmeye mi geldi? Arabadan indiklerinde Travis sordu.

Kim başıyla onayladı. Çakıllı yolda gıcırdayarak ilerlediler.

Girişteki taş yürüyüş yoluna adım attıklarında, "Bunlar bu iki ailenin iki güçlü adamı," dedi.

Kim kapıyı çalmak için elini kaldırdı. Travis sakızını yere tükürdü.

Eli süslü tokmağın üzerinde gezinirken, "Büyüleyici," dedi.

Durakladı: içeriden bağırışlar ve bir çığlık duyuldu.

Kapı kolunu denedi. Kapı bir kaos sahnesine açıldı. Yaşlı Robson Preece taş zeminde bir yığın halinde yatıyordu. Tekerlekli sandalyesi yanına devrilmişti.

Mallory Preece kenarda durmuş, Bart her iki koltuk altına birer elini yerleştirirken eli boğazındaydı.

"Öyle değil, seni lanet olası aptal," diye bağırdı
Robson. Zayıf ve yaşlı bir adama göre sesi sert ve
keskindi.

"Çevir beni, aptal," diye gürledi. "Beni kaldıramayacak kadar
zayıfsın. Travis yardım etmek için bir adım öne çıktı.

Mallory elini kaldırınca Robson Preece başını kaldırdı.

"Dokunma bana," diye homurdanarak kendini yerde kıvırmaya çalıştı.

Travis onun bakışlarıyla karşılaştı. "Bay Preece, lütfen izin verin-

'Evimden defol, her kimsen. Çık dışarı. Mallory bir
adım öne çıkarak, "Çok üzgünüm baba," dedi.

"Sızlanmayı kes, kadın," diye bağırdı ve Mallory gözle görülür bir şekilde irkildi. Bart yalın aşağı tekrar ve dokundu onun Büyükbabamın Omuz.

"Büyükbaba, çekil-

"Dokunma bana, ibne. Kardeşini getir. Bana Dale'i getir.'

Mallory koridordan koşarak çıktı.

"Büyükbaba, bunu yapabilirim," dedi Bart, onun yanında diz çökerek.

Dale koşarak koridora girerken, "Uzak dur benden, seni peri," dedi.

Kim ve Travis'in varlığına şaşırmıştı ama önceliği yerdeki adamdı.

Geçen gün giydiği sade takım elbise yerine kot pantolon ve sweatshirt'ten oluşan rahat kıyafetini f a r k etti.

Kardeşini kenara iterek, "Uzak dur, Bart," dedi.

Kim, Bart'ın gözlerindeki duygu parıltısını gördü. Sanki kardeşinin kovulması bardağı taşıran son damla olmuştu.

Hiçbir şey söylemedi ama ön kapıdan çıkıp gitti.

"Aslında, hepiniz gidebilir misiniz, lütfen? Dale büyükbabasının yanında diz çökerek sordu.

Mallory evin arka tarafına yönelirken, o ve Travis dışarı çıktılar.

Bart'ı duvarın kenarında gördü. Elleri tuğlanın üzerinde, aşağıya bakıyordu.

Travis'e, 'Bir dakika içinde döneceğim,' dedi.

"İyi misin?" diye sordu Bart'ın omzuna hafifçe vurarak.

Adam döndü ve kadın duygularının gözlerine ulaştığını gördü.

"Ben iyiyim," dedi yüzüne bir gülümseme yerleştirmeye çalışarak. 'Bazen bana isimler takmayı seviyor. Çocukken de beni böyle çağırırdı. Bundan hoşlanmadığımı göstermek gibi bir hata yaptım. Bu onu daha da kötüleştirdi. Durakladı. "Ve ben öyle değilim, biliyorsun," dedi.

"Ne değilsin?"

"Eşcinselim," dedi.

"Fark eder mi?" diye sordu.

Omuz silkti. "Sadece bilmeni istedim.

"Ama o senin büyükbaban," diye gözlemledi Kim. Büyükanne ve büyükbabalar hakkında hiç deneyimi yoktu ama bunun normal olmadığından oldukça emindi.

'Ben onun için bir hayal kırıklığıyım, Müfettiş. Büyükbabam adil rekabetin insanların içindeki en iyiyi ortaya çıkardığına inanan bir adamdır. Omuz silkti. 'Bizi hep birbirimize düşürürdü. Kim daha yükseğe tırmanabilir, kim daha hızlı koşabilir diye. Babam bundan nefret ederdi ama o öldüğünde buraya taşındık ve büyükbabamın seçme süreci devam etti.

"Seçim süreci mi?" diye sordu.

Döndü ve arkasını duvara yasladı. Kadın da onu takip etti, böylece ikisi de eve bakıyordu.

'En güçlü olanın hayatta kalması, *Açlık Oyunları*, nasıl bakmak isterseniz ama onun istediği, işi devralacak değerli biriydi. Ve

Birinin Dale olduğunu.'

Kim öz kardeşiyle karşı karşıya gelmeyi hayal etmeye çalıştı. Çok kısa bir süre için bir erkek kardeşi olmuştu ama ona karşı yarışmaya zorlanmayı hayal bile edemiyordu.

"Dale aldırmıyor mu?

Bart omuz silkti. 'O iyi bir adam, beni yanlış anlama. Büyükbabamla aynı kalıba dökülmüş ama onu seviyorum. Başka türlü olamayız,' dedi Mallory kapıda belirirken.

Küçük oğlunu gördü ve ona doğru ilerlemeye başladı. Oğlu ona tiksinti dolu bir bakış attı ve uzaklaştı.

Belki de sessizliği çok ileri bir ihanetti.

"Artık içeri girebilirsin," dedi Kim'e, ellerini sıkarak ve küçük oğlunun ardından bakarak, ancak onu takip etmek için hiçbir çaba göstermedi.

Travis kadına döndü. "Önce tuvaleti kullanmamın bir sakıncası var mı?" diye sordu.

Mallory yine telaşlı görünüyordu ve Kim çok fazla bir şey gerekmediğini fark etti. "Evet, evet, merdivenlerin başında bir tuvalet var.

"Size ofiste katılacağım," diyerek onsuz devam etmesini işaret etti.

Kim yaşlanan mesanesi için endişeleniyordu. Hastaneden ayrılmadan önce tuvaleti kullanmıştı.

Mallory kararsız görünüyordu, kimi takip edeceğinden emin değildi. Travis merdivenleri ikişer ikişer çıkarken o Kim'i seçti.

Kim, Dale'in ofisinin nerede olduğunu bilmesine rağmen kadını takip etti. Mallory kapıyı çaldı ve içeri girmeden önce cevap bekledi. Kim de onu yakından takip etti.

Odaya girdiğinde, Dale Preece'in dizüstü bilgisayarın kapağını kapattığını fark etti.

Büyükbabası onun yanında oturuyordu.

Az önce fayans döşeli zeminde yatan çelimsiz adamdan eser yoktu. Tekerlekli sandalyeye rağmen duruşu dik ve gururluydu.

Hindi boynundaki fazla deri, kolalı beyaz yakası ve kravatıyla kontrol altında tutuluyordu. Gözleri keskin ve odaklanmıştı.

Kim, Bart'ın yorumlarını hatırladı ve onlara inanmayı kolay buldu.

"Ortağınız nerede Çavuş?" diye sordu işgüzarca, arkasına bakarak On
u. "Müfettiş, Bay Preece ve doğanın bir çağrısına cevap vermek zorunda kaldı. Kızgınlığı gözlerinden okunuyordu.

"Soruşturmanızla ilgili olarak bizi bilgilendirmek için geldiğinizi varsayıyorum," dedi,
durumu kontrol etmeye çalışıyor.

"Diğer şeylerin yanı sıra," diye yanıtladı, oturarak.

Dale sandalyesinde arkasına yaslandı, yüz ifadesi dalgındı. Belli ki bugünkü konuşması kıdemli Preece ile olacaktı.

"Bay Preece, Cowley ailesi ile aranızdaki kira sözleşmesinin geçmişini bana açıklayabilir misiniz?

'Kesinlikle seni ilgilendirmez,' dedi kolayca.

'Anladığım kadarıyla bu, artırılmamış asgari bir miktar para karşılığında uzun vadeli bir kira sözleşmesi-'

'Bu sizi ilgilendirmez memur bey ve kesinlikle bu hayvanların neyin peşinde olduğu ile ilgili değil. Kaç ceset buldunuz?'

Kim onun sorusunu duymazdan geldi. "Bulgularımızdan Cowley ailesinin sorumlu olduğuna ikna olmuş görünüyorsunuz.

Kaşlarını çattı ve ona sertçe baktı. "Müfettiş, bu davadan siz mi sorumlusunuz?

"Öyleyim," diye cevap verdi, sadece yarı yalan söyleyerek.

"O zaman sizin bile bir ile bir'i toplayıp iki yapma sanatında ustalaştığınızı varsayıyorum.

Kim 'sen bile' yorumunun ne anlama geldiğinden emin değildi.

"Hemen sonuca varmama sanatında ustalaştım-

Travis odaya girerken, "Aaah, belki şimdi bazı cevaplar alabiliriz," dedi.

Robson Preece elini masanın üzerinden Travis'e doğru uzattı. Elini kelepçelemek ve onu cinsiyetçi bir piç olduğu için tutuklamak istiyordu.

Travis elini sıktı ve ona doğru bakmadan önce başını salladı. Kız onun bakışlarını karşıladı. Söylemediği mesaj şuydu: *Sen sadece beni baltalamaya cüret ediyorsun*

Bu göt herifin önünde çıplak ellerimle taşaklarını ezerim, ya da buna benzer bir şey.

Deri cüzdanını açtı ve aşağıya baktı. Buldu.

'Söylediğim gibi, Bay Preece, biz kanıt denen şeye güveniyoruz. Bu olmadan dava açmakta zorlanıyoruz' dedi.

Robson hâlâ Travis'e bakarak, "Ama Jeff Cowley'i tutukladınız, yani elinizde *bazı* kanıtlar var," diye vurguladı. 'Neden işi zorlaştırdığınızı anlamıyorum, Müfettiş. Cesetler onların arazisinde bulundu ve

-'

"Ama burası teknik olarak onların arazisi değil, değil mi Bay Preece? Kim dikkatini tekrar ona çekerek sordu. "Bu *sizin araziniz*, bu yüzden tüm yolları araştırmamız gerekiyor.

"Bana amirinizin adını söyleyin hanımefendi," dedi gürleyerek. Cömert, asi kaşları gözlerinin üzerine inmişti.

Onun küçümsemesinden bıkmıştı. Onun sorusunu duymazdan geldi ve Dale'e döndü. "Bay Preece, Fiona Cowley'nin dün buraya yaptığı ziyaretin amacını öğrenmemiz gerekiyor.

Derin derin yutkundu.

"Fiona Cowley,

burada mı?

"Evet, Bay Preece, dün öğle vakti," diye açıkladı. "Fiona Cowley buraya geldi.

Yanaklarına renk gelirken başını salladı. Cevabını verirken bakışları onunkilerle buluşmadı.

"Korkarım Fiona Cowley'i yıllardır görmedim.

YEDİ DOKUZ

"Ama neden yalan söylesin ki? Travis kapıyı arkalarından kapatırken sordu.

"Hiçbir fikrim yok," dedi kadın. "Ama bu kadın onu öldürmek için çok uğraşıyor.

Yolumuzdan çekil. Ekibe git ve onun adresini al ve...'

Adamın yanındaki çakıl taşlarını geçmediğini fark edince konuşmayı kesti.

Döndüğünde onu hâlâ temiz taş giriş fayanslarının üzerinde dururken buldu. Ceketinin içini karıştırdı ve bir kanıt torbası çıkardı.

Adam uzanıp sağ ayakkabısını çıkarırken kaşlarını çattı. Ona tabanını gösterdi. Yapışkan pembe bir sakız lekesi vardı ve liflerle kaplıydı.

"Sadece bana yapıştılar," dedi masumca.

Şimdi Kim evin etrafındaki yürüyüşü anlıyordu.

Kanepeden aldığı kâğıt parçasını hatırlayınca gülümsedi. "Sana çok oluyor, değil mi?

"Tuhaf bir şekilde, evet," dedi topallayarak şist boyunca ilerlerken.

Kim, Travis'in ayağına yüzlerce iğnenin batması fikrinden hoşlanmamaya çalıştı.

Arabaya bindi ve telefonunu çıkardı. O da aynısını yaptı. Bilmek istediği bir şey vardı.

Doktor A ikinci zil sesinde cevap verdi.

Doktor, I ihtiyaç a küçük Yardım üzerinde Bir şey. Bir şey. kaz, ve yer, her şey. Aileden tam olarak kim onay verdi?'

"Evrak işlerimi kontrol ederken bir dakika bekleyin.

Travis bir adres yazarken Kim parmaklarını bacağına vuruyordu.

"Bende var," dedi Doktor A. "Bayan Fiona Cowley tarafından onaylandı. Kim ona teşekkür etti ve aramayı sonlandırdı. Üç saniye sonra Travis de bitirdi. Yan gözle Travis'in kucağındaki kanıt torbasına bakıp gülümsedi.

"Bunu asla kullanamayacağımızı biliyorsun değil mi?

Başını salladı. "Evet, ama bilmek zorunda olduğun zamanlar yok mu?"

"Evet," dedi Kim, arabayı geri vitese takarak. Ve şu anda,

Bilmek istediği her şeyi Fiona Cowley'den öğrenmesi gerekiyordu.

SEKİZ

Bryant onun kulağına 'Acele et,' diye bağırdı.

"Deniyorum," diye tersledi ve tarihi yazdı. Aklına vücut parçalarının beynin komutlarına yanıt vermediği rüyalar geldi.

'Jack bir saat önce dedi. On beşten itibaren dene.'

Dawson komutu duymazdan geldi ve saat bir yönüne gitti. Onu görene kadar ileri saracaktı. O örme Fair Isle taytını nerede görse tanırdı.

Bryant, 'Yavaş git,' dedi.

"Kapa çeneni," diye tersledi Dawson, ekrana odaklanarak.

İstasyonun dışını kaplayan üç kamera vardı. Bir tanesi doğrudan girişin üzerindeydi ve içeri girip çıkan herkesi yakalamak için aşağıya bakıyordu. İkincisi doğu tarafına, ön otoparka bakacak şekilde sabitlenmişti. Diğeri ise binanın arka tarafını kapsayacak şekilde batı tarafına sabitlenmişti. Geriye Dawson'ın bildiği iki siyah nokta kalıyordu.

İkisi yan yana duran üç görüntüye odaklanırken odayı sessizlik kapladı. Dawson onu kaçırma ihtimaline karşı nefes almaya cesaret edemiyordu.

Memurların girip çıkmasını, iki sivilin girip çıkmasını izledi.

"İşte orada," dedi Dawson, Stacey'nin tanıdık figürü ön ve batıya bakan kamerada aynı anda belirirken.

Dawson onu görünce midesinin bulanmasına hazırlıklı değildi.

İki adım öne çıkarak giriş kamerasının görüş alanından çıktı ve ekranda sadece batı görüntüsü kaldı.

"Ne arıyor? Bryant retorik olarak sordu.

Dawson, sağdan sola bakarken onun eğik başını izledi.

Figür kamera görüntüsünden uzaklaşarak doğuya doğru hareket etmeye başladığında ekrana, 'Hayır, Stace,' dedi.

Eğer köşeyi dönerse, çalılıkların yanında olacak ve binanın arka tarafında tekrar ortaya çıkmadığı sürece gözden kaybolacaktı.

Kadın gözden kaybolurken adam arka tarafı gösteren kamerayı açtı.

"Hadi," dedi aceleyle, onun şeklini tekrar görmek için yanıp tutuşuyordu.

Zamanlayıcı istasyona döndükleri ana doğru tırmanmaya devam etti.

Stacey tekrar ortaya çıkmadı.

Kırık telefonunu buldukları bölgeden hiç ayrılmamıştı.

Uzun bir süre sadece birbirlerine baktılar. Kendi korkusunun her zerresinin meslektaşının gözlerine yansıdığını gördü.

Bryant ayağa kalkarken Dawson paniğini
bastırdı. 'Woody'yi görmeliyiz. Hemen.

SEKSEN BİR

Kim, Fiona'nın Fairfield'daki evinin önünde dururken, "Arabada kal," dedi.

Travis başını salladı. Ona yeni bir çift ayakkabı almak için gerçekten de ofise geri dönmeleri gerekecekti.

Ev, A38'den kaçınmak isteyen sürücüler tarafından kullanılan bir ana yol üzerinde müstakil bir mülktü. Postanesi ve bakkalıyla bölge bir köy havasına sahipti.

Kim, Fiona'yı evde bulacağına dair gerçek bir umut beslemiyordu. Kırmızı Jaguar arabanın önüne park edilmemişti ve içeride de herhangi bir hareketlilik görmemişti.

Kim kapıyı çaldı ve posta kutusundan merdivenli ve iki açık kapılı kısa bir koridora bakmadan önce yanıt için sadece birkaç saniye bekledi. Dikkatle dinledi ama hiç ses yoktu.

Travis'e döndü, başını salladı ve evin yan tarafını işaret etti.

Bel yüksekliğindeki çit, açık duran dar bir kapı ile kırılmıştı.

Evin arka tarafı düzenliydi, küçük bir çimenlik ve bir taşlık vardı. Döner bir çamaşır ipine üç parça giysi asılmıştı.

Kim onlara dokundu. Sırılsıklam olmuşlardı ama önceki sabahtan beri hiç yağmur yağmamıştı.

Arka kapıyı denedi. Kilitliydi. Geri çekildi ve mülkü değerlendirdi. Hiçbir pencere açık bırakılmamıştı.

"Kahretsin," dedi Kim, mutfak penceresinden içeri bakarak.

Oda düzenliydi, lavabo süzgecinin üzerinde sadece bir tabak ve kahve fincanı duruyordu.

İç çekti. Her ne kadar eve zorla girmek istese de, bunun için bir nedeni olmadığını biliyordu. Fiona Cowley yetişkin bir kadındı ve Kim'in onun güvenliğinden korkmak için gerçek bir nedeni yoktu.

Bir adım attı ve sonra durakladı. Bahçe kulübesinden bir tırmalama sesi geldi. Kim hareketsiz durdu ve tekrar dinledi.

Cep telefonunun sesi onu ürküttü. Telefonu çıkardı ve aramayı iptal etti. Şimdi patronunu bilgilendirmenin zamanı değildi. Woody'yi daha sonra arayacaktı.

Yine tırmalama sesi duydu. Telefonu cebine geri koydu ve kulübenin kapısının kolunu denedi.

Yavaşça açtı.

"Tanrım," diye haykırdı, tırmalamanın kaynağı anlaşıldığında
Onu.

Alanın sol tarafının tamamı büyük bir kafes tarafından işgal edilmişti.
bol miktarda saman vardı. Yaklaştı. Samanlar hareket ediyordu.

Birdenbire siyah-beyaz bir kafa dışarı fırladı ve ona doğru ciyakladı.

Kim gözlerini devirdi. Bir gine domuzu. Kafesin yanında kuru mama kapları ve bir sıra şişe su vardı.

O şey kafesin uzak kenarına doğru ilerlerken kaşlarını çattı. Fiona hayvan sever bir tip olarak görünmüyordu.

Yaratık, tıkırtı sesi çıkaran bir şişeyi emmeye başladı. Su şişesi boştu. Daha yakından baktı. Yemek kabında sadece birkaç yeşil pul kalmıştı.

Kim çenesini ovuşturdu. Bir malikane büyüklüğünde bir kafes, şişelenmiş su. Belli ki bu tuhaf görünümlü yaratığı seviyordu. Kim yemek kabını açtı, yemekten bir avuç aldı ve tabağa bıraktı. Su sebilinin kancasını çıkardı ve şişelerden birinden doldurdu.

Ona mantıklı gelen tek bir açıklama vardı. Fiona geri
gelmemişti çünkü *gelememişti*.

"Stone... Stone... nerede?...

Kafasını kulübenin kapısından uzattı.

"Sanırım Fiona Cowley-

Travis cep telefonunu uzatarak, "Unut bunu," dedi. "Patronun seninle konuşmak istiyor, hemen şimdi.

Kim telefonunu almadan önce kaşlarını çattı. İki dakikadan az olmuştu. Normalde bir güncelleme için bu kadar sabırsızlanmazdı.

"Efendim?" dedi, ağzında hazır bir özürle.

'Sana burada ihtiyacım var, hemen şimdi. Stacey gitti.'

Kim yüzünün asıldığını hissetti. Neden bahsediyordu bu adam? Adamlar onu o kadar üzmüş müydü ki işi bırakıp gitmişti?

"Efendim, onu arayacağım ve-

"Öyle bir şey değil, Stone. Lanet olası istasyon otoparkından kaçırıldı, kaçırıldı, kaçırıldı.

Kim ayaklarının altındaki zeminin hareket ettiğini hissetti. Mantıklı konuşmuyordu. Eğer bu Woody'nin şaka anlayışıysa, o da can alıcı noktayı bekliyordu. Ve iyi bir tane olsa iyi olurdu.

"Stone," diye homurdandı sessizliğin içinde.

Bu bir şaka değildi ve esprisi de yoktu.

İnkâr ederek başını sallamaya başladı. "Hayır... hayır... efendim, bu..." "Stone, buraya gel. Müsait olan herkesi istiyorum, hemen.

Hat elinde kesildi. Stacey, *kaçırıldı* mı? Nasıl olur?...

"Stone, iyi misin? Travis sordu.

Yavaşça başını sallamaya başladı. Hayır, gerçekten öyle olduğunu düşünmüyordu.

SEKİZ İKİ

"Lanet olsun Kev, sakin ol," dedi, keşke Dawson'a anahtarları hiç vermeseydim diye hayıflanarak. Bunu yapmıştı çünkü o sırada Woody ile telefonda konuşuyordu.

"Şef doğruca Kidderminster'a gitmemizi söyledi.

"Neredeyse vardık," dedi Dawson, keskin bir sola dönüp yol çift şeritli yola açılırken gaza bastı.

Araba saatte yetmiş milden daha yavaş giden her şeyin etrafından dolanırken, 'Kev, yavaşla,' diye ısrar etti.

Dawson onu görmezden geldi. Toplu konut alanına girmek için çift şeritli yolu geçti. Bir minibüs korna çaldı. Bryant özür dilemek için elini kaldırdı. Dawson bir sonraki sola ve bir sağa saparak işaretli bir park alanına girdi.

"Şuradaki," dedi kapıyı açarak.

Bryant emniyet kemerini çıkarmadan önce yola çıkmıştı. Dawson sürekli kapıya vuruyordu.

Yavaşça açılmaya başladı.

"Kev..." diye uyardı Bryant.

Dawson bunun arkasında kimin olduğunu görür görmez ileri atıldı. Sağ eli yukarı uzandı ve Gary Flint'in boğazına kenetlendi.

"Nerede o, seni ırkçı piç?" diye bağırarak adamı duvara doğru itti. Bir resim çerçevesi sallanmaya başladı ve sonra yere düştü.

"Ne... ne?...

"Aptalı oynama, seni sikik. Sadece bize nerede olduğunu söyle. Bize bu şeyin daha büyük olduğunu söylemiştin, peki meslektaşımıza ne oldu?

Orta yaşlı bir kadın elinde bir kurulama bezi ile mutfaktan fırladı.

"Ne düşünüyorsun?...

Bryant, Flint'in kız kardeşiyle konuştuğunu varsayarak, "Çekilin hanımefendi," dedi. Kowalski'lerin yakınında yaşamasını engelleyen yasaklama emri nedeniyle Flint'in kayıtlı olduğu adres onun adresiydi.

Dawson'ın etrafından dolaştı ve kadının daha fazla yaklaşmasını engelledi. Dehşet içinde duvara yaslanmış kardeşine baktı.

Bryant onun şok olmuş yüz ifadesine sırtını döndü.

"Nerede o? Dawson onu bir kez daha iterek tekrarladı. Gary

Flint'in gözlerinde bir farkındalık belirdi.

'Meslektaşınız kaçırıldı,' diye belirtti.

'Ve sen bir şey biliyorsun, seni piç kurusu. Şimdi söyle

bana.' 'Bilmiyorum-'

Gittiğini biliyordun. Kimin elinde? Nerede o? Dawson havladı.

Bryant sırıtmaya başladığını gördü. Dawson da gördü. Gary Flint'in boğazını sıkıca kavradı.

'Bana yardım et Tanrım, eğer bana bir şey vermezsen senin canını çıkaracağım.

Bryant ikisinin de kariyerlerini riske attığını biliyordu. Dawson'ın eli adamın boğazındaydı ve bu konuda bir şey yapmayı reddediyordu. Ama bu Stacey'di. Bryant da Flint'in konuşmasını en az meslektaşı kadar istiyordu.

"Bir isim," diye bağırdı Dawson onun yüzüne.

Yüzü kızarmaya başlayınca kadın, "Bırak onu," diye bağırdı.

"Sen karışma," diye tısladı Bryant.

Dawson yüzünü yaklaştırarak, "Bir isim," diye

tekrarladı. "Bilmiyor," dedi kadın.

'Evet, öyle,' dedi Bryant.

'Bir isim,' dedi Dawson.

Yüzündeki renk derinleşiyordu. Boğazında bir hırıltı duyuldu. 'Bırakın

onu,' diye bağırdı. "O ölecek.

"Olabilir," dedi Bryant.

Flint'in gözleri dolmaya başlarken Dawson, "Bir

isim," dedi. 'Onu öldürüyor,' diye bağırdı. "Durdurun

onu.

Bryant, onu çekip götürmesine iki saniye kalmış olmasına rağmen başını salladı.

"Bırak onu, sana bir isim vereceğim," diye bağırdı.

Dawson tutuşunu gevşetti ve Flint'in yere düşmesine izin verdi. "Hayır... Miriam... yapma..." Flint'in nefesi kesildi.

Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Bryant beklentiyle ona döndü. "Bir isim?" dedi.

"Floda," dedi sessizce. Gözleri duvarın dibine yığılmış olan kardeşine sabitlenmişti.

Tek bildiğim bu. Adım Floda.'

Dawson evden çıkmadan önce ikisine de tiksinti dolu bir bakış attı.

Bryant da onu takip etti.

"Bu ne biçim bir isim böyle? Dawson sordu. İçindeki öfke ancak o ırkçı domuzu öldüresiye dövdüğü takdirde yatışabilirdi.

Bryant'ın adımları, isim zihninde belirince yavaşladı.

Arabaya ulaştıklarında, 'Kahretsin,' dedi. 'Floda. Adolf tersten yazılıyor.'

Dawson'ın rengi gözle görülür biçimde soldu.

'Bryant, şu anda biraz korktuğumu itiraf etmekten çekinmiyorum.

Sen?' 'Hayır, Kev. Dehşet içindeyim.'

SEKSEN ÜÇ

Otoparka yanaştıklarında Travis, "Git," dedi.

Başıyla onayladı ve koşarak binaya girdi. Travis hemen tüm ekibini Kidderminster ekip odasına geri çağırmıştı ve o da kendi ekibiyle aynı şeyi yapmıştı.

Otoparkı hızlıca taradığında Dawson ve Bryant'ın henüz gelmediğini gördü. Onları ayrı ayrı bilgilendirecekti ama şu anda kaybedecek bir dakikası bile yoktu.

Odaya girdiğinde altı çift göz doğrudan ona yöneldi.

"Çocuklar, yardımınıza ihtiyacım var," dedi dürüstçe. "Ekibimin bir üyesi kaçırıldı. Gerçeği itiraf etmeden önce tereddüt etti. "Ve neden olduğuna dair hiçbir fikrim yok.

Travis odaya girdiğinde Penn, "Ne üzerinde çalışıyordu?" diye sordu.

Kim omuz silkip başını sallarken hissettiği utancı görmezden gelmeye çalıştı. Bilmiyordu ve bilmeliydi de. Ekibinden sadece birkaç gün uzak kalmıştı ama iletişimini kaybetmişti. Ve bir şekilde Stacey'i de kaybetmişti.

Yaklaşan acil ayak sesleri Kim'in dönmesine neden oldu.

Bryant ve Dawson kapıda belirdi. Kimin daha az renkli olduğunu anlayamadı. Aralarında birkaç saniyelik bir sessizlik oldu. Ekiplerinden biri kayıptı ve onu geri getirmeleri gerekiyordu.

Onları içeri çağırdı. "Benim ekibim," dedi. *Ya da geriye ne kaldıysa*, neredeyse ekliyordu.

Herkes farklı yönlere başını sallarken, o da asgari düzeyde tanışma konuşması yaptı.

Bryant, Stacey'nin hasarlı telefonunu uzattı.

Elini uzatan Penn'e başıyla işaret etti. "Bir dakika konuşabilir miyiz?" diye sordu Travis'e.

Ofisine doğru başıyla işaret etti. Bryant ve Dawson da onu takip etti. Kapıyı kapattı.

"Çocuklar, burada ne oldu böyle?

Suçluluk duygusunun sözlerinin sesini yükselttiğinin farkındaydı.

Bryant, 'Bu sabah her şey yolundaydı, Şef,' dedi. 'Biz Lloyd House'dayken nefret suçu kurbanlarımızın geçmişlerini araştırıyordu.

"Ve sen onu kontrol etmedin mi?" diye sordu, mantıksız davrandığının farkındaydı ve Bryant'ın ifadesi de bunu yansıtıyordu.

'Onu koru, onu koruma...' dedi.

Telefonu çaldığında cevap vermek için ağzını açtı.

Kapıya doğru dönerek, "Git, dava detaylarını çocuklarla paylaş," dedi.

"Efendim," dedi.

"Hangi cehennemdesin Stone? Woody sordu. "Halesowen'da bilgilendirilmeyi bekleyen ilçe CID ekibinin yarısı var.

'Travis'in ekibiyle Kidderminster'dan yönetiyorum,' dedi. "Hayır, Stone, değilsin.

'Efendim, ortak bir soruşturma istemiştiniz, şimdi gerçekten bir tane var.

Bu insanlarla çalıştım, onlara güveniyorum. Ne yapabileceklerini biliyorum.

"Stone...

"Efendim, lütfen. Stacey'nin oturum açma bilgilerine erişmeme izin verin, ben de buradan çalıştırayım.

Onun sesindeki gerginliği duyabiliyordu. "Stone, doğrudan bir talimata itaatsizlik mi ediyorsun?

Bu onun işleri yokuş aşağı itmek için bir fırsattı. Doğrudan bir talimata itaatsizlik ederek, bu noktadan sonraki olaylardan tamamen sorumlu tutulacaktı.

"Eğer bir tane çıkarıyorsanız, efendim," dedi dürüstçe.

İşte bu kadar. Eğer adam onaylarsa, kız tek başınaydı. Bu tek an, aralarında var olan güvenle ilgiliydi.

"Stone, itaatsizliğin hakkında sonra konuşuruz.

'Memnuniyetle efendim,' dedi. Stacey'i geri aldıktan hemen sonra. "Tamam, neye ihtiyacınız olduğunu söyleyin.

"Edeceğim. Ve teşekkür ederim.'

Derin bir iç çekti ve meslektaşları tarafından açık bırakılmış olan kapıya döndü.

Onun tüm konuşmasını duymuşlar mıydı?

Travis'in yüzündeki yavaş ve bilmiş gülümsemeyi

gördü. Evet, duymuşlardı.

SEKSEN DÖRT

"Var mısın, Penn? Kim sordu.

Geçici erişim kodları kendisine e-posta ile gönderilmişti ve bunları uzaktan girişe yazmıştı.

Başını salladı.

"Dinle, şef," dedi Bryant. 'Elimizde ırkçı liderimiz Gary Flint'in verdiği bir isim var. Floda. Kim olduğunu ya da ne anlama geldiğini bilmiyorum ama bu adam söylediğinden daha fazlasını biliyor.

Penn'in başı döndü. "Floda mı?

Dawson başıyla onayladı.

Kim yüksek sesle, 'Adolf geriye doğru,' dedi. Dawson'a döndü. "Ve bu isim şu anki nefret suçları soruşturmanızla bağlantılı olarak mı ortaya çıktı?

Penn kaşlarını çattı. 'Bu ismi az önce senin kızın telefonunda gördüm. Bana bir dakika verin.'

Kim şaşkınlıkla birinden diğerine baktı. Bu sık rastlanan bir isim değildi. "Bu ismi Stacey'ye siz mi verdiniz?

Bryant başını salladı. "Daha yeni aldık.

Etrafındaki kafa karışıklığı denizine baktı. Hepsi de aynı şeyi düşünüyordu.

Ne haltlar dönüyordu?

SEKSEN BEŞ

'Gibbs, Johnson, Cowley davasını birinci tahtaya özetleyin. Dawson, ikinci tahtaya nefret suçları davanızdan maddeler halinde not alın ve son tahtayı Stacey olarak işaretleyin,' diye talimat verdi Kim.

"Justin Reynolds kim? Penn aniden sordu.

Kim onun hâlâ Stacey'nin bozuk telefonuna baktığını görebiliyordu.

"Justin Reynolds?" diye açıkladı. İsim tanıdıktı ama hemen tanınacak gibi değildi.

Dawson bir adım öne çıkarak, "Sedgley'den bir genç," dedi. "Stacey ve ben geçen gün olay yerine gittik ve bu sabah Stacey'den onun hakkında biraz araştırma yapmasını istedim.

"Neden?" diye sordu Kim.

'Aisha Gupta'yla olan olaya karışmış olma ihtimali çok düşük,' dedi. 'İtilerek öldürülen kız-'

"Onun kim olduğunu biliyorum," diye tersledi Kim. Bilgi saklama oranı oldukça iyiydi ve Bryant onu iki kez devre dışı bırakmak gibi bir hata yapmamıştı.

Penn kaşlarını çattı. "Ona bu sabah sorduğuna emin misin?" diye sordu Dawson.

"Elbette," diye cevap verdi, sıkıca.

"Kız arkadaşın, sen istemeden çok önce onun Facebook sayfasına çok dikkat ediyordu.

Dawson'ın kaşları neredeyse ortada buluşuyordu. "Ama nasıl... Yani... düne kadar adı hiç geçmemişti?

Penn omuzlarını silkti.

"Çocuklar?" dedi Bryant ve Dawson'a bakarak. "Ne haltlar dönüyor burada?

İkisi de başlarını salladı. "Ondan hiç bahsetmedi.

'Peki, bu ilgi neden? İkiniz onun önünde tartıştınız mı?'

"Hiç sanmıyorum," dedi Dawson. 'Tartışacak bir şey yoktu. İfadelerimizi verdik, açıkça intihar ettik. Ortada hiçbir şey yoktu,' dedi Dawson, yanlış bir şey yapmamış olmasına rağmen savunmaya geçerek.

"Bryant, Bayan Reynolds'a bir yardım çağrısı yap. Bunu derhal elemek zorundayız.'

Başını salladı ve uzaklaştı.

"Vay canına, senin kız bir çeşit ırkçı mı? Penn sordu.

"Kesinlikle hayır," diye tersledi Kim. "Ailesi Nijeryalı.

"Sahte bir Facebook hesabı açtı ve her türlü aşağılık paylaşımı yaptı...

Kim onun arkasında durarak, "Şuna bir bakayım," dedi.

Bir sürü saldırgan gönderi arasında gezindi. Siyahlar, Asyalılar, eşcinseller, Yahudiler, her şey. Bu Facebook profili herkesten nefret ediyordu. Kim ağzının kurumaya başladığını hissetti.

Bu paylaşımların meslektaşına ait olmadığını biliyordu.

"Şef," dedi Bryant aramasını bitirirken. "Bayan Reynolds Justin'in dizüstü bilgisayarını ne zaman geri alabileceğini soruyor.

Kim geriye doğru sendeledi ve arkasını birinin masasına dayadı.

Meslektaşı için duyduğu gerçek korku içini kapladı. Stacey belli ki kendi araştırmasını yürütüyordu ve bu da onu internette zalim ve nefret dolu bir kişinin profilini oluşturmaya itmişti. Merakını anonim güvenlik duvarının arkasına saklamıştı. Ancak telefonundaki kanın da gösterdiği gibi bu şekilde kalmamıştı.

Kim, Stacey'nin hayatının tehlikede olduğunu şüphesiz

biliyordu. Ve zamanları tükeniyordu.

SEKSEN ALTI

"Bunu ne halt etmeye yaptın? Gary üçüncü kez sordu.

Derin derin yutkundu ve boynunu gerdi. Kız kardeşiyle birlikte yaşamak zorunda kalmak yeterince kötüydü. Çocukken ondan hiç hoşlanmamıştı ve şimdi daha da az hoşlanıyordu.

'Seni öldürecekti,' dedi.

Ayağa kalktı. 'Tabii ki beni öldürmeyecekti, seni aptal inek, o bir polis memuru ve başka bir polis memuru tarafından izleniyor, sen de tüm bu lanet şeye tanık oluyorsun.

Sesi titremeye başladığında, 'Rengin tuhaflaşıyordu,' dedi.

Ona doğru ilerlemeye devam etti. Kadın geriye doğru bir adım attı.

"Onlara bir isim verdin," dedi, öfkesinin bedenini yaktığını hissederek.

"Seni kurtarmaya çalışıyordum," diye sızlanarak onu daha da öfkelendirdi.

Vücudu mutfağın köşesinde zoraki bir şekilde dururken ayağı çöp kutusuna takıldı.

İlerledi. "Ne yaptığının farkında mısın?

Kolunu tezgâhın üzerinden geçirerek tabakları, fincanları ve bir meyve kâsesini yere düşürdü.

Başını salladı ama gözleri onun yüzünden ayrılmadı.

Ne olacağını biliyordu.

"Ne yaptığının farkında mısın dedim?" diye tekrarladı. "Ne yapmam gerekiyordu Gaz?" diye yalvardı.

"Her şeyi tehlikeye atabilirdin, seni aptal kaltak," dedi ağzına yumruk atarak.

Haykırdı ve kollarını yüzünün önüne kaldırdı. İkinci darbe karnına indi; sert, güçlü yumruğu etinin yumuşaklığını delip geçti.

Elleri karnını korumak için aşağı inerken öğürür gibi bir ses çıkardı.

Yere yığılmaya başladığında üçüncü darbe şakağının yan tarafına indi.

"Lütfen, Gaz, yapma-

'Kapa çeneni, seni aptal inek. Öğrenilmeyeceğini mi sanıyorsun?'

Yumruğunu tekrar sıktı. Parmak eklemlerindeki zonklama tatmin ediciydi.

Ona hiçbir şey söylememeliydi. Evet, kız kardeşi onun görüşlerini paylaşıyordu ama Floda'yı kendi sırrı olarak saklamalıydı.

"Güvenemiyorum amına koyayım.

Kapı zili çalınca eli havada kaldı.

"Onun kim olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye sordu, ölümcül bir sükûnet çökerken üzerine.

'Komşu olabilir ya da-'

"O lanet çeneni kapalı tut," dedi gömleğini düzelterek ve uzaklaşarak.

Kapıdaki cam panel ona kapıyı çalan kişinin bir yabancı olduğunu söyledi.

Ama o zaten kim olduğunu biliyordu.

SEKSEN YEDİ

Kim odanın en üstündeki masanın kenarına oturdu. Tahtalar neredeyse tamamlanmıştı.

"Fiona Cowley'i bulmayı başaran oldu mu?

Gibbs başını salladı. "İşe gitmedim ve telefon da etmedim. Lanet olsun.

"Şef," dedi Lewis sessizce. 'Fiona Cowley neden ilk etapta kazıya izin verdi?

"Çok iyi bir soru," diye yanıtladı Kim. 'Ve onu bulduğumuzda soracağımız ilk sorulardan biri.

"Ve Jeff Cowley az önce serbest bırakıldı," dedi Travis, takım odasına geri dönerken.

"Şaka mı yapıyorsun? Kim söyledi.

Başını iki yana salladı. 'Zaman doldu. Onu herhangi bir şeyle suçlamak için yeterli değil. Billy hala hastanedeyken fazla uzağa gidemez. Onu geri getireceğiz.

Kim öyle umuyordu. Hâlâ cevaplaması gereken pek çok soru vardı.

"Pekala millet, özetlemek gerekirse; Stacey, bir sebepten ötürü Justin Reynolds adlı bir gencin intiharıyla ilgilenmeye başladı. Evini ziyaret etmiş, annesiyle konuşmuş ve çocuğun dizüstü bilgisayarını almıştır.

'Görünüşe göre Justin'in hesapları ırkçı paylaşımlarla dolu ve arkadaşlarının çoğunu kaybediyor. Stacey, sadece Floda adında birinin dikkatini çekmek için olduğunu varsayabileceğim sahte bir hesap açtı.

"Aynı isim, Dawson ve Bryant tarafından soruşturulan nefret suçları furyasıyla bağlantılı olarak ortaya çıktı ve

Cowley bölgesi Jamaikalı," diye ekledi Dawson ve Bryant'ın yararına. "Ayrıca avlandığına dair fiziksel işaretler de taşıyordu.

Bu sözler ona asla kolay gelmeyecekti.

Penn, Stacey'nin telefonunu kaldırdı. "Floda'nın hesabı artık yok ama ona dizüstü bilgisayarın karakolun dışında olduğunu söyleyen bir mesaj aldım," dedi. 'Ve ırkçı bir web sitesinde çektiği bazı fotoğraflar üzerinde çalışıyorum. Görünüşe göre bu gece bir tür buluşma olacak.

Lanet olsun, diye düşündü Kim. Stacey, Justin'in malını çalan ve sonra geri vereceğine söz veren biri tarafından dışarı çekilmişti. Tehlikenin farkında olmadığı için aptalca aramaya çıkmıştı. Ve biri onu bekliyordu.

Lynda yavaşça ayağa kalktı ve odanın diğer tarafındaki dördüncü panoya doğru yürümeye başladı.

"Bu bir davetiye," dedi kimseye söylemeden, kırmızı bir keçeli kalem alırken.

Sessizce tahtadaki boşlukları doldurmaya

başladı. İlk satırda 'Av' yazıyordu.

Zaten bir randevu olduğunu varsaydıkları ikinci satırı görmezden geldi.

Küçük harflerle yazdığı son satırda duraksadı. Sanki bir şey deniyormuş gibi tersten yazdı.

İki kelime. Sonuncusu 'ed' ile bitiyordu. 'Gerekli' kelimesini doldurdu ve 'P' harfiyle başlayan beş harfli bir kelime bırakarak bir boşluk bıraktı.

"Fotoğraf," diye seslendi

Dawson. "Kanıt," dedi Kim.

"Dur bakalım," dedi Dawson. 'Henryk'i döven adamımızı hatırla. Henryk'e gözlerini kapatmasını söylemişti. Telefonuyla oynarken çekilmiş görüntülerini gördük. Ona doğru döndü. 'Belki ikisi de öyledir. Belki de bir fotoğraf kanıttır,' dedi.

Kim, midesinde bir bulantı dalgası dolaşırken, "Eğer bu bir olaysa, giriş kanıtıdır," dedi.

Konuşmadan önce Dawson'ın derin bir yutkunduğunu gördü. "Aisha tek bir nedenden dolayı saldırıya uğradı. Uzanmak ve gözlerini kapatmak için.

"Lanet olsun. Ölü gibi görünmek,' diye haykırdı Kim. 'Bu girişin kanıtı. Ölü bir beden.

Gibbs, "Ama not yirmi yıldan daha eski," dedi. 'O zamanlar kameralı telefonlar yoktu...'

"Polaroidler," dedi Bryant. 'Seksenlerde çok popülerdi. Bende vardı...'

"Kaçırılmalar," diye haykırdı Lynda aniden. 'Bu haftaki kaçırma girişimleri. İlk kurban Batı Afrikalıydı, trafik kazasındaki ikinci kurban ise Asyalıydı. Ve siz Stacey'nin...' Odadaki herkesin yüzü ona çevrilince sözlerinin sonu gelmedi.

'Bu yeni bir olay,' diye nefes aldı Kim. 'Bu yeni bir olay. Yeni bir

av. Kim dizlerinin titremeye başladığını hissetti.

Stacey avdı.

SEKSEN SEKİZ

"Tamam," dedi Kim. 'Bir şekilde, hepimizin üzerinde çalıştığı her şey bizi aynı yere getiriyor. Hepimiz nefret suçları furyasının bir şekilde canlı bir avla, gerçek olaya bir tür girişle bağlantılı olduğu konusunda hemfikiriz.

Boğazında yükselen safrayı yuttu. Öfkesini ve tiksintisini bastırmak Stacey'yi bulmasına yardımcı olmayacaktı.

'Henryk Kowalski'ye yapılan saldırıdan Justin Reynolds'un sorumlu olması ve Aisha Gupta'nın da onun ilk girişimi olması muhtemeldir. Giriş ücretini almaya çalışıyordu ama işi bitiremedi.

Tüm çabalarına rağmen ses tonundaki acıyı tutamadı. Herhangi bir insan hayatına bu kadar az değer verilmesi onun için korkunçtu ama birinin ten rengine ya da cinsel tercihine göre seçim yapmak, bir şeylere sertçe vurmak istemesine neden oluyordu.

"Hala düşünüyorum-

Telefonu çaldığında konuşmayı bıraktı.

"Devam edin Doktor A," diye cevap

verdi.

'Toprak numunelerinin sonuçları elimde,' dedi.

"Ve? Kim bunun ona bir şeyler vermesi için dua etti. 'Farklı

seviyelerde magnezyum, potasyum ve-'

"Doktor, bize yardımcı olabilecek bir şey var mı? Kim acilen sordu. O kemikler sanki artık parçalarmış gibi yerlerinden oynatılmıştı.

'İkincisinde daha yüksek nem içeriği-'

Herkes dönüp ona bakarken Kim 'Saha,' diye bağırdı. "Teşekkürler Doktor," dedi ve aramayı sonlandırdı.

En azından gizemlerden biri çözülmüştü. Kemikler birkaç yıl önce kamp alanını sel bastığında taşınmıştı.

Laboratuar sonuçlarını diğerlerine açıkladı, çünkü bir kez daha her şey onları Cowley ailesine geri getirmiş gibi görünüyordu.

Kim, "Hâlâ bu işin anahtarının Fiona Cowley olduğunu düşünüyorum," dedi. 'Nedenini bilmiyorum. Dale Preece, Fiona'nın mülklerini ziyaret etmediği konusunda yalan söylüyor ve ben de onu bulmak istiyorum.

"Birinin Preece'lerin evinin etrafındaki güvenlik kameralarını kontrol etmesini ve kadının evden ayrıldığı yönü tespit edip edemeyeceğimizi öğrenmesini istiyorum.

Johnson elini kaldırdı ve telefonu açtı. Lynda'ya

döndü.

'Preece ailesinin şu anda sahip olduğu tüm mülkleri incelememiz gerekiyor. Cowley'lerin bir listeye erişimi olabilir ve bunu kullanıyor olabilirler. Bu lanet olayın nerede gerçekleşeceğini bilmemiz gerekiyor.

İş arkadaşı Stacey Wood işin içindeyken 'av' kelimesini kullanmasına imkân yoktu.

SEKSEN DOKUZ

Stacey gözlerini açtı ve inledi. Başı sanki bir matkapla dövülüyormuş gibi hissediyordu. Mide bulantısının boğazının arkasını ısırdığını hissedebiliyordu.

Açık olduklarından emin olmak için gözlerini iki kez kırpıştırdı. Etrafındaki yoğun karanlığa boyun eğmiyordu. Gözlerini ışığa alıştırmak için tekrar kırpıştırdı. Bir şekil, bir biçim, bir siluet seçmeye çalıştı; ama hiçbir şey yoktu.

Bacaklarında titremenin başladığını hissetti. Etrafındaki karanlık boğucuydu, boğucuydu, sanki bir battaniyenin altında tutuluyormuş gibiydi. Büyük nefesler aldı.

Bir baş dönmesi dalgası onu yutmakla tehdit ediyordu. Gözlerini kocaman açtı ve bununla savaştı.

Elini geçici olarak kucağından yere indirdi ve sinsice etrafını yokladı. Ne elleri ne de ayakları zincirliydi. Bu nedenle kaçma şansı olmamalıydı.

Ağırlık merkezini korumak için mücadele etti. Karanlık kafa karıştırıcıydı. Mahkûmun bir çıkıntının üzerine tünediği bir filmi hatırladı. Herhangi bir yöne bir ya da iki adım atsalar kesin ölüme düşeceklerdi.

Gözleri devre dışı kalınca diğer duyularını kullanmaya çalıştı. Dikkatle dinledi ama sessizlik kulaklarında gümbürdüyordu.

Bu karanlık oldu Yutma Onu, İğrenç, pençeleme at onu saçları, onu sarıyor.

Altındaki zemin dokunulamayacak kadar soğuktu. Parmak uçlarında hissedebileceği hafif bir toz örtüsü olan çıplak beton.

Derin bir nefes aldı, bu da yeni bir baş dönmesine neden oldu. Acıdan korunmak için gözlerini kapattı. Havada bayat bir şeyin hafif kokusu vardı.

Ama beynindeki sise rağmen bir şeyler hissedebiliyordu. Hiçbir şey göremiyor, duyamıyor, hissedemiyor ya da koklayamıyordu ama bir varlık vardı. Odada başka bir şey vardı.

Yolculuğuyla ilgili herhangi bir ayrıntıyı hatırlamaya çalıştı ama son hatırladığı dizüstü bilgisayarı almak için eğildiği andı.

Birden aklına iş arkadaşları, patronu geldi ve içindeki duygu kabardı.

Faaliyetlerini kendine saklamanın pişmanlığını tadabiliyordu.

Küçük bir ses içlerinden herhangi birinin onu özleyip özlemediğini sorguladı ama bunun doğru olmadığını biliyordu. Bu, kendini dışlanmış, terk edilmiş hisseden çocuğun sesiydi. Yetişkin polis memuru onun yokluğunu çoktan fark ettiklerini biliyordu. Aynı gerçekçi yetişkin yapabilecekleri hiçbir şey olmadığını da biliyordu.

Onlara hiçbir şey söylememiş, kendini kanıtlama çabalarında hiçbir şey paylaşmamış ve hiçbir şey kanıtlamamıştı - tek başına güvenilemeyeceği dışında.

İçinde bulunduğu durumun ciddiyeti etrafını saran karanlığa karışırken Stacey gözyaşlarını kırpıştırdı.

Poposunun üzerinde öne doğru eğildi ve bu sırada etrafını yokladı. Hareket etme çabası başına yeni darbeler indirdi.

Yıldızlar karanlığın içinde yüzüyordu. Sola doğru sallandı ve kendini yanlamasına yere düşerken hissetti.

Kilitteki anahtarın sesi onu irkiltip uyandırdığında bilincini kaybetmekte olduğunu anladı.

Yalvaran, yakaran bir adamın sesini duydu.

'Lütfen, hiçbir şey söylemeyeceğim, yemin ederim. Sadece gitmeme izin ver ve-'

Onun yere atıldığını duyunca sözleri aniden kesildi.

Kapı çarparak kapandı ve bir hava akımı vücudunun etrafında ıslık çalarak dolaştı. "Merhaba..." dedi belli belirsiz. Her kimse, buradaydı Birlikte.

"Benden uzak dur," diye homurdandı.

Kim olduğunu bildiğini fark ettiğinde karanlıkta gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Yalvaran sesi tanımamıştı ama saldırganlığı hatırlıyordu.

Gary Flint'in burada ne işi vardı?

NINETY

Odadaki herkes ya hararetle tıklıyor ya da telefonla konuşuyordu.

"Stone," dedi Travis, bir aramayı sonlandırırken. 'Az önce hastaneyi kontrol ettim. Jeff Cowley, Billy Cowley'i yirmi beş dakika önce hastaneden taburcu etmiş.

'Lanet olsun,' dedi.

'İkisinin de cep telefonunu denedim. Kapalı,' diye ekledi.

Evet, eminim öyledir. O aile yalancı, aldatıcı gözbebeklerine kadar bu işin içindeydi.

Gibbs, "Onu yakaladım," diye bağırdı.

Kim onun arkasında durdu. Ekranı işaret etti ve mavi bir transit minibüsün arkasına yanaşan kırmızı Jaguar'ın plakasını yakınlaştırdı.

"Hagley'in merkezinden geçerken iki buçukta. Onu Preece'lerin evine girerken saat kaçta gördünüz?" diye sordu.

"Bir buçuk gibi," diye yanıtladı Travis.

"Öğle trafiğinde yaklaşık altı mil uzakta, yani orada uzun süre kalmış olamaz.

"Devam et," dedi Kim, omzuna vurarak ve uzaklaşarak. 'Bryant, Stacey'nin annesiyle temasa geç. Son birkaç gün içinde onunla bir şey konuşup konuşmadığını bilmek istiyorum. Dawson, CCTV'deki herhangi bir şey Halesowen?'

Dawson dönmedi ama başını salladı.

Polis karakolunun önünden geçen yolun başında bir benzin istasyonu kamerası vardı. Bir belediye kamerası da diğer uçtaki trafik adasını kaplıyordu. Dawson bir kamerayı geçen araçları çapraz eşleştirmeye çalışıyordu ama

ikinciyi geçemediler, yani bir yerde durmuşlardı. Saatte 40 mil hızla gidilen yol boyunca seyahat süresi yedi saniyeydi. Bu nankör, zahmetli ve büyük olasılıkla hiçbir şey getirmeyecek bir görevdi ama Dawson yine de bunu yapmayı teklif etmişti.

Pencereye bir bakış attı ve endişesinin bir vites daha yükseldiğini hissetti. "Çocuklar, dışarısı kararıyor.

Odada bir onay dalgası dolaştı. Hepsinin içinde panik oluştuğunu hissedebiliyordu.

Telefonundan Woody'nin numarasını tuşladı. "Bir şey var mı efendim?" diye sordu.

Aniden ortaya çıkma ihtimaline karşı hem Cowley çiftlik evine hem de Fiona'nın evine ekipler göndermişti.

'Hayır, Stone, her iki yer de karanlıkta. Oraya gitmedi.' "Tamam, teşekkürler-

"Stone, nasıl gidiyor?

'İlerleme kaydediyoruz,' dedi, midesindeki boş hissi görmezden gelerek.

"Nasıl dayanıyorsun?...

"Sizinle yakında konuşacağım, efendim," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Gibbs, "Dört mülküm var," diye seslendi. "Hepsi de yirmi yılı aşkın bir süredir Preece ailesine ait," dedi yazıcı canlanırken.

Bromsgrove'da bir malikane. Staffordshire'da eski bir hastane alanı. Wolverley'de bir ordu eğitim alanı ve Walsall'da terk edilmiş bir ticaret arazisi.

"Cowley'lerle bir bağlantı var mı?" "Hâlâ araştırıyorum," dedi. "Şef, bir saniyen var mı? Bryant söyledi.

Diğerlerinden uzaklaştı ve Travis'in ofisinin kapısında ona katıldı.

"Bu onu bulmamıza yardımcı olmayacak ama sanırım neden bu işin peşini bırakmadığını biliyorum.

"Devam et," dedi.

"Stacey'nin üzerinde çalıştığı davayı anlattıktan sonra annesi bana karşı çok dürüst davrandı. Görünüşe göre Stace'imiz intihar etmeyi düşünmüş.

ergenlik çağında. Tanrıya şükür annesi onu yakaladı ama bu neden cevap aramaya gittiğini açıklıyor.

"Kahretsin," dedi Kim derin bir nefes alarak. "Bu aramızda kalacak, değil mi?" "Elbette," dedi Kim.

Uzaklaşmak için döndü ama Bryant olduğu yerde kalmıştı. "Ne?

"Bunu görmeliydim, şef. Geçmişi düşündüğümde, içeri girdiğimizde bilgisayarını kapattığını hatırlıyorum. Ruh halinin karamsarlığı da başka bir ipucuydu ama ben bunun bu dava olduğunu düşünmüştüm. Görmeliydim-'

"Bryant, bunun bir anlamı yok, özellikle de şimdi," dedi. Ona bunun kendi hatası olmadığına dair güvence vermek isterdi ama yapamazdı. Şu anda olmazdı.

"Kev'le birlikte CCTV'ye girin," diye talimat verdi. "İstasyonumuzun yakınlarında mavi bir transit minibüs olup olmadığını öğrenmek istiyorum.

"Bir tane buldum," diye seslendi Penn. "Bir bağlantı buldum..." Durakladı. 'K a h r e t s i n, aslında iki tane var. Fiona Cowley, Brookmyre Malikânesi'nin pazarlama müdürüydü. Preece ailesi beş yıl kadar önce burayı yeniden canlandırmaya çalışmış ama başarısız olmuş. Jeff Cowley de yirmi üç yıl önce ordu üssünde görev yapmış.

Gibbs, "Fiona'nın arabasının son görüldüğü yer burası," diye seslendi. "Wordsley'de Esso servisleri tarafından yakalandı.

Kim köşede kaybolan arabaya bir göz attı. Dawson,

"Kahretsin, şef, bir tane buldum," diye bağırdı.

Kim kaşlarını çattı. Gibbs'e, "Bir dakika bekle," dedi ve Dawson'a döndü.

"Kev, bana görüntülerini oynat.

Esso istasyonunun önünden mavi bir transit minibüs

geçiyordu. "Dur" dedi.

"Gibbs," dedi ve onu yanına

çağırdı. Adam ekrana baktı.

"Fiona Cowley'nin arabasını takip ederken yakaladığınızla aynı mı?

'Görünüş gibi ve aynı yaş ve model ama

olmadan kayıt numaraları...'

"Bunun zamanlamasını yaptın mı?

Dawson başını salladı.

'Şimdi yap,' dedi.

"Stone," dedi Travis, elinde telefonla.

Kadın döndü.

"E-postalarını kontrol ettin mi?

"Son yirmi saniyede değil," dedi alaycı bir tavırla. Masadan masaya dolaşmaktan kırbaç olmuştu.

'Kurbanların yanında bulunan elyaf. Banyo halısıyla eşleşiyor' dedi.

Başını salladı ve kaşlarını çattı. "Tabii ki öyle. O halıyı b i z de gördük.

Bekledikleri sonuç buydu.

Başını salladı. Cowley'lerden değil. Ayakkabımdaki sakızdaki lifle eşleşiyor. Mezardaki lif bir Preece'den geldi.'

NINETY-ONE

'İki ailenin bir şekilde bağlantılı olduğunu göz ardı edemeyiz. Aralarında bir geçmiş var ve birbirlerinin evlerine girip çıkmış olmalılar,' diyor Kim. "Lifler aktarılıyor.

Dawson elini kaldırdığında tüm bu bilgileri sindirmeye çalışarak arkasını döndü.

"On yedi dakika patron," diye seslendi. "Minibüs gözden kayboldu ve geldiği yöne geri döndü.

Herkes çalışmayı bıraktı ve döndü. Hepsi biliyordu.

Stacey'i kaçıran araç buydu.

Kim'in çalan telefonunun sesi ani sessizliği bozdu. İnsanlar sessizce

işlerine geri dönerken, "Doktor A?" diye cevap verdi.

'Stacey'nin başına gelenleri duydum. Seni fazla tutmayacağım,' dedi çabucak. 'Ama o izler, senin deyiminle çentikler, üç numaralı kurbanın bacaklarında...'

"Ne olduklarını biliyor musun? Kim ayağa kalkarak sordu.

Evet, Müfettiş. Bunlar diş izleri. Köpek dişi izleri ve ben yüz on tane saydım.

"Tanrım," dedi Kim, bir an için gözlerini kapatarak. Zavallı ruh bir köpek sürüsü tarafından parçalanarak öldürülmüştü.

"Teşekkür ederim, Doktor A," dedi.

"Müfettiş... iyi şanslar," dedi bilim adamı.

Kim ona tekrar teşekkür etti ve aramayı

sonlandırdı.

Aç bir hayvan sürüsü tarafından etinizin kemiklerinizden koparılmasından daha korkunç olabilecek çok az ölüm şekli vardı.

Meslektaşı için böylesine korkunç bir kaderi düşünemezdi. Düşünemezdi.

Bu dava hakkında öğrendikleri her şey şu anda onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Önemli olan tek şey Stacey'i bulmak ve onu geri almaktı. Canlı ve zarar görmemiş olarak.

"Tamam, herkes CCTV'ye. O minibüsün plakasını ve nereye gittiğini bilmek istiyoruz.

NINETY-TWO

Bryant onun odada dolaşmasını, masadan masaya koşuşturmasını, onu gitmek istediği yere götürecek bulmacanın parçalarını seçmeye çalışmasını izledi. Herhangi bir davayı çözmek, Stacey'yi bulma ihtiyacının önüne geçmişti.

Odadaki herkesin Kim'de giderek artan gerginliği görebildiğinden emindi. Elleri sürekli kenetlenmiş ve çenesi kaskatı kesilmişti. Ara sıra boynunu bükmesi, omuzlarında biriken gerginliği hafifletmeye yönelik zayıf bir girişimdi.

Sorguladığı şey, diğerlerinin olup biten her şeyi görüp göremediğiydi.

Üst dudağını her kaşıdığında hissettiği suçluluk duygusunu gördüler mi? Çenesini her avucunun içine aldığında hissettiği sorumluluğu gördüler mi? Ya da yumruklarını ön ceplerine her soktuğunda içinden geçen kararlılığı? İşaretleri biliyordu, çünkü o da hissediyordu.

Ama onun aksine, sorumluluğu daha altı yaşındayken, zayıf ikizini şizofren annesinden korumaya çalıştığı için kendini sorumlu hissettiğinde öğrenmişti. Bunu yapamadığında da suçluluk duymuştu.

Şu anda Kim üç silme tahtasının önünde durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir ipucu bulmak için onları inceliyordu.

Pencereye doğru baktı ve üst dudağını ısırdı. Hava bir saatten fazla süredir karanlıktı ve adam onun bedenine yapışan paniği hissedebiliyordu.

Ancak diğerlerinin bilmediği şey, suçluluk ve sorumluluk duygularının nedeni ve sonucuydu. İçine kapandı ve odaklandı. Her duyguyu kendine çevirdi ve çelik gibi bir kararlılığa tutundu.

daha önce gördüğü gibi. Ancak bu katı kararlılık onun sağduyusunu ve objektif kararlarını da aşındırmıştı. Stacey'i geri almak için her türlü önlemi alacaktı. Kendisi için riski ne olursa olsun.

Ayağa kalktı ve ona doğru ilerledi.

"İyi misin, şef?" diye sordu.

Maske inmiş, daha önce gördüğü her şeyi gizlemişti. Sesi

ölçülü, sakin ve duygusuzdu.

"Tabii ki iyiyim Bryant," dedi ve uzaklaşıp tahtaları incelemeye devam etmeden önce ona bir bakış attı.

Ve bunu yaparken, onun haklı olduğunu doğruladı.

DOKSAN ÜÇ

Kim, Bryant'ın meraklı gözlerinden uzaklaştı. Böyle zamanlarda Bryant'ın duygularını bir kenara bırakın, düşüncelerinin çoğunu okuyabildiğini bilmek ona hiçbir yarar sağlamıyordu. Artık ona hiçbir faydaları yoktu. Onlara boyun eğerse kendini binadan dışarı fırlayıp sokaklarda koşarken, Stacey'nin adını haykırırken ve onu herkesten daha iyi bulabileceğine inanırken bulacaktı.

"Tamam," dedi herkesin dikkatini çekerek. 'Elimizde iki önemli yer var. Düşünceleriniz?'

"Bu malikâneye bakıyorum da, kocaman, terk edilmiş, ürkütücü ve harika bir yer..." Lynda'nın sözleri Kim'in yüzündeki ifadeyi görünce kesildi.

'Yani, akıllarında olduğunu düşündüğümüz şey için ideal. En yakın mülk bir mil ötede. Arkada birkaç ahır var ve...'

Gibbs, "Katılmıyorum," dedi. Bütün gözler ona döndü.

'İkinci Dünya Savaşı'ndan önce Denton Askeri Üssü Savunma Bakanlığı tarafından bir cephanelik olarak geliştirilmiştir. Temel olarak, gerçek mermi ve patlayıcılar için bir depolama tesisi.

Birkaç tuşa dokundu ve ekranında havadan bir görüntü belirdi.

'Bir tampon bölgesi var, bir patlama durumunda iki millik temizlenmiş bir alan. Tüm bu arazi şu anda Preece ailesine ait.

"Neden diğerleri gibi satmadılar? Travis sordu.

Gibbs omuz silkerek, "Müteahhitler patlamamış bir bomba bulma şanslarının olmadığı arazileri tercih ediyorlar," diye cevap verdi.

Diğerleri onlara doğru dönerken Kim onun arkasında durdu. Ekrana dokunmak için kalemini kullandı.

"Tüm alanın etrafında metal bir çit var.

"Nedir onlar? Kim, doğu tarafındaki bir dizi tümseği işaret ederek sordu.

"İglolar, pardon, cephane depolamak için sığınaklar. Kalemini ilerletti. 'Sanırım bunlar patlamanın gücünü başka yöne çevirmek için kullanılan çukurlar. Ve şurası da,' dedi, ekranın sol üst köşesini işaret ederek, 'imha alanı olacak: arızalı, fazla veya kullanılmayan patlayıcıları yakmak veya patlatmak için kullanılan yıkım alanı.

"Ya bu?" diye sordu, alanın ortasındaki büyük bir yapıyı işaret ederek.

'Cephane nakli için transit bina. Bir atölye, cephane onarım alanı ve birlikler için tesisler olacak,' dedi bilgili bir şekilde.

Bir kaşını kaldırdı.

'Birkaç yıl önce İskoçya'daki terk edilmiş Bandneath Mühimmat Deposunu ziyaret ettim. Otuzdan fazla depoya mühimmat dağıtan kendi demiryolu vardı. Denton çok daha küçük ama benzer bir yerleşime sahip.

Bir an için sessizce durdu. Bu

doğru karar olmalıydı.

Bryant gözüne çarptı. "Şu kullanılmayan askeri yerlerde paintball yapmıyorlar mı?

Onu asla hayal kırıklığına uğratmadı. Onun yerine karar vermeye çalışmadan düşüncelerini paylaşıyordu. Ama şimdi zihninde silahlarla etrafta koşuşturan, yapıların arkasına saklanan, eğilen, dalan, gülen insanların resmi vardı.

"Denton o zaman," dedi kararlı

bir şekilde. Ve sessizce haklı

olması için dua etti.

DOKSAN DÖRT

Stacey yüzüncü kez, "Bana ne demek istediğini söyle," dedi.

Ona neler olduğunu sormuş ve o da gerçekten bilmek istemediğini söylemişti. Bundan sonra Flint sessizliğe gömülmüştü ama solunda bir yerde nefes alışını duyabiliyordu.

Eğer onunla konuşabilseydi, aralarındaki farklılıklara rağmen bu durumdan bir çıkış yolu bulabilirlerdi. Irkçı görüşleri hayatından daha mı önemliydi?

'Bakın, eğer birlikte çalışırsak, kesinlikle yapabiliriz-'

'Anlamıyor musun, seni aptal sürtük? İkimiz için de bitti.'

Kapı açıldığında Stacey tartışmak için ağzını açtı. Sözleri anahtarın sesini bastırmıştı.

Lanet olsun, bir dahaki sefere kapı açıldığında uygulamaya hazır bir planları olabilirdi.

Gözlerinde parlak bir ışık parladı ve sonra sağa sola hareket etti. Savunmak için göz kapaklarını indirdi ama gözlerinin önünde binlerce beyaz yıldız dans ediyordu. Gary Flint ayağa kaldırılıp odadan çıkarılırken bir inilti duydu.

Stacey gözyaşlarının gözlerini yaktığını hissetti. Birden aklına polis olmak istediğini söylediğinde annesinin duyduğu endişe geldi. Korkunç görüntüler ve tarifsiz endişeler annesini rahatsız etmiş olmalı, bir yandan da sürekli kararını yeniden gözden geçirmesi için dua ediyordu. Stacey bunun aklından geçen bir görüntü olup olmadığını merak etti. Bir damla gözyaşı döküldü ve yanağından aşağı yuvarlandı.

Evet, yirmili yaşlarında yetişkin bir kadındı ve evet, bir polis memuru ve bir dedektifti, ama şu anda sadece o sıcak havayı hissetmek istiyordu.

annesinin kucağında. Gözyaşlarının oluşmasına neden olan duygu seliyle mücadele etti. Onları yuttu.

Birden kafasının içinde annesinin sesi duyuldu. Ve bu hiç hoşuna gitmemişti. Stacey'nin kendine acımasına asla izin verilmemişti. Annesi durum gerektirdiğinde teselli ederdi ama sert bir şekilde azarlamayı da severdi.

Kendine *gel Stacey,* derdi, yüzünde sabırsız bir ifadeyle. Bir kurban gibi düşünmeyi bırakmalıydı. Bir yetişkin gibi düşünmeliydi.

Bir polis memuru.

Ne yapabilirdi ki? Her zaman ne yapardı?

Bilgi aradı. Veri aradı. İpuçlarını araştırdı.

Önce sol kalçasını, sonra da sağ kalçasını ileri doğru hareket ettirdi. Karanlık kalkmamıştı ve hâlâ etrafını sarıyordu ama belki ipuçlarını bulabilirdi. Oda ne kadar büyüktü? Herhangi bir mobilya var mıydı? Kapı neredeydi?

Her hareket ettiğinde korkusunu bastırıyordu. Yoğun karanlığın içinde oturmak yeterince ürkütücüydü ama potansiyel tehlike ve tehlikelere dair hiçbir ipucu olmadan hareket etmek korkusunu daha da arttırıyordu.

Poposunu her birkaç kez salladıktan sonra durdu ve bağlı ellerini arkasına indirdi. Tek hissettiği tozlu, beton zemindi.

Gidiş yönü hakkında hiçbir fikri yoktu. Kapıdan uzaklaşıyor olabilirdi. Durakladı ve geriye doğru ilerlemeye başladı. Bir duvara yaslanmıştı. Zihni çalışmaya başladı. Çevresinde dolanırsa, köşeden köşeye olan mesafeye dayanarak odanın büyüklüğünü tahmin edebilirdi ve nerede olursa olsun, sonunda bir kapıya ulaşacaktı. Mekânın ortasında dolanmak onu daha da şaşırtacaktı.

Sırtı duvara çarptı ve başladığı yerde olduğundan şüphelendi. Ayağa kalkmaya çalışmayı düşündü ama daha önce ne kadar kolay bilinçsizce düştüğünü hatırladı. Bunu tekrar riske atamazdı. Yapması gereken işler vardı.

İleri ya da geri hareket etmekten çok daha zor olan yanlara doğru ayaklarını sürüyerek yürümeye başladı.

Sadece birkaç metre sonra ilk köşeye vardı. Döndü ve bir sonraki duvar boyunca ilerlemeye başladı.

Tişörtü sırtına kadar çıkmıştı ve derisi metal bir ızgaraya sürtünürken dudaklarından bir çığlık kaçtı. Kalçasına doğru bir kan izi sızmaya başladı. Parmakları bir tür havalandırma deliğiyle karşılaşana kadar duvarı yokladı.

Duvar boyunca yolculuğuna devam etti ve yaklaşık sekiz ya da dokuz metre ilerlediğini tahmin etti.

Ayağı, sert bir yastık gibi sağlam ama aynı zamanda esnek bir şeyle buluştuğunda haykırdı.

Durakladı ve ayağını bir kez daha itti. İnledi.

Stacey karanlığa doğru fısıldamadan önce ağzının kuruduğunu hissetti: "Sen de kimsin?

DOKSAN BEŞ

Denton tesisi, Kidderminster'in iki mil kuzeyinde bir köy olan Wolverley'in üç mil doğusunda yer alıyordu.

Sessizce Bryant'a daha hızlı sürmesi için ısrar etti. Elleri telefonuyla meşgul olduğu için anahtarları ona vermişti.

Travis ve ekibinden bazıları, orada bir şey olmadığından emin olmak için Bromsgrove'daki malikâneye gitmişti. Binanın müştemilatı ve terk edilmiş doğası göz önüne alındığında, içgüdüsü hâlâ Denton'a yönelmiş olsa da, burayı alçakça olayın gerçekleştiği potansiyel bir yer olarak göz ardı edemezdi.

Son dakikada Gibbs'i yanına almıştı, çünkü Gibbs tesisin düzenini biliyor ve anlıyordu. İşin içinde ateşli silahlar olabileceği ihtimali nedeniyle, West Mids ve West Mercia'dan silahlı müdahale birimleri her iki yere doğru yola çıkmıştı.

Silahlı müdahale araçlarının çoğu, azami hızı 150 mil/saat olan, plakasız, dönüştürülmüş Audi Estates'lerdi. Birimler şok tabancaları, tabancalar, yarı otomatik karabinalar ve tüfekler taşıyordu.

Woody'yi mevcut tüm memurları göndermemesi için ikna etmeyi başarmıştı. Böyle bir kargaşa bu iğrenç olayı yeraltına çekerdi ve Stacey her yerde olabilir, yaralanabilir ya da daha kötüsü olabilirdi.

Asıl endişesi meslektaşının güvenliğiydi ama başka bir mesele daha vardı; insanlar. Bu ava katılanlar, diğer insanlara mide bulandırıcı bir şekilde davranabilen iğrenç, aşağılık, tiksindirici bireylerdi.

Artık orada bulunan herkesin içeri girmek için bir tür iğrenç eylem gerçekleştirdiğinden şüpheleniyorlardı. Ve lanet olsun, hepsini istiyordu.

"Keyif var mı Kev?" diye sordu ama adamın sessizliği her şeyi anlatıyordu.

"Cowley ya da Preece ailelerinden hâlâ cevap yok," dedi. Arabaya bindiklerinden beri durmadan tüm numaralar arasında gidip geliyordu. Ekip arabaları her iki noktada da herhangi bir aile üyesinin eve gelmesi için park edilmişti.

Bryant ona doğru dönerek, "Yarım mil ötede, şef,"

dedi. Kadın başını salladı ve nefes aldı.

"Tamam Bryant, arabayı durdurma zamanı.

DOKSAN ALTI

Gary Flint soğuk gece havasına doğru itilirken kapı çerçevesine takılıp tökezledi. Güçlü bir el üst kollarının her birini mengene gibi kavradı.

Floda önde yürürken, kar maskesi giymiş iki ağır asker de onun ilerlemesine yardımcı oldu.

'Lütfen, bırakın gideyim. Kimseye söylemeyeceğim. Yemin ederim,' diye haykırdı kendisini esir alan kişiye ayak uydurmaya çalışırken.

İçinde küçük bir umut yandı. Belki de Floda onu bağışlamaya, ava katılmasına izin vermeye karar vermişti. Borcunu ödemişti. Girişini hak etmişti. Kimseyi öldürmemiş olmasına rağmen, karakolun dışında beklemiş ve sorular soran polis memurunun fotoğrafını göndermişti. Asıl olay için kaçırılmış olanın. Şüphesiz bu ona avlanma hakkı kazandırmıştı.

Kapüşon aniden kafasından yırtıldı.

Yaklaşık otuz metre karelik metal bir çitin yanında duruyordu. Metal çitin içinde bir köpek sürüsü hırlıyor ve onu ilgiyle izliyordu.

Eğitilebilirlikleri nedeniyle polis ve ordu tarafından kullanılan Alman çoban köpeklerine baktığını biliyordu. Pedleri kanayana kadar iz sürdüklerini görmüştü. Normalde iyi huylu olan her köpeğin avlanmak için yetiştirilebileceğini biliyordu.

Floda'nın gitmesine izin vermeyeceğini de biliyordu.

"Hayır..." dedi ağzı kurumaya başlarken.

"Açlar," dedi Floda. "Günlerdir beslenmediler. Flint inkâr

edercesine başını sallamaya başladı.

'Hayır, lütfen... Yapma...'

Bazı sürülerin aç bırakıldığını ve eğitilmeleri için canlı hayvanlar atıldığını biliyordu. Ama o bir hayvan değildi. O bir insandı.

'Ben... ben sana avı verdim. Sana siyah... bakırı verdim,' diye kekeledi.

Floda Gary'nin kolunu yakaladı ve kolunu yukarı çekti. Ön kolunda bir yarık açarken bir bıçak parlıyordu.

Flint haykırdı ve geri çekilmeye çalıştı ama Floda onu sıkıca tutuyordu. Yaranın zonklaması, kaçmazsa çekeceği acıyla kıyaslanamazdı.

"Lütfen, sana yalvarıyorum," diye fısıldadı. 'Bu insanlardan en az senin kadar nefret ediyorum...'

"İçeri girin," dedi Floda, metal kapıyı açarak. Flint

ayaklarını yere basmaya çalıştı.

Floda iki yanındaki figürlere baktı. 'Bunu

yapmayın... Ben sadık biriyim. Yapabilirim...'

Kendisinin ileri doğru itildiğini hissedince konuşmayı bıraktı. Kıvranmaya ve dönmeye çalıştı ama eller onu sıkıca tuttu ve sonra onu muhafazanın içine itti.

Kapı arkasından kapandı ama o kendini kapıya doğru attı ve kapının gevşeyeceğini umdu.

Köpekler ona baktı ve huzursuzca, sabırsızca birbirlerine yanlamasına sokuldular. Ama ilerlemediler.

Kolundaki yaradan kan fışkırdı. Köpekler kanın yere akmasını izledi.

Flint vücudunu ele geçiren titremeye rağmen olabildiğince hareketsiz durdu. Bacaklarının yol vermemesi için dua etti.

Köpekler ağılın köşesinde kalmıştı: saydığına göre yedi ya da sekiz taneydiler. Neden ona doğru gelmiyorlardı?

Onu eğlenerek izleyen Floda'ya baktı ve neden henüz hareket etmediklerini anladı.

"Lütfen," diye fısıldayarak onu esir alan kişiye yalvardı.

Floda, köpekleri serbest bırakacak talimatı vermeden önce ona gülümsedi.

"Ye," diye duydu arkasından.

Dişlerden ilki kaval kemiğine, diğeri de kolundaki açık yaraya kenetlendiğinde Gary Flint bayıldı ve yere düştü.

DOKSAN YEDİ

Stacey formu sıktı ve dürttü, ara sıra bir inilti çıkardı. "Kimsin sen?"
diye fısıldadı.

Yanıt yok.

Yolculuğuna diz eklemine kadar devam etti, ilerledikçe pamuklu kumaşı hissediyordu. Parmakları önce bir kalçayla, sonra da bir belle buluştu.

Tıpkı odayı ölçüp biçtiği gibi, yaralanma olup olmadığını kontrol etmeye devam etmek için zihninde bir resim oluşturması gerekiyordu. Artık bunun bir kadın olduğunu biliyordu.

"Konuş benimle," dedi, elleri omuzlara, saçlara doğru ilerlerken.

Başına yakın olan kilidin anahtar sesi onu ürküttü. Geriye doğru düştü, figürden uzaklaştı.

Birdenbire yüzünde parlayan parlak bir ışık gözlerini hızla kırpmasına neden oldu.

Hareketsiz form ayakta duracak şekilde çekildi ama Stacey kim tarafından çekildiğini göremedi.

"Haydi, ısınma hareketinin zamanı geldi," dedi bir erkek
sesi. Stacey gözlerini ışıktan korumak için elini kaldırdı.

Titreyen ağzını konuşmaya zorlamayı başardı. "Lütfen... söyle bana...

"Merak etme Stacey," dedi ses sakince. "Yakında senin için geri döneceğim.

DOKSAN SEKİZ

Kim bagajı kapattı. "Herkes
hazır mı?

Dawson hâlâ kurşun geçirmez yeleğin bir tarafını takmaya çalışıyordu. Bryant araya girdi. "Lanet olsun Kev, bu sadece cırt cırt.

Sökülüp yeniden takılırken çıkan yırtılma sesini duydu.

Dedektifler olarak, hiçbiri fazladan altı kilo ağırlığa alışık değildi ve Kim, yaklaşık yirmi kilo ağırlığında olan askeri tip giymedikleri için Tanrı'ya şükretti.

Yelekler West Midlands polis teşkilatının her köşesinden toplanmıştı. Bıçak yelekleri çoktu ama kurşunlara karşı koruma sağlamıyordu. İronik bir şekilde giydikleri yelekler bıçaklara karşı çok az koruma sağlıyordu.

Her iki bölgeye de ateşli silah ünitesi olmadan girmemeleri konusunda kesin talimat almış olsalar da, ekibinin güvende olduğundan emin olmak zorundaydı. En azından görebildiklerinin.

Dayan Stace, geliyoruz, diye düşündü kendi kendine, hepsi arabaya doluşurken.

Gibbs telefonundaki bir fotoğrafa bakarak, "Ana giriş bu yolun yaklaşık yarım mil ilerisinde," dedi.

Ona dokundu ve öne doğru uzattı.

Kim iki tuğla sütun arasındaki kalın metal çiti ve solda bir kapı evini görebiliyordu.

Telefonu geri verdi. Gibbs iki kez daha tıkladı.

'Bu yol boyunca devam edersek sahanın çevresine paralel ilerlemiş oluruz' dedi. 'Yaklaşık bir mil sonra ana binanın bulunduğu merkeze ulaşabileceğimiz kadar yaklaşmış olacağız; ama tabii ki içeri girmenin bir yolu yok. Her yer metal çitlerle çevrili.

Kim geriye, Dawson'a doğru bir bakış attı. Arabanın görece karanlığında bile onun neredeyse belli belirsiz başını salladığını gördü.

Güzel. Diğerlerinin özel konuşmalarını bilmelerine gerek yoktu.

Telefonu çaldı ve hepsi irkildi. Arayan Travis'ti, on bir mil ötede, Bromsgrove'daydı.

"Burada bir şey yok Stone," dedi selam vermeden. 'Malikânenin çevresini ve arazisini aradım. Hiçbir şey yok.

"Teşekkürler Travis. Gelmenize ne kadar var?'

'Yirmi dakika kadar. Şimdi gidiyoruz. Kim arka

planda arabanın motorunun çalıştığını duydu.

Ona ana girişin yerini tarif etti ve aramayı sonlandırdı. Gibbs,

"Burada herhangi bir yer," dedi.

Bryant arabayı yüz metre daha sürdü ve çimenlerin kenarına park

etti. Kim arabadan indi ve dinledi.

Dawson onun yanında durdu. 'Patron, ne?...'

'Şşş...' dedi elini kaldırarak.

İlk duyu kontrolü ona sessizlikten başka bir şey sunmadı ama gözlerini kapadı ve odaklandı. Uzaklarda bir yerlerde sesler, konuşmalar ve ara sıra kahkahalar duyuluyordu.

Kim çenesindeki gerginliği gevşetmeye çalıştı.

Bryant feneri etraflarında parlattı ve yere yakın tuttuğundan emin oldu. Metal çitin her iki yanında yabani otlar ve çimenler bitmişti. Çitin üstünden dikenli tel geçiyordu. Sınırın yaklaşık otuz metre ötesinde yanmayan bir sokak lambası uzanıyordu.

Kalbi göğsünde çarpmaya başladı.

Aniden sokak lambası üstlerini aydınlattı.

İleriye, çitlere doğru adım attı ve ışık dizisini takip etti. Artık her üç ışıktan biri yanıyordu.

Uzaktan gelen bir heyecan kükremesi duydu ve midesi bulandı.

"Bryant, ne kadar sürecek?" diye sordu.

Silahlı müdahale birimiyle irtibat halindeydi.

"On beş, belki yirmi dakika.

Kendini hayvanat bahçesindeki bir kaplan gibi hissederek çit boyunca bir ileri bir geri volta attı.

Bryant her zamanki gibi onun

düşüncelerini okuyabiliyordu. "Şef,

yapamayacağımızı biliyorsun-

Sözleri, uzaktan gelen ve hepsini sersemleten bir silah sesiyle sona erdi. Bunu havlayan köpeklerin kükremesi izledi.

Kim, elinde tel kesicilerle öne çıkan Dawson'a baktı.

"Kahretsin, şef, yapamayacağını biliyorsun-

'Bryant,' dedi kesicilerin teli keserken çıkardığı sesin üzerine. "Stacey içeride - lütfen bana yapamayacağımı tekrar söyle.

DOKSAN DOKUZ

Odanın büyüklüğü ve kapının konumu hakkındaki tüm düşünceler, anahtar kilide girdiği anda Stacey'nin aklından uçup gitmişti.

Burada onunla birlikte kim vardı ve 'ısınma hareketi' derken neyi kastetmişti?

Kendini duvara yasladı ve duvarın sağlamlığının titremesini durduracağını umdu. Esinti bloğunun serinliği gömleğini ısırdı ve kemiklerinin daha da titremesine neden oldu.

İş arkadaşlarını düşündü ve duygularını bastırdı. Kendisini onlardan daha fazla aramasını isteyeceği bir ekip yoktu ama umutsuzdu. Arkasında bıraktığı ekmek kırıntılarının izi yoktu. Ekibine güvenmemenin iyi bir fikir olduğunu düşündüğü o ana lanet etti. Kapıdaki anahtarın sesi kulağına çarpan sessizliği yok etti. Duvara doğru daha da geri çekildi. cildini kapladı.

Kör edici ışık doğrudan gözlerinin içine parlıyordu ve parıltıdan kaçmak için hızla gözlerini kırpıştırdı.

Bir el gömleğini tuttu.

Uzaklaşmaya çalıştı ama kumaşı sıkıca kavradı. "Hayır...

Hayır..." dedi dehşet vücuduna yayılırken. Ayağa doğru

çekildiğini hissetti.

Lütfen. Ben...'

"Kapa çeneni," dedi daha önce duyduğu erkek sesi.

Bu iki kelime onu durdurdu. Ses tonu, istenmeyen bir hayvanla konuşuyormuşçasına tiksinti ve alayla doluydu.

Öfke vücudunun etrafında dönmeye başladı.

Elleri etrafında dönmeye başladı, bir saldırı yönü arıyordu. Hâlâ başının arkasından gelen acıyla yutkundu.

"Bırak beni...

"Sakin ol," diye emretti.

Tam tersini yaptı ve damarlarında kabaran öfkeyle daha da çırpındı.

"Ellerini çek

Ayağı ete temas edince sözleri kesildi ve adam haykırdı.

Adamın nerede olduğunu anlamaya çalıştı. Darbelerini maksimum etki için hedeflemek istedi.

Yüzüne bir tokat attı. Sertçe.

Daha sonra onu duvara doğru çevirmeye çalıştı, ancak kız onun elinden kurtuldu.

Babasının kaburgalarını gıdıklamak için onu tutmaya çalıştığını ve bunu engellemek için oluşturduğu fiziksel şekilleri hatırladı.

Sağa, sola eğildi, yüzünün soğuk tuğlaya bastırıldığını hissetti. Üst yarısı duvara yapışmıştı. Seçenekleri sınırlıydı ama geriye doğru tekme atmayı denedi. Ayağı açık alandan başka hiçbir şeye çarpmıyordu.

'Çırpınmayı bırak seni aptal...'

Kafasını geriye doğru fırlattığında kafasının arkası sert kemikle buluşunca haykırdı.

Sessizce gitmeyeceğini düşündü, tam da meşale başının arkasına vurup daha önceki kızgın acıyı yeniden alevlendirirken.

Mide bulantısı boğazına kadar ilerlerken bacakları titredi ve yere yığıldı.

Sağ kolunun kaldırıldığını ve sırtına dolanan bir tür giysinin içine çekildiğini hissetti. Bileklerini arkadan bağlayan bir kablo bağı duymadan ve hissetmeden önce sol kolu da çekildi.

Gömleğinin kollarında ve ardından taytının kumaşında sert bir sürtünme hareketi oldu, ardından sıcak ve yapışkan bir şeyin kumaştan tenine nüfuz ettiğini hissetti.

Bunu daha fazla düşünecek zamanı yoktu, çünkü ayağa sürüklendiğini hissetti.

Stacey aniden sadece üç şey biliyordu.

Floda'nın huzurundaydı.
Bir tür hastalıklı oyunun içindeydi. Ve zamanı tükenmişti.

YÜZ

Bryant sağında belirdiğinde Kim atışın yapıldığı yöne doğru ilerliyordu.

"Şef, bu kötü bir fikir.

Bir kez olsun ona bilmediği bir şey söylemesini diledi. Gibbs ve Dawson neredeyse ona çarpacakken durdu.

'Moral konuşması için zamanım yok ve kimsenin yerine karar verecek zamanım da yok. Stacey burada bir yerde, şimdi lütfen kendinize gelin.

Çevreye geri dönen biri hakkında daha azını düşünmezdi. Muhtemelen.

Döndü ve ilerlemeye devam etti.

Bryant, 'Dördümüzün birlikte hareket etmesini kastetmiştim,' dedi. "Ayrılmamız gerekiyor.

"Gibbs?" dedi, onun bilgisine başvurarak.

"Batıda küçük yapılardan oluşan bir koleksiyon var, tarla alanı doğuda ve ana bina yaklaşık çeyrek mil ileride.

'Tamam, Dawson ve Gibbs batıya gidin. Biz doğuya gideceğiz ve umarım ana binada buluşuruz.'

Silah sesi doğudan gelmişti.

'Yoldan uzak durmaya çalışın ama şu lanet hayvan tuzaklarına dikkat edin' dedi. Verdikleri zararı ilk elden görmüştü. Sokak lambaları yönlerini bulmalarına yardımcı olsa da, görülme olasılıklarını da artıracaktı.

'Ve eğer yaklaşırsan...' dedi, Dawson'ın gözünü yakalayarak.

Anladığını başıyla onaylamadan önce bir saniye boyunca onun bakışlarını üzerinde tuttu.

Bu tür bir durumda risk değerlendirmesi devam etmekte ve dakika dakika değişmekteydi.

Stacey için nelerden vazgeçebileceğini biliyordu. Bunu başkasından beklemeye hakkı y o k t u .

Kim, Bryant'ı sağa doğru iterek, "Kahretsin, dikkat et," dedi.

Yerin derinliklerinde kaybolan bir kuyuyu örten metal bir ızgaraya basmıştı.

Etrafında dolaşırlarken Bryant, 'Patlama deliği,' dedi.

Yarı karanlıkta doğuya doğru ilerlerken, 'Biliyorsun, şef,' diye fısıldadı. 'Eğer Stacey'e bir şey olduysa-'

"Kapa çeneni," diye tersledi.

Bunu düşünemezdi. Bunu düşünemezdi. Kolundan

tutarak, "İn aşağı," dedi.

Uzakta, onlara doğru yürüyen üç figür görebiliyordu. İkisinin köpekleri tasmalarından zorlanıyor ve nefes nefese kalıyorlardı.

Onu, Orta Dünya'daki bir hobbit evi gibi yerden yükselen bir sığınağın arkasına çekti.

Meşale ışığı sağ taraflarına ışınlandı.

"Buralarda bir yere düştü," dedi alçak bir ses. "Aldın

mı?" diye sordu başka bir ses.

"İlk atışım boşa gitti ama sanırım ikincisi isabet etti.

Kim boğazındaki safranın yükseldiğini hissetti. Ayağa fırlamak ve bu piçleri boğazlarından yakalamak için yanıp tutuşuyordu. Ama bu Stacey'yi bulmasına yardımcı olmazdı ve eğer yaralanırsa, dikkati başka yöne çekilirken kan kaybından ölebilirdi.

Meşale ışığı süpürmeye devam etti ve sonunda Bryant'ın ayağının bir santim ötesinde durdu.

'Dinle, Floda yola bu kadar yaklaşmamamızı söyledi,' dedi üçüncü bir ses. 'Evet, ama işi bitirmek iyi olur,' dedi ilk ses.

Kim kendi nefesinin vücudundan dışarı çıkmak üzere patladığını hissediyordu ama kılını bile kıpırdatmaya cesaret edemiyordu.

Birkaç saniye boyunca, onu adamlardan ayıran mesafede sessizlik hüküm sürdü.

Aniden üç kısa aralıkla bir siren sesi duyuldu.

'Aah, boşver. Görünüşe göre asıl olay için hazırız. Uzaklaşmaya

başladılar ve Kim sonunda nefes aldı.

"Bunu duydun mu?" diye fısıldadı Bryant'a.

"Ana olay hakkında mı?

Başını iki yana salladı. "Burada vurulan biri ya da bir şey hakkında mı?

Kum tepeleri gibi yerden yükselen sığınak sırasına baktı.

Birinin saklanmaya çalışması için mantıklı bir yerdi. "Bryant, sen sola git, ben sağa gideceğim.

Başını salladı.

Çimenli tepeciğin etrafına baktı. Erkekler kırk metre kadar uzaktaydı. Alçakta kaldı ve iki sığınak arasındaki mesafeyi sürünerek geçti.

Cep telefonunu yakın çevreye tuttu. Hiçbir şey yok. Sürünerek bir sonrakine geçti ve tekrar parlattı.

Hiçbir şey.

Tekrar sürünmek için elini çimlere doğru indirdi ve küçük parmağının etrafında küçük bir sıvı havuzu hissetti.

Telefonu önce eline sonra da yere tuttu. Yapışkan kırmızılık ona doğru parladı.

Bir an için kalbi duracak gibi oldu.

Telefonu aşağıya doğrulttu ve izi gördü. İz i l e r l e d i k ç e azalıyordu. Kişi burada sadece bir ya da iki dakika dinlenmiş olmalıydı.

Kim hareket ederken derin derin yutkundu. Stacey'nin kanının izini mi takip e d i y o r d u ?

İz, sığınak sırasından uzaklaşıyor ve sonra tekrar geri dönüyordu. Kim yaralı bir hayvanın kendine sığınacak bir yer bulmaya çalışmasını anımsadı.

ölmek.

Sürünmeyi bıraktı ve dinlemek için durakladı. İniltiler neredeydi ve İnliyor muydu? Birisi acı çekiyordu ama sesi çıkmıyordu.

Kim, araştırmasına devam ederken aklına gelmeyecek şeyleri düşünmesine izin vermedi.

Bir sonraki sığınağın yarısını geçtikten sonra ileriye baktı ve uzakta bir şekil gördü.

Binadan uzun ve kesintisiz bir vızıltı duyuldu.

Son boşluğu aceleyle geçmeden önce bitmesini bekledi.

Telefonunun ışığı önce bir ayakkabıya, sonra bir kalçaya, sonra bir göğse ve son olarak da bir ağza tutulurken nefes almakta zorlanıyordu.

Fiona Cowley'nin yüzüne baktığında nefesi kesildi.

Bryant'ın arkasından sürünerek geldiğini fark etmemişti.

"Hiçbir şey yok- Tanrım, kim?..." Farkına vardığında sözleri dağıldı. "Cowley'nin kızı mı?

Kim parmaklarını Fiona'nın boynuna koyarken başını salladı. 'Nabız var,' dedi. "Zayıf ama orada.

"Fiona, Fiona," dedi acil bir fısıltıyla. 'Uyan, hadi,' dedi.

"Ne oluyor lan?..." dedi Bryant kısık bir sesle.

Kim onun bakışlarını telefonunun aydınlatmadığı ayağa kadar takip etti. Yüzündeki dehşet Bryant'ınkiyle eşleşti. Bir hayvan tuzağının acımasız dişleri Fiona'nın ayak bileğine kenetlenmişti.

Kot pantolonunun altından çıplak ayağına kan sızıyordu. Kim altındaki yırtık eti hayal etmek bile istemiyordu.

Görebildiği kadarıyla Kim, Fiona'nın vurulmadığını tahmin ediyordu. Kan kaybı çiğnenmiş uzuvdan kaynaklanıyordu. Bryant onu tekrar sarsarak, "Fiona," dedi.

Kim onu durdurdu. "Yapma. Acı onu bayılttı. Bunun dışında kalması en iyisi. Eğer uyanırsa, muhtemelen avazı çıktığı kadar bağıracaktır.

Kim kadının gerçekte ne kadar minyon ve ufak tefek olduğunu fark etti. Vahşi tavırları onu bir şekilde daha büyük göstermişti.

Etrafına bakındı. Çevre çitinden yaklaşık iki yüz metre uzaktaydılar.

'Silahlı ekip geldiğinde çevreyi kontrol edecekler. Dikkatlerini çekmeli ve onu güvene almalısın.

"Şef, unut gitsin. Ben kalmıyorum...'

"Yapmalısın, Bryant. Onu hayatta tutmalısın.' "Şef, ben...

İkisi de uzaktan gelen heyecanlı konuşmaların sesini tekrar duyduklarında sözleri kesildi.

Kim yalvarırcasına ona baktı. O da başını salladı. Anlamıştı.

Onu dinlemek zorundaydı. Gitmek zorundaydı.

Av başlamıştı.

YÜZ BİR

Stacey dehşet içinde kapı çerçevesine doğru tökezledi.

Onu ileriye doğru yönlendiren, ensesine kenetlenmiş el, Kasım gecesinin soğuğu yüzünün çıplak tenini ısırırken aniden kayboldu.

Bilekleri arkadan birbirine bağlanmıştı.

Etrafına bakındı. Karanlık, çıkarıldığı oda kadar yoğun değildi ve kör edici meşale ışığı artık gözlerine vurmuyordu.

Gölgeler önünde şekillere dönüşürken gözlerini öfkeyle kırpıştırdı. İlk başta bunların gerçek mi yoksa meşalenin retinasına yaktığı şekiller mi olduğundan şüphe etti.

Zihninde koşmaya çalışıyordu ama bacakları bu emre uymuyordu. Peki nereye? Gideceği en iyi yön hakkında hiçbir fikri yoktu.

Uzaktan sesler duyabiliyordu; bir ilahi. Zihni 'İmdat' diye bağırırken vücudu o yöne döndü. İleri doğru iki adım attı ve durakladı. Bu bir sayıydı.

'Doksan üç, doksan iki, doksan bir...'

Neyin geri sayımı yapılıyordu ve neden şu anda serbest bırakılmıştı?

'Yetmiş sekiz' sloganını duyduğunda iki soru zihninde birleşti.

İleri doğru bir adım attı ve kendini bir sokak lambasının parıltısı içinde buldu. Işıkta kendini daha savunmasız hissederek hızla geri çekildi.

"Altmış altı.

"Altmış beş.

Kaçmasını mı bekliyorlardı? Kaçmak için en iyi fırsatı bu muydu? Olabildiğince hızlı koşmak mı? Zihni, eğer bu kadar kolay kaçmak mümkün olsaydı, ona bu kadar avantaj sağlamayacaklarını düşündü.

"Kırk dokuz.

"Kırk sekiz.

"Ne yapacağım? Ne yapacağım?" diye fısıldadı karanlığa.

İçgüdüsü yardım istemek için bağırmaktı ama buradaki tek insanlar ona zarar vermeye çalışıyordu.

Lütfen, biri bana yardım etsin, diye sessizce dua etti dizleri titremeye başlarken.

Rakamlar çok hızlı kayboluyordu. "Otuz iki.

Kendi hayatını nasıl kurtaracağını bulmak için bir dakikadan az zamanı vardı.

İleri doğru birkaç adım daha attı. Beyni korkudan uyuşmuştu. Hiçbir karar ona mantıklı gelmiyordu. Hiçbir yer

güvenli gelmiyordu. "Yirmi üç.

Yanında bir şey hışırdayınca sıçradı. Lanet olası vahşi yaşam. Etrafında bir şey koşuşturuyordu. Solunda mekanik bir çıt sesi duyuldu. Metal çatırdıyordu. Bir şey acı içinde uluyarak ilahiler arasındaki sessizliği doldurdu. Stacey zavallı bir hayvanın kendisi için kurulmuş bir tuzağa yakalanıp yakalanmadığını merak etti.

"On dokuz.

Tuzaklardan birine yakalanma korkusuyla ışıklardan fazla uzaklaşamayacağını fark etti.

"On.

Hızlı düşünmek zorundaydı. Ne yapacağını, nereye saklanacağını bulmalıydı. Uzaktan art arda üç el silah sesi duyuldu.

Ve zamanı tükenmişti.

YÜZ İKİ

Silah sesleri duyulurken ana bina uzakta belirdi.

Kim bunun hareket halinde oldukları anlamına geldiğini tahmin etti.

Kendini yere bıraktı ve sürünerek binaya doğru ilerledi.

İkinci pencere boyunca tek bir ışık yanmaktadır.

Kim hem Fiona'nın hem de Stacey'nin bu binada tutulup tutulmadığını merak etti. Fiona olabildiğince hızlı koşmayı tercih etmiş ve bir hayvan kapanına yakalanmadan önce bir şekilde çevre çitlerinden yüz metre uzaklaşmayı başarmıştı.

Kim, etrafta bu şeylerden kaç tane olduğunu merak ederek dikkatle hareket etti.

Sesler farklı yönlere dağılmaya başlarken o da etrafı inceledi.

Sırtını duvara yasladı ve düşünmek için kendini gölgelerin içine doğru itti.

Stacey binadan serbest bırakılmış olsaydı ve uzaktan geri sayımı duysaydı, olabildiğince hızlı koşmayı mı yoksa saklanmayı mı seçerdi?

Kim kendini Stacey'nin zihniyetine sokmaya ve onun mantıklı, pragmatik yaklaşımını benimsemeye çalışırken, meslektaşının hissedeceği dehşeti de hesaba katmaya çalıştı. Stacey durumu anladıysa ve varlığının nedenini biliyorsa, geri sayımı da anlayacaktı. Güvenli bir yere ulaşmanın mümkün olmadığını fark edip kaçmak için pek bir neden bulamayacak mıydı? Yoksa panik ve içgüdüleri onu ele geçirip hızla hareket etmesine mi neden olurdu?

Bu binalar topluluğunun ötesindeki yoğun karanlığın kendisine dost olmayacağını da düşünebilir miydi?

"Stacey, ne yaptın sen?" diye fısıldadı, binanın kapısına doğru ilerlerken.

Açık pencereden bir gölge geçti. Sadece bir kafa. Kim içeri dalmayı ve karşılaştığı ilk kişinin boğazına sarılmayı düşündü. Ama bu Stacey'e yardımcı olmazdı. Onu öldürmeye çalışan silahlı piçler varken olmazdı.

Eğildi ve pencereden uzaklaştı. Kalacaklardı.

Kim yavaşça süründü. Bütün alan bacalar, tuzaklar ve tehlikelerle doluydu. Yaptığı her hamlede, bir tuzağın dişlerinin vücudunun bir yerine dolandığını hissetmeyi bekliyordu.

Yarım daire şeklindeki teneke bir binanın açık ağzından sürünerek geçti.

Sol eli çimenlerin üzerinde çıkıntı yapan bir şeye çarptı.

Deriydi.

Daha yakından baktı.

Ayak bileği botuydu.

Onu eline aldı.

Stacey'nindi.

Lanet olsun, diye düşündü Kim. Ya piçler onu çoktan ele geçirmişlerse?

Kim hayal kırıklığı içinde botu fırlatmak için kolunu kaldırdı ve sonra ani bir düşünceyle durakladı.

YÜZ ÜÇ

Stacey dehşete ve soğuğa karşı öfkeyle kollarını ovuşturdu. Üç el silah sesi duyulduktan sonra saymaya çalışmıştı. Sadece birkaç dakika olduğunu tahmin ediyordu.

Tek şansı zaman kazanmaktı - ne için, hâlâ hiçbir fikri yoktu ama sırtında bir hedef tahtasıyla etrafta koşturma düşüncesi onu hasta ediyordu. Eğer ölecekse, önce bir avuç zalim, aşağılık ırkçı piç için spor yapmayacaktı. Onu bulup oracıkta vurabilirlerdi. Onların lanet hayvanı olmayacaktı.

Mümkün olduğunca çabuk gözden kaybolmak için yarım daire şeklinde oluklu demir bir yapının içine girmişti. Tünele benzeyen iç kısımdan hızla geçerek sondaki yoğun karanlığa doğru ilerledi.

Islak çimenler yün taytını ve eteğini ıslatıyordu ama ayakta duramıyordu. Kendini ancak yerdeyken küçültebilirdi.

Dizlerini yüzüne doğru çekti ve bağlı bileklerini üstten geçirdi.

Yanağını dizine dayadı ve gözlerini kapattı. Karanlığın seviyesinde hiçbir değişiklik yoktu.

Daha bugün, hiç sahip olmaması gereken bir dizüstü bilgisayarı almak için istasyondan dışarı adım atmış mıydı?

Eğer ortada bir vaka olduğunu düşünseydi, bunu gerçek dedektiflere iletmesi gerekirdi. Her şeyi çok daha hızlı bir şekilde bir araya getirirlerdi ve burada kıvrılmış bir şekilde oturup ölmeyi beklemezlerdi.

Zihnini dolduran kendine acıyan düşüncelerden nefret ediyordu ama bu küçük zekice girişiminin tamamen fark edilmeyeceğini biliyordu. Birilerinin baktığını umarak basit bir tabela bırakmıştı. Ayak bileğindeki tek botu yerini gösteriyordu. Gerçekçi olmak gerekirse kimsenin onu bulamayacağını biliyordu ama bir şeyler yapmanın bir saniyeliğine de olsa yardımı dokunmuştu.

Saklandığı için kendine lanet etti ama beyni başka bir çözüm sunmamıştı. Silahlı avcılar onu kesin bir dezavantaja sokuyordu.

Ani bir rüzgâr oluklu metal çatının gevşek bir parçasını yakaladığında haykırdı. Üç kez kanat çırptı ve her çırpışta kalp atışları hızlandı. Titremelerini durdurmak için kollarını bacaklarına daha sıkı doladı.

Bir el onun çoraplı ayağını yakaladı.

Dehşet ağzına hücum etti ve bir çığlık attı. Bir el ağzını

kapattı.

Stacey başını salladı ve dışarı çıktı. Saklanmayı siktir et. Şimdi kaçacaktı. Ölmeye hazır değildi.

"Stacey, benim," diye kulağına fısıldandığını duydu.

Kelimeler onu sersemletip hareketsiz bıraktı; sesin kime ait olduğunu biliyordu ama bu olamazdı. İmkânı yoktu. Mümkün değildi.

Başını sallamaya başladı.

'Benim, Stace. Seni yakaladım,' diye

duydu. "Patron?" dedi, avuç içine karşı.

El gevşedi ve patronun yüzü kendi yüzünün önünde belirdi. 'Dinle,

açıklayacak zaman yok ama mesajını aldım. Çizme

Bu yolu işaret ediyor.'

Stacey gözlerinde yaşların biriktiğini

hissetti. Patronu. Buradaydı. Onun için.

Gözlerinden sıcak yaşlar döküldü. Her nasılsa, bu kararlı, cesur kadın her şeyi bir araya getirmiş ve onu bulmuştu. Hayatında hiçbir şey için bu kadar minnettar olmamıştı.

"Patron...

Şimdi gitmeliyiz. Silahlı müdahale ekibi burada. Yaklaşıyorlar ama biz alanın merkezindeyiz. Dışarı çıkmaya çalışmalıyız. Anladın mı?'

Stacey başını salladı, hâlâ artık yalnız olmadığı gerçeğini düşünüyordu. Umut, ölümün kaçınılmazlığını çiğneyerek içinde yükselmeye başladı. Belki de

hayatta kalabilirdi.

"Buradan çıktıktan sonra alçakta kalıp doğuya doğru ilerleyeceğiz, tamam mı?

Stacey başını salladı. Kendisine verilen her talimatı yerine getirecekti ama söylemek istediği, söylemesi gereken o kadar çok şey vardı ki.

"Patron, dinle...

"Şimdi olmaz, Stace," dedi Kim. "Sonra konuşuruz.

Patronunun ayağa kalkışını izledi ve sonra elini uzattı. Stacey bağlı bileklerini uzattı ve Kim onu yukarı çekti.

'Şimdilik onları bırakmak zorundayız. Hareket edebilir misin? Stacey başıyla onayladı.

Tünel benzeri binanın girişine doğru parmak uçlarında ilerlediler. Patronu tünelin sonunda durakladı ve döndü.

Şekli ve yapısı ona Netherton kanal tünelini hatırlatıyordu. Babası onu Pazar öğleden sonraları oraya yürüyüşe götürürdü ve bir buçuk kilometrelik yürüyüşten ne kadar korktuğunu ona hiçbir zaman itiraf etmemişti ama diğer uçta beliren iğne ucu kadar ışığı görünce her zaman rahatlamıştı.

"Hazır mısın?

Stacey başıyla onayladı ve ikisi de kendilerini yere bıraktılar.

'Hayvan tuzakları var,' diye fısıldadı zavallı hayvanın çığlıklarını hatırlayarak.

"Biliyorum," dedi patronu.

"O da ne? Stacey uzaklara bakarak sordu. Figür yaklaştıkça durakladılar.

Patron el sallamaya başlarken, 'Kahretsin, bu Bryant,' dedi.

Stacey aniden el sallamadığını fark etti. Ona aşağı inmesini işaret ediyordu.

Bryant yavaşladı.

Patron tekrar el salladı. İn aşağı.

Başını salladı, anlamamıştı ve hâlâ onlara doğru ilerliyordu. "Bryant, yapma-

Tek bir el silah sesi duyulunca sözleri kısa kesildi.

Ve ağır çekimde, Bryant sonunda yere yığıldı.

YÜZ DÖRT

Dawson, Silahlı Müdahale Birimi'nden sorumlu subay Riggs'e döndü.

"D a h a ne kadar sürecek?" diye sordu.

ve kendine bak.

Gibbs'le birlikte alanın batı ucuna vardıklarında, alana giren altı silahlı subayla karşılaşmışlardı. İtirazlarına rağmen kurbağa yürüyüşüyle güvenli bir yere götürülmüşlerdi.

"Kuralları biliyorsun çavuş," dedi Riggs alayla. 'Yapılması gereken protokoller var-'

Konuşmayı kesti ve kulaklığındaki bir şeyi dinlerken elini kaldırdı.

Dawson hayal kırıklığıyla savaştı. Açıkçası, söz konusu değer verdiği insanlar olduğunda protokoller umurunda bile değildi.

Ve hâlâ ateş ediliyordu. Gözleri Audi'nin arka koltuklarının söküldüğü ve bir silah çantasının yerleştirildiği arka tarafa gitti. Şu anda bu adamı bayıltmak ve anahtarları almak istiyordu.

Riggs elini indirerek, 'Şu ana kadar yedi kişiyi çıkardık,' dedi. 'Tuzakta yaralanan bir memur var ve-'

"Adamlarınız ne kadar uzakta? Dawson araya girdi, Riggs'in ekip üyesini kendi ekip üyesinden daha az önemsiyordu. Peşinde oldukları kişi Stacey'di.

"Merkezden yaklaşık dört yüz metre uzakta.

"Daha hızlı gidemezler mi? Dawson elini saçlarının arasında gezdirerek sordu.

'Kesinlikle - ve sonra bir tanesini kaçırırsınız ve birileri ölür. İçeride kaç kişi olduğunu bile bilmiyoruz.

Verdiği cevaplar Dawson'ın artan endişesine yardımcı olmuyordu.

O yerleşkede çok yanlış bir şeyler oluyordu. Ve meslektaşları bunun tam ortasındaydı.

Gibbs elini onun koluna koydu. "Dawson, yapamayız...

Riggs, "Arkadaşının sözünü dinle ve geri çekil," dedi. 'Gözlerindeki bakışı görebiliyorum ve bunu denemen için sana meydan okuyorum.

Dawson dikleşti. "Ah evet," dedi. Asık suratlı dudaklarında bir gülümseme belirdi.

'Dinle dostum, orada zaten yeterince kahramanım var. Benim ekibim de orada ve onların güvenliğini tehlikeye atacak bir şey yaparsan seni kendim vururum.

YÜZ BEŞ

Kalbi göğsünde güm güm atarken Kim'in görüşü daraldı. Yerde sürünürken başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Bir ısırgan otu sağ bileğini soktu ve çakıllar midesine battı ama odak noktası meslektaşıydı.

"Bryant," diye fısıldadı aceleyle, adamın düştüğü yere yaklaşırken. Gölgelerin içinde etrafı yokladı.

"Bryant," diye tekrarladı.

"Aşağıda patron," diye tısladı Stacey sağına doğru. Kim bir sıra uzun otun üzerinden tırmanıp aşağıya baktı.

Stacey, "Onu duydum," dedi.

"Bryant," diye seslendi çukura doğru.

"Buradayım, şef," diye seslendi.

Rahatlama hissi onu
yıkadı. "Yaralandın mı?

"Sadece gururum," diye karşılık verdi.

Durumu analiz etmek için bir an durduğunda kendi kendine *bunun düzeleceğini* düşündü. Silahlı polisler her an yaklaşıyordu ama ilerlemeleri yavaştı. O binada kaçabilecek insanlar vardı. Ve onlardan biri az önce arkadaşına ateş etmişti.

"Ne kadar aşağıdasın?"

"On, on beş metre," dedi.

"Çakını fırlat," diye talimat verdi. El çırpma
sesleri duydu.

"Geliyorum," diye seslendi.

Çakı havaya uçtu ve dizinin beş santim kadar yakınına düştü. Stacey'nin bileklerini yakaladı. İki kesik ve kablo sargısı serbest kaldı.

Kendi kurşun geçirmez yeleğini çıkarmaya başlayan Stacey'ye, "Çıkar şu çelik yeleği," dedi.

"Hayır, patron, hayır...

Bryant, "Yaptığını düşündüğüm şeyi yapmıyor olsan iyi edersin," diye seslendi.

Kim bunu duymazdan gelerek floresan yeleği toparladı ve çalılıkların arasına, gözden uzak bir yere fırlattı.

Kim polis memuruna, "Giy şunu," diye bağırdı. Stacey kurşun geçirmez giysinin içine girdi.

Kim yeleğin koruması olmadan kendini savunmasız bıraktığını biliyordu ama ilerlemeye devam edebilirdi. Stacey ve Bryant avcılar tarafından fark edilirse kapana kısılacaklardı.

'Bacaklarını kenara koy,' diye talimat verdi. "Bryant, onu yakalamaya hazır ol.

Yapabileceği tek şey buydu. Stacey'nin güvenliğini riske atamazdı ve Bryant'ı dışarı çıkaramazdı.

Birlikte, gözden uzakta daha güvende olurlardı. "Şef, aşağı inmelisin...

"Hazır mısın? Kim, Stacey'yi nazikçe öne doğru iterken sordu.

Stacey kendini kenara itmeden önce başıyla onayladı.

İkisinden de bir inilti duydu.

"Tamam mı?" diye seslendi.

Evet, şef. Yapman gereken-'

Kim cümlesinin geri kalanını duymadı çünkü çoktan sürünerek uzaklaşmıştı.

YÜZ ALTI

Kim kırılgan kahverengi bir ot tepeciğinin arkasında durdu ve Bryant ile Stacey'yi bıraktığı yer ile ışığın hâlâ parladığı bina arasındaki yolun yarısında olduğunu tahmin etti.

Geriye kalan elli metrelik mesafe, korunaksız, dalgalı otlarla kaplıydı. Şu anki konumundan hareket ettiğinde açık ve savunmasız bir arazide olacaktı.

Dikkatle dinledi. Solundaki bir hışırtı gerginliğini çenesine taşıdı.

Yalnız değildi.

Ve iyi adamlar henüz gelmemişti.

Kıpırdamadan durdu. Artık her kası beyninden gelen talimatlara karşı gelmek istiyordu.

Ses ona doğru ilerliyordu. Ama daha yüksekti. Yürüyorlardı.

Çakıllı patikadan sessizce çimlere doğru ilerledi.

Crunch.

Neredeyse her durumda, Kim her zaman saldırının en iyi savunma biçimi olduğunu düşünmüştür.

Elini uzattı ve bir ayak bileğini kavradı, kuvvetle kendine doğru çekti. Figür geriye doğru yere düştü.

Hemen üzerine atladı.

Form, sokak lambasının ışığına düşmüştü. Aşağıya,

çok iyi tanıdığı bir yüze baktı.

YÜZ YEDİ

Stacey birkaç dakikalığına, üç metre karelik alanda Bryant'a karşı sıkışmış bir halde kendini güvende hissetti.

"Bunu duyuyor musun, Stace? Bryant başının üstünden fısıldadı. Kız dikkatle dinledi. "Neyi?

"Köpekler, gittikçe yaklaşıyorlar.

Stacey paniğin vücuduna geri döndüğünü hissetti. Çok uzakta değildi. Bryant'la birlikte olsun ya da olmasın, biri onları almaya gelene kadar çukurda kapana kısılmışlardı.

"Ama burada olduğumuzu bilemezler, değil mi?" diye sordu. "Stace..." diye sordu karanlığın içinde. "Bu koku da ne?

"Ne kokusu?" diye sordu, sonunda aklına bir şey gelmeden önce. 'Olamaz, Floda... her yerine bir şey sürdü...'

Karanlıkta Bryant'ın ellerinin kendisine dokunduğunu hissettiğinde sözleri kayboldu.

'Kolların yapış yapış,' dedi duvardan aşağı kayarken. "Ve taytın. Ne...' Bir an için sustu. "Lanet olsun, Stace. Bu kan.'

'Oh hayır, oh hayır, oh hayır,' dedi gömleğinin koluna dokunarak ve parmaklarını burnuna götürerek. 'Ne yapacağım ben. Doğruca benim için gelecekler.

"Stace, onları çıkarmalısın. Şimdi. İtiraz etmeye başladı. "Sen de mi?...

Bryant acilen, 'Giysileri çukurdan dışarı atmalıyız,' dedi. 'Ama bu onları doğrudan bize getirmez mi?

'Zaten bu tarafa geliyorlar. Kıyafet burada olduğu için köpekler hemen ona doğru gelecekler. Bunun için eğitildiler. Eğer avcılar burada olduğumuzu fark ederlerse, kelimenin tam anlamıyla fıçıdaki balık oluruz. Köpeklerin kafasını karıştırmalıyız. Onları bu patlama çukurundan uzaklaştırmalıyız.

Stacey yukarıdaki sahneyi gözünde canlandırırken düşünmek için durakladı. Henüz küçük alanda hareket etmemişti ve hâlâ yarı kaymış yarı düşmüş olduğu duvara yaslanmıştı. Karşısında, hayvan tuzağının yayını duyduğu çalılar vardı.

Bryant, "Stace, onları çıkarmalısın," diye homurdandı.

Kadın başını salladı ve sonra adamın onu göremediğini fark etti. "Biliyorum," dedi ve kurşun geçirmez yeleği çıkarmaya başladı. Adam gömleğini, eteğini ve taytını boyamıştı. Hepsinin çıkarılması gerekecekti. İç çamaşırı dışında çıplak kalacağını biliyordu. Bu düşünceyi bir kenara itti. Köpekler tarafından parçalanma ya da vurulma düşüncesine karşı, bununla başa çıkabilirdi.

'Ayağını elimin üzerine koyarsan, sana biraz daha yükseklik verebilirim ve sonra onları bizden olabildiğince uzağa fırlatabilirsin.

Gömleği yere düşerken 'Tamam,' diye nefes aldı. Kasım havası çıplak tenini hemen ısırdı.

Ama ölmektense üşümeyi tercih ederim, diye düşündü, eteğini ve taytını birlikte çıkarırken.

Bryant, 'Topla onları,' dedi. "Daha uzağa gidecekler.

Eğildi, giysileri bir yığın haline getirdi ve hepsini taytıyla sardı.

'Hazır,' dedi.

Bryant, 'Acele edin, yaklaşıyorlar,' diye tısladı.

Giysi topunu ısırdı ve sonra Bryant'ın kolu boyunca ellerinin birbirine kenetlendiği yeri yokladı.

Sağ bacağını kaldırdı ve çıplak ayağını adamın avuçlarının içine

koydu. 'Hazır olduğunda homurdan,' dedi.

Boşta kalan ellerini Bryant kaldırırken iki yanındaki yosunlu duvara tırmanmak için kullandı. Homurdandı ve Bryant onu yukarı kaldırdı. Kıyıdaki tutuşunu gevşetti ve ağzındaki giysi topunu yakaladı.

'Aaarrgghhh...' diye bağırdı yana doğru düşmeye başlarken.

Bryant, kızın tamamen devrilmesini önlemek için hemen ellerini indirdi.

Kumaş yumağı hâlâ ağzındaydı.

'Kahretsin,' dedi Bryant. 'Denemeden önce bir elin duvarda dengeni sağla,' diye tavsiye verdi.

Stacey ona cevap veremedi ama karanlıkta başını salladı. Uzaktan köpeklerin havlamalarını duyabiliyordu.

Doğru yapmak zorundaydı. Başka bir şansı olmayacaktı.

Bu kez, Bryant onu yavaşça kaldırarak açıklıktan bir metre kadar uzağa götürdü. Bryant'ın tutuşunun gücünü hissedebiliyordu.

Sağ elini duvardan çekmeden önce kendini dengelemek için birkaç saniye bekledi.

Yavaşça ağzındaki bohçaya uzandı. Bez, tükürüğünün her damlasını kurutmuştu. Boğazını nemlendirmek için kuru havayı yuttu.

Topu avucunun içinde belli belirsiz dengeledi ve ağır bir tepsi taşıyan bir garson gibi omzuna yerleştirdi.

Zihninde üçe kadar saydı ve sahip olduğu tüm gücü omzuna odakladı.

Üç deyince topu olabildiğince sert bir şekilde havaya fırlattı ve çalılara doğru nişan aldı.

"Tamam mı? Bryant onu yavaşça indirerek sordu.

"Evet... evet..." Soğuk hava tüm vücudunu istila etmiş gibi görünürken kekeledi.

Bryant duvardan topladığı yosunlarla kollarını ovuşturdu. "Kokuyu gizlemeye yardımcı olabilir," dedi uzaklaşmadan önce. Kendi donan derisini ovmaya çalışırken onun yanındaki hareketini duydu.

Birkaç saniye içinde ceketinin omuzlarına dolandığını ve önden bağlandığını hissetti.

Birdenbire varlığının her zerresi gözyaşlarına boğulmak
istedi. Bryant güven verici bir kolla ona sarıldı.
'Harikaydın, Stace. Harikaydın,' dedi. Karanlık
gökyüzüne baktı.

Kana bulanmış giysilerini çukurdan dışarı atmayı başarmıştı.

Sadece onları yeterince uzağa fırlatmış olması için dua etti. İkisinin de iyiliği için.

YÜZ SEKİZ

İlk yumruk burnunun tam ortasına indi. Kan fışkırdı ve yumruğuna ulaştı.

"Seni lanet olası piç," diye tükürdü, yüzüne bir yumruk daha indirirken, bu kez yumruğunun tatminini göz çukurunda hissetti.

"Bu ne cüret?" diye bağırarak elini adamın ağzına vurdu. Parmak ekleminin altından bir diş kırıldı.

Kim bedenini ele geçirmiş olan öfkenin serbest kaldığını hissetti. Bir çıkış yolu arıyordu.

"Ben... dur...

'Kapa çeneni seni aşağılık, iğrenç bok parçası. Sen kim olduğunu sanıyorsun Floda?" dedi tehditkâr bir şekilde.

Kariyeriyle ilgili tüm düşünceleri yok olmuştu. Bu adam meslektaşına bir et parçası gibi davranmaya çalışmıştı, hem de ne için. Hangi olası sebepten?

Dale Preece'in yüzüne bir kez daha inmek için can atan eli havada durakladı. Birden Preece'lerin evinin koridorundaki sahneyi hatırladı. Yaşlı adam Preece'in Dale'i çağırma şeklini. Bart'ı reddedişini.

Durumun gerçekliği zihnine bir kurşun gibi saplandı. Robson Preece'in en küçük torununa karşı duyduğu tiksinti ve saygısızlık. Açlık Oyunları'na yapılan boş gönderme. Rekabet ve hayatta kalma. Motosikletle dikkatini dağıtma girişimi.

"Lanet olsun. Bu sen değilsin,' dedi, her şey birden anlam kazanırken. "Sen Floda değilsin.

Dale Preece başını sallamaya başladı, sonunda onu bıraktı.

'Lütfen ona zarar vermeyin, Müfettiş. O hala benim kardeşim.'

YÜZ DOKUZ

"Şimdi ibne olan kim, büyükbaba? Bart muzaffer bir edayla sordu.

Bir kez olsun iktidar konumundaydı, büyükbabasının sandalyesi eski sabit ızgaraya bağlıydı.

"Yanlış çocuğu destekledin, büyükbaba.

Tıpkı hayatı boyunca olduğu gibi, soğuk mavi gözlerde parlayan kızgınlığı izledi.

Ah, unutmuşum. Bundan nefret ediyorsun, değil mi *büyükbaba*? Çocukken sana böyle hitap etmemize izin vermezdi. Çok şakacı, çok çocukça. Kimsenin büyükbabası olmak istemezdin, değil mi?'

Kızgınlık nefrete dönüşmüştü ve bu Bart için sorun değildi. Büyükbabasıyla bu konuşmayı yapmak için uzun zamandır bekliyordu. Ve ağzındaki tıkaç karşılık vermesini engelliyordu.

"Ama o zamanlar haklıydın büyükbaba. Rekabetin çabalamamıza yardımcı olacağını, bizi daha iyi yapacağını söylemiştin. Ve bak,' dedi, dışarıyı göstererek.

'Ne yaptığıma bak,' dedi bir adım daha yaklaşarak. 'Değerli Dale'inin bunu başarabileceğini mi düşünüyorsun? Değerli Dale'in yıllar önce yaşlı Cowley ile yaptığın şeyi yeniden üretebileceğini mi düşünüyorsun?

"Gördün mü, hiç yardıma ihtiyacım yoktu, büyükbaba. Her şeyi kendi başıma yaptım. Misafirleri ben buldum. Hedefleri *ben* buldum. Dışarıda olup biten her şey benim yüzümden ve nedenini bilmek ister misin?

"Neden?" diye sordu kapı aralığından bir ses.

Başı, yıllardır aklında olan o resmi, doruğa ulaşmasını engellemeye cüret eden kişiye doğru döndü.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye hırladı ona doğru.

YÜZ ON

Kim odaya bir adım attı ve kapının çerçevesine yaslandı. Bakışlarını Bart'ınkilerden ayırmadı.

Uzak duvara dayadığı tüfeği çoktan görmüştü. Yardım gelene kadar onu oyalaması gerektiğini biliyordu. Tek amacı o silahı oyunun dışında tutmaktı.

"Her şey bitti Bart," dedi sessizce, sesine sakin bir kesinlik katmaya çalışarak. 'Binanın her tarafında silahlı polisler var. Seni dışarı çıkarmak için geldim.

Yüz ifadesi en az kendisi kadar şaşkın olan büyükbabasına baktı.

'Ama dışarı çıkmadan önce, ikimize de bunu neden yaptığını anlat, Bart. Bize büyükbabanın vahşetini neden yeniden yarattığını söyle.

Onun silaha doğru baktığını gördü.

Onun hesabına göre, eşit uzaklıktaydılar. Onun dikkatini

çekmek zorundaydı.

"Sadece onun için değildi, değil mi?" diye sordu.

Varlığının her zerresi odanın öbür ucuna fırlayıp onu dövmek için yanıp tutuşuyordu ama Bart'ın yaşamasını istiyordu. Onu kürsüde görmek istiyordu. Duruşmasının her gününü izlemek istiyordu. Ve onun hapishaneye götürülüp oradaki her bir siyah, Asyalı ya da eşcinsel erkekle bizzat yüzleşmesini görmek istiyordu.

'Nedenini biliyorum, Bart. Çünkü onun ırkçı ve bağnaz görüşlerine katılıyorsun, değil mi?

Adam yavaşça başını salladı ve kadın ikisinin de gözlerinde aynı soğukluğu gördü.

İkisinin de bildiğinden çok daha fazla birbirlerine benziyorlardı.

"Tabii ki biliyorum," dedi küçümseyerek. "Nasıl olmaz ki?

Kim bunun onun içine işlenmiş olduğunu anladı. Bu, hayatı boyunca kaşıkla beslendiği bir tutum, bir inançtı.

"Bu yüzden mi o iğrenç ismi seçtin?" diye sordu. "Gelmiş geçmiş en kötü adamlardan birinin anagramı.

Söylediği her cümle onun silaha doğru hareketini geciktiriyordu. Onun görüşlerini tartışmanın bir anlamı yoktu. Alçakça ve mide bulandırıcıydılar ve bir ömür boyu süren şartlanmayı dakikalar içinde geri alamazdı.

"Ne yaptığını biliyordu," dedi Bart, yüzü daha önce görmediği bir çirkinliğe bürünürken. 'Bu saflıkla ilgili. Hepsini ele geçiriyorlar. Bir şeyler yapmamız gerektiğini görmüyor musun?

"Peki sen de onun yaptığı gibi Cowley'lere şantaj yapıyor muydun? Kim sordu.

Arazide kira ödemeden kalmalarına izin verilmişti. Kemiklere dikkat ettikleri sürece.

"Billy Cowley'i vurdun, değil mi?" diye sordu ve adam silaha doğru döndüğünde anında pişman oldu.

"Peki Fiona'yı sen mi götürdün?" dedi hızla, dikkatini tekrar çekmek için. Dale o gün onu bu yüzden görmemişti. "Babası tutuklandıktan sonra ailenizden bir şeyler talep etmeye geldi.

"Çenesini kapatması gerekiyordu. Muhtemelen bir yerlerde kan kaybından ölüyordur...'

Kim, 'O yaşıyor,' dedi. 'Onu bulduk, Bart. Meslektaşım da hayatta,' dedi, sesindeki öfkeyi tutamıyordu.

Kaşları daha da çatıldı.

"Yani aslında henüz kimseyi öldürmedin," dedi anlamlı bir şekilde. Suç ortağı olarak en az üç suçu olmasına rağmen, ellerindeki kan şu anda lateks bir eldivenin üzerindeydi.

Tekerlekli sandalyedeki yaşlı adamdan acı bir kahkaha duyuldu.

Bart döndü ve onun görebildiği şeyi gördü: alay, tiksinti ve hayal kırıklığı.

Kim utancının renginin Bart'ın yanaklarına akmasını izledi. Lanet olsun. Büyükbabası için yeniden başarısız olmuştu.

"Siktir git," diye hırladı yaşlı adama. 'Sana nasıl olduğunu göstereceğim...'

Silaha doğru hamle yaparken sözleri kesildi. Kim
de aynı şeyi yaptı. Ve ıskaladı.
Sağ eliyle kadını iterken sol eliyle silahı tuttu.
Tüfeği kaldırdı ve ateş etti.
Robson Preece sandalyesinde öne doğru yığıldı.
Bart bir an olduğu yerde kalakaldı ve büyükbabasının takım elbisesinin altından fışkıran kana baktı.
Kim bunun tek fırsatı olduğunu
biliyordu. Zamana oynamıştı ve
kaybetmişti.
İleri fırladı ve vücut ağırlığını kullanarak onu yere itti. Adam hafifçe ona doğru döndü ve yan tarafına düştü.
Tüfek hâlâ elindeydi. "Seni aptal
lanet...
Kim'i üzerinden çekmeye çalıştı ama Kim'in bacakları Kim'in beline kenetlenmişti.
Kadın silahı almak için adamın kollarına yapıştı, ama adam kollarını adamın uzanamayacağı şekilde savurdu.
Kim kendini onun vücudundan yukarı kaldırmayı başardı ve bacaklarını onun kıvrılmasını engellemek için arka tarafına doğru açtı. Eğer o tüfekle kollarını kurtarmayı başarırsa, ikisinden biri için oyun biterdi; ve ihtimaller onun tarafında değildi.
Kim sol avucunu silahın namlusunun etrafına sıkıştırmayı başardı. Silahı elinden kaptığı gibi adamın boğazına yumruk attı.
Odanın diğer ucuna fırlattı ve beton zeminde kaydığını duydu.
Evet, onu vurmaya çalışabilirdi ama silahı yerleştirene kadar adam silahı ondan geri almayı başarırdı.
Şimdi, adil bir dövüş oldu.
"Ondan uzaklaşın, Müfettiş.
Soğuk, duygusuz ses karşısında dondu kaldı.
"Dale, Tanrı'ya şükür," dedi Bart, oturur pozisyona geçmeye çabalayarak. 'Silahı almaya çalıştı; silah patladı. Büyükbabamızı öldürdü.
"Yani hem yalancı bir korkak hem de hasta bir ırkçı piçsin, öyle mi Bart? Kim nefes nefese sordu.
"Kapa çeneni, Bart," dedi Dale, odaya girerek. Tüfeği
omzuna dayamıştı.

Kim, dışarıda dayak yediği yüzdeki soğukluğa bakarken midesindeki korkuyu hissetti.

Dale silahı ona doğrultarak, "Sana ona zarar vermemeni söylemiştim," dedi.

'Ve henüz yapmadım,' dedi. 'Onun bir jüri karşısına çıkmasını istiyorum. Yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum. Dünyanın onun ne kadar hasta, ırkçı bir piç olduğunu bilmesini istiyorum. Ve bunun için acı çekmesini istiyorum.

Onun bakışlarıyla karşılaştı ve başını salladı. "İstediğini biliyorum.

Kim yaşlı adama doğru baktı. O ölmüştü ve şimdi kardeşler ile bir tür ilişki arasında duran tek şey oydu. Aralarında var olan rekabete rağmen derin bir bağ kurmayı başarmışlardı. Tüm bunlara rağmen birbirlerini sevmişlerdi. Görüşleri ve genç zihinleri erimiş cam gibi şekilden şekle girmişti ama her zaman birbirlerine sahiptiler.

"Vur onu, Dale," diye bağırdı Bart. Her

zaman birbirlerini korurlardı. 'Bütün

suçu onun üzerine atarız ve-'

Bir el silah sesi duyulmasıyla sözleri aniden sona erdi.

Kim, etinin kurşunla p a r ç a l a n m a s ı hissini veren acı şimşeğini bekledi. Ama gelmedi.

Kardeşi silahı yere bırakıp odadan çıkarken Bart Preece yavaşça yere yığıldı.

YÜZ ON BİR

Kim Ninja'yı hastane kapılarının sağındaki kaldırıma park etti. Dışarıdaki iki derecelik sıcaklığa rağmen, bugün motosikletin yalnızlığına ihtiyacı vardı. Kafasının içinde hâlâ çok fazla insan vardı.

Geceyi yatak odasının tavanına bakarak geçirmiş, kafasında sorular dönüp durmuştu. Ve ona cevapları verebilecek tek bir kişi vardı.

Cerrahi değerlendirme koğuşuna doğru yöneldi. Hastaneyi daha önce araması hedefinin yerini teyit etmişti.

Bir hasta tekerlekli sandalyeyle dışarı çıkarılırken koğuşun içine doğru ilerledi.

Resepsiyonda kimse yoktu ve Kim'in bekleyecek zamanı, sabrı ya da eğilimi yoktu.

Aradığı kişiyi ikinci bölmede buldu.

Fiona'nın yatağı pencereye en yakın yerdeydi. Başını gri, özelliksiz gökyüzüne doğru çevirmişti.

Minyon vücudu uzun, pamuklu bir gecelikle örtülüydü; bu da Kim'e aileden birinin gelip kendi eşyalarını getirdiğini gösteriyordu.

Ayak bileği ve ayağının etrafındaki sargı dolgulu ve temizdi. Sağlam ayağında gri kürklü bir terlik vardı, yedeği yatağın üzerine atılmıştı.

Kim yaklaşırken sessizce, 'Hey,' dedi.

Fiona ona düşmanca bir bakışla döndü ve sonra artık buna ihtiyacı olmadığını fark eder gibi oldu. Yüzü nötr hale geldi.

"Hey," dedi.

"Ağrın nasıl? Kim koltuğa oturarak sordu.

Omuz silkti ve solundaki makineye doğru başını salladı. "Bunun sayesinde daha iyi.

"Morfin mi?

Fiona başıyla

onayladı.

"Prognoz nedir? Kim sargılı ayağına doğru bakarak sordu. "Söz

veremem, aslında. Doktorlar ağır olup olmayacağını bilmiyor-

ve eğer öyleyse, hayatımın geri kalanında topallayacağım. Kim

neler olabileceğini düşündü.

"Ne düşündüğünü biliyorum ve sana katılıyorum," dedi Fiona, onun düşüncelerini okuyormuş gibi görünerek. "Meslektaşınız iyi mi?

Kim başıyla onayladı. 'Tanrıya şükür,' dedi ve ekledi: 'Seni aradık. Kaçırıldığınızı bir an bile düşünmedim.

"Benim de işin içinde olduğumu düşündün, değil mi?

"Beni suçlayabilir misiniz? Kim kendini savundu. "Her fırsatta beni

engelledin. Fiona başını eğdi. "Gizmo'yu besleyen sen miydin?

"Ben mi... ah, kulübendeki komik şey?

İlk gerçek gülümseme Fiona'nın dudaklarına dokundu, ardından yüzünü buruşturdu ve düğmeye bastı. Sadece bir saniyeliğine yüzünü aydınlatmış ve içindeki kişiye bir bakış atmasını sağlamıştı.

"Dün gece başka kaç kişi öldü? Fiona sessizce sordu. Belli ki ona Robson ve Bart Preece'den bahsedilmişti.

"Ben içeri girdiğimde bunu mu düşünüyordun? Fiona

başını salladı.

"Sadece bir tane ve bunu hak ettiğini söylediğim için üzgün değilim," dedi dürüstçe. Köpek kafesindeki çiğnenmiş uzuvlarının görüntüsüne tanık olmak korkunçtu ama Kim, polis sorgusunun ardından meslektaşını asıl olay olarak önerenin Gary Flint olduğunu fark ettiğinde dayanması daha kolay oldu. Stacey'nin burnunu sokması Floda'nın ekmeğine yağ sürmüştü. Kim, Justin'in dizüstü bilgisayarının çalınmasının Floda tarafından suçlayıcı bir şey aramak için emredildiğini ve daha sonra Stacey'yi karakoldan çıkarmak için kullanıldığını tahmin etti.

"Orada kaç avcı vardı? Fiona sordu. "Dokuz,"

diye cevapladı.

'Hepsi de gerçekten bu işe girmek için mi öldürdüler?...'

Kim onu durdurmak için elini kaldırdı. "Henüz bilmiyoruz. Altı farklı ilçeden geliyorlar. Soruşturma bir süre daha devam edecek.

West Mercia, yakalanan dokuz kişinin sorgularını yürütmek üzere bir görev gücü oluşturmuştu. Ekipte psikologlar, davranış uzmanları, adli bilişim uzmanları ve on bir dedektif müfettiş yer alıyordu. Penn'in Stacey'nin telefonundan aldığı fotoğraflar, kişinin kullanıcı adıyla eşleştirilmesinde çok değerli olacaktı. Web sitesinin kendisi olay başlamadan bir saat önce ortadan kaybolmuştu ve Brandon 'Bubba' Jones'un katili tespit edildiğinde özellikle bilgilendirilmek istemişti.

Derbyshire Polis Teşkilatı, ortaya çıkardıklarına rağmen, Shay Chakma'ya yönelik asit saldırısını namus cinayeti olarak değerlendirmeye kararlıydı. Kim'in tek umudu zavallı kadının hak ettiği adaleti bulmasıydı.

'Bana zaman çizelgesini açıkla, Fiona. Sen ve kardeşin ne kadarını biliyordunuz?

Kim, Fiona'nın West Mercia tarafından resmi olarak sorgulanacağını biliyordu ama bu soruşturma için değildi. Bu onun içindi.

Fiona derin bir nefes aldı. 'İlki yirmi yedi yıl önce gerçekleşti. Büyükbabam Robson Preece'e Jacob James'in davasından bahsetmiş, o da av fikrini ortaya atmış. Onun ne kadar iğrenç ve ırkçı olduğunu biliyorsun.

Kim başını salladı.

"Büyükbabam kabul ettiği anda hepimizin kaderini mühürlemiş oldu. Diğer iki kurbandan haberdar olduğunda çok derine inmişti. Olayda yer almadı ama cesetleri alıp aşağı araziye gömdü.

"Su basan mı?

"Evet. Kurbanlar o zaman taşındı ve büyükbabam babama her şeyi anlattı. Babam polise gitmek istedi ama babası buna izin vermedi.

"Yani büyükbabanız öldükten sonra babanız cesetlere bakmaya devam mı etti?

Başını salladı.

"Sen ve Billy?...

'Tüm bunları bir ay önce Bart gelip mezara ceset ekleyeceğini söylediğinde öğrendik. Birine tek kelime edersek bir sonraki cesetlerin bizim olacağı konusunda bizi tehdit etti.

"Yani, eğitim kazısına izin verdiniz ve ekibi yönettiniz? Kim sordu.

"Birinin cesetleri bulmasını istedim ve bu şekilde hiçbirimiz aslında bir şey söylememiş olacaktık. Bart bir şey buldukları gün çılgına döndü ama ona ziyaretinden önce izin verdiğimi ve bunu değiştiremeyeceğimi söyledim. Bana saldırdı, Billy de onu tokatladı ve polisle tehdit etti.

Genç Cowley onun sandığından daha cesur davranmıştı.

"Yani Bart Billy'yi susturmak için mi vurdu?

Fiona başını salladı. "Ve bizi korkutup susturmak için," diye ekledi. "Preece'lerin evine Dale'le konuşmak için mi gittiniz?

Kim sordu.

"Evet, babam tutuklandığında gerçeği söylemesi ve en azından aileme vereceği zararı sınırlandırması için yalvarmaya gittim. Onu göremedim bile. Bart beni transit geçişe götürdü ve adamlarından birine arabamla takip ettirdi.

"Gerçekten Dale'in yardım edeceğini mi düşündün? Kim sordu.

Kim o son atışla ilgili hiçbir yanılsama içinde değildi. Her ne kadar onun hayatını kurtarmış olsa da, motivasyonu bu değildi. Dale kardeşi için hapishane hayatının ne demek olduğunu biliyordu. Yüzlerce farklı şekilde ölebilirdi.

Onu sevdiği için öldürmüştü.

Fiona omuz silkti. 'Konuşabileceğim başka kimse yoktu. Büyükbaba soğuk, duygusuz bir piçti ve Mallory Preece psikolojik olarak hırpalanarak boyun eğdirildi.

Mallory Preece şimdi hem babasını hem de en küçük oğlunu gömmek gibi zor bir görevi üstlenmişti. Kalan oğlu önümüzdeki on beş ila yirmi yılı içeride geçirecekti.

Kim, içlerindeki sürekli rekabete rağmen kardeşler arasındaki duyguların gücüne hayret etti. Robson Preece pek çok şeyi yok etmişti ama bunu yok etmemişti.

"Baban ve kardeşinin şu anda sorgulandığını biliyor musun? Kim nazikçe sordu. Bir aile olarak ne kadar acı çekmiş olurlarsa olsunlar, başkaları daha çok acı çekmişti. Kendilerini korumaya çalışırken çok daha fazla masum insanın hayatını riske atmışlardı.

"Öyle tahmin ediyorum ve buraya gelmeleri uzun sürmeyecek, değil mi?

Kim başını salladı. 'Bana söylediğin gibi onlara da doğruyu söyle. Bu senin tek savunman.

Kim ayağa kalktı ve elini uzattı. Fiona Cowley her ne kadar yanlış yönlendirilmiş olsa da elinden geleni yapmıştı.

Kadın tokalaşmaya karşılık verdi ve gülümseyerek veda etti.

Kim, kafasındaki soruların bir kısmının cevaplanmış olmasından memnun bir şekilde dönüp koğuştan ayrıldı.

Ama önemli olanları değil.

YÜZ ON IKI

Kim karakolun girişinde duran tanıdık figürü gördü. "Kayıp mı oldunuz?"

diye sordu.

Travis gülümsedi. "Dün gece seninle konuşma fırsatım olmadı.

Başını salladı.

Dale Preece, ilk silah sesiyle alarma geçen üç silahlı memurun üzerine yürüyerek binadan çıkmıştı. Hiçbir direniş göstermemiş ve Dawson'a her şeyi itiraf etmişti.

"Herkes iyi mi?

Tekrar başını salladı. 'Size ve ekibinize teşekkürler. Onlar olmasaydı onu asla bulamazdık. Lütfen benim için hepsine teşekkür edin.

Konumla ilgili çok değerli bilgiler sunan Gibbs'ti. Kaçırılmalarla bağlantıyı kuran Lynda'ydı. Penn'in veri tabanı ilk kurbanı, Jacob James'i tanımlamış ve onlara bir başlangıç noktası vermişti. Diğer iki kurban için de olası isimler belirlemişti. Üçüncü kurban muhtemelen Walsall'dan on dokuz yaşında Yahudi bir kızdı.

'Onlara senin adına teşekkür ettim bile,' dedi. Bir

ayağından diğerine geçti.

'Bu konuşmayı telefonda da yapabilirdik,' dedi.

'Bunun için burada değilim ve bunu biliyorsunuz. Söyleyeceklerimi yüz yüze söylemeyi hak ediyorum. Yüzümdeki utancı görmeye hakkınız var.

"Tom, yapma-

"Kapa çeneni Kim," dedi elini kaldırarak. 'O soyunma odasında yaptığım şey sadece kural dışı değil, tamamen mazeretsizdi. Bana yardım etmeye çalışıyordun ama o anda bunu göremedim. Bunu yapmalıydın.

beni ihbar ettin ama sen etmedin. Hâlâ bir kariyerim ve karıma bakabilecek imkânlarım var.

"Lütfen, dur...

"Kim, yaptığım şey için özür dilerim," dedi ciddiyetle. "Bunu bilmen benim için çok önemli.

"Biliyorum Tom," dedi ve bunda ciddiydi.

Başını eğdi. "Yani, önce ben DI olduğum için mi transfer oldun?

Gülümsedi ve başını salladı. "Hayır, bunu hak ettin ama sana bunu söylemeyecektim. Tekrar ayıldı. "Transfer oldum çünkü yaptığım şeyden sonra sana bakmaya dayanamıyordum.

Başını iki yana salladı. Çok zaman geçmişti. Elbette bunu çözebilirlerdi.

Bilinçsizce öksürdü. 'Tamam, benden bu kadar. Ekibimi doğru düzgün bilgilendirme zamanı.

"Cumartesi günü mü?" diye sordu, oysa tam da yapacağı şey buydu.

'Evet, ara sıra o kadar da kötü değil. Onları tetikte tutuyor ve Carole birkaç saatliğine Melissa ile birlikte oluyor.

Kim arabasına doğru adım atarken başını salladı.

"Tom, sen ve Carole hakkında. Melissa asla bilemez.'

"Evet, ama ben bilirdim," dedi Tom ve kapıyı açtı.

Kim anladı ve Carole'un haklı olduğunu fark etti. O gerçekten iyi bir adamdı.

Arabaya binerken, 'Görüşürüz Tom,' dedi.

Kapıyı kapatmadan önce, 'Ve bir sonraki olay yeri savaşımızı dört gözle bekleyeceğim, Dedektif Müfettiş,' dedi.

Binaya girdiğinde Jack ona garip bir şekilde baktı ve o da bunun nedenini biliyordu.

İlk defa yüzünde bir gülümseme vardı.

YÜZ ON ÜÇ

Ekip odasına ulaştığında Kim'in gülümsemesi kaybolmuştu.

Ekibi onu bekledi. Sessizce. Bryant onunla göz göze gelmeye çalıştı.

Dawson öksürdü.

Stacey klavyeye baktı.

"Kase, Stace," dedi ve doğruca içeri girdi. Stacey de onu takip ederek içeri girdi ve kapıyı kapattı.

'Patron, özür dilerim-'

"Otur," diye talimat verdi. "Olacaklara hazırlıklı olmalısın.

Stacey taş kesilmiş gibiydi.

'Frost'tan aldığım bilgiye göre bu hikaye bugün patlak verecek ve herkes senin peşine düşecek. Röportaj yap ya da yapma. Bu senin kararın.

Stacey midesi bulanmış gibi görünüyordu ve başını sertçe salladı.

'Ama Bayan Reynolds'dan tepki bekleyin. Masum oğlunu elinden aldınız ve ona hakikat adına bir ırkçıyı geri verdiniz. Bunun için size teşekkür etmeyecek.

En azından annesi, oğlunun Henryk Kowalski'yi neredeyse öldürdüğü için pişmanlık duyduğunu biliyordu. Genç adamın içinde biraz da olsa vicdan kalıntısı vardı.

"Ama ben...

'Dur bakalım. Başka seçeneğiniz yoktu,' dedi Kim. 'Gerçek bizim sterilize etmemiz ya da sansürlememiz gereken bir şey değil. Bu sadece gerçektir - ve her ne kadar bayan için acı verici olsa da

Reynolds, artık sevdiklerine ne olduğunu ve neden olduğunu bilen aileler var'.

Stacey anlayışla başını salladı.

Gözlerindeki korku Kim'in sandalyesinde geriye yaslanmasına neden oldu.

Derin bir iç çekti. "Stace, ne halt etmeye benimle konuşmadın? Kim gözyaşlarının süzüldüğünü gördü ama polis memuru gözlerini kırpıştırarak onları uzaklaştırdı.

Bilmiyorum. Gitmeliydim. İstedim ama herkes çok meşguldü' 'Çok mu meşguldü? Kim sorguladı.

Stacey başını dürüstçe sallamadan önce bir an düşündü.

'Hayır, yapabilirdim. Bunu biliyorum,' diye omuz silkti. "Sanırım sadece daha fazlasını yapabileceğimi kanıtlamak istedim.

Kim pişmanlıkla güldü. 'Ve aynı şekilde, belki de seni biraz daha zorlamalıydım. Seni konfor seviyenin biraz dışına çıkarmalıydım. Ve bunun için özür dilerim,' dedi.

Stacey şaşkın görünüyordu.

"Patron, kovulacak mıyım?

Ne için? İşinizi yaptığınız için mi? Bir önseziniz vardı ve kendinize göre nedenlerle onu takip ettiniz. Tesadüfe bakın ki haklıydınız ve her ne kadar tehlikede olduğunuz için bundan nefret etsem de, eylemleriniz pek çok iğrenç ırkçı piçi sokaklardan uzaklaştırdı.

Stacey yutkundu.

Kim, kendisine kolay gelmeyen ama polis memurunun duyması gereken kelimeleri zorla söylemesi gerektiğini biliyordu.

"Stace, her iyi polisin yapacağı gibi içgüdülerini takip ettin. Ve sen busun. Ve eğer bir anlamı varsa, seninle son derece gurur duyuyorum.

Kim onun yüzünden öyle olduğunu anlayabiliyordu.

"Şimdi git," diye talimat verdi Kim, başıyla ekip odasını işaret ederek. "Bir dakika içinde çıkacağım.

Stacey daha fazlasını söylemek için ağzını açtı ama Kim başını salladı. Söyleyecek başka bir şey yoktu.

Bu davanın hepsine bir şeyler öğrettiğini hissediyordu. Ekibi büyük bir sınavdan geçmişti ve bu sınavdan sağ salim çıktıklarından emin değildi.

Stacey ekip çalışması hakkında değerli dersler almış ve neredeyse hayatını kaybediyordu.

Dawson sonunda bir başkasının yanında nasıl çalışılacağını öğrenmişti ve Bryant da Dawson'ın sandığı gibi bir pislik olmadığını öğrenmişti. Pek sayılmazdı.

Peki kendisi ne öğrenmişti? Kim masaya bakarak merak etti. Ekibi onun için çok şey ifade ediyordu. Olması gerekenden daha fazla. Hepsinin.

Şimdi sıra ekibinin iyi olup olmadığını öğrenmeye gelmişti.

"Pekâlâ çocuklar," dedi ve odaya girdi.

"Üzgünüm patron," dedi Stacey. "Başlamadan önce bir soru sorabilir miyim?" "Sor," dedi Kim, masanın kenarına tüneyerek.

Stacey, Dawson'a baktı.

"Peki Kev, neden ekibimin beni aramaya gelmeyen tek üyesi sensin?

Gözlerini devirdi. "Stace, bunu zaten açıkladım.

"Yani, arabası silahlarla dolu ve sayısız mermisi olan bir adamın seni benden uzak tutmasına izin verdin. Ağzından hava üfledi. "O zaman düşündüğüm kadar yakın değilmişiz.

Kim, Bryant'la birlikte gülümsedi. İkisi de bunun Stacey'nin Dawson'ı kendini astığı kancadan kurtarmak için kullandığı bir yol olduğunu biliyordu.

'Oh Stace, izin ver seni yemeğe çıkarayım da telafi edelim,' diye teklif etti. 'Hayır, sen iyisin,' dedi mutlu bir şekilde.

"Benimle dışarı çıkmayacak
mısın?" "Hayır," diye tekrarladı.

"Stace, beyaz olduğum için mi?" diye sordu göz
kırparak. "Hayır," diye cevapladı.

"Erkek olduğum için mi?" diye
sordu. Kadın başını salladı.

Stacey, "Hayır Kev, çünkü sen bir pisliksin," dedi.

Kim içinden kopan kahkahayı zapt etmeye bile çalışmadı.

Kıkırdamalar bir kişiden diğerine geçerken etrafına bakındı. Evet, ekibi iyi olacaktı.

Dedektif Kim Stone BROKEN BONES ile geri döndü -
kopyanızı bugün sipariş edin.

KIRIK KEMİKLER

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 7. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Güvende olduklarını düşündüler. Ama yanıldılar.

Aynı kış gecesinde genç bir fahişenin ve terk edilmiş halde bulunan bir bebeğin öldürülmesi, **Dedektif Kim Stone**'u kendi korkunç çocukluğundan biriyle yüz yüze getiren rahatsız edici bir soruşturmanın başlangıcına işaret eder.

Her biri bir öncekinden daha vahşi olan seks işçileri art arda öldürüldükçe, Kim ve ekibi ilk cinayetin tek seferlik çılgın bir saldırı olmadığını, savunmasızları avlayan sapkın bir seri katil olduğunu fark eder.

Aynı zamanda, yeni doğmuş bebeğini istasyonda bırakan çaresiz bir kadın aranmaya başlanır; ancak trajik bir terk edilme gibi görünen olay, modern kölelik vakasının ortaya çıkmasıyla daha da kötü bir hal alır.

İki soruşturma, ekibi insan sömürüsü ve zulmün korkunç dünyasına götürür - ve kendi geçmişinden şok edici sırlar gün ışığına çıktıkça Kim'in hayatını riske atan bir hesaplaşma.

En çok satanlar listesinde bir numaraya yerleşen yazarın sürükleyici yeni polisiyesi... Dudak uçuklatan son düğüme kadar kendinizi kaptıracaksınız.

ŞİMDİ SATIN AL

ANGELA'NIN E-POSTA KAYDI

Angela'nın en son yayınlarından haberdar olmak için aşağıdaki e-posta listesine kaydolun. Bilgilerinizi asla başka biriyle paylaşmayacağız.

Angela Marsons yeni yayınlar e-postası

ANGELA MARSONS'UN KİTAPLARI

DEDEKTIF KIM STONE SERISI

1. SESSİZ ÇIĞLIK
2. KÖTÜ OYUNLAR
3. KAYIP KIZLAR
4. ÖLÜLERİ OYNAYIN
5. KAN HATLARI
6. ÖLÜ RUHLAR
7. KIRIK KEMİKLER
8. ÖLEN GERÇEK
9. ÖLÜMCÜL SÖZ
10. ÖLÜ ANILAR

DIĞER KITAPLAR

1. SEVGİLİ ANNE
2. UNUTULMUŞ KADIN

ANGELA'DAN BİR MEKTUP

Öncelikle, Kim Stone serisinin altıncı bölümü *olan Ölü Canlar*'ı okumayı seçtiğiniz için size çok teşekkür etmek istiyorum.

Bu, yazdığım diğer kitaplardan farklı nedenlerle yazması zor bir kitaptı. Araştırmanın beni öyle bir tiksinti ve umutsuzluğa sürüklediği anlar oldu ki, devam edip etmemem gerektiğini gerçekten merak ettim.

Her zaman, herhangi bir azınlık grubuna karşı Nefret Suçları işlemeyi seçen insanların arkasındaki motivasyonları anlamak istemişimdir, çünkü bu benim kavrayışımın tamamen ötesinde bir zihniyettir.

Bu konuyu daha ayrıntılı olarak incelemeye karar verdiğimde, çevremizde gelişen siyasi manzara nedeniyle şu anda olduğu kadar güncel ve zamanında değildi. Bununla birlikte, nefret karşısında gösterilen destek ve dayanışma eylemleri de beni yüreklendirdi ve farklılıklarımıza değil benzerliklerimize odaklandığımız günlerin gelmesini ummaya devam edeceğim.

Okuyucularımın çoğunun bildiği gibi, Kim Stone'a her yeni hikayede farklı bir meydan okuma sunmayı denemekten hoşlanıyorum ve bu hikayede, her seferinde kendi yolundan gitmediği bir ortamda başka bir ekiple çalışmaya nasıl uyum sağlayacağını görmek istedim. Bu aynı zamanda bana Stacey'nin karakterini biraz daha derinlemesine keşfetme ve Bryant ile Dawson'ı kendi soruşturmaları için eşleştirme fırsatı verdi.

Umarım beğenmişsinizdir.

Eğer hoşunuza gittiyse, bir yorum yazarsanız sonsuza dek minnettar olurum. Ne düşündüğünüzü duymayı çok isterim ve bu aynı zamanda diğer okuyucuların kitaplarımdan birini ilk kez keşfetmelerine yardımcı olabilir. Ya da belki arkadaşlarınıza ve ailenize tavsiye edebilirsiniz...

Bu duygusal yolculukta bana katıldığınız için teşekkür ederim.

Sizden haber almak isterim - bu yüzden lütfen Facebook veya Goodreads sayfamdan, twitter'dan veya web sitemden iletişime geçin.

Ve en son yayınlarımdan haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki web sitesi bağlantısından kaydolmanız yeterli.

Angela'nın E-posta Kaydı

Desteğiniz için çok teşekkür ederiz, çok takdir ediyoruz.

Angela Marsons

www.angelamarsons-books.com

SESSİZ ÇIĞLIK

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 1. KITAP

#1 BESTSELLER

En karanlık sırlar bile sonsuza dek gömülü kalamaz...

Beş figür sığ bir mezarın etrafında toplanır. Hepsi sırayla kazıyordu. Yetişkin boyunda bir çukur daha uzun sürerdi. Masum bir can alınmıştı ama anlaşma yapılmıştı. Sırları gömülecek, kanla bağlanacaktı...

Yıllar sonra, bir müdire vahşice boğulmuş halde bulunur; bu, Black Country'yi şoke eden korkunç cinayetlerin ilkidir.

Ancak eski bir çocuk evinde insan kalıntıları bulunduğunda, rahatsız edici sırlar da ortaya çıkar. **Dedektif Kim Stone**, cinayetleri on yıllara yayılan sapkın bir kişinin peşinde olduğunu kısa sürede fark eder.

Ceset sayısı arttıkça, Kim'in katil tekrar saldırmadan önce onu durdurması gerekmektedir. Ancak katili yakalamak için Kim, çok geç olmadan kendi geçmişindeki şeytanlarla yüzleşebilecek midir?

Rachel Abbott, Val McDermid ve Mark Billingham hayranları, İngiliz polisiye romanının bu sıra dışı yeni sesinin büyüsüne kapılacaklar.

SESSİZ ÇIĞLIK ŞİMDİ ÇIKTI

KÖTÜ OYUNLAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 2. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Kötülük ne kadar büyükse, oyun da o kadar ölümcüldür...

Bir tecavüzcü vahşi bir saldırıda parçalanmış halde bulunduğunda, Dedektif Kim Stone ve ekibi hızlı bir çözüm getirmek için göreve çağrılır. Ancak daha fazla intikam cinayeti ortaya çıktıkça, kısa süre içinde çok daha kötü niyetli birinin iş başında olduğu anlaşılır.

Soruşturma hızla ivme kazanırken, Kim kendini büyük bir tehlikeye maruz kalmış ve kendi sapkın deneylerini gerçekleştiren ölümcül bir kişinin hedefinde bulur.

Her zayıf noktasını bilen bir sosyopatla karşı karşıya olan Dedektif Stone için yaptığı her hamle ölümcül olabilir. Ceset sayısı artmaya başladıkça, Kim cinayetleri durdurmak için her zamankinden daha derine inmek zorunda kalacaktır. **Ve bu sefer, bu kişisel bir mesele.**

ŞİMDİ SATIN AL

KAYIP KIZLAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 3. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

İki kız kaybolur. Sadece biri geri dönecek.

En yüksek miktarı teklif eden çift kızlarını tekrar görecek. Kaybeden çift göremeyecek. Hata yapmayın. Bir çocuk ölecek.

Dokuz yaşındaki en iyi arkadaşlar Charlie ve Amy ortadan kaybolunca, iki aile yaşayan bir kâbusun içine sürüklenir. Bir kısa mesaj, akla hayale gelmeyecek bir şeyi doğrular; kızların korkunç bir kaçırılma olayının kurbanları olduğunu.

Ve ikinci bir mesaj iki aileyi çocuklarının hayatı için karşı karşıya getirdiğinde, **D.I. Kim Stone** ve ekip için zaman işlemeye başlar.

Cesetlerin izini buldukça, Stone bu acımasız katillerin şimdiye kadar karşılaştığı en ölümcül katiller olabileceğini fark eder. Ve kızları eve canlı getirme şansları her geçen saat azalmaktadır...

Ailelerin geçmişinden gelen sırlarla dolu karanlık bir ağı çözmek, bu davayı çözmenin anahtarı olabilir. Ama Kim bunu yapabilecek kadar uzun süre hayatta kalabilecek midir? Yoksa nihai bedeli birinin çocuğu mu ödeyecek?

En çok satanlar listesinde 1 numarada yer alan Angela Marsons'tan bağımlılık yaratan son gerilim romanı.

ŞİMDİ SATIN AL

ÖLÜLERİ OYNAYIN

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 4. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Ölüler sır söylemez... tabii dinlemezsen.

Kızın parçalanmış yüzü mavi gökyüzüne bakıyor, ağzından toprak dökülüyordu. Yüzlerce sinek kanlı dağınıklığın üzerinde geziniyordu.

Westerley araştırma tesisi korkaklara göre değil. İnsan çürümesini araştıran bir 'ceset çiftliği' olan tesisin sakinleri çeşitli çürüme durumlarındaki cesetlerdir. Ancak **Dedektif Kim Stone** ve ekibi genç bir kadının taze cesedini keşfettiğinde, bir katilin suçunu gizlemek için mükemmel bir kılıf bulduğu anlaşılır.

Ardından ikinci bir kız saldırıya uğrar ve ölüme terk edilir, vücudu uyuşturulmuş ve ağzı toprakla doldurulmuştur. Stone ve ekibi için bir seri katilin iş başında olduğu açıktır - ama kaç cesedi ortaya çıkaracaklardır? Ve sırada kim var?

Yerel muhabir Tracy Frost'un ortadan kaybolmasıyla riskler artar. Geçmiş katilin sırlarının anahtarını elinde tutuyor gibi görünüyor - ama çarpık, hasarlı bir zihin başka bir kurban almadan önce Kim gerçeği ortaya çıkarabilecek mi?

En çok satanlar listesinde 1 numarada yer alan Angela Marsons'tan bağımlılık yaratan son gerilim romanı.

ŞİMDİ SATIN AL

KAN HATLARI

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 5. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

İz bırakmayan bir katili nasıl yakalarsınız?

Kalbine aldığı tek bir bıçak darbesiyle öldürülen bir kurban, ilk bakışta yanlış giden bir soygun gibi görünür. Sevecen, namuslu bir sosyal hizmet görevlisi anlamsız bir şiddet eylemi. Ama **Dedektif Kim Stone** için bir şeyler ters gitmektedir.

Yerel bir uyuşturucu bağımlısı aynı yarayla öldürülmüş olarak bulunduğunda, Kim içgüdüsel olarak aynı katille karşı karşıya olduğunu anlar. Ancak ölümlerinin soğuk ve hesaplı doğası dışında iki kurbanı birbirine bağlayacak hiçbir şey olmadığından, bu onun şimdiye kadarki en zor davası olabilir.

Sapkın kişiyi yakalamak için çaresiz kalan Kim'in davaya odaklanması, Kim'in parmaklıklar ardına koyduğu sosyopat **Dr. Alex Thorne**'dan tüyler ürpertici bir mektup almasıyla tehlikeye girer. Bu kez Alex, en çok canını yakan yerden vurmaya kararlıdır ve Kim'i o kadınla yüz yüze getirir Kim'in küçük kardeşinin ölümünden sorumlu olan kendi annesi.

Ceset sayısı arttıkça, Kim ve ekibi karanlık sırlarla dolu bir ağı çözerek katile daha da yaklaşır. Ama içlerinden biri de

ölümcül bir tehlike. Ancak bu sefer Kim onları kurtaracak kadar güçlü olmayabilir...

İlk sayfadan şondaki dramatik dönüşe kadar sizi kendine bağlayacak, tamamen sürükleyici bir gerilim.

ŞİMDİ SATIN AL

ÖLEN GERÇEK

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 8. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

En karanlık sırlarınızı korumak için ne kadar ileri gidersiniz?

Genç **Sadie Winter** okulunun çatısından atladığında, ölümü intihar olarak değerlendirilir - sorunlu bir kızın son yıkıcı eylemi. Ancak daha sonra aynı okulda genç bir çocuğun parçalanmış cesedi bulunur ve **Dedektif Kim Stone'**a bu ölümlerin trajik kazalar olmadığını söyledim.

Kim ve ekibi karanlık bir sırlar ağını çözmeye başlarken, içlerinden biri öğretmenler gerçeğin anahtarını elinde tutabilir. Ancak tam sessizliğini bozmak üzereyken ölü bulunur.

Daha fazla çocuğun hayatı tehlikedeyken Kim, akla hayale gelmeyecek bir şeyi, cinayetlerden bir öğrenci arkadaşının sorumlu olup olamayacağını düşünmek zorundadır. Öldüren çocukların psikolojisini araştırmak, dedektifi şu kişilerle karşı karşıya getirir
eski düşmanı **Dr. Alex Thorne** - Kim'i yok etmeyi hayatının işi haline getirmiş bir sosyopat.

Katili yakalamak için çaresiz kalan Kim, son cinayetlerle yıllar önce okulda gerçekleşen bir kabul şakası arasında bir bağlantı bulur. Ancak bu masum hayatları kurtarmanın bir bedeli vardır - ve Kim'in kendi hayatlarından biri nihai bedeli ödeyebilir.

Bir numaralı çok satan yazardan son derece bağımlılık yaratan yeni polisiye gerilim - son şok edici dönüşe kadar sürükleneceksiniz.

ŞİMDİ SATIN AL

ÖLÜMCÜL SÖZ

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 9. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Eeeny meeny, miney, moe. Kim yaşar, kim ölür sadece ben bilirim.

Yerel ormanlık alanda vahşice öldürülmüş bir doktor cesedi bulunduğunda, **Dedektif Kim Stone** kurbanın Gordon Cordell olduğunu öğrenince şok olur - bu adam daha önce üzerinde çalıştığı genç bir kızın ölümüyle ilgili bir davayla bağlantılıdır. Gordon'ın kötü bir geçmişi vardır ama kim onun ölmesini ister ki?

Soruşturma devam ederken, Gordon'un oğlu korkunç bir araba kazasına karışır ve yaşam mücadelesi verir. Kim bunun kaza olmadığından emindir.

Daha sonra bir kadının cesedi şüpheli bir şekilde bulunur ve Kim, kurbanlarla Russells Hall Hastanesi arasında rahatsız edici bir bağlantı kurar. Gordon'un çalıştığı hastane.

Kim ve ekibi hâlâ içlerinden birinin kaybının yasını tutarken, en zayıf hallerindedirler ve şimdiye kadar karşılaştıkları en tehlikeli seri katillerden biriyle karşı karşıyadırlar. Her şey tehlikede. Kim ekibini bir arada tutabilecek ve katili bir sonraki kurbanını almadan önce bulabilecek mi?

Katil kurbanlarını korkunç bir hızla seçiyor ve henüz işini bitirmedi.

Çok satan kitaplar listesinde bir numara olan Angela Marsons'tan yine tüyler ürperten, soluk soluğa bir polisiye.

ŞİMDİ SATIN AL

ÖLÜ ANILAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 10. KITAP

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Onların hayatını mahvetti. Şimdi de onlar onunkini mahvedecekler.

'Birileri hayatınızdaki her travmatik noktayı yeniden yaratıyor. Bunu size acı çektirmek, sizi incitmek için yapıyorlar ve olası tek son oyun ölüm olabilir. Sizin ölümünüz.

Chaucer House'un dördüncü katında, iki genç bir radyatöre zincirlenmiş halde bulunur. Oğlan ölmüştür ama kız hayattadır. **Dedektif Kim** için **Stone** sahnenin her ayrıntısını, otuz yıl önce aynı apartmanda yaşadıkları sırada kardeşi Mikey ile yaşadığı dehşet verici deneyime benzetir.

Yanmış bir arabada orta yaşlı bir çiftin cesetleri bulunduğunda Kim, Erica ve Keith'in ölümleriyle olan tüyler ürpertici benzerliği görmezden gelemez. Kim'in tanıdığı tek sevgi dolu ebeveynlerdi.

Geçmişindeki travmatik olayları yeniden canlandıran bir katille karşı karşıya kalan Kim, birinin kendisine olabilecek en kötü şekilde zarar vermek istediği acımasız gerçeğiyle yüzleşmek zorundadır. Davada kalmak için çaresiz kalan Kim, Kim'in davranışlarını gözlemlemek ve izlemek için çağrılan profil uzmanı Alison Lowe ile çalışmak zorunda kalır.

Kim yıllarını tehlikeli suçluları yakalayarak ve masumları koruyarak geçirmiştir. Ancak Kim'i yok etmeye kararlı bir katil varken, Kim bu karmaşık davayı çözüp kendi hayatını kurtarabilecek mi yoksa son kurban mı olacak?
Kurban mı?

Çok satan kitaplar listesinde bir numara olan Angela Marsons'ın yürek hoplatan ve bağımlılık yaratan yeni polisiyesi sizi kendine bağlayacak.

ŞİMDİ SATIN AL

SEVGİLİ ANNE

IÇINIZI SIZLATACAK SÜRÜKLEYICI VE DUYGUSAL BIR HIKAYE

ŞİMDİ ÇIKTI!

Üç kız kardeş. Mahvolmuş üç çocukluk. Geçmişin yaralarını iyileştirmek için bir şans.

Zalim ve istismarcı annelerinin ölümünden sonra, birbirlerinden ayrı yaşayan kız kardeşler Alex, Catherine ve Beth bir kez daha bir araya gelirler.

En küçükleri olan **Alex**, çocukluğunun dehşetiyle yüzleşmeyi reddeden acı dolu, mutsuz bir kadındır. Teselliyi bir şişede bulan Alex'in hayatı tehlikeli bir şekilde kontrolden çıkmaktadır.

En büyük çocuk olan **Catherine**, zorlu yetiştirilme tarzına rağmen başarılı olmak için çabalamıştır. Ancak özenle inşa edilmiş dış görünüşünün ardında, dünyasını sonsuza dek yıkabilecek bir sır yatmaktadır.

Ortanca çocuk **Beth** en büyük yükü taşıyordu. Ancak maruz kaldıkları zulmü engelleyerek, ölene kadar annelerinin yanında kaldı. Şimdi geçmişin yıkıcı gerçekliğiyle yüzleşmek zorundadır.

Birbirlerine yabancı olarak bir araya gelen kız kardeşler, kendilerini ve birbirlerini iyileştirmek için acı dolu bir yolculuğa çıkarlar. Sonunda aralarındaki korkunç
çocukluklarını dinlendirmek ve yeniden başlamak için?

Diane Chamberlain, Amanda Prowse ve Kelly Rimmer okurları için duygusal, kalp kırıcı ve sürükleyici bir roman.

Daha Önce The Middle Child Olarak Yayınlanmıştı

UNUTULMUŞ KADIN

BIR OTURUŞTA OKUYACAĞINIZ SÜRÜKLEYICI, DUYGUSAL BIR ROLLERCOASTER

ŞİMDİ ÇIKTI

İki sıradan kadın. İki hasarlı hayat. İkisini de kurtaracak bir dostluk

Kit Mason hayal bile edilemeyecek acılarla dolu bir hayat yaşamıştır. Eski bir fahişe olan Kit, kötü niyetli bir pezevengin pençesinden kaçmış ve şimdi kendini yeni bir şehirde, ona yardım edecek kimse olmadan, boğaz tokluğuna yaşarken bulmuştur.

Frances Thornton mükemmel bir hayat yaşıyor gibi görünmektedir. Ayrıcalıklı bir geçmişe sahip bir avukat olan Thornton'ın mükemmel dış görünüşü, hâlâ peşini bırakmayan acı verici sırları gizlemektedir.

Bir Adsız Alkolikler toplantısında bağımlılıklarını yenme çabalarıyla bir araya gelen iki kadın, beklenmedik bir şekilde
dostluk.

Ama birbirlerinde güç bulabilecekler mi yoksa geçmişlerindeki şeytanlar onları yakalayacak mı?

Hayatın size sunabileceği en kötü şeylerin üstesinden gelmek ve yeniden başlamak hakkında zorlayıcı, dokunaklı ve nihayetinde moral verici bir roman. Jodi Picoult ve Amanda Prowse hayranları için mükemmel bir okuma.

Daha önce My Name Is adıyla yayımlandı

TEŞEKKÜRLER

Ölü Canlar'ı yazarken Nefret Suçları işleyen insanların arkasındaki motivasyonları keşfetmek istedim. Bu kesinlikle yazmaya çalıştığım en zor kitaplardan biriydi ve yine de bir şekilde, daha zor ve daha karanlık hale geldikçe kendimi onu bitirmek için daha kararlı buldum.

Buna ek olarak, Kim Stone'u tamamen farklı bir ekipte çalışmaya zorlamak ve ekibinin onsuz nasıl idare ettiğini görmek istedim.

Her şeyden önce ortağım Julie'nin katılımını takdir etmeliyim. Her ne kadar kitapların üzerinde benim adım yazıyor olsa da bu sürecin bir ekip çalışması olduğuna hiç şüphe yok. Beyin fırtınasından ilk taslağı yazmaya ve iki tam okumaya kadar her adımda yanımda oldu. O benim hayat ve aşk ortağım ve aynı zamanda suç ortağım.

Bookouture ekibine Kim Stone'a ve öykülerine gösterdikleri sürekli ilgi için teşekkür ederim. Özellikle de verecek hiçbir şeyim kalmadığını hissettiğimde bile benden yaratıcılığın her zerresini almayı başaran inanılmaz Keshini Naidoo'ya. Kan, ter ve gözyaşı geçtikten sonra kitaplarımızla ne yapacağımızı bilecek uzmanlığa sahip Oliver Rhodes'a. Ve bu yolculukta bize çay, sempati, profesyonellik ve şiddetli koruma sunan Kim Nash'e.

Kim Stone öykülerinin yabancı haklarını satmaya devam eden ve bugüne kadar 20'den fazla bölgeyi fetheden inanılmaz derecede vahşi ve azimli Lorella Belli'ye özel bir teşekkür.

Bookouture yazarlarının büyüyen ailesine teşekkür etmeliyim. Birbirlerine karşı duydukları coşku gerçek ve dostluk, tavsiye ve destek ortamı sağlıyor. Uzun yıllardır bana inanılmaz bir destek ve arkadaş olan muhteşem Kim Slater'a ve onlar olmadan bu yolculuğun imkansız olacağı muhteşem Caroline Mitchell, Renita D'Silva ve Mel Sherratt'a teşekkür ederim.

Her bir perakendeciye Kim Stone serisine verdikleri sürekli destek için minnettarım.

Kim Stone'u tanımak ve hikayesini takip etmek için zaman ayıran tüm harika blog yazarlarına ve eleştirmenlere sonsuz şükranlarımı sunuyorum. Bu harika insanlar, işleri bu olduğu için değil tutkuları olduğu için yüksek sesle bağırıyor ve cömertçe paylaşıyorlar. Hem kendime hem de kitaplarıma verdikleri destek için bu topluluğa teşekkür etmekten asla yorulmayacağım. Hepinize çok teşekkür ederim.

Tüm muhteşem okuyucularıma, özellikle de yoğun günlerinden zaman ayırıp beni web sitemde, Facebook sayfamda, Goodreads'te veya Twitter'da ziyaret edenlere çok teşekkür ederim.

Bookouture An imprint of

StoryFire Ltd. tarafından

yayımlanmıştır.
Carmelite Evi
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.bookouture.com Telif

Hakkı © Angela Marsons 2017

Angela Marsons bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkını ileri sürmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN: 978-1-78681-160-8

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.